

DE MARTYRIBVS.

A' SZENT MARTYROKROL.

Hymnus ad Vesperas, de uno Martyre.

DEUS tuorum militum fors, & corona, Præmium; laudes canentes
Martyris absolve nexu criminis.

Hic nempe Mundi gaudia, Et blandimenta noxia, Caduca ritè de-
putans, Pervenit ad Cœlestia.

Pœnas cucurrit fortiter, Et sustulit viriliter: Pro te effundens sanguinem,
Æterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici, Te poscimus piissime: In hoc triumpho Martyris,
Dimite noxam servulis.

Laus & perennis gloria, DEO Patri, & Filio: Sancto simul Paraclito, In
sempiterna secula. Amen.

DE PLURIBUS MARTYRIBUS.

Hymnus ad Vesperas.

Sanctorum meritù inclita gaudia, Pangamus socii, gestaque fortia: Nam
gliscit animus promere cantibus victorum genus optimum.

Hi sunt quos retinens Mundus inhorruit, Ipsum nam sterili flore per aridum:
Spreuere penitus, teque secuti sunt, Rex Christe bone cœlitus.

Hi pro te furias, atq; ferocia, Calcârunt hominum, seruaq; verbera: Cessit his
lacerans fortiter ungula, Nec carpsit penetratia.

Cedantur gladiis more bidentium, Non murmur resonat, non querimonia: Sed
corde tacito, mens bene conscia, Conservat Patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lingua retexere, Quæ tu Martyribus munera præparas?
Rubri nam fluido sanguine laureis, Ditantur bene fulgidis.

Te summa Deitas, unaquæ poscimus, Ut culpas abluas, noxia subtrahas, Des
pacem famulis nos quoq; gloriam, Per cuncta tibi secula. Amen.

PRO

PRO FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Nota: Fons bonitatis, &c.

KYRIE, Festum hodiè Omnium Sanctorum: Veneremur solemnizantes.
Eleison.

CHRISTE, Diem hunc nobis gratum tribue. **I**ESU Christe, miserere no-
bis. Cujus decoris laudes canimus hodiè: grates tuæ piæ clementiæ. *Eleison.*

KYRIE, **I**ESU benigne, Sanctorum Rex Angelorum, Omnium Sanctorum.
In adventu sis propitius. Eleison.

MIND-SZENT NAPJARA.

Régi Enek.

Követi vala Christus csudáját, népnek fokasága: Mert sok beteget
ő meg-gyógyít vala.

Mikoron azért Urunk a' népnek fokságát szemlélné: Ottan fel-mé-
ne a' Tábor-hegyére.

Es ott le-ülvén, az Apostolok menének hozzája: Tanitván őket; im
ezt mondgya vala:

Bóldogok, a' kik lelki-szegények, szivből imádkoznak: Mert a' Meny-
ország adatik azoknak.

Bóldogok, a' kik kegyes emberek, és nem háborognak: Mert ők e'
széles földön uralkodnak.

Bóldogok, a' kik sírván bánkodnak, és károkat valnak: Mert ők Isten-
től meg-vigasztaltatnak.

Bóldogok, a' kik az igazságot éhezik, szomjúzzák: Isten pohárát Meny-
ben meg-kóstolják.

Bóldogok azok, kik irgalmasok, másón könyörülnek: Irgalmaságot
mert Istentől nyernek.

Bóldogok, a' kik tiszta szivűek, és a' büntől tiszták: Mert jövendő-
ben az Istent ők látják.

Bóldogok, a' kik békeség-szerzők: Mert ők hivattatnak, az igaz Hit-
ben Isten fiainak.

LII

Bóldo-

Bóldogok, a' kik az igazság-ért üldözést szenvednek: Mert a' Menyország adatik ezeknek.

Bóldogok lesztek, mikor Christus-ért emberek gyűlölnek: Megszidalmaznak, kőzülők ki-űznek.

Akkoron azért örvendeztetek, szivből vigadgyatok: Mert Menyben léfzen néktek jutalmatok, Amen.

IN FESTO OMNIUM SANCTORUM.

Hymnus ad Vesperas.

Christe Redemptor omnium, Conserva tuos famulos: Beata semper Virginis, Placatus Sanctis precibus.

Beata quoque agmina, Coelestium Spirituum: Præterita, præsentia, Futura mala pellite.

Vates æterni Judicis, Apostolique Domini: Suppliciter exposcimus, Salvari vestris precibus.

Martyres DEI incliti, Confessoresque lucidi: Vestris orationibus, Nos ferre in Coelestibus.

Chori Sanctarum Virginum, Monachorumque omnium: Simul cum Sanctis omnibus, Consortes Christi facite.

Gentem auferte perfidam, Credentium de finibus: Ut Christo laudes debitas, Persolvamus alacriter.

Gloria Patri ingenito, Ejusque Unigenito: Una cum Sancto Spiritu, In sempiterna sæcula. Amen.

SZENT LÓRINCZ NAPJARA.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

Eőnök, mindenható irgalmaság Attya, Es minden Szenteknek dicső koronája: Te-benned bizóknak vagy igaz gyámola, Néked könyörgőknek, és meg-halgatója.

Könyörűly mi-rajtunk, Dávidnak Szent Fia, Te-hozzád kiáltunk erőféségnek tornya: Könyörűly mi-rajtunk irgalmaság Attya, Gyarló bűnösökön; Királyok Királlya. En-

Az ártatlan kis IESUS már született vala, Istállóban, Jászolban rengettetik vala: Szent Annyától posztóban takartatott vala, Szűznek gyenge szép teje, már szájában vala.

Születésnek-utánna egy szép piros Rósa, Született kis Jéfusfra, szépen reá szálla: Kinek az ő illattya Menyországban hata, Angyaloknak szép rajja arra szállott vala.

Mennyégben az Angyalok, már vigadnak vala, Alleluját nagy vigan énekelnek vala: Hogy a' piros szép Rósák már bimbóznak vala, Illattal, és szépséggel mert bővülnek vala.

E' Szent Vitéz hadakozni akkor készült vala, Hogy Országot foglalna, Zászlót emelt vala: Nagy fel-szóval mindennek erőssen kiáltya, E' hadba a' ki menne, nagy jutalma volna.

E' hir halván, nagy hamar szép hadat támaszta, Mert száz negyvennégy ezert magához hódlata: A' szép piros veres Zászlót ő maga hordozza, Vitézinek utánna erőssen kiáltya:

Ne-fellyetek vitézek, kik engem követtek, Veres kopját, s' lobogót kik velem emeltek: Mert Országot, s' jutalmat bizony ollyant nyertek, Kit Világi életben nem látott szemetek.

Az ártatlan szép Jéfus az ő Szent Országát, Adgya nekünk; kik várjuk az ő bölldogságát: Es Szent István Martyrnak láthassuk óltalmát, s' Azoknak kik követték értünk imádságát.

Dicsirtésél örökké áldott szép IESUS-unk, Ki mi-értünk születél Meg-váltó Christusunk: E' Világon éltünkben légy mi orvoóságunk, Hóltunk-után, engedd-meg örök bölldogságunk.

Amen.

DE CONFESSORIBUS.

A' SZENT CONFESSOROKROL.

DE SANCTO JOANNE BAPTISTA.

Hymnus ad Vesperas.

VT queant laxis resonare fibris, Mira gestorum famuli tuorum, Solve polluti labii reatum, Sancte Joannes.

Nuntius celso veniens Olympo, Te Patri magnum fore nasciturum: Nomen & vitæ seriem gerendæ, Ordine promit.

Ille promissi dubius superni, Perdidit promptæ modulus loquelæ: Sed reformasti genitus peremptæ, Organa vocis.

Ventris obstruso recubans cubili, Senferas Regem thalamo manentem: Hinc parens nati meritis uterque, Abdita pandit.

Gloria Patri, genitæque Proli, Et tibi compar utriusque semper Spiritus alme, DEUS unus, omni Tempore seclis.

I I.

ANtra deserti teneris sub annis, Civium turmas fugiens petisti: Ne levi saltem maculare vitam, Famine posses.

Præbuit hirtum tegumen camelus, Artubus Sacris strophium bidentes: Cui latex haustum, sociata pastum, Mella locustis.

Ceteri tantum cecinere vatium, Corde præfago jubar affuturum: Tu quidem Mundi scelus auferentem, Indice prodis.

Non fuit vasti spatium per orbis, Sanctior quisquam genitus Joanne: Qui nefas seclis meruit lavantem, Tingere lymphis.

I I I.

O Nimis scelix meritique celsi, Nesciens labem nivei pudoris: Præpotens Martyr, Eremique cultor, Maxime vatium.

Serta ter denis alios coronant, Auclta clementis, duplicata quosdam: Trina centeno cumulata fructu, Te sacer ornant.

Nunc potens nostri meritis opimis, Pectoris duros lapides repelle: Asperum planans iter, & reflexos, Dirige calles.

Ut pi-

Ut pius Mundi Sator, & Redemptor, Mentibus pulsâ livione puris: Ritè dignetur veniens sacros, Ponere gressus.

Laudibus cives celebrant superni, Te DEUS simplex, pariterquè trine: Supplices & nos veniam precamur, Parce redemptis. Amen.

Ut queant laxis. Nota: O Pater Sancte.

HOgy zeng jen néped szép dicsireteddel, s' Te életednek csuda-tételeivel: Bűnös nyelvünknek kötelét oldozd-el, Sz. János vedd-el. Gábrriel Angyal Menyből alá-jöve, Születésedről szépen jövendőlc: Eleted rendit, s' neved meg-beszélte, Mert Isten küldte.

Miért Istennek Szent igiretiben, Atyád kétséges; némula nyelvében. De hogy születél formálád isméglen, Nyelvét épségben.

Anyád méhében valál helyheztetve, Isméréd Christust, te-hozzádjönie: Kit mindeniknek jelente Szüléje, Repdesvén méhe.

Kicsin-korodban menél a' pusztában, Világiakat távoztatván abban: Tiszta élet-ért lakál barlangokban, Sanyarúságban.

Tested fődözted teve-fzör ruhával, Es övedzettel sanyarú madzaggal: Eteled vólt, erdei méz, sáskával; s' Vizi itallal.

A' több Próféták Christust csak hirdették, Ó el-jövését csak meg-jövendölték: De te-általad újjal mutattaték, s' Dicsőítették.

Im hol, azt mondád: az Isten Báránnya, Ki e' Világnak leszen Megváltója: Bűnét el törli, vétkeket el-mossa, s' Lelkét gyógyította.

Eanél e' ízéles föld-kerekségében, Szentebb született, nem vólt emberekben: Ki Világ Urát meg-mosá a' vizben, Mert vólt kedvében.

Oh te Istennek boldogságos Sente, Es Szűzek-között tisztaságos Szűze: Ki Istennél vagy Mátyr, és Remete, Isten edénye.

Az Isté néked nagy szép jutalmat ad, Mert fejedbé már Menybé szép koronád: Meg-gyümölcsözte életed te munkád, Christust imádád.

Most azért kérünk, lágyítsad szívünket, Sz. érdemeddel töröld-el bűnünket: Es Menyországgra tisztíts Ólvenyünket, s' Vezérelly minket.

Hogy e' Világnak kegyes Teremtője, Es embereknek kegyelmes Istene: Méltóztassék már lakozni szívünkbe, Jussunk kedvébe.

Mennyei

Mennyei fergek, tégedet dicsirnek, Felséges Isten, s' néked énekelnek: E' földiek-is azon könyörögnek, Idvezüllyenek.

Dicsőség néked Menyben örök Isten, Tisztelség néked áldott Fiú Isten: Ezekkel együtt Sz. Lélek Ur Isten, Egy bizony Isten. Am.

DE SANCTO IOANNE BAPTISTA, PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

Collaudantes exultemus, Exultantes decantemus, Baptista praeconia.

In ventre sanctificatus, Fuit; fugit jamquē natus, Hujus Mundi mollia.

Non surrexit major eo, Quisquam: prophetans de DEO, Inter natos hominum.

Quem praedixit, demonstravit, Demonstratū baptizavit, Remissorem criminum.

O Joannes Vir praeclare, Tu pro nobis implorare, Velis pro clementia.

Ut post hujus finem vitae, Christus vocet nos: Venite, Ad Caeli palatia. Amen.

M A S U G Y A N A Z O N R O L.

Nota: Menyországnaq Királynéja.

IGaz Napnak szép hajnalát, Istennek égő lámpását: Meg-váltónk elől-járóját, Ma dicsirjűk Szent Angyalát.

Zakariásnak magzattyát, Mennyégből vött ajándékát: Magtalan Ersébet fiát, Jer dicsirjűk, Isten újját.

Csuda-képpen fogontaték, Óreg Atyáktól születék: Méhében megszentelteték, Christustól látogattaték.

Ezt maga Isten dicsirte, Kegyelemmel meg-töltötte: Angyalának nevezette, Választott edénynek tötte.

Elébb birta Eg jószágát, Hogy-sem-mint föld takarmányát: Elébb látta Isten Fiát, Hogy-sem-mint a' Nap-világát.

Malakiás őt Angyalnak, Zakariás, Prófétnak; A' Szent Atyák Cherubinnak, Mondották: és Serafinnak.

Istennek földre követé, IESUS úttya éppítője: Világnak meg-té-ritője, Hivatik Malaszt szekrénye.

Oh Urunknak nagy ereje, E' Világra jött kegyelme: Emberek-közt drága kincse, Messiásnak szép edénye. Tekints

Tekints reánk az Egekből, Nyerj irgalmat az Istentől: Ne-veffen-el szine-elől, Tisztíts-on-meg bűneinkből.

Pátriárkák koronáját, Apostolok Pálma-ágát: Mártynomok Laurusát, El-vetted; Szűzek jutalmát.

Szent életnek oskolája, Tisztaságok szép formája: Confessorok épp példája, Völtál; minden jó, tár-háza.

A' Szűzeknek tisztaságát, A' Szenteknek méltóságát: Az Angyaloknak Nagyságát, Fellyül-haladod jutalmát.

Te ő dicsőséges gyermek, Szent János: kinek ma tűzek, Szent születéseden égnek, A' Menybéliek örülnek.

Nyerj mi-nékűnk annyi időt, Hogy ördögön vegyűnk erőt: Menyországban Isten előtt, Vigadgyunk, hogy velűnk jól tött.

Dicsiret légyen Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Tisztelség a' fok Szenteknek, Es e' mái Szent gyermeknek. Amen.

M A S U G Y A N A Z O N R O L.

Nota: Itt jelen vagyon &c.

SZent seregeknek Ura és Istene, A' mi lelkűnknek buzgó szeretője: Apostoloknak ékes bölcsesége, Elet kút-feje.

Adgyad mi-nékűnk tűzét szerelmednek, Es mutasd hozzánk Malaszt tyát kedvednek: Világosíts-meg homályát szívűnknek, Kérűnk halgass-meg.

Hogy mindeneket békével szenvedgyűnk, Sok bűneinktől mindenkor rettegjűnk: Gyarló testűnknek semmit ne kedvezzűnk, Téged keressűnk.

Miként Szent János téged szerethessűnk, Tiszta szívűnkéből hogy ki-ne vethessűnk: Te Szent neved-ért hogy mi dicsirhessűnk, Veled lehessűnk.

Első követé vala az Istennek, Világoskodó és égő szövetnek: Utat készíte Szent Istenségednek, Örök-életnek.

Kinek ma vagyon Sz. Innepe-napja, Es nagy örömmel Keresztyénség tartya: Mert Sz. nevedet mind örökké áldgya, Es magasztallya.

Mmm

Ki ez

Ki ez Világot még gyermek-korában, El-hagyván, ment-bé kegyetlen barlangban: Mert erős vala teremő Urában, Christus IESUS-ban.

Minden jószágos-cselekedeteknek, Példája vala benne Szent Léleknek: Vilagoskodott tűzével Istennek, Bóldog életnek.

Midőn Herodest ő gonofságáról, Feddette volna el-hozott Angyáról: Setét tömlőczben téteték Királytól, Akarattyából.

Holott halálra Szent János tartaték, Mivel Herodes igen dühösködék: Végre leánya kedvé-ért meg ölék, Feje véteték.

Igy nyugovék-el Szent János Christusban, Lelke viteték szép nyugalomban: Hol most, örvendez a' Christus IESUS-ban, Nagy bóldogságban. Amen.

DE CONFESSORIBUS.

Hymnus ad Vesperas.

Iste Confessor Domini sacratus, Festa plebs cuius celebrat per Orbem: Hodiè letus meruit secreta, Scandere Coeli.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus, Sobrius, castus fuit, & quietus: Vitadum praesens vegetavit ejus, Corporis artus.

Ad sacrum cuius tumulum frequenter, Membra languentum modo sanitati: Quolibet morbo fuerint gravata, Restituuntur.

Unde nunc noster Chorus in honorem, Ipsius Hymnum canit hunc libentèr: Ut piis ejus meritis juvemur, Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus, Qui supra Cali residens cacumen: Totius Mundi machinam gubernat, Trinus & unus. Amen.

Iste Confessor. Nota: O mi Szent Atyánk &c.

EZ az Istennek kedves Szent Szolgája, Kinek innepét Keresztyén nép áldgya: Ma nagy örömmel örök bóldogságba, Bé-ment Mennyégben.

Kikegyes, ezes, alázatos, tiszta, Józan, és csendes életben marada: Mig itt e' gyarló Világban mulata, Lelke testében.

Kinek

Kinek gyakorta Szent koporsójánál, Betegek teste, mint bizony orvosnál: Akar minémű nyavalyát gondolnál, Eppen meg-gyógyult.

Azért tisztellyük őtet, magasztalván, Es dicsiretet énekellyünk mondván: Hogy imádsága segéllyen-meg nyilván, Minden időben.

Dicsiret annak, hatalom, tisztetség, Ki mindeneknek-felette, nagy Felség: A' Szent Háromság, egy bizony Istenség, Örök dicsőség. Amen.

DE SANCTO BERNARDINO.

Ordinis Minorum.

PLaude Coctus paupertatis, Bernardini Sanctitatis, Efferens praeconia.

Per quem vita, ac doctrina, Mundo veritas divina, Fulsit lucis gratia.

Ortus Masse civitate, MARIAE Nativitate, Nobili profapia.

Hinc devotus à primævo, Virgo toto mansit ævo, Virginis clementia.

Mundum spernens, opes, genus, Sub Francisco fit egenus, Divo flante lumine.

Eius prostratus dum precatur, Crucifixus sic affatur: Nudum, nudus sequere.

Non ambitur praesulatus, En ampliùs sublimatus, Christum sequi docuit.

Cæcos, mutos, ægros multos, Restaurariquè defunctos, Per hunc DEUS annuit.

Præco Regis, & lucerna, Fac spiremus ad superna, Dans hic patrocinium.

Ut talenta nobis data, Referentes duplicata, Intremus in gaudium. Amen.

ALIUS.

BERnardinum salutemus, affectùs tripudio: Charum DEO invocemus, pro pio praesidio.

Ipsam Mundo perlustravit, ardens praedicatio: Quem de terris sublimavit, in Coeli collegio.

Mmm 2

O quam

*O quam Sanctum DEI probat sanguinis effusio: Per hunc multum decoratur
Minorum Religio.*

*Ergo laudes Bernardino, concinat hæc concio: Ut nos sanet, atque juvet illius
oratio. Amen.*

DE SANCTO ANTONIO DE PADUA.

Hymnus ad Vesperas.

EN gratulemur hodiè, Christo Regi jucundiùs: In cujus Aula gloriæ, Jam
jubilat Antonius.

*Francisci Patris æmulus, Sic illi se contemperat: Ut fonte manans rivulus,
Aguas vitæ circumferat.*

*Longè latequè diffluit, Sitique mortis aridos: Verbo salutis imbuit, Dans ro-
re Sacro vividos.*

*Hic stigmatum qui bajulo, Patri natus innititur: Dùm prædicat de titulo,
Confixus ille cernitur.*

*Sub tanto duce militans, Vincendo se non vincitur: Duci miles cohabitans,
Jam bello non concutitur.*

*Nos in campo certaminis, Patrum zelantes gloriam: Hic sub re, nostri nomi-
nis, Vincamus ignominiam.*

*Præstet hoc Nati Genitor, Hoc Genitoris Genitus: Ac par utrique Conditor,
Paracletus hoc Spiritus. Amen.*

CSUDALATOS PADVAI SZ. ANTALROL.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

GYarló ember mint-hogy erőtlén vagy, Példa néked ez az hires
Hadnagy: Mert Szent Antal Isten előtt olly nagy, Néki azért
buzgóságot tiszta szível most adgy.

A' Serafin Szerzetnek szép Napja, Pádva Város fel-tetzett Csillagja:
Az iffúság ékes Violája, Gyámoltalan bűnösöknek meg-
galztalója.

Az Istentől ha kívánsz csudákat, Hatalmából ez tengert forgatott:
Sok

Sok veszélytől embert szabadított, Ó Szent könyörgése-által
mindent helyre hozott.

A' halálnak sokszor meg-rontója, Vólt, és a' szép életnek adója: El-
tévedtek bátorságos úttya, Ezt a' dolgot igen sok rend próbál-
ta, és tudgya.

Az el-veszett marhát fel-keregte, A' nyavalyát el-is széllyeztette: So-
kak szívét Istenhez emelte, Es a' fel-búsúlt elméket le-csende-
fitette.

Az Őrdögnek fok incselkedését, El-kergette nagy fenekedését: A'
gyarlóság rettenetes mérgét, Minden-féle nyavalyáknak el-vet-
te a' terhét.

Ha ki ettől kívánt segítséget, Ott jelen vólt, ha nem kételkedett:
Mindiffú, s' vén beszéli ezeket, Nékünk-is Szent Antal ké-
rünk nyisd-fel az Egeket.

Minden vadak ennek egy szavára, Engettenek parancsolattyára:
Pádva népe életét csudállyá, De hólta után-is vagyon nagy ál-
mélkodásba.

Ez Szent Antalt lelked Őrómére, Tisztellyed, hogy Istenben reménl-
ve: Minden dolgod leiz kívánt jó végre, Mind itt, s' mind a'
Menyországban szived a' mint kérte.

Dicsird Istent az Ő Szenteiben, Kiket tisztel illy igen mindenben: A'
tengeren, földön, és a' Menyben, Aldásek a' Szent Ur Isten
mind örökké, Amen.

IN STIGMATIBUS B. PATRIS FRANCISCI.

Hymnus ad Vesperas.

CRucis Christi mons alvernæ, recenset mysteria, Ubi salutis æternæ dantur
privilegia, Dùm Franciscus dat lucernæ, crucis sua studia.

*Hoc in monte vir devotus specu solitaria, Pauper à Mundo semotus, condensat
jejunia: Vigil, nudus, ardens totus, crebra dat suspiria.*

*Solus ergo clausus orans, mente sursum agitur, Super gestis crucis plorans, mœ-
rore conficitur: Crucisq; fructum implorans, animo resolvitur.*

Ad quem venit Rex è Coelo, amictu Seraphico, Sex alarum tectus velo, aspectu pacifico, Affixusque crucis telo, portento mirifico.

Cernit servus Redemptorem, passum impassibilem, Saeculorum Imperatorem, tam piùm, tam humilem: Verborum audit tenorem, viro non effabilem.

Vertex montis inflammatur vicinis cernentibus, Cor Francisci transformatur amoris ardoribus: Corpus verò mox ornatur mirandis stigmatibus.

Collaudetur Crucifixus, tollens Mundi scelera, Quem laudat concrucifixus Crucis ferens vulnera, Franciscus prorsus innixus, super Mundi foedera. A.

IN SOLEMNITATE SANCTI PATRIS FRANCISCI.

Ad I. Vesperas. Hymnus.

PRoles de Coelo prodiit, novis utens Prodigis: Coelum cæcis aperuit, siccis mare vestigiis.

Spoliatis Ægyptiis, transit dives, sed pauperis, Nec rem, nec nomen perdidit, factus foelix pro miseris.

Assumptus cum Apostolis, in montem novi luminis: In paupertatis prædiis, Christo Franciscus intulit.

Fac tria tabernacula, votum secutus Simonis: Quem hujus non deseruit, Numen vel omen nominis.

Legi, Prophetæ, gratiæ, gratum gerens obsequium: Trinitatis officium, festo solempni celebrat.

Dùm reparat virtutibus, hospes triplex hospitium: Et beatarum mentium, dùm templum Christo consecrat.

Domum, portam, & tumulum, Pater Francisce visita: Et Evæ prolem miseram, à somno mortis excita. Amen.

Ad laudes.

PLaude turba paupercula, Patre ditata paupere: Laudis propina pocula, Sacro depresso ubere.

Hic simplex, rectus, humilis, Pacis cultor amabilis: Lumen in vase fictili, ardens, lucens in fragili.

Vili

Vili contactus tegmine, Sancto calefcens flamine: Vicit algorem caumata, Christi dùm gestat stigmata.

Carnem Mundumquè conterens, hostes malignos proterens: Auream victor meruit, aureolam dùm docuit.

Pauper, nudus egreditur, Coelum dives ingreditur: Spargit virtutum munera, agris profligat vulnera.

Verorum Pater pauperum, nos pauperes fac Spiritu: Consortes redde superum, Ereptos ab interitu.

Patri, Nato, Paraclito, Decus, honor, & gloria: Sancti sint hujus merito, Nobis aterna gaudia. Amen.

DE SANCTO PATRE FRANCISCO.

Tertius Hymnus.

Decus morum, dux Minorum, Franciscus tenens brævium: In te vite datur vitæ, Christe Redemptor omnium.

Plaudat Frater, regnat Pater, Concrvis Coeli civibus: Cedat fletus, psallat Coetus, Exultet Coelum laudibus.

Demptum solo datum polo, Signorum probant opera: Ergo vivit, nam adivit Æterna Christi munera.

Pro terrenis votis plenis, Reportat dona gloria: Quem decoras, quem honoras, Summæ DEUS clementiæ.

Hunc sequantur, huic jungantur, Qui ex Ægypto exeunt: In quo duce, clara luce, Vexilla Regis prodeunt.

Regis signum ducem dignum, Insignit manu, latere: Lux accedit, nox recedit, Jam lucis orto Sidere.

Est dux fidus, clarum fidus, Ducit, relucet, devia Devitando, demonstrando, Beata nobis gaudia.

Mina gregem dux ad regem, Collisor hostis callidi: Nos conducas, & inducas, Ad coenam agni providi.

Amen.

D E

DE SANCTO PATRE FRANCISCO PROSA.

Nota: Ur Isten téged dicsirünk.

Sanctitatis nova signa, Proderunt valde digna: Mira valde sed benigna,
In Francisco credita.

Regularis novi Regis, Vita datur novae legis: Renovantur jussa Regis, Per
Franciscum famulum.

Novus Ordo, nova vita, Mundo surgit inaudita: Restauravit lex sancita,
Statum Evangelicum.

Corda rudis, vestis dura, Cingit, tegit sine cura: Panis datur in mensura,
Calceus abjicitur.

Paupertatem tantum querit, De Mundanis nihil gerit: Haec terrena cuncta
terit, Loculus despicitur.

Querit locum lacrymarum, Promit voces cor amarum: Gemit moestus tempus
charum, Perditum in seculo.

Montis antro sequestratus, Plorat, orat, humo stratus: Tandem mente serena-
tus, Latitat ergastulo.

Ibi vacat rupe tectus, Ad divina sursum vectus: Spernit ima, Judex rectus,
Eligit Coelestia.

Carnem frenat sub censura, Transformatam in figura: Cibum capit de scri-
ptura, Abjicit terrestria.

Tunc ab alto Vir Hyerarcha, Venit ecce Rex Monarcha: Pavet iste Patriar-
cha, Visione territus.

Defert ille signa Christi, Cicatricem confert isti: Dum miratur corde tristi,
Passionem tacitus.

Sacrum corpus consignatur, Dextrum latus perforatur: Cor amore inflamma-
tur, Cruentatum sanguine.

Verba miscent arcanorum, Multa clarent futurorum: Videt Sanctus vim di-
etorum, Mystico spiramine.

Patent statim miri clavi, Nigri foris, intus flavi: Pungit dolor poenam gravi,
Cruciant aculei.

Cessat artis armatura, In membrorum apertura: Non impressit hos natura,
Non tortura mallei.

Signa

Signa crucis quae portasti, Unde Mundum triumphasti: Carnem hostem supe-
rasti, Inclytam victoriam.

Nos Francisce tueamur, In adversis protegamur: Ut mercede perfruemur, In
Coelesti gloria.

Pater pie, Pater Sancte, Plebs devota te juvante: Turba Fratrum comitante,
Mereatur praemia.

Fac consortes supernorum, Quos informas vitam morum: Consequatur Grex
Minorum, Sempiterna gaudia. Amen.

ALIUS DE SANCTO FRANCISCO,
Per modum Dialogi.

Nota: Stabat Mater dolorosa &c.

Fregit victor virtualis, Hic Franciscus triumphalis, Crucis adversarium.
Crucis lator cordialis, Princeps pugnae spiritalis, Insignis amantium.

Quem praemisit Rex futurus, Pugnaturus, provisurus, Celebri consilio.
Praemunivit ut securus, Suis armis congressurus, Salubri praesidio.

Dicis nobis o Francisce, Cur affixus sis in cruce, Vulneratis manibus.
Quia crucis contemplator, Atque carnis supplantator, Semper sui sedulus.

Dicas nobis o Francisce, &c.

Quia Mundi abdicator, Atque crucis imitator, Vitae Christi bajulus.

Dicas nobis o Francisce, &c.

Amor IESU me absorbens, Atque dulcor cor incendens, Auxit desideria.

Dicas nobis o Francisce, &c.

Sursum fixam mentem tenens, Vidi Iesum intra fervens, Ac trahens suspiria.

Dic Francisce, quid fecisti, Postquam IESUM aspexisti, Salvatorem
hominum.

Dulcem IESUM quo ardebam, E vicino distinguebam, Aspectu Seraphico.

Dic Francisce, quid fecisti, &c.

Gratu vultu astuabam, Et affatu excedebam, Affectu pacifico.

Dic Francisce, quid fecisti, &c.

Alis senis convellatus, Plagis quinque sauciatus, Sic erat insignitus.

Nnn

Dic

Dic Francisce, quid fecisti, Contemplando plagas Christi, Lacrymo-
fis oculis.

Mentem sensi inflammari, Carnem meam sigillari, Ac mutari penitus.

Dic Francisce, quid fecisti, &c.

Manus, pedes conclavari, Sensi latus lanceari, Et imprimi stigmata.

Serve DEI, ó Francisce, In te signa scimus verè, Christi DEI Filii.

Dicas nobis ó Francisce, Quinis plagis vulnerate, Quid vidisti in cruce.

Vidi Filium viventis, DEI, pro amore gentis, Crucifixum stipite.

O Francisce Pater Sancte, Juva gregem post & ante, In valle miseriæ.

Cum venerit mortis hora, Perfruamur Coeli aurâ, In superna patria.

Laus sit DEO Patri Sancto, Filioq; IESU Christo, Spirituiq; Sancto. Amē.

A L I U S.

Nota: O fenyéséges szép hajnal.

Salve Fratrum Dux Minorum, Doctor vitæ, via morum, Vas Coelestis
gratiæ.

Tu sigillum summi Regis, Quod signavit clavis crucis, Manus sapientiæ.

Salve verbi pacis lator, Paupertatis renovator, Novæ gentis gloria.

Post te currit tua schola, Pede nudo, vili stola, Zona, bursa nescia.

*Vas electum, vas virtutum, Tui spernunt sicut lutum, Cuncta Mundi pro-
spera.*

O pauperum decus salve, Nam Redemptor in te verè, Monstrat sua vulnera.

Novus Ordo, novus status, Novi clavi, novum latus, Probant privilegia.

Crucem præfers specialem, Nec in terris habet talem, Sanctus, nec in patria.

Salve templum pietatis, Qui, totius Trinitatis, Veram fers imaginem.

Signa probant te beatum, Cujus ossa, sanitatum, Vaporant dulcedinem.

O pauperum Patriarcha, Verè virtutum Monarcha, Felix qui te sequitur.

Spreto carnis ornamento, Christum quæris corde toto, Felix qui te sequitur.

Pater & Custos Minorum, Lumen vitæ, via morum, Præpollens operibus.

O Francisce lux Solaris, Jam cum Christo gloriaris, In Choris Coelestibus.

Latus rubens, novâ Rosa, Hac placatus dignâ Prosa, Præbe te propitium.

IESU Fili summi Patris, Fac consortes veræ lucis, Supernorum Civium. Amen.

ALIUS.

A L I U S.

Nota: Fel-támada mi Urunk, &c.

Gratuletur hodiè, pauperum collegium: Exolvat lætitiæ, Franciscum præ-
conium. Salve Francisce.

Quem Coelestis curiæ, suscepit consortium: In quo Regis gloriæ, contemplatur
Filium. Salve Francisce.

Hinc pauper egreditur, sed dives ingreditur: Coelum, in quo fruitur, Luce
quæ non finitur. Salve Francisce.

Paupertas, humilitas, & signorum novitas: In Francisco charitas, refloruit
pietas. Salve Francisce.

Dùm in terris opere, formam Christi gerere: Palmis, plantis, latere, transfi-
xus pro vulnere. Salve Francisce.

Hic splendet miraculis, signis, & prodigiis: Tantis quòd à sæculis, nullum ta-
lem reperis. Salve Francisce.

O lux meditantium, decus prædicantium: Apud DEI Filium, fac habere
proemium. Salve Francisce.

Gloria sit æterno, Patri, atque Filio, Spirituique Sancto. Honor Sancto Fran-
cisco. Kyrie eleison. Amen.

A L I U S.

Gloria vivorum, Fratrum egenorum. Salve ó Francisce.

Conserva tuorum, Statum filiorum. O Pater Francisce.

O Fons professorum, Vita perfectorum. Nos juva Francisce.

Æstus vitiorum, Virus peccatorum. Dilue Francisce.

Stigmatum Sacrorum, Signa mirandorum. Ostende Francisce.

Datori bonorum, Ut gregi Sanctorum, Jungamur Francisce.

In regno Coelorum, Choro Angelorum, Concede Francisce. Amen.

Nnn 2

DE

DE SANCTO FRANCISCO SERAPHICO.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Vitiorum scabie Mundo sordescente, In peccatis populo DEI putrescente:
Venit Christi famulus Orbe senescente, In hac Mundi climata Spiritu
fervente.

Vitam querit pauperem, Mundum abhorrere, Cupit DEUM querere, pro
peccatis flere: Conculcare terrea, Tartara timere; Et abstractus seculo
cum Christo manere.

Spretis Mundi illecebris alta meditari, Coepit atque spiritu mentis renovari:
Ex antiquo homine novus transformari, Jugum Christi trahere, vitam
imitari.

Fit exemplum hominum paulò post dierum, Disciplinae pelagus, & portentum
merum: Stupor vitae seculi, atque jubar verum, Manè querit spolia,
non spectavit serum.

Zelus eum interim ultra provocabat, Querit oves, perditas multas revocabat:
Tres ordines ordinat, Fratres reformabat, Et dat illis Regulam, quam
Christus dictabat.

In timore Domino sanctè deservivit, Quem Rex Regum gloriae Christus insigni-
vit: Stigmatibus propriis vitam hanc finivit, Et directo tramite, in
Coelum transivit.

Corpus viri mortuum terrae demandatur, Ejus autem anima DEO presenta-
tur: Immortalis spiritus manet, nec mutatur, Corpus usque hodiè, ve-
lut vivum datur.

Has horas canonicas tibi Pater dixi, Fac ut possim dicere, ecce nunc revixi:
A peccatis surgere, mala quae dum vixi, Ut parcantur flagites, sisque
dux innixi. Amen.

SERAPHICUS SZ. FERENCZ CONFESSORROL.

Vitiorum scabie. Nota: *Mittitur ad Virginem.*

Midõn e' gyarló Világot a' bûn fetérsége, Temérdeken bé-fogta
éppen sizerén szerte: Akkor jóve Szent Ferencz mint Napnak
szép fénye, Hogy tündöklyék a' Szentség mindenek szivébe.

Eleté-

Eletének czéllya volt Világ útálása, Szegénség és tisztaság, s' bûn fi-
ránkozása: Hogy pokolnak kínnyait el-távoztathassa, Es lehes-
sen Christussal Mennyégben lakása.

Hogy látá e' Világnak csalárd hiuságát, Nagy Szentséggel fel-vévé a'
Christus nyomdokát: Es örömmel viselé gyönyörű igáját,
Meg-veté a' Világnak minden gazdagságát.

Hamar lón ott Szent Ferencz mindenek csudája, Emberekhez Isten-
től Szent élet példája: E' Világnak, s' a' bûnnek erõs meg-ron-
tója, Minden jóság és Szentség tündöklõ szép Napja.

Három-féle Szerzetnek ez a' fundátora, A' penitentiának fel-vont
szép sátora: Az el-veszett juhoknak kegyes jó Pásztorja, Chri-
stustól vött Regulának erõs meg-tartója.

Isteni felelemben magát úgy tartotta, Hogy Urunk sebeinek bélyegit
rá nyomta: Azzal mint jó szolgáját meg-ajándékozta, Sok csu-
dákkal, és Szentül életét fogyatta.

Hólta-után Szent lelke Isten eleibe, Fel-ment, és a' Szenteknek dicsõ
feregébe: Mindenek csudájára éppen vagon teste, Semmi-
féle fenyevés mind eddig sem érte.

En ezt a' dicsiretet Serafin Szent Atyám, Imádságodban részt adgy;
néked azért mondám: Légyen kegyelmes az Ur te-éretted hoz-
zám, Neked tiszta szivemből magamat ajánlám. Amen.

DE SANCTO BONAVENTURA.

Ordinis Minorum.

Lauda Sion hunc Minorem, Fratrem: magnumque Doctorem, In Hymnis,
& canticis.

Huic honorem ser, & plaude, Speciali namque laude, Dignum esse noveris.

Se à cunctis servans malis, Benè vivens specialis, Lux, & Doctor Ordinis.

Fit Minister Generalis, Praesul, atque Cardinalis, Suis dignis meritis.

Plenus fide, charitate, Spe, & omni probitate, Sanctae vitae speculum.

Ad vile, vir insignis, Oves signis, & Doctrinis, Reduxit Dominicum.

Nnn 3

Nihil

Nihil cupit præter Christum, Timet, sperat, & ad ipsum, Tota mente properans. Meditatur, gemit, plorat, Scribit, docet, Deum orat, Die, noctu vigilans. Pastor bone, flos Minorum, Via vitæ es cunctorum, Fac per tua merita. Ut carnali absolvamur, Compede: & transferamur, Ad Cæli palatia. Amen.

DE SANCTO MARTINO.

Nota: Adgyunk hálát az Urnak, mert érdemli.

Szent Márton születék Magyar-Országban: Szombat-helyen, pogányság vakságában.

Midőn tiz elztendőt el-töltött volna: A' pogányságnak ő ellene monda.

Csak hamar a' Vitézek-közzé álla: A' Romai Császárok udvarába. Irgalmasság ő-benne találtaték: Szegény Kúldús tőlle meg-ruházaték.

A' Christus ő-nékie meg-jelenék: Illyen kegyes beszéddel emlekezék:

Tegnapi-nap mezeitelenségemben: Meg-ruháztál engem Kúldús képeben.

Ki-ért te velem én dicsőségemben: Elsz, és uralkodol örökké Menyben.

Vitézi állapotját változtatá: Es a' Szent Szerzetben magát iratá. Nagy fok csudákat-is cselekszik vala: Mert három halottat ő fel-támaszta.

A' Sátánt halálakor ő meg-feddé: El-űzé, s' maga lelkét Menybe küldé.

Keresztyéneknek Keresztyén szép példa: Elete imádsággal, s' Hittel vala.

Magyarok, ti azért az ő életét: Kövessétek, s' szentellyétek innépét.

Ha véle akartok, és a' Christussal: Elni, és vigadni édes Urunkal.

Dicsi-

Dicsiret Atya, és Fiú Istennek: A' Vigasztaló Szent Lélek Istennek. Amen.

A L I U S.

Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

Gaude gemma præfulum, Gaude Mundi speculum: Dulcedo fidelium, Gaude calcans sæculum. Sancte Martine.

Impetrator gratiæ, Stella fulgens veniæ: Exemplar clementiæ, Et misericordiæ. Sancte Martine.

In te fulget castitas, Pietas, humilitas: Desolatos visitas, Tres mortuos suscitatas. Sancte Martine.

O Martine medice, Spiritales abjice: Hostes procul dejice, Atque tuos respice. Sancte Martine.

Bone Pastor ovium, Tu es lima scelerum: Pestem pellens cordium, Sustentator pauperum. Sancte Martine.

Gloria sit æterno, Patri, atque Filio: Spirituique Sancto. Honor Sancto Martino. Kyrie eleison. Amen.

DE SANCTO JOSEPH.

Joseph David filius clarâ stirpe natus, IESU Christi Domini Pater nuncupatus: Desponsatus Virgini mente copulatus, Utriusque custos est Cælo destinatus.

Tu qui Sponsam gravidam dolens cum videres, Cogitabas anxius an eam teneres: Sed Coelestis monitor ne ultra timeres, In somnis admonuit ut magis gauderes.

Bethlehem profectus es censum soluturus, Cum prægnante Virgine, ubi nasciturus: Erat Mundi Dominus quique mox factururus, Ut ipsum infantulum esses amplexurus.

Cum Herodes impius in pueros saviret, Gabrielis monitu ne ultra dormiret: Retulisti Sponsæ hæc, ut tecum veniret, Et accepto parvulo in Aegyptum iret.

Hosti-

*Hostibus jam defunctis, inde recessisti, Eum in Galileam tecum reduxisti:
Et Puerum, & Sponsam sicut didicisti, Cœlitus, & Nazareth humilis
vixisti.*

*Duodecim qui factum Jesulum annorum, Tunc perdidisti tuum lumen oculo-
rum: Sed inventum postea medio Doctorum, Custodisti sedulus Regem
Angelorum.*

*Felix tu quem in ulnis IESUS cum MARIA, Tenuit jam cubantem dum
in agonia: Spiritum cum efflaret, ut directâ via, Commigraret ad Pa-
tres sanctus via pia.*

*Has horas canonicas cum attentione, Dixi, ô Sancte Joseph, tui ratione: Quo-
eso sis memor mei in oratione, Ut vivamus simul in Cœli Regione, Amen.*

SZENT LASZLO KIRALYROL.

Nota: Itt jelen vagyok &c.

MEnynek, és földnek dicső Teremtője, Es mi lelkünknek buzgó
szeretője: Minden örömek bő élő kút-feje, Istennek igije.
Ki igazságnak világos tüköre, Es eggyeségnek vagy fenlő szép jele:
A' szeretnek nagy erős kötele, Lelkünk idvelése.
Szent László Király miképpen vigyázott, Jó erkölcsökkel életben vi-
rágzott: Teremtőjében szüntelen vigadott, Szívűl imádkozott.
Szent István után Királya tételék, A' Magyaroktól holott választaték:
Mert Szent életét minnyájan szerették, Es kedvellették.
Olly igen buzgó áhítatosságban, Mind éjjel nappal szokott imádság-
ban: Volt foglalatos Isteni dolgokban, Alázatosságban.
A' kőrös-mellett egy Vároft építé, Mellyet Váradnak Sz. László neve-
ze: s' Szép Kalastromot Maria nevére, Mellé éppittete.
Ott Püspökségét, és Káptalant szerze, A' tiszta élet virágzott ő-ben-
ne: Temetését-is ő oda rendelte, s' ott fekszik Szent teste.
Koporsójánál betegek gyógyultak, Vakok, és némák hozzá folya-
modtak: Es több ilyen nagy fok csudák láttattak, Es bizony-
nyal voltak.

Légyen

Légyen örökké áldott Atya Isten, Es egyetemben a' Fiú Ur Isten: A'
magas Menyben Szent Lélek Ur Isten, Mind örökké, Amen.

SZENT ISTVAN KIRALYROL.

Nota: Az igaz Hitben, &c.

Szent István Király Istennek szolgája, Christus Hitinek igaz plán-
tálója: Bálványozásnak el-távoztatója, Es el-rontója.

Kegyes vóltából irgalmas Istennek, Adatott Menyből, a' Magyar
Nemzetnek: Hogy ő-általa úttját igaz Hitnek, Tanúlná, s' szent-
ségnek.

Szent István első Mártyr meg-jelenék, Gejza Attyának, s' tőle tanít-
taték: Hogy fia léfzen, kiben kedve telnek, Az élő Istennek.

Ottan születék Esztergom Várában, Fel-neveltetett Keresztyén Val-
lásban: Sz. Albert Püspök, ő tudományában, Es tanításában.

Királyi-pálczát hogy kezébe vévé, Keresztyén Hitet terjeszteni kezdé:
A' pogányságot Országból ki-űzé, Es ki-rekeszté.

Sok Templomokat, és Püspökségeket, Magyar Országban fundála,
s' helyeket: Kikben szüntelen Isten dicsirteték, s' Neve hirdet-
teték.

Sok gazdagsággal azokat bé-tölté, Sz. Oltárokat fel-is ékesíté: Kin-
Kincsel, arannyal, fok szép eszközökkel, Drága kővekkel.

E' mellé szerze igaz Pásztorokat, Más Országokból hozta Tanítókat:
Kikkel oktató Magyar Pogányokat, Keresztyén Hitre.

Azért ő-benne Istennek tólt kedve, Mert Angyal-által ő Királyi feje:
Sz. Koronával Menyből tiszteltetett, Es becsültetett.

Királyi nevét a' Romai Pápa, Más becsülletes nével száporitá: Mert
Apostolnak nevezé, és hívá, Magyar Orzágnak.

Christusnak Annyát, áldott Szűz MARIA-t, Alázatossan mint édes
Afszonyát: Tisztelé, és rá bizá önnön-magát, Es az Orzágnak.

Innen hivattatik Pátrónájának, Magyar Orzágnak őltalmazójának:
Ellenség-ellen baj-vívó paisnak, Es biztatójának.

Ooo

Ottan

Ottan Szent István sok érdeme-után, Christus Jესusnak születése-után:
Az ezer és az harmincz-nyolczadikban, Juta Menyországban.
Az Isten Fia nekünk-is engedgye, Hogy életünknek mikor létszen vé-
ge: Szent István-után juthassunk Mennyégbe, Örök dicsősé-
be. Amen.

M A S A Z O N R O L.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

HAtalmas Ur Isten, szerelmes Királyunk, Aldott I E S U S Christus,
Mennyei Szent Urunk: Fiaid te-hozzád minnyájan folyamunk,
Es szivből te-néked Szent Atyánk kiáltunk.
Bátorítsad kérünk, mi gyarló szivünket, Te Szent Malasztoddal; te-
sti felelmünket, Szent akaratodhoz szabjuk életünket, Azért
zabolázd-meg feslett erkölcsünket.
Sőt mindenek-felett, adgyad örömmódben, Hogy részesülhessünk
gyönyörűségben: Szent István Királlyal te dicsőségedben,
Dicsirjünk, és áldgyunk az magas Mennyégben.
A' kinek ma vagyon Szent innepe napja, Es a' Keresztyénség nagy
örömmel áldgya: Magyar Nemzetségnek ki első Királlyá, Va-
la a' Christusnak Szentséges szolgája.
Egy éjel Gejzának, Bóldog Szűz M A R I A, Szent István Mátyrral
meg-jelenvén, monda: Rövid-nap ő-néki Isten fiat adna, Ki a'
Magyarokat igaz Hitre hozza.
Esztergom Várában Világra születik, Szent Albert Püspöktől meg-
kereszteltetik: Szent István nevére leg-ottan nevezik, Kiben
az Istennek Malasztya lakozik.
Attya hólta-után, Szent István mely Szentül, Vifelé mindenben ma-
gát Istenesül: Fárada Christus-ért igen szüntelenül, Szentnek
hivattatnék méltán mindenektől.
Olly szelid, irgalmas volt a' szegényekhez, Gyámoltalanokhoz, és
szükölködőkhez: Kegyes, és kegyelmes vala mindenekhez, El-
hagyott árvákhoz, és sok özvegyekhez.

Utolsó

Utolsó óráján az ő halálának, Ajánlá Országát a' Szűz Mariának:
Vifelné gondgyokat meg-tért Magyaroknak, Esedezék értek
áldott Szent Fiának.
Valamig pediglen Szent István Királynak, Jó testamentomát meg-
tarták Uroknak: Es a' Szűz Mariát lenni Pátronának, Mi szép
nemzetünknek óltalmazójának.
Mindenben addiglan, jól esék a' sorfok, Bóldog, és szerencsés lón
mindenben dolgok: Eppen meg-marada szép gazdag Országok,
Es nem következék semmi-némű károk.
De mihelyen hátra veték Afzszonyunknak, Kegyes szép óltalmát szép
Szűz Mariának: El-kezdék veszteni fényét Országoknak, Kit
már könyves szemmel minnyájan láthatnak.
Ugyan-is nem méltó az olyan fiúnak, Ki testamentomát fel bontya
Attyának: Hogy örökös légyen Attya jószágának, Soha-is bir-
hassa javait azoknak.
Ez bóldog Szent István, lelkét a' I E S U S-nak, Nagy szép nyereség-
gel meg-adá Urunknak: Nagy-Bóldog-Afzszonynak napján,
Meg-váltónknak, Nagy örömmel nyújtá kezében Christusnak.
Es el-temetteté Székes-Fejér-várban, A' Bóldog-Afzszonynak ő
Szent-egyházában: Nyugszik mind örökké a' Christus Jესus-
ban, Dicsőült Szentekkel fényes Menyországban.
Ki koporsójánál sok csudák látszottak, Könyörgése-által betegek
gyógyultak: Nagy sok nyavalyákból szépen meg-tisztultak. Di-
csiret, dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS DE SANCTO IGNATIO.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

Vtrum admirabilem, novum jubar Solis; Colimus Ignatium natum de Lojo-
lis: Qui post vana seculi, spretis Mundi dolis, Gratia, ac gloria, mirè
fulget stolis.
Dux erat militiae, primo secularis, Pietatis postea factus est Scholaris: Dei cha-
rismatibus adornatus raris, Datur Jesu Sociis, Ductor Regularis.

Ooo 2

Ædem

Ædem Sacram visitat, in monte Serrato, Ubi Sago, clypeo, ense abdicato: Et amictu nobili, cum sacco mutato, Totum se se consecrat, DEO jam placato.

Jamque plenus numine, & Cœlesti rore, Pergit Jerosolimam magno cum ardore: Domini vestigia, sacro lambit ore, Videt inter verbera IESUM cum amore.

Post venit Lutetiam, annis jam maturus, Tanquam puer literis operam daturus: Armis sapientiæ, DEO pugnaturus, Bellum cum hæreticis providè gesturus.

Hinc conscribit socios, more militari, Quos Christi Vicario jungit lege tali: Ut hostes Ecclesiæ, Matri Spirituali, Domino subjiciant, arte singulari.

IESUS nova agmina, & Ducem eorum, In tutelam suscipit qui tutela morum: Et doctrina, repleant, Choros Angelorum, Fulget nunc Ignatius, in Regno Cœlorum.

Per hujus Ignatii, petimus honorem, Tuum nobis infere, IESU mi amorem: Quo currentes curramus, in tuum odorem, Cedat hoc in Gloriam, nominis majorem. Amen.

Virum admirabilem. Nota: Mittitur ad Virginem.

CSudálatos Szent Ignát, mint egy új Nap-fénye, Lojola Nemzet-ségnek nemes csemetéje: Dicsírtefésél Világi hivság meg-ve-tője, IESUS édes nevének választott edénye.

Világi Hadnagy valál földi vitézségben, Az-után lól fő Vezér IESUS feregében: Hogy ő Szent Malasztyából Istenesb életben, Óltózel, s' Pokol-ellen lelki erőféségben.

Jesus Annyához menél Serrátus hegyére, Bizván magad, (Fiánál,) ő könyörgésére: Fegyverid fel-függesztéd Szent tisztetésére, Es magadat szenteléd Istennek kedvére.

Más fegyvert fogál, midőn mind egész éj-által, Szivedből imádkozál, fel-óltózvén sákkal: Menyországot érdemléd ez nagy erőfzakkal, s' Meg-világosíttatál Szent Háromság-által.

Onnét

Onnét Jerusálemben Isteni Malasztal, Bővőlködven, indulál, tellyes buzgósággal: Urunknak Szent nyomdokit ápolád csókiddal, Holott mikor veretnél, Jesus meg-vigasztal.

Lutetiába menél, hogy a' kisdedekkel, (Noha koros) mint gyermek, olly együgyűséggel, Tanúlnál; és az-után az Eretnekekkel, Meg-harczolnál Istentől vótt bölcseséggel.

Immár miként jó vitéz, tárfokat-is gyűjtél, Kikkel együtt a' Szent-séges Pápához menél: Hogy meg-erősítettven együtt sereggel, Sok lelkeket nyerjete minden tehetséggel.

Jesus ez új sereget magának választya, Es győzedelmes zászlója alá bé-irja: Ne fély édes seregem (őket így biztattya,) Gondot vifelek reád Roma Városába.

Ti-általatok léfzen Menyország örömben, Kedves nyájam vigad sok lelkek térésében; Mellyeket helyheztetek azoknak székekben, Kiket le-taszítotram Gyehenna tűzében.

Órúly jó szolgám Ignát, mivel a' kevésben, Hű vóltál: azért téfzlek részefsé mindenben. Jer-bé, légy részef néked készített öröm-ben. Fénlik most Ignatius örök dicsőségsben.

Efedezzel Szent Ignát kérünk hát érettünk; Hogy tégedet követvén, égjen szeretetünk: Isten dicsőségsére gerjedgyen mi lelkünk, Mellyet minden erőnkkel mindenben keresünk. Amen.

SZENT FERENCZ XAVERIUS CONFESSORROL.

Nota: Ez az Istennek &c.

MEnnyen és földön uralkodó Isten, Nagy hatalmadat jártatod tengeren: Csudálatos vagy a' te Szenteidben, Minden időben.

Minden időben a' bűnös embernek, Attál olly eszközt, hogy bűnös fejének: Oltalmat venne egész életének, Gyenge szívének.

Igy mi időnkre gyámolul engedted, Szent Xaverius Ferenczet rendeléd: Szép fényes Napul hogy ifmérjen téged, Minden te néped.

Ooo 3

Szent

Szent Xaverius Ferencz, Indiának, Lón Apostola az alsó Világnak:
Fényes fáklyája nagy fok Tartománynak, Es pogányságnak.
Midőn Szent Ignát Jesus társaságát, Szerzé, hogy győzné az őrdög
táborát: Es ki-mutatná a' Szent élet úttyát, Ő igazságát.
Annak egy-felől fel-vévé ő baját, Szent szűzességnek hordozá virág-
ját: A' pogányok-közt a' Christus igáját, Tartá, s' példáját.
Ki-mondhatatlan e' Szentnek nagy dolga, Sok szép csudákkal fénlő
fáratsága: Christus nevé-ért fel-vállat munkája, Elte, s' halála.
Mint-hogy vele volt ereje Istennek, Azon egy szóval idegen nyelvek-
nek: Prédikállott fok külön-fele népnek, Es Nemzetségnek.
Tíz-száz ezeren a' Sz. Keresztségre, Altala mentek Angyali szentségre:
s' Három halottat támasztott életre, Nézett Istenre.
Szent imádsága az Egre fel-hatott, Azért a' földtől Egbe ragattatott:
Az őrdögökön igen uralkodott, Jóvendőt mondott.
Halála-után piros tiszta vére, Eppen meg-maradt eleven szép teste:
Semmi fenyedés eddig nem illette, Mocsok sem érte.
Ennek Szentségét India, és China, Jól bizonyítja pogány Japonia:
Az alsó Világ nagy széles határa, Es Potamia.
Szent Xaverius az úton-járóknak, Fő Pátrónussa a' nyavalyáfoknak.
Kérünk igazgasd úttyát mi dolgunknak, Es vég-óráknak.
Aldásál Isten a' te Szenteidben, Kiket magasztalsz illy igen minden
ben: Tengeren, földön, és a' magas Menyben, Aldásál Isten

SZENT ILLYES PROFETAROL.

Nota: Nagy bánatban Dávid &c.

SOk hálá-adással mi most tartozunk, Az Istennek hogy mi ezzel ál-
dozzunk: Mert egyéb jót bennünk nem találhatunk, Ez ke-
ferves földön, a' hol nyomorgunk.

Azért emlekezzünk Isten dolgáról, Az O Törvényben történt nagy
csudáról: Az öt-felőknek táplálásáról, A Szent irás bizo-
ság léfzen arról.

Nagy éhség, drágaság Sidók-közt vala, Mert fölöttök az Eg érczé
vált

vált vala: Es alattok a' föld vafálott vala, Sem fű, sem gabona,
nem nőhet vala.

Isten Prófétaja Szent Illyés vala, Ki a' népek-között széllyel jár vala:
Penitentziára mindent ínt vala, Mert az éhség köztök igen nő
vala.

Sarepta Városba Illyés küldeték, Egy özvegy Afzszonytól ő el-tarta-
ték: Istennek csudája ott jelenteték, Kevés liszt, és olaj szapo-
rittaték.

Mikor a' Városba Szent Illyés juta, Egy Afzszont találta ki fát szed
vala: Kenyeret ő tőlle Illyés kér vala, Mert hosszú út-miatt
éhezett vala.

Szegény Afzszony monda: El a' nagy Isten, Ennekem kenyerem egy
falat finsen: Vagyon csak házamban egy marok lisztem, Kor-
sóban egy kalán olaj előttem.

Hogy azt pogácsául egyszer meg-sűssem, Edes gyermekemmel hogy
meg-ehessem: Ehségnek halála ottan el-vegyen, Mert életem
tovább ennél már nincsen.

A' Próféta erre néki felele: Hogy a' kevés lisztből pogácsát sűtne:
Leg-először néki abból részt tenne, Az-után fiával ő ennek
benne.

Ha ezt mivelnéje, lenne olly haszna, Hogy kevés liszt, s' olaj el-nem
fogyhatna: Mert Istennek arra áldása szálna, Ehség halálátul
meg-szabadúlna.

Szegény Afzszony hallá, gyors lón dolgában, Lisztet, olajat gyúra
pogácsában: Meg-sűlvén, először Illyés vón abban, Az-után
fiával évének vigan.

Olly nagy csuda-tétel ott jelenteték, Mert Menyből ő-néki áldás
adaték: Kevés liszt, és olaj szaporittaték, Ezzel fok esztendőn
el-tápláltaték.

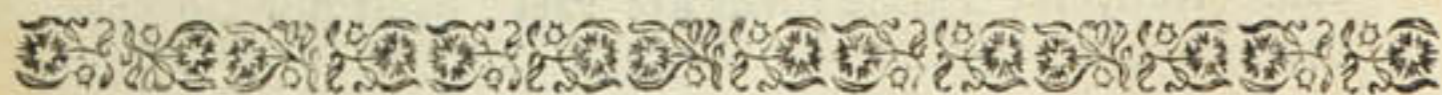
O fősvény gazdagok, ezt szemléllyétek, Az özvegy Afzszonyról pél-
dát vennétek: Istennek szegényit segitenétek, Terhes lelkete-
ket könnyebbitnétek.

Isten

Isten igijével ha gondolnátok, Es szivetek-szerint azt halgatnátok: Sietnétek, és azt meg-tartanátok, Jámbor Tanítókkal meg-áldatnátok.

De valahol Isten igije nem kell, Ott fok nyomorúság népre támad-fel: Kegyetlenek miatt nyomorodni kell, Ehség, halál miatt pufztúlnia kell.

Azért dicsiretet mi mostan tegyünk, Az Ur Istennek szivből könyő-rőgjünk: Hogy az ő Szent Lelkét adgya mi-nékünk, Örök-boldogságban véle lehessünk. Amen.

DE SACRIS VIRGINIBUS,

A' SZENT SZÜZEKRŐL.

Nota: Angyaloknak nagyságos Afzfzonya, &c.

Des IESUS Szűzeknek Virága, Tisztaságnak tündöklő for-mája: Kinek fénlik Világban példája, Mint a' verő-fény-nek szép világa.

Te vagy első édes emlékezet, Arkangyaltól hirdetett nevezet: Ki a' Szűznek méhében rejtezett, s' Tisztasággal egyben-ölekezett. Anya-nélkül Istentől születél, Atya-nélkül Szűz méhében lépél: Tiszta szűzen e' Világra jövel, s' Szűzességén sérelmet nem ejtél.

Istennek vagy titkos tudománya, Bölcseségnek leg-szebb alkotmá-nya: Kire nézett drágább koronája, Meg-nyitattott, mint szép arany-bánya.

Soha nem volt, hogy Világ tudnája, Szűzességnek ki-adott példá-ja: El-kezdetek már ennek pályája, s' Fel-tétetek nyertesek pálmája.

A' szűz Anya hogy fiat fogadott, A' szűzesség kincse meg-nyitattott: Es fok drága gyöngyöket ki-adott, Mellyel a' föld már meg-gazdagodott. Fénlik

Fénlik azért fok szép Rubintokkal, Mint az Eg ragyogó Csillagok-kal: Bővölködik fok drágaságokkal, Mint a' Tavasz fok szép virágokkal.

Tündöklök szép kerte virágokkal, Kik tellyesek kedves illatokkal: Bővölködik fok nemes plántákkal, Kikkel szinlik, mint ki-nyílt rósákkal.

Fénlenek a' fok szép iffiúságok, Mint annyi szép tündöklő gyémán-tok: Vélek szelíd áhítatofságok, Mint szépséges ki-nyílt lilio-mok.

Tündöklök a' Szent Szűz Leányok, Mint annyi fok illatos virágok: Kiknek drága példás tisztaságok, Mint valami ki-nyílt tulipánok.

Ezek bizony a' Világ szépségi, Gyümölcsének drágább ékességi: Kiknek az ő érdemes szentségi, Isten-előtt egyebek mentségi.

Ezeknek nagy lelki buzgóságok, Egek-között forgó villamások: Mert ezeknek Isten lakó tárfok, s' Véle vagyon minden barátságok.

Ezek amaz fel-emelt lajtorják, Kik fejekkel az Egeket tartják: Zárt kapuit fokoknak meg-nyitják, Es útait már szabadon járnak.

Christusnak mint szerelmes kedvesi, Szeplőtelen válaszott jegyesi: Sok fiaknak Menyben vezetési, Es csuda mely hathatók kérészi.

Ez Istennek válaszott szép nyája, Melyben legel ártatlan Báránnya: Sion hegyét már szabadon járja, Es gyönyörű füvekkel táplálja.

Csudálatos ezeknek nemzések, Mint méheknek szokott eresztések: Virágokból léfzen terjedések, s' Virágokon vagyon legelések.

Eredetek ezeknek szentségben, Terjedések lelki ékességben: Nyá-jaságok Istennél Mennyégben, Mert ők Szentek, mind test-ben, s' lélekben.

Oh drága szép méheknek nemzések, Menyben repült ennek eresztések: Sion hegyén hallatik zengések, Angyalokkal szokott éneklések.

Enekellyünk minnyájan ezekkel, Vigadozzunk e' drága Szűzekkel: Dicsekedgyünk illy szép nemzerünkkel, Kik Mennyégben élnek Istenünkkel. Amen.

DE MARTYRIO SS. VIRGINUM.

Dum seruit Africus, tunc rosa rutilat, Et Austro viola perflante purpurat:
Et Euris lilia prona dissuaviat, Vis nulla eroborat, nulla exanimat.

Dum fervet Carnifex: exurgunt Barbaræ. Secantur ubera, clarescunt Agathe.
Dum fumant balnea, surgunt Ceciliae, Dum tela depluunt, nascuntur Ursulae.

Tauro phalarico, splendet Pelagia, Flammis, exilio, triumphat Flavia: Uncis,
equuleo, cruce Eulalia, Virgis, pectinibus, flammis, Trebonia.

Rotis, sartagine, vinclis, Euphemia, Tædis ardentibus, fuste Serapia: Felle, craticula,
ferisq; Maxima, Securi, oleo ferventi Elampia.

Lucia gladiis, Agnes ignibus, Christina lacubus, flagris fornacibus: Susanna
variis torta securibus, Cruce, lampadibus, Firmina ardentibus.

Has Christus gloriâ Cœlesti munerat, Has Sponsas stabili nexu consociat: E sexu
fragili triumphos numerat, Cœlo ex humili, coronas duplicat.

Pro fuso sanguine, eternum purpurat, Pro casto pectore, eternum sociat: Pro
momentaneis, eternum pignorat, Pro ferro, ignibus, eternum roborat.

Æternis gaudiis, pace inaugurat, Cœloq; lucidas stellas commemorat: Pro vita
labili, eternum animat, Pro pœnis brevibus, eternum recreat.

Maritat humiles, donis Cœlestibus, Maritat tumidos, æternis ignibus: Amicat
teneras primis virtutibus, Lassantur validi, magnis sceleribus.

Qui speras maxima, Cœlos inambula, Ut parva referas, Mundum perambula:
Quid sunt hæc aliud, quàm levis fabula, Vel tanquam vitrea commissa
pocula. Amen.

SZŰZ SZENT KATALINROL.

Nota: Kõveti vala &c.

ELõ Istennek ártatlan Fia, nyomorúltak Attya, Kõnyõrûly rajtunk,
Királyok Királya.

Engedd Ur Isten, hogy lámpásinkat drága Szent olajjal: El-készítse
hûsûk Isten Malasztyával.

Kellemetefek hogy mind lehetsûnk, az igaz Szent Hittel: A' remén-
séggel, és a' szeretettel. A' Sz.

A' Szent Katalin, okos, és eszes, és tiszta Szûz vala: Hogy adá magát
lelki-tanúságra.

Mikoron látná, hogy Maxentius a' Keresztyéneket: Az igazság-ért,
mint kínozná õket.

Maxentiushoz Szûz Szent Katalin ottan mindgyárt méne: Nagy bá-
torsággal errõl meg-feddette.

Kin Maxentius, igen búsula, és igen haragvék: De bölcseségén Szûz-
nek álmélkodék.

Ki minden-felõl, a' Szent Szûz-ellen, sok bölcs embereket: Hamar
gyûjtete, hogy meg-gyõznék õtet.

Hogy Szent Katalin, a' Christus Hitit ott meg-nem tagadá: A' Csá-
szár magát haragra inditá.

Szûz Szent Katalint a' Maxentius igen meg-vereté: Serét tõmlõcz-
ben õtet bé-vetteté.

Maxentiushoz a' felesége, hogy meg-látogatá: Faustina Afzszony;
Katalint csudálá.

Porfiriussal a' Fõ Hadnagyal, Katalint halgattya: Mindgyárt hivének
a' Christus I E S U S-ba.

Kinek Nevé-ért szõrnyû nagy halált, ottan szenvedének: De szép ju-
talmat érette nyerének.

A' bölcs Doctörök, velle erőssen meg-vetkedének: De mind végté-
re Christusban hivének.

Mellyért a' bölcs, Maxentiustól mind meg-õletének: Christus I E-
S U S-ért halált szenvedének.

Ennek-utánna serét tõmlõczből, Szûzet ki-hozatá: Hogy meg-kí-
nozná, s' kerékben rontaná.

Imádságára kerék a' Szûznek, éppen mind el-romlék: Mennyei tûz-
tõl mert meg-emészteték.

Ezt látván sokan Pogányok-közzül, Keresztyénné lõnek: Es nagy
erõssen Christusban hivének.

Szent Katalinnak, a' pogány Császár ott fejét vétette: A' boldogságot
azonnal meg-nyerte.

Kinek ő testét a' Szent Angyalok örömmel el-vivék, Sinai hegyén szépen el-temeték. Amen.

H Y M N U S.

Nota: Ave maris stella, &c.

Ave Catharina, Martyr, & Regina: Virgo DEO digna, Mitis & benigna. Costi Regis nata, Virgo Deo grata: Vera Sponsa Christi, Christum induisti. Quae te spondesti, Fore Sponsa Christi: Sponsa Sponso gratos, Fac nos, & acceptos.

Victrix sapientum, Dum subis tormentum: Casa lacte fluis, Syna sepeliris. Monstra vitæ viam, Ut Philosophiam: Mundi transeamus, Veram requiramus. Ora & inclina, Nobis verum Syna: Ut intremus tecum, Chorum Angelorum. Sit Laus DEO Patri, Summo Christo Decus: Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

M A S.

Nota: Ez az Istennek kedves &c.

A' Pogány nemből egy szép Szűz támada, Ki az Istennek fogadást rőt vala: Hogy életében nékie szolgálja. Szent Katarina.

Istenben néki olly nagy Hiti vala, A' pogány Császárt nem rettegi vala: Sőt a' vétekről meg-feddette vala. Szent Katarina.

Ottan a' Császár Doctörök hiva, Kikkel a' Leány ám meg-disputála: De mind meg-győzvén, semmit nem fél vala. Szent &c.

A' Doctöröknek Maxentius monda, Szörnyű halálra majd őket vonattya: Hogy erkölcsökben egy Szűz változtatta. Szent &c.

Bölcsöket Császár mind tűzben hányattya, Szent Katarinát hohéroknek adgya: Az Ur Christus-ért vérét ki-ontotta. Szent &c.

Katalin testét az Isten nem hatta, Sina hegyére vinni parancsolta: Kit az Angyalok ott temettek vala. Szent Katarina.

Kérünk most téged Szűzeknek virága, Hogy visely gondot bűnös szolgálidra: Légyen kegyelmes az Istennek Fia. Szent Katarina.

Dicsir-

Dicsirtessék a' mindenható Atya, Dicsirtessék ő szerelmes Szent Fia: Dicsirtessék a' Sz. Lélek Malasztya. Szent Katarina. Amen.

DE SANCTA CATHARINA.

Nota: Mittitur ad Virginem.

Castitatis liliū Sancta Catharina, Illustrata nimium gratia divina: Convertit Porphirium ducem cum Regina, Trahitur ad Martyrium hora matutina.

Ad duellum ducitur Virgo preparata, Hora prima coelitus multum confortata: Nam traxit Philosophos doctrinā dotata, Numen verum predicans ad regna beata.

Adest hora tertia Fano incensorum, Casarem redarguit de cultu Deorum: Opprimat per Logicam Doctores astrorum, Ducit ad notitiam Regis Angelorum.

Hinc furit Maxentius frendens in puellam, Hora sexta praecipit ducere tenellam: Tormentorum genera parat propter illam, Fulmen Coelo labitur, Rota dat favillam.

Mittitur ad carcerem Virgo flagellata, Dat cervicem jugulo Sponsa Christi grata: Angelis astantibus citò est ablata, Sacro tandem munere felix illustrata.

Jubar splendidissimum Sancta Catharina, Est secuta Dominum hora vespertina: In signum veridicum quòd sit hæc divina, Lac purum pro sanguine dat Coeli Regina.

Hora completorii corpus tumulatur, Angelorum manibus in Syna portatur: De osibus oleum & nunc usque datur, Hæc medela languidis morbus effugatur.

Has horas canonicas cum devotione, Tibi Virgo Nobilis piâ ratione, Recitavi: mihi sis praesens in agone, Et post mortem collocet in Coeli Sione. Amen.

MAS, SZENT KATALIN SZŰZRŐL.

SZűz támada, pogány népnek nemzetiből, nemzetiből: Szűz Szent Catharina, Costus-nevű Király véréből. Szűz Szent Catharina, Costus-nevű Király véréből.

Mi dicsirjük ez Leánynak Szentségét, Szentségét: Szűz Sz. Katalin-
nak mert érezzük Szent segítségét. Szűz &c.
Erős Hitben volt Szűz Szent Catharina, Szent Catharina: Istenben
erős vala, Maxentiust nem féli vala. Istenben &c.
Maxentius hagyá hogy pogány bölcsek, hogy pogány bölcsek: E'
Szűz meg-győzésére Országából őszve-gyűllyenek. E' Szűz &c.
De midőn e' Szűzzel vetekednének, vetekednének: Minnyájan e'
Szent Szűztől a' bölcsek meg-győzöttetének. Minnyájan &c.
Maxentius szólla a' Doctöröknek, a' Doctöröknek: Mi dolog, hogy
engedtek az egy Leány tudományának. Mi dolog &c.
Maxentius hagyá a' Doctöröket, a' Doctöröket: Tűzben meg-éget-
tetni, mint Hitekben meg-változókat. Tűzben &c.
Es a' Szent Szűzet kerékre itilé, itilé: De Szűz imádságára Mennyei
tűz azt meg-emészté. De &c.
Haragjában Szűznek fejét véteté, fejét véteté: De Isten Angyalok-
kal Sinai hegyen el-temetteté. De &c.
Catharina Doctöröknek győzője, győzője: Kérünk téged, mint Szű-
zet, légy tisztaságunknak őrzője. Kérünk téged, mint Szűzet,
légy tisztaságunknak őrzője. Amen.

SZENT BORBALA SZÜZRŐL.

Nota: Drága dolog az Ur Istent dicsirni, &c.

DRága színben öltözött Meny-aszszonyság, Több jószágok-közt,
a' lelki tisztaság: Nem ér azzal semmi földi gazdagság, Mert
Világon ez második Angyalság.
A' szépségnek ő első hely-tartója, Szeretnek titok tanács-adója: Alá-
zatolságnak gyöngy koszorúja, Szemérmetségnak koronázója.
Es a' szívnek fenyves gyertya-tartója, Az elmének égő-világ hozója:
Isteni látásnak kapu nyitója, Mennyei titkoknak mutogatója.
Ez ám a' buzgóságot fel-gyúlasztja, Szeretettel magát egybe-kapcsol-
lya: Angyalokhoz barátságát foglallya, Halhatatlanság czimerét
meg-tartya. Az Evá-

Az Evának almáját nem kóstitolta, Artatlanság ruháját éppen tartya:
Magát Isten szerelmében nyugottya, Es Sz. Fiát ölében ápolgattya.
Ez a' Léleknek leg-szebb ékeffége, Öltözetinek drágább fenyvesége: Ki-
nek szeplőtelen szép fejjersége, Mint ki-nyílt liliomnak gyengeffége.
Eñek színit látta-meg Sz. Borbála, Kinek fel-gerjedett kívánságára: Ezt
öltözte-fel hamar ő magára, Tekintvén annak drága jutalmára.
Ebben fiett a' Mátyromságra, Rósa színű, szép piros vér-ontásra:
Hogy hamarébb meheszen Aszszonyságra, A' Christushoz örö-
kös házasságra.
Senki Menyországban bé-nem vitetett, Ki ez tisztaságban nem öl-
töztetett: Mert Istentől a' nélkül meg-vettetett, Mint a' bolond
Szűzekben jelentetett.
A' tisztaságnak az Isten állattya, Kitől terjed annak szép ágazattya:
Mint a' Nap sugárin, minden láthattya, Ki a' szemnek a' Napot
meg-mutattya.
Minden ember hát Christus szavát hallya, A' ki magát jó jegyesének
vallya: Mert a' tiszta szívet böldegnak mondgya, Mely-által
minden az Istent meg-láttya.
Hallyad azért tisztaság követője, Ki a' Christusnak vagy szép szerető-
je: Ihon az ő jegy-ruha öltözője, Kinek Menyben kész már a' me-
nyegzője.
Le-ült Sz. Borbála már vacsorához, Az örök-élet nagy lakodalmához:
Sies tehát hamar oda udvarhoz, A' Kristusnak drága szép asztalához.
Hallyad oh te Szűzek felekezete, Kinek tisztaság leg-szebb öltözete:
A' Christus azt te-néked készítette, Szép társodat immár hozzá
ültette.
De ki véle nével egybe-ferkeztél, Annyival közelebb hozzá illtél:
Ha szép ruhájában már fel-öltöztél, Nem szenvedt tőle hogy
ki-vettefésél.
Segitsen Isten minket tisztaságra, Es vigyen-bé az örök böldegnégre,
Holott uralkodik ma Sz. Borbála, Angyali fenyves karoknak lát-
tára. Amen.

DE SANCTA BARBARA.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Matutino tempore Barbara Beata, In obscuro carcere fuit illustrata: Cum
Coelesti lumine quo est visitata, Et à Rege gloriae secum desponsata.

Hora prima Praesidem saevus Rex affatur, Ut ad primum lapidem Barbara tra-
hatur: Si verbo & opere Christus non negatur, Natam vult occidere
Rex, quod perpetratur.

Virgo ad praetorium hora tertiarum, Ducta; testimonium Praeses fert ama-
rum: Contra castam filiam Sponso Coeli charam, Dicens esse omnium
hanc poenarum dignam.

Hora sexta corpore Virgo est nudata, Rubro fuso sanguine nervis flagellata:
Cilicino tegmine durè confricata, A Christo in carcere plagis est sanata.

Hora nona latera furcis perforantur, Membra sua tenera lampade cremantur:
Os & caput in ea malè malleantur, Mox obtusâ frameâ mammae am-
putantur.

Hac flagellis coeditur vesperarum hora, Per plateas trahitur nuda sine mora:
A Patre occiditur Barbara decora, Stola Dei tegitur sanè fit decora.

Hora completorii à Rege decolata, Filia Dioscori fuit tumulata: Et per manus
Angeli DEO comportata; Anima Dioscori igne devorata.

Has horas canonicas Barbara divina, Fero tibi debitas, ut à repentina, Plaga
me custodias, atque à rapina, Daemonis me protegas, & Coelum propi-
na. Amen.

M A S.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

Idvez-légy Szűz Szent Borbála, Szűzesség lilium-szála: Piros vérrel
festet Rósa, Kit Mátyromság meg-mosa.

Idvez-légy minden-képpen szép, Edes mézzel folyó szép lép: Lelki
jókkal ékesült kép, Téged tisztel Keresztyén nép.

Idvez-légy Szentség tüköre, Ur IESUS-nak jegy-gyűrűje: Téged
édes szerelmére, Bé-vitt kívánt örömére.

Idvez-

Idvez-légy tisztaság szine, Kiben nincsen bűnnek szennye: Reád vi-
gyáz mint Nap-fénye, Az ártatlan Bárány szeme.

Idvez-légy Christus Jegyessé, Ki-választatott kegyessé: Téged bé-vitt
kegyelmébe, Mennyei menyegzőjébe.

Idvez-légy gyöngyök szépsége, IESUS feje ékessége: Mikor el-jüt
éltünk vége, Légy lelkünknek könnyebsége. Amen.

MAS A' SZENT SZÜZEKRŐL.

Ad notam communem Hymnorum.

Menyorzágnak dicső Városa, Ki vagy Szentek lakó háza: UR
Istennek édes hajléka, Paradicsomnak sátora.

E' Szent Várost csudálatosnak, Szent János mondgya drágának:
Tündöklőnek, és csillagzónak, Sz. Dávid mondgya bódognak.

Ugyan erről Szent Pál-is mondgya, Dicsőségéről ezt írja: Szem nem
látta, fül nem hallotta, Elme-is meg-nem foghattya.

Ez Városban felelem nincsen, Ehség, és szomjuság nincsen: Fertel-
messég, bú, bánat nincsen, De csak bódogság: s' az Isten.

Vigadnak itt a' Szent Angyalok, Örveznek az Apostolok: Dicse-
kednek a' Mátyromok, Ózvegyek, s' szép Szűz virágok.

Innét Christus Szent irgalmából, Le-szálla kegyes vóltából: Szent
Attyának akarattából, Hogy meg-mentsén az átokból.

E' Világon sokat fáradta, Idveségre útat nyitá: Keserves kint, halált,
kóstola, Ugy méne-bé Menyországba.

Hallyad immár Urunk sok Szentit, Halállal ő követőit: Szent Szű-
zeknek sok kín-vallásit, Mellyekre az irás tanit.

Első Szent István meg-öleték, Mert kővel agyon-vereték: Kinek az
Eg ottan meg-nyilék, Es Menyégben fel-viteték.

Szent Pétert lábbal fel-fesziték. Szent Pálnak feje véteték. Szent Ber-
talan merőn nyúzaték. Szent Barrabást meg-égeték.

Szent Annosnak nagy kín-vallása, Caspásiuftól lótt vala: Sebes tűzbe
vetették vala, Végre fejét vótték vala.

Qqq

Szent

Szent Agatát meg-sanyargatá, Quirinus: és meg-taglatá: Ló-farkon-is meg-ízaggattatá, Tómlóczében hóltig tartatá.
 Szent Dorottyát egy kád olajba, Bé-veték; mikor forrana: Agyba, főbe, ott verték vala, Osztán fejét vették vala.
 Szent Margitot fára függeszték, Es gyenge testét metélék: Tűzzel, vassal, kinzák, és gyótrék, Végre fegyverrel meg-ólék.
 Szent Katalint Christus jegyesét, Costusnak egyetlen-eggyét: Maxentius Christus Hiti-ért, Meg-ólé: s' ki-ontá vérét.
 Szent Barbarát az édes Attya, Dioscorus meg-kinzatta: Vas-horgokkal tépte, szaggatta, s' Fegyverével le-vágatta.
 Szent Orfolyát a' több Szűzekkel, Ugy-mint tizen-egy ezerrel: Juliánus fok vitézivel, Le-vágatá fegyverivel.
 Illy nagy fok kint, mind a' több Szentek, Mátyromságot szenvedtek: Sok Szent Szűzek, és Sz. özvegyek, Kiért meg-is dicsőültek.
 A' Szentséges Mátyrok szava, Christus eleiben juta: Kik érette szenvedtek vala, Es panasz-képpen így szólla.
 Oh seregeknek nagy Szent Ura, Hiveknek kegyes páfztora: Az ártatlan vér ki-ontásra, Ally boszszút már; haragodba.
 Hallyad immár szép feleletit, Christusnak Szent igiretit: Kedves Szenti keserűségít, Mint enyhíti-meg kérésít.
 En hiveim kik jelen vattok, Kik testben már meg-hóltatok: Boszszút állok, nyilván tudgyátok, Csak egy kevés időt várok.
 Addig velem itt a' Felsőben, Órvendgyetek a' dicsőségben: Cherubimokkal egyetemben, Enekellyetek szüntelen.
 Avagy még-is mit ohajtotok, E' Világ-ért én mást adok: Az halál-ért életet adok, Bánat-ért örömet adok.
 Atyátok-ért imé Szent Atyám, Es Anyátok-ért Szent Anyám: Tiétek már fennlő Palotam, Hirvadhatalan Koronám.
 Soha többé immár nem firtok, Kint, és fájdalmat nem láttok: Es soha többé meg-nem haltok, Örökké velém vigadtok.
 Ezt engedgyed kérünk Ur Isten, Nékünk-is élőknek testben: Hogy lehetsünk veled Menyégben, Idvezülhessünk lelkünkben.

Dicsir-

Dicsirtefsék Atya Ur Isten, Véle a' Fiú Ur Isten: Vigasztaló Szent Lélek Isten, Most, és mind örökké, Amen.

DE SANCTA CLARA ORD. MIN.

Hymnus.

Concinat plebs fidelium, Virginalis praconium: Matris Christi vestigium,
 Et novitatis gaudium.
 Pauperum primogenita, Dono Coelesti praedita: Obtinet supra merita, Praemia vitae reddita.
 Novum Sydus emicuit, Candor lucis apparuit: Nam lux quae lucem influit,
 Claram clarere voluit.
 Claris orta natalibus, Necdum relictis omnibus: Vacat plenis affectibus, Pietatis operibus.
 Sub paupertatis Regula, Patris Francisci ferula: Clara Christi discipula, Luce respersit saecula.
 Mundus & caro vincitur, Matri Christi connectitur: Christo prorsus innititur, Pauperem pauper sequitur.
 Spretis nativo genere, Carnis, & Mundi foedere: Clauditur velut carcere, Dives superno munere.
 Clauditur velut tumulo, Nequam subducta saeculo: Patet in hoc ergastulo, Solùm DEI spectaculo.
 Tegmina carnis vilia, Urgens famis inedia: Arcta quoque jejunia, Praestant orandi spatia.
 Virginis hujus merito, Laus Patri sit ingenito: Gloria Unigenito, Virgus summa Paraclyto. Amen.

AD LAUDES. Nota eadem.

O Clara, luce clarior, Lucis aeternae filia: Dies ista solemnior, Tria colit solemnia.
 Vita labentis gaudia, Spornendo, Christum sequeris: Pascentem inter lilia, Tuquè cum Christo pasceris.

Qqq 2

Cust 5

Custos sacrarum Virginum, Omni virtute prævia: Ducis ad Sponsum Dominum, Puellarum collegia.

Francisco duce militans, Evincis trina prælia: Carnem namque suppeditas, Mundum, atque Dæmonia.

Jam jam in regno luminum, Patri conregnas filia: Da te sequentium agminum, Recta fore vestigia.

Sit Patri, Nato, Flamini, Decus, honor, & gloria: Nosque commendent Numini, Sanctæ Clare suffragia. Amen.

HYMNUS DE VIRGINIBUS.

IESU Corona Virginum, Quem Mater illa concipit: Quæ sola Virgo parturit, Hæc vota clemens accipe.

Qui pascis inter lilia, Septus choreis Virginum: Sponsas decorans gloria, Sponsisque reddens præmia.

Quocunque pergis, Virgines, Sequuntur, atque laudibus: Post te canentes cursitant, Hymnosque dulces personant.

Te deprecamur largius, Nostris adauge sensibus: Nescire prorsus omnia, Corruptionis vulnera.

Laus, honor, virtus, gloria, DEO Patri & Filio: Sancto simul Paraclete, In sæculorum sæcula. Amen.

HYMNUS IESU CORONA.

Nota: Menyországnak dicső Városa, &c.

IESUS Szűzek Koronája, Kit amaz Anya fogada: Mely a' Szűzeknek virága. Figyelmezz imádságunkra.

Órvend az Úr Liliom-közt, Kit szép Szűz sereg környül-vött: Fejekben szép koronát tótt, Isten Fia váltságunk lótt.

Valahová te menendesz, Szűzek serege zengedez: Semmi bánatot nem érez, Mert IESUS örömet szerez.

Aldott IESUS téged kérünk, Adgy segítséget mi-nékünk: Hogy te-ellened ne vétsünk, Sőt inkább kedvedben legyünk.

Dicsi-

Dicsiret, és nagy dicsőség, Atya, Fiúnak tisztesség: A' Szent Léleknek egy Felség, Kit áldgyon minden Nemzetség. Amen.

DE VIDUIS HYMNUS.

Nota: Jesu Corona Virginum.

Fortem virili pectore, Laudemus omnes foeminam: Quæ sanctitatis gloria, Ubique fulget inclita.

Hæc Christi amore saucia, Dum Mundi amorem noxium, Horrescit: ad Cælestia, Iter peregit arduum.

Carnem domans jejuniis, Dulcique mentem pabulo: Orationis nutriens: Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus fortium, Qui magna solus efficis: Hujus precatu quesumus, Audi benignus supplices.

DEO Patri sit gloria, Ejusque soli Filio: Cum Spiritu Paraclyto, Et nunc, & in perpetuum. Amen.

SZENT MARIA MAGDOLNAROL.

Nota: Bocsásd-meg Ur Isten, &c.

OH nagy szeretetnek fel-gerjett tüzes lángja, Penitentiának eleven szép formája: Kinck ez világra fok lelki javára, Ki-terjedt példája.

Oh boldog esetnek öröme fel-kelefe, Szerencsés véteknek dicsiretten menése: Kinck példájából, rút halál torkából, Lesz iokak kijövése.

Hallyátok e' napon új élet reguláját, Idveségre kezdett bölcsesség iskoláját: A' bűn le-mosásnak, s' lelki tisztulásnak, Tanulmányátok formáját.

Maria Magdolna, meg-tért bűnös személyből, Sok keserves könyve csorogván két szeméből: Kiált mindeneknek, kik bűnben hevernek, Jaj-szóval tellyes sziből.

Hallyátok-meg ugy-mond, Evának maradéki, Gyarló esetinek, siral-

mas romladéki: Kinek e' Világra terjedtek halálra, Magvának veteményi.

En ti gyarlóságok romladozott edénye, Es bűnös véretek, magvának veteménye: Ihon reménségre vagyok jó életre, Mint-egy öröm Nap-fénye.

Ki tegnap vétkeztén tudatlan iffúságból, Es a' földre esvén, emberi gyarlóságból: Ma jó reménséggel, és gyors sietséggel, Fel-költtem bűn sárából.

Térjete meg velem, a' kik el-fordultatok, Es a' gonofságra én-velem futottatok: Mert el-jött az óra, mellyen már a' jóra, Néktek példát mutatok.

Kik a' fetétségben engemet követtetek, Es a' halál után, hozzám futva jöttetek: A' világosságban, velem a' futásban, Jertek már fiesfietek.

Mert én, ki e' Világ kedvére gonosz lőttem, Test akarattyára, szemtelenül bűnt rőttem: A' Világ láttára, test sanyargatásra, Ma kemény ostort vőttem.

Gonoszúl kerestem javaimat el-hadtam, Bujaságra szabott köntősimet le-raktam: Világ piaczára, Báál áldozattyára, Ördögnek viszfázá-hántam.

Kényes tagaimat, vereség-alá főttem, Czifrázott fejemet hamuval bé-takartam: Sanyarú igához, kemény gyász-ruhához, Már életemet szabtam.

Az én Christusomnak bő kegyelmét ohajtván, Sok siralmas szókkal előtte le-borulván: Könyvemmel öntözöm, és hajammal törölöm, Szent lábait csókolván.

Hogy a' kit az-előtt haragra gerjesztettem, Mikor ő láttára a' gonoszt cselekedtem: Keserves sirással, s' sűrű köny-hullással, Immár meg-engefztellyem.

Kész azért már nekem a' kegyelem az Urnál, Az én idvezítő szerelmes IESUS-omnál: Kivel meg-békéltem, s' bocsánatot nyertem, ez nap Szent lábainál.

Meg-

Meg-öleltem őtet erős reménségemmel, Hozzá ragaszkodtam buzgó szeretetemmel: Már el-nem éreztem, sőt holtig követem, Sanyarú életemmel.

Maradgy-el én-tőlem már Világi rút hivság, Lelkeket prédáló tisztátalan bujaság: Mert meg-virágzott, s' fejemre ágazott, a' lelki szép tisztaság.

Órully szegény lelkem, ki a' fogságban valál, Kinek már kinokat képzített volt a' halál: Mert bűn-bocsánatról, s' az irgalmasságról, Ma kegyes választ hallál.

Kövefietek engem, tehát oh bűnös népek, Kik a' meg-térésben utánam sirva néztek: Semmit ne fellyetek, hozzám fiesfietek, Bizony kegyelmet vésztetek.

Enekellyünk Menyben a' mi jó Istenünknek, Ki kegyelmet ígér szegény bűnös lelkünknek: Adassék dicsőség, hálá-adás, tisztesség, Örökké Szent nevének. Amen.

DE SANCTA MARIA MAGDOLNA PROSA.

Nota: Fel-támada mi Urunk &c.

IESU vena venia, Magdalenam respice: Post lapsum lascivia, Spretâ carnis carie. O Magdalena.

IESU coram pedibus, Jacens: hos mœroribus: Undans, mundans roribus, Morum floret floribus. O Magdalena.

Rorat, plorans jugiter, Osculatur dulciter: Amplexatur suaviter, IESU hæret firmiter. O Magdalena.

Lavat, tergit crinibus, Ungit aromatibus: Ejus hærens gressibus, Virtutum odoribus. O Magdalena.

Facta mox Apostola, Fragrat velut viola: IESUM audit sedula, Humilis discipula. O Magdalena.

Christum vincitum sociat, Christi crux hanc cruciat: Resurgentem nunciat, Cùm IESUM aspiciat. O Magdalena.

Per hanc pœnitentia, Formam, spem clementia: Jam consortem gloria, Quæsumus te Domine. O Magdalena.

Nos

Nos emundes maculis, Sertes vitæ flosculis: Dum benignè conspicias, Locemur in Cœlicis. O Magdalena. Amen.

M A S A Z O N R O L.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

Dicsőséges Isten, életnek kút-feje, Az örök-életnek te vagy szép gyümölcsese: Es a' mi lelkünknek buzgó szeretője, Tekints reánk Menyből Angyalok öröme.

Te-benned bizóknak te vagy biztatója, Es sok nyavalyánknak szép vigasztalója: Özvegyek, árváknak kegyes táplálója, Emberi Nemzetnek gondviselő Attya.

Gyarló bűnösöknek te vagy orvofsága, Es az el-eseteknek nagy erősgyámola: Légy kegyelmes kérünk Menynek földnek Ura, Az egész Világnak hatalmas Királya.

Mellyért mind örökké dicsirjünk, s' áldhassunk, A' Szent Angyalokkal fel-magasztalhassunk: Dicső Mátyrokkal téged imádhassunk, Miként Szent Magdolna néked szolgálhassunk.

Ki olly rettenetes, számtalan bűnökben, Ferteződött vala halálos sebekben: Nem volt foglalatos az élő Istenben, Hanem elmerült volt Világ tengerében.

De mikoron hallá, Christus el-jött volna, Es penitentiát bűnösöknek hadna: Meg-tére magában Maria Magdolna, Mert sok bűnnel Istent meg-bántotta vala.

Kéfedelem-nélkül a' Christushoz méne, Bűneiről hogy ott bocsánatot nyerne: Urunk lábaihoz ottan esék térdre, Hogy bűnös lelkének orvofságot lelne.

Lábait Urunknak kezdé csókolgatni, Kőny-húllatásival kezdé ott öntözni: Fejének hajával vízont törölgetni, Es drága kenettel Szent lábait kenni.

Irgalmas szemével az Ur hogy meg-nézte, Maria Magdolnát bűnét meg-engette: Magdolna-is vétkét mindenkor könyvezte, Ur IESUS-t szerette, s' mind holtig követte.

Ennek

Ennek és Mártának az ő kérésekre, Az Ur Christus IESUS szép könyörgésekre: Fel-támasztá Lázárt és hozá életre, Noha fenvedve volt koporsóban teste.

Ki Maximinussal, Lázárral, Martával, Tengeren evezte együtt Marcellával: Es Malsiliában Isten hatalmával, Menének: s' Christusnak több Tanítványival.

Es annak-utánna méne egy barlangban, Harmincz esztendeig nagy fanyarúságban; Hol penitentiát tartta; nagy bánatban, Bűneit siratván, élt csak a' Christusban.

Elete határa mikor el-jött vala, Szent Maximinushoz el-vitetett vala: Urunknak Szent Testét, s' Vérét vőtte vala, Az-után Urunkban ott el-nyugott vala.

Szent emlekezetit Anya-szent-egyházban, Igy hagyá; bizonnyal az egész Világban: Elete-fottáig maradt a' Christusban, Kiért most örvendez fenyves boldogságban. Amen.

DE SANCTA ANNA, MATRE B. V. MARIÆ. PROSA.

*Ave Mater gloriosa, Paradysi vernans Rosa, Mater Matris gratia.
Ave Mater, pulchra tota, Dulcis, mitis, & devota, Mater Jesu Maria.
Anna pia Mater gaude, Omni semper digna laude, Mater tantæ filia.
Anna rectè nuncuparis, Quia gratiosam paris, Matrem omnis gratia.
Anna parit tres Marias, Quarum primam Isaias, Prædixit divinitus.
Virgam florem producturam, Virginemq; parituram, Dono Sancti Spiritus.
Hæc est radix, Anna pia, Virga florens est Maria, Christus flos est inclytus.
Anna Stellam matutinam, Stellam maris, & Reginam, Peperit salubrius.
Salve Mater Matris Christi, Quæ jam felix ascendisti, Jubilans in æthera.
Iter para nobis tutum, Ut in Domini virtutum, Collocemur dextera. Amen.*

SZENT ERSEBETH ASZSZONYROL.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

ATya Ur Istennek szerelmes Szent Fia, Ki vagy szegényeknek gondviselő Attya: Özvegyek, árváknak kegyes táplálója, Hozzád kiáltóknak légy meg-halगतója.

Rrr

Enged-

Engedgyed Szent Atyánk; szerelmeddel égjünk, Szüntelen te-néked szívből kedveskedgyünk: És irgalmaságot minnyájan kövessünk, Parancsolatidnak eleget tehessünk.

Miként Szent Ersébet te-néked szolgálja, Parancsolatidban igazán eljárja: Kinek Szent innepét Keresztyénség hallya, Es e' máinapon nagy örömmel tartya.

Ki gyermekségétől-fogva, az Istennek, Szolgálja szüntelen, édes Mesterének: Szép áhítatossággal példa volt mindennek, Mint kellyen keresni úttyát idveiségnek.

Kegyes, és irgalmas Szent Ersébet vala, Isteni felelem ő-benne nagy vala: Gyámoltalanokon szánakodik vala, Isten-ért mindennek adakozik vala.

Ura hólta-után szegényeket gyűjte, Es fok betegeket, Szent Ersébet szerze: Kiknek Ispotályban gondgyokat viselte, Isten-ért ezeket táplálván éltette.

Ott minden jószágát a' nyomorúttakra, Isten-ért; jó szível özvegyek, árvákra, El-költé: mind éppen, nyomorútt kórokra, Szegény, szükölködő, gyámoltalanokra.

Igy vévé ő azért a' dicső Koronát, Sok fáratságának érdemes jutalmát: Az örök-életnek, áldott boldogságát, Istentől nékie készített Koronát. Amen.

MAS, UGYAN SZENT ERSEBETRŐL.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Afzfzonya.

MAgyar-Ország szép Nemes Csillaga, Afzfzonyi-rend, tiszteletes taga: Szent Ersébet; András Király Leánya, Ki, szentséggel hamar kezét foga.

Királyoknak nevezetes neme, Erkölcsöknek tündöklő gyöngy-szeme: Kinek gazdag árja, és érdeme, Szent Ersébet Christufnak jegyese.

Ez a' testben, bűnnek fog-házában, Elt a' lélek nagy szabadságában: Dicsőségnek magas pompájában, Últ: szegénység el-verett ruhában.

A' ke-

A' kevelység fel-emelt tornyában, Gyönyörűség szép arany tollában: Mint a' sárnak fekete porában, Elt: nagy szelid alázatosságban.

Bölcsességnek ez gazdag tár-háza, Uraságát Christus-ért el-hadta: Mint hivatást lábával tapodta, Dicsőséggel fénlik koronája.

Két kezét a' nagy munkára adta, Ujjaival az orsót forgatta: Szegényeknek ajtaját meg-nyitta, Ehezőknek kenyerét nyújtotta.

Meg-iratott már nagy boldogsága, Hirdettetik szép bölcs okossága: Soha nem fogy-el, ő gazdagsága, Mert Mennyégben vagyón Afzfzonyossága.

Afzfzonyoknak ez bölcs tanítója, Özvegyeknek jó út-mutatója: Leányoknak nagy példa-adója, Mint legyenek kécsek takarója.

Országunknak drága szép plántája, Őseinknek édes unokája: Nemzetünknek fényes Koronája, Szent Hitünknek gyümölcsös szép ága.

Dicskedgyünk illy fő Nemzetünkkel, Szent Ersébet, tündöklő Szentünkkel: Kit kövessünk bizvaft életünkkel, Hogy ő véle, éllyünk Istenünkkel.

Dicsirtessék Menyben az Istenség, Szent Háromságban egyenlő Szentség: Kit illet az hatalom, és Felség, Földön, Mennyen egyenlő tisztesség.

Amen.

D E A N G E L I S.

A' SZENT ANGYALOKRÓL.

Nota: Menyországna dicső Városa.

NR Isten téged dicsirünk, Es nyilván hálákat adunk: Te Szentséges Angyalid-ért, Széked-előtt udvarlók-ért. Tündöklenek, és fénylenek, Te Szent személyedre néznek: mindenben szódat halgattyák, Es bölcseségeddel rakvák. Nem nyugosznak, sem alusznak, Hanem mind arra vigyáznak: Hogy te-néked szolgállyanak, Es a' te kicsiny nyájadnak. A' régi dühös ellenség, Gyűlöli, s' irigységgel ég: Csak az után lefeskedik, Te néped hogy el-öszollyék. Nem hever azért, sem nyugszik, Sij, rij, mint Crocodilus gyik: Ke-reng, forog, tört, s' hálót vét, Hogy rontsa Christus seregét. Vigyáz az Angyali sereg, Ki Ur Christus után leveg: Te népedet tarkargattya, s' ördög alnokságát rontya. Szent Daniel példánk ebben, Oroslánok-közt veremben: Ekképpen a' nagy jámbor Lót, Angyal-által szabadult volt. Az égő kemencze tűze, Nem árthata, de kedveze: Három iffiaknak nagy langban, Az Angyal meg-tartá abban. Ez mái nap-is Ur Isten, Igy őrizsz fok veszély-ellen: Altala Szent Angyalidnak, A' kik őrzőül adatnak. Azért Ur Isten dicsirünk, Es méltán hálákat adunk: Mint az Angyali fok sereg, Téged dicsirni nem szünt-meg. Kérünk-is Úram tégedet, Mindenkor készen tarts őket: Hogy óltalmazzák népedet, Kik becsüllik Szent nevedet.

A M E N.

D E

DE SANCTO MICHAELE ARCHANGELO.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris, Vita, virtus, cordium, In conspectu Angelorum Vocis, voce Psallimus, Alternantes concrepando, Melos damus vocibus. Collaudamus venerantes, Omnes Cœli milites; Sed præcipuè primatem, Cœlestis exercitûs, Michaellem in virtute, Conterentem zabulum. Quo custode procul pelle, Rex Christe piissime, Omne nefas inimici, Mundo corde, & corpore, Paradiso redde tuo, Nos sola clementia. Gloriam Patri melodis, Personemus vocibus; Gloriam Christo canamus, Gloriam Parachyto, Qui trinus & unus Deus, Extat ante secula. Amen.

A D L A U D E S.

Nota: O Pater Sancte.

Christe Sanctorum decus Angelorum, Rector humani generis & auctor: Nobis æternum tribue benignus, Scandere Coelum. Angelum pacis, Michaël ad istam, Coelitus mitti rogitamus aulam: Nobis ut crebrò veniente crescant, Prospera cuncta. Angelus fortis Gabriël, ut hostem, Pellat antiquum, volitet ab alto: Sæpius Templum veniens ad istud, Visere nostrum. Angelum nobis medicum salutis, Mitte de Coelis Raphaël, ut omnes Sanet ægrotos, pariterquè nostros, Dirigat actus. Hinc DEI nostri Genitrix MARIA, Totus & nobis Chorus Angelorum: Semper assistat, simul & beata, Concio tota. Præstet hoc nobis Deitas beata, Patris, ac Nati, pariterquè Sancti, Spiritûs: cujus reboat in omni, Gloria Mundo. Amen.

Christe Sanctorum. Nota eadem.

Christus, Szenteknek, s' Angyaloknak Ura, Menynek, és földnek Teremtő Királya: Te népeidnek légy óltalmazója, Menyország úttya.

Rrr 3

Mihály

Mihály Arkangyalt el-küldgyed mi-nékünk, Engedelmedből látogasson bennünk: Es békeséget szerezzen közöttünk, Hogy el-ne veszűnk.

Gábiel Angyalt, erőtség Angyalát, Bocsájd el nekünk ellenség rontóját: Hogy látogassa Istennek Szent házat, Drága Templomát.

Raphaél Angyalt, idvesség orvosát, Küld-el mi-hozzánk, lelkünk gyógyítóját: Hogy betegeknek hallya imádságát, Fohászkodását.

Ezekkel együtt dicső Szűz MARIA, Es Angyaloknak fokaságú száma: Mellettünk légyen, Szentek társasága, Es Szent őltalma.

Adgyad ezt nekünk Felséges Istenség, Három személyben, ki vagy egy Szent Felség: Tégedet illet Menyben 'a' tisztetség, Örök dicsőség. Amen.

DE SANCTO MICHAELE ARCHANGELO, PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

Laus erumpat ex affectu, Chorus psallat in conspectu, Supernorum Civium.

Laus jucunda, laus decora, Quando laudi cum canora, Puritas est cordium.

Michaëlem cuncti laudent, Nec ab hujus se defraudent, Diei letitia.

Felix dies, quâ Sanctorum, Recensetur Angelorum, Solemnis victoria.

Draco vetus extirpatur, Et Draconis effugatur, Inimica legio.

Exturbatus est, turbator, Et projectus accusator, A Cœli fastigio.

Sub tutela Michaëlis, Pax in terra, pax in Cœlis, Laus, & jubilatio.

Cum sit potens hic virtute, Pro communi stans salute, Triumphans in prœlio.

Dum venerit mortis hora, Michaël, sub tua cura, Nos protinus recipe.

Ut in Cœlis coronemur, Cum Angelis collemur. Preces nostras suscipe.

A M E N.

MAS,

MAS, UGYAN SZ. MIHALY ARCHANGYALRÓL.

Nota propria. Vel: Nagy bánatban Dávid &c.

Szent Mihály Arkangyal, Isten hadnagya, Christusnak választott erős bajnoka: Kinck győzedelmes fel-emelt karja, A' pokolnak erős hadát meg-rontya.

Te vagy a' vitézeknek fő vezére, Kemény hadakozóknak szép tükö-re: Kinck ellenségre vont éles tőre, Mindenek-közt első jutalmat nyere.

Te ki a' Luciferrel szemtől-szemben, Kemény viadalt től, a' magas Menyben: Es az örök kárhozat tömlőczében, Vetéd, és tetemetéd nagy fetétségben.

Te mindenek-előtt egyedül valál, Ki az Isten hűsége-mellé állál: Pártos-ellenségével szembe szállál, Nagy diadalmas nyereséggel járál.

Te az Angyalok-közt, leg-első löttél, A' ki Urad-mellett zászlót emeltél: Igaság őltalmá-ért fegyvert vöttél, Es mindenek-felett, hirt, nevet nyertél.

Te azért ó dicsőséges Fő-Hadnagy, Ki ellenség-ellen győzedelmes vagy: Isten-előtt jutalmas érdemed nagy, Minket szegény erőtlenekeket ne hadgy.

Jőj segítségre, könyörgünk mi-nékünk, Mi nagy bátorságos erős vezérünk: Ronts-meg előttünk, álnok ellenségünk, Kik halálra keresik a' mi lelkünk.

Mert te rád bizatott az Ur Istentől, Az egész Keresztyén nép, mindeneztől: Őltalmazd-meg a' fok veszedelemtől, Az őrdögnek fel-támadt erejétől.

Te légy a' baj-vivóknak éles kardgya, Ki a' kevély őrdög nyakát meg-rontya: A' felelméseknek ügyét forgattya, Es erőtlenségekben igazgattya.

Bátorítsad mi felelmes szivünket, Erősítsed lelki harczon kezünket: Vezérellyed jóra mi életünket, Hogy nyerhessük-meg, mi idvességünket.

Dicsir.

Dicsirtésék az Ur Isten Menyégben, Légyen áldott Szent neve mindenekben: Ki uralkodik a' nagy dicsőségben, Egy állatban, és a' három személyben. Amen.

DE SANCTO ANGELO CUSTODE, HYMNUS.

Nota: Sanctorum meritis.

Custodes hominum psallimus Angelos, Naturæ fragili quos Pater addidit: Coelestis comites, insidiantibus, Ne succumberet hostibus.

Nam quòd corruerit proditor Angelus, Concessis, meritò pulsus, honoribus: Ardens invidia: pellere nititur, Quos Coelo Deus advocat.

Huc Custos igitur, pervigil advola, Avertens Patria, de tibi credita: Tàm morbos animi, quàm requiescere, Quidquid non sinit incolas.

Sanctæ sit Triadi, laus pia jugiter, Cujus perpetuò Numine machina: Triplex hæc regitur, cujus in omnia, Regnat Gloriâ secula. Amen.

ALIUS, DE SANCTO ANGELO CUSTODE.

Nota: Mittitur ad Virginem, &c.

Tu qui es notitia doctus matutinâ, Quam in verbo conspicias, aurem nunc inclina: Mentemque illumina Sacra medicinâ, Imple tibi creditum Coelesti doctrinâ.

Prima norma traditur Amor filialis, Hunc imprime fortiter, inest tibi talis: Servilem mox abjice retrahere à malis, Sic commissum refice, & fove sub alis.

Tertia petitio, quam tibi presento, Ut in fide instruas me pro fundamento: Intra, extra munias virtutum cimento, A vitiis protegas me omni momento.

Arce quaeso Dæmonem, nunc meridianum, Et constantèr cohibe diram ejus manum: Subverte insidias, hostemque profanum, Et cadenti porrigere citò tuam manum.

Nonus ordo muneris ad hoc deputatur, Mentem meam excita torporis tollatur: Et si caro refugit, ad bonum trahatur, Sic ad vitam dirige, qui flens præstolatur. Tu nosti

Tu nosti veraciter luce vespertina, Quæ desunt utilia, da mihi festina: Ministrando prospera, adversa declina, Hoc tibi officium dat virtus Divina.

Ultimo cum fuerit hæc vita completa, Confer patrociniûm in mortis diæta: Prostra hostem perfidum, mi dulcis Athleta, Testis sis propitius in finali meta.

Eja ergo inclyte claro cerne vultu, Hæc: quæ tibi offero nunc devoto cultu: Fac vivam pacificè, hic sine tumultu, Et ubi latitia est absque singultu. Amen.

Tu qui es notitia. Nota eadem.

Istennek hû szolgája, Órizõ Szent Angyal, Kérünk könyörgésünket hald-meg hamarsággal: Elménket tellyesíts-bé a' Szent orvossággal, Tölts-bé reád bizottat égi tudománnyal.

Fiúi szeretetre gerjeszszed elmémet, Ezt ónts belém erőssen, s' Isteni felelmet: Mellettem légy Szent Angyal, s' vessék bűnnek véget, Kit rád biztak oktassad, szárnyad-alatt élhet.

Ez a' harmadik kérés kit néked jelentek, Hogy a' Hitben igazgass, s' taníts jóra kérlek: Kivül, belõl jósággal fel-ékesülhessek, Siefs, segits, óltalmaz, hogy bűnt ne tehessek.

A' sívó eh Oroszlánt, kérlek most kergesd-el, Tartsd-meg õtet, ne ártson nékem hamis kézzel: Fordítsd incselkedését, víj mint ellenséggel, Ha meg-esem, emelly-fel irgalmas kezedd.

Kilenczed rendi immár munkádnak a' lészén, Hogy elmémet felserkents, a' restség el-veszszén: Ha test viszszát vonna-is, jóra vezetessen, Igy igazíts életre, a' ki várja készen.

Te tudod bizonyoson estvéli idõben, Mi van hátra, azt nékem add-meg fietségben: Velem lévén böldegits, ne hadgy az inségben, Mert Isten azért küldött, hogy ezt vigyed végben.

Utolszor midõn lészén életem múlása, Lelkem te óltalmazat halálakor lássa: Edes bajnok, előtted ellenség hullása, Légyen, hogy lesz idõmnek leg-végsõ bomlása.

Sss

No te-

No tehát szerelmeselem tekints vidám szemmel, Ezt, kit néked ajánlok igen buzgó szível: Engedgyed hogy élhessek örökké békével, Ott a' hol öröm vagyon vig gyönyörűséggel. Amen.

DE SANCTO ANGELO CUSTODE.

Nota: Mittitur ad Virginem.

Salve Custos Angele, Civis Paradysi, Impetra nunc concipi lumen quod amisti: Ut possim patrare hoc quod DEO promisi, Cavere quod displicet suæ Majestati.

Salve Custos Angele, vigil ô fidelis, Jam expulsis tenebris fulget Sol in Cœlis: Peccatorum tenebras torporemque mentis, A me pelle gratiâ Christi miserentis.

Salve Custos Angele, rogo te per IESUM, Ut me in periculis protegas illæsum: Offer preces Domino quas dat cor devotum, Septiformi munere replens illud totum.

Salve Custos Angele, summi Regis miles, Cui omnes Dæmonis machinæ sunt viles: Me querit ut devoret sicut bene vides, Defende, & protege prout optat fides.

Salve Custos Angele, consolator meus, Hora nona periit pro me Christus IESUS: Pro quo ut alacriter, fac moriar totus, Et in bonis actibus semper sim devotus.

Salve Custos Angele, dono immortalis, Hæc cum dies deficit, vitæ corporalis: Fac ut animæ meæ profectus sit talis, Ut in Cœlo gaudeat simul cum beatis.

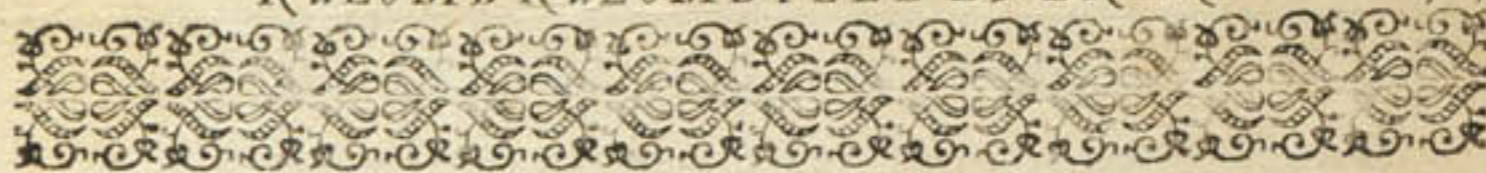
Salve Custos Angele, Virgini MARIÆ, Me commenda jugiter meæ Mariæ piæ: Cor amore saucia, tam magnæ Reginæ, Ut cum

DEO diligam ipsam sine fine.

A M E N.

CAN.

CANTUS

de

T E M P O R E.

KÜLÖMB-KÜLÖMB-FELE
ENEKEK.

MISSA COMMUNIS.

KYRIE, Magne DEUS potentia, liberator hominis transgressoris mandati. Eleison.

CHRISTE, Geniteque culpas Adæ; qui venisti solve. Eleison.

KYRIE, Cujus natus Emmanuel restauravit: quod Adam primus homo perdidit. Eleison.

Kyrie Magne Deus. Nota eadem.

KYRIE, Nagy hatalmú, örök mindenható Isten; ki könyörül az Emberen. Légy irgalmas mi-nékünk.

CHRISTE, Fiú Isten, Adám vétkét, te mosád-el szennyét. Ir-galmazz nekünk.

KYRIE, Isten Ember Emmanuel fel-kereste: Adám Atyánk mit el-vezte. Légy irgalmas mi-nékünk.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

ET in terra pax hominibus, bonæ voluntatis. Laudamus te. benedicimus te. adoramus te. glorificamus te. Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuam. Domine DEUS, Rex Cœlestis. DEUS Pater omnipotens. Domine Fili unigenite, JESU CHRISTE. Domine DEUS, agnus DEI, Filius Patris. Qui tollis peccata Mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata Mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris: Miserere nobis. Quoniam tu solus Sanctus. Tu solus Dominus. Tu solus altissimus JESU Christe. Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

Sss 2

PRO-

PROSA DOMINICALIS PER ANNUM.

OMnes unâ celebremus, Celebrando honoremus, Christi nunc solemnâ.
 Ecce dies magnus DEI, Dies summus requiei, Dies est Dominica.
 In qua Mundus sumpsit exordium, In qua vita cœpit initium, Hæc est dies.
 In qua Christus contrivit inferos, Plasma suum vexit ad superos, Hæc est dies.
 In qua pax Apostolis, Datur clausis januis, A divino munere.
 In qua Spiritus Sancti, Sunt gratiâ repleti, Doctores Ecclesiæ.
 Est in hac prohibitum, Ne fiat Pontificum, Nisi consecratio.
 Ergo debet venerari, Et devotè celebrari, Dies tam Sanctissima.
 Celebrantes veneremur, Et devotè deprecemur, Ut die novissima.
 In æterna requie, Nostræ vivant animæ, Redemptoris gratiâ.
 Ibi felix qui meretur, Ut cum Christo collocetur, In Cœlesti Patria. Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

Patrem omnipotentem, factorem Cœli, & terræ, visibilium omnium, & invisibilium. Et in unum Dominum nostrum JESUM Christum, Filium DEI unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia sæcula. DEUM de DEO, Lumen de lumine, DEUM verum de DEO vero. Genitum non factum consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de Cœlis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex MARIA Virgine, & homo factus est: Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus, & sepultus est. Et resurrexit tertiâ die, secundum scripturas. Et ascendit in Cœlum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria, judicare vivos, & mortuos, cujus Regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum Dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit. Qui cum Patre, & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Et unam Sanctam Catholicam, & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi. Amen.

SAN-

SANCTUS.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
 Pleni sunt Cœli, & terra, gloria tua. Osanna in excelsis.
 Benedictus qui venit in nomine Domini. Osanna in excelsis.

AGNVS.

Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
 Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Miserere nobis.
 Agnus DEI qui tollis peccata Mundi. Dona nobis pacem.

M A S. Et in terra pax hominibus.

Nota: *Mittitur ad Virginem.*

Dicsőség az Istennek, Mennyei Felségnek, Békeség, jó-akarát földi embereknek: Mennyen, földön mindenkor téged dicsirjenek, Vigaságos éneket néked szentellyenek.
 Téged Úram tisztelünk, téged dicsőitünk, Szívünkben hozzád térünk, s' hálá-adást tévünk: Mert te vagy mi Istenünk, erős Fejedelmünk, Te vagy Mennyei Atyánk, és kedves örömünk.
JESUS Atyának Fia, Szent Isten Báránnya, Ki jövel e' Világra bűnünket mosnia: Tekints alá az Egből bűnös fiadra, Figyelmezzél kegyessen mi imádságinkra.
 Mert te hatalmas Szent vagy; **IESUS**, és nagy Úr vagy, Magaságban lakozó felséges Isten vagy: A' Szent Lélek Istennel egy dicsőségben vagy, Kérünk alázatosan, hogy minket el-ne hadgy.
 Dicsirtefsék az Atya mindenható Isten, Az ő áldott Szent Fia, egyenlő Felségben: Szent Lélek, Szent Háromság, mind egy tiszteletben; Ki él, és uralkodik mind

örökké,
A M E N.

Sss 3

GLO-

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

ET in terra hominibus, Sancta pax sit credentibus, Et tibi confitentibus.

Te, nos Domine laudamus, Benedictionem damus, Et te cuncti adoramus.
Rex, & Pater ingenite, Et Fili unigenite, DEI Patris progenite.
O mi DEUS Agnus DEI, Tollens culpas Mundi rei, Precor miserere mei.
Qui tollis peccata Mundi, Te rogamus nos immundi, Sine preces ad te fundi.
Quoniam Sanctus vocaris, Cunctis solus dominaris, Et tu solus exaltaris.
Cum Sancto Spiritu tamen, Tibi canimus hoc Carmen, Qui cum Patre re-
gnas, Amen.

CREDO IN UNUM DEUM.

Nota: Et in terra hominibus, ut supra.

Hiszek én az egy Istenben, Meny, és Föld Teremtőjében, Es mindenek szerzőjében.
 Es az Ur IESUS Christusban, Istennek ő egy Fiában, Világ szabaitójában.
 Ki az Atyától született, Minek-előtte Világ lett, Ez soha kezdetet nem vett.
 Ki mi-értünk emberek-ért, Es a' mi idvességünk-ért, El-hagyá Mennyet, a' föld-ért.
 Es Szent Lélektől testet vón, Kit MARIA méhében tón, Onnan születvén Ember lón.
 Ertünk meg-is feszítették, Pilátustól itélteték, Es koporsóban tetették.
 Fel-támada harmad napra, A' mint az irás tartotta, s' A' Prófeta megmondotta.
 Es a' Mennyekben fel-méne, Attya jobba-felől üle, Kin Menyország meg-örüle.
 Onnan jó az itiletre, Hóltakra, s' elevenekre, Országának nem lesz vége.

Hiszek

Hiszek Szent Lélek Istenben, Ki, elevenit mindenben, Isten harmadik személyben.

Ki Atyától, s' Fiútól jó, s' Azokkal imádtatik ő, Dicsőségek mind egyenlő.

Apostoli Szent-egyházban, Hiszek Keresztséget abban, A' bűnök bocsánattyában.

Es hogy test földből fel-keljen, Jobb élet jó, s' ez el-mennyen, Kit engedgyen Isten, Amen.

M A S C R E D O .

Patrem. Nota: Mittitur ad Virginem, &c.

Hiszek egy Mindenható Atya Ur Istenben, Menynek, földnek, tengernek, bölcs Teremtőjében: Hiszek IESUS Christusban, egy igaz Istenben, Tellyes Szent Háromságnak másik személyében.

Kit az Atya Isten szült, időknél-előtte, Es ő-véle mindenkor egy volt természetbe: Ő-általa mindenek löttek teremtésbe, Igaz Istent érettünk a' földre küldötte.

Magas Menyből le-szálla mi idvességünkre, A' mi bűnös-voltunkat mert nem tekintette: Boldog Szűz MARIA-tól lón testesülése, A' Szent Lélek Malasztya kit meg-környékeze.

Pontius Pilátustól ám meg-kínoztaték, A' magas keresztfára ottan feszítették: Es Szent Lelkét ki-adván földben temetteték, Harmad-nap fel-támada, Egbe emelkedék.

Úl az Atya Istennek hatalmas jobjára, A' Szent irás e' dolgot nyilván bizonyította: Onnat leszen jövendő az utolsó napra, Midőn az itiletre Világot szólítja.

Elevenek, és hóltak akkor fel-tamadnak, Végső sentenciára reszkelve halgatnak: Kik e' földön jól éltek, Menyországban jutnak, Istentelen gonoszok Pokolra le-szálnak.

Hiszek

Hízek elevenítő Szent Lélek Istenben, Ki Atya, és Fiútól származik
közünkben: Ezekkel egyetemben vagyunk nagy felségben, Ki a'
Próféták által, szólott volt régenten.

Hízem a' közönséges Szent gyülekezetet, Abban lévő nyilván egy
igaz Keresztséget: Bűnünknek bocsánatját, a' mint igítettet,
Hogy az-által meg-nyerjük mi idveféségünket.

Es várom a' holtaknak jövendő időben, Ő fel-támadásokat ugyan
ezen testben: Hízünk örök-életet, mely vagyunk Menyég-
ben, Kiben hogy részfünk legyen, jertek mondgyuk,

A M E N.

NAGY

N A G Y P A T R E M .

C R E D O I N U N U M D E U M .

Organo. **H**ízek egy Mindenható Szent Istenben. Meny, és föld
Szent Teremtő Istenben, ki örökké uralkodik Kirá-
lyi nagy Felségében. Hízek áldott I E S U S Chri-
stusban, mi egy Urunkban, Istennek egyetlen-egy Szent Fiá-
ban, kit a' Szent Atya szült minden időknek előtte, Istent
igaz Istentől, világ világofságtól, egy igaz Istent mindenek
váltságában.

Chorus. Isteni méltósággal természetben Egy az Atyával, mindent te-
remtet csak egy Izavával.

Organo. Ki mi-értünk emberek-ért, és a' mi idveféségünk-ért, Meny-
ből le-szálla nagy kegyelmé-ért.

Chorus. Es meg-testesüle Szent Lélek Istentől, Szűz M A R I A Szent
méhéből, testet midőn fel-vőn. Pilátusnak-alatta, fel-feszíték
irigységből, kint és halált szenvedvén, el-remetteték Jóseftól.

Organo. Ottan fel-támadta, harmad-nap hogy el-tölt volna, a' mint az
írás jól bizonyította. Es Menyégben fel-méne, Szent Attyának
jobbjára üle, és el-jő az itéletre, az élőket és a' holtakat hogy ott
meg-itillye, Országának nem leszen vége. Hízek Szent Lé-
lek Istenben, Urunkban, elevenítőnkben, ki ezektől száрма-
zik alá közünkben.

Chorus. Mert ez a' ki az Atyával, imádtatik és a' Fiúval, zeng az Eg-
nagy hatalmával, ez szólott régen a' Profetákkal.

Organo. Es hízek az Egy közönséges, és az Apostoli Szent-egyházban,
hízek egy keresztséget abban, rít bűneinknek bocsánatjá-
ban. Hittel vallom a' meg-holt testeknek fel-támadását.

s' A' bölög itemek Szent Országát.

A M E N.

Ttt

PETS

P E T S I P A T R E M.

A' Szűz M A R I A Innepire, és egyébkor is.

Organo. **H**iszek egy Mindenható Istenben. Menynek, és földnek Teremtőjében, minden állatoknak hatalmas rendelőjében, ki örökkön örökké él Királyi nagy Felségében. Hiszek Christusban, mi egy Urunkban, az áldott I E S U S-ban, Istennek egyetlen-egy áldott Szent Fiában: kit az Atya Isten szült mindeneknek nagy váltságában.

Chorus. Igaz Szent Isten igaz Istentől, világosság szép fényeségtől, születtetett az Atya Istentől, természetben hozzá hasonló vég-hetetlenül, a' ki-által mindenek löttek az ő rendeléséből.

Organo. Ki mi-értünk bűnös emberek-ért, és a' mi drága idvétségünk-ért, Menyből le-szálla hozzánk kegyelmességé-ért, és meg-tesztüle a' Szent Léleknek szerelmé-ért.

Chorus. Szűz M A R I A-tól Szent testet fel-vőn; a' midőn emberré lőn. Pontius és Pilátus a' magas keresztre fel-tőn: kint, és halált szenvedvén, dicsőséges temetése lőn.

Organo. Ottan harmad-napon ő fel-támada, a' mint az irás mondgya, és fel-méne Mennyegeknek Szent Országában: ül az Atya Istennek hatalmas erős Szent jobjára. Ismét el-jövendő az ítéletre, sentenciát mondgyon mindenre, Országának soha nem lesz vége. Hiszek az elevenítő Szent Lélek Ur Istenben, ki Atyától, és Fiútól származik minden időben.

Chorus. Mert ez a' ki az Atya Istennel, méltán tiszteltetik a' Fiú Istennel, mint a' Proféták ezt meg-irták élő nyelvekkel: minden időben hiszem a' közönséges Apostoli gyülekezettel.

Organo. Vallom mindenkor a' keresztséget, kit a' Christus szerzett, mellyel bűneinknek bocsánattya engettetett. És várom az holtaknak testben viszont elevenéseket. És a' jövőendő boldog életet.

C U N.

hoz: Ne-ragadgyanak a' gazdagsághoz, Mert a' gazdagság közel jár Pokolhoz.

Késő reménség kinnya Pokolnak, Rövid válasza Iőn erre Gazdagnak: Vagyon Tanító kit halgassanak, Mójtes, Proféták, kiktől tanulhatnak.

Meg-érts magadban ki ezt halgatod, Hogy nem hallottad te azt nem mondhatod: Hogy-ha a' szegényt itt meg-útálod, Meg-válik végre mint lesz Sáfárságod.

Ezt a' Szent Ambrus így magyarázza, A' szükölködőt a' ki nem táplálja: Es az éhezőt éhezni hadgya, Lelki gyilkosnak ezt bizonynal mondgya.

Szent Dávid Király nyilvánban írja, Hogy csak azokat Isten meghal-gattya: A' szükölködőt a' ki táplálja, Arvát, özvegyet ki nem nyomorgattya.

Példa értelme már elég légyen, Minden keresztyén hogy szegényt segéllyen: Hogy Menyországban lakó-helyt végyen, Minden dicsiret az Istennek légyen. Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos &c.

Fenyéséges Menybéli nagy Isten, Ki lakozol fen a' magas Menyben: Minden állat enged nagy hűségben, Az Angyalok szolgálnak szüntelen.

Az Egeket csak te-magad bírod, Tűzes-köved a' földre le-hányod: Csillagoknak számát te jól tudod, Noha mely fok, de neveken hívod.

Minden Szentek Felséges Királlya, Angyaloknak nagy kegyelmes Ura: Hozzad fogádsz, mint a' kegyes Atya, Fiainak bűnöket bocsáttya.

Széked vagyon magas Menyországban, Fel-rakatván mint tiszta Kristályban: Mindeneket jól látz e' Világban, Semmi nincsen előtted homályban.

Nagy

Nagy Ur Isten tégedet szolgálunk, Mint Atyánkhoz te-hozzád folyamunk: Tellyes szível tégedet imádunk; Magas Menyben utánad kiáltunk.

Vigasztaly-meg nyomorúságinkban, Adgy Szent Lelket, hogy itt e Világban: Bizhassunk Szent irgalmafságodban, Es bé-menyünk örök boldogságban. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

NEpeknek szól Isten, kicsinded seregem, Senkitől ne rettegj, légy bátor szivedben: A' nagy Ur Istennek bizzáll beszédében, Mert igaz mindenkor ő igiretiben.

Szép példák jussanak azért eszetekben, Kik régen meg-lóttek az elmúlt időkben: Biztanak Atyátok az élő Istenben, Es meg-marrattanak az ő hűségekben.

Abrahámnak fiát Isákot meg-tartám, Midőn Attya nékem áldozni akarván: Ragadá ő kardgyát; de ottan nem hagyám, Irgalmafságommal őt meg-szabadítám.

Adék a' Jósefnek nagy hatalmafságot, Egyiptom Országban egy nagy Uraságot: Mert én el-vóm rólla akkor a' fogságot, Meg-tartám, és adék néki szabadságot.

De mit cselekedtem Jónás Profétával, A' nagy Ninivében lakó Királyokkal: Noha el-akartam nyomni haragommal, De még-is meg-tartám irgalmafságommal.

E' Világot régen vizzel hogy el-vesztém, Az hitetlen népet akkor el-meritém: Mind-az-által Noét akkor én meg-mentém, Meg-szűnék haragom, s' őtet meg-segitém.

Sufannát meg-mentém az hamis Biráktól, Es a' hamiságban nagy fok álnokságtól: Hozzám fel-kiálta, ártatlanságából, Es meg-szabadítám, véletlen halálból.

A' három iffiakat meg-tartám a' tűzben, Minden bántás-nélkül égő-kemenczeiben: Mert meg-ismérének engemet szivekben, Reménségek vala az élő Istenben.

Lám

Lám a' Sidókat-is Pharahó kezéből, Régen én ki-hozám kegyetlenségéből: Meg-mentém én őket kemény inségéből, Rabságból, fogságból, égő kemenczéből.

En vagyok az Isten, népemhez kegyelmes, Kik én-hozzáim térnek, igen engedelmes: Es én vagyok az Ur hozzátok figyelmes, Mert az ember nálam drága, és szerelmes.

Noha meg-haragszom, de hozzátok térek, Es a' gonofság-ért én mindent meg-vetek: Segítséget pedig senkitől nem kérek, Mert én vagyok az Ur, és örökké élek.

Nabugodonozor nagy bűnökben esék, Noha Király vala, barommá változék: Hozzám fel-kiálta, én reá tekinték, Az ő Urasága néki meg-adaték.

Daniel Profétát meg-tartottam vala, Orofzlánok közzé hogy vette-tett vala: Kegyelmet előttem Daniel nyert vala, Illyen fogságában Habakuk táplállya.

Manasses a' bűnről mennyiszter inteték, De hogy meg-nem tére fogságban viterék: Erős vas-békóban a' Király vereték, Hogy hozzám kiálta, én reá tekinték.

En-hozzám emberek immár meg-térjetek, Noha vétkeztetek, meg-bocsátom néktek: Mert én vagyok az Ur; engem tisztelletek, En-töllem fellyetek, s' engem kövefletek.

Az Meny, és föld, nékem tanú-bizonságom, Hogy mindenek-felett vagyon Uraságom: Mennyen, és a' földön vagyon Királyságom, Azonképpen vagyon én hatalmafságom.

Az Mennyei karok csak én-töllem fügnek, Az Arkangyalok-is előttem reszketnek: Föld, Meny, Pokol, tenger, engemet rettegnek, Es engem halgatnak minden nemzetségek.

Az én nevem alatt tengerek áradnak, Nagy erős kő-sziklák szómra meg-indúlnak: Parancsolván ottan Egek esőt adnak, Vízont ha akarom, nagy habok támadnak.

Az én újaimat tengerig terjesztem, Es a' széles földnek határit fel-veszem: Eget Csillagokkal fel-ékesítettem, A' Napot, és Hóidot reá helyeztettem.

Vv

Jó

Jöjjetek én-hozzám, kik bűnösök vattok, Létezek én ti-nektek kegyelmes Atyátok: Engem tisztellyetek; én-bennem bizzatok, Hogy örökké velem ti uralkodgyatok.

Készítettem néktek nagy szép örökséget, Drága Menyországban örök békeséget: Kérlek el-hadgyátok az hitetlenséget, Es megtanúlljátok az én Szent igémet. Amen.

M A S.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

NE hadgy el-esnem felséges Isten keferűségemben, Te Szent neved-ért légy segítségemmel, ne essem kétségben: Mert minden-fől látod Ur Isten vagyok késértetben.

Az irás róllad felséges Isten bizony az azt mondgya, Hogy valakinek te-benned vagyok szive bizodalma, A'féle ember meg-nem szégyenül, mert te vagy óltalma.

Gyermekségemtől-fogván Ur Isten mind ez ideiglen, Téged hittalak én segítségül minden szűkségemben: Mostan-is nincsen több bizodalomom sem földön, sem Menyben.

Bizony nem tudom kihez folyamjam egyébhez náladnál, Mert nincs igazság, nincs irgalmaság teremtett-állatnál, Szivem fájdalmat fenki nem láttya Uram több náladnál.

Akar mint hánytam vessen elmémet, felséges Ur Isten, Ha vigasztalást sohúlt nem lelek keferűségemben: Hanem csak benned felséges Isten, és igiretedben.

Nincsen hiveknek több bizodalomok Ur Isten náladnál, Valamint gyötrefsz, szabad légy vele, csak ne haragudgyál, Mint kegyes Atya, fiad meg-dorgáld, csak hogy meg-ne útály.

Csak te Ur Isten voltál egyedül én-nékem gyámolom, Nagy fájdalomban, és romlásimban, az én vigasztalom: Ne hadgy el-esnem, meg-szégyenülnöm kegyes óltalmazóm.

A' szegénységnek nagy késérteti engemet szorongat, Nagy kár-vallásnak bánattya izgat, betegség tántorgat: Mind ezek-ellen csak töléd várok Ur Isten óltalmat. Irgal-

Irgalmasságnak Ura Istene, és kegyes kút-feje, Kinek szemei e' földre néznek nyomorúlt szegényre: Hozzád kiáltok, légy segítségemmel illy nagy szűkségemben.

Mely nagy örömem, és bizodalomom nékem azon vagyok, Hogy igireted mint drága zállag, én szivemben vagyok: Christus I E S U S-ért engem meg-halgtasz, azt bizony tudom.

Azért könyörgök Szent Felségednek, mint jó Istenemnek, En Teremtőmnek, és Meg-váltómnak, Szent Idvezítőmnek: Hogy légy kegyelmes te Szent Neved-ért az én bűneimnek.

Tudom előtted úgy-mint magamtól bűnös ember vagyok, De Christus I E S U S Szent halálá-ért, nálad kedves vagyok: Mert ő általa te fiad vagyok, örökösöd vagyok.

Jelents-meg hozzám felséges Isten kegyelmességemet, Es véghetetlen kegyes Atyai te nagy szerelmedet: Hogy tellyefits-bé könyörgésemet, te igiretedet.

Add-meg Ur Isten, te Szent Neved-ért, a' mit tölled kérek, Szent Fiad-által tellyes szivemből kiért most könyörgök: Mert csak te-benned bizom Ur Isten míg e' testbe élek.

Dicsiret néked Atya Ur Isten, a' te Szent Fiaddal, Christus I E S U S-sal, a' Szent Lélekkel mi Vigasztalónkal: Most, és örökké nagy hálá-adás, a' Szent Háromsággal. Amen.

M A S R E G I E N E K.

AZ mely embernek jó Hiti vagyok, Annak Szent Lélek szivében vagyok, A' Christusnak-is lakása ott vagyok.

Csudállok rajtad te hív Keresztyén, Mely nagy kegyessen hozzá hí Isten, Szent Fiát adgya te-néked az Isten.

Ember drága vagy te az Istennél, Christus meg-mosa téged vérével, Bizzál ő-hozzá immár te sziveddel.

De mit kívánnál többet Istentől, Nem kéméllé-meg Fiát embertől, Kegyelmeiségét nem tiltya senkitől.

Bizd a' Christusra tennen-magadat, Te-veled közli irgalmaságát, Es meg-mutattya néked ő Szent Attyát.

Ki a' Christusnak Zászlóját tartya, Nagy háborúság gyakorta bántya, Mert ez Világnak mindenkor azt mondgya.

Örvendezetek, és vigadgyatok, Kik a' Christus-ért sok boszszút látok, Csak az Istenhez ti foházkodgyatok.

Senki igaznak magát ne véllye, Mert bűnből lóttunk minden meg-értse, Bűnőfnek magát hát minden itílye.

Dicsiret légyen az Ur Istennek, Az Atya, Fiú, és Szent Léleknek: Kit, minden Szentek örökké dicsirnek. Amen.

M A S.

Nota: Örüllyetek az Istenben, &c.

Istenünkhöz foházkodgyunk, Kőnyörgést hozzá bocsássunk: Nyavalyánkban fel-kiáltunk, Szent Felségének így szóllyunk.

Eletünk itt e' Világban, Vagyon csak nyomorúságban: A' pogányok birtokában, Im majdan esünk markokban.

Lakó földünkben immáron, El-kergettek már minnyájan: Szám-talan népet fogságban, El-bé-vittek Országokban.

Kétségben-is sokan estek, Ezt látván el-ijedtenek: Nem hisznek igi-retednek, Ellene mondtak Hitednek.

Míg felejtesz-el Ur Isten, Láts immár hozzánk nagy Isten: Kőnyörűly a' te népeden, Ally boszszút ellenségeden.

Engedd a' te jó-vóltodat, Láthassuk nagy hatalmadat: Kóstolhassuk irgalmadat, Mutasd Atyánknak magadat.

Szent igédnek tanítását, Ne vedd-el prédikállását: Hirdettefied gaz-dagságát, Szent Fiadnak igaságát.

Nevely minket ez életben, Nevednek ismémentiben: Es tarts-meg igaz Hitünkben, Atyafiú szeretetben.

Sőt adgy igaz Tanítókat, Minden jóra oktatókat: Kik a' te akarato-dat, Hirdesék nagy irgalmadat.

Ennyi

Ennyi nagy sok inségünkben, Vigasztaly-meg mi szivünkben: Csendeséget mi időnkben, Adgy mind egész életünkben.

Tanúlhassuk Szent igédet, Nyerhessük idveségünket: Ezért Szent Istenségednek, Hálát adunk Felségednek.

Hatalmas Atya Ur Isten, Meg-váltó Fiú Ur Isten: Vigasztaló Szent Ur Isten, Aldásék örökké, Amen.

M A S.

Nota: Küldeték Szüz Szent &c.

Csak te-benned Ur Isten vagon bizodalunk, Mert sem Egen, sem földön nincs több segítségünk: Azért halgass-meg minket, mert néked kőnyörgünk, Tekints-le magas Menyből, és kőnyörűly rajtunk.

Légy vezérünk Szent Isten, és erős Hadnagyunk, Légy kő várunk, s' paisunk, légy minden óltalmunk: Ne mondgyák azt a' Pogányok, hogy nincsen Istenünk, Ne káromlyák Nevedet, boszszú-ágra nekünk.

Oltalmaz-meg most minket minden ellenségtől, Támadgy-fel, mert igirted magad segítségül: Szabadits-meg Ur Isten minket az inségtől, Dicsirhessünk mindenkor téged igaz Hitből.

Plántály közzénk Ur Isten igaz szeretetet, Hogy végig meg-tarthassuk az egy igaz Hitet: Mindenekben bé-töltsük Szent rendelé-fedet, Szent Fiad-ért nyerjük-meg mi idveségünket.

Ezt engedd-meg Ur Isten, a' te Szent Fiad-ért, Meg-váltó mi Urunk-ért, a' IESUS Christus-ért: Kit bocsátál e' Világra, halálra bűnünk-ért, Es meg-áldál örökké minket ő kedvé-ért. Amen.

M A S R E G I E N E K.

Nota: Menyből jövőök most hozzátok, &c.

VR Isten mely sokan vannak, Kik engemet háborgatnak: Es mindenkor igyekeznek, Miképpen el-vefzthessenek.

Vvv 3

En pe-

En pedig egyedül vagyok, Nagy nyavalyámban jajgatok: Minden barátim el-hadnak, Es csak magokra gondolnak.
 Első ellenség a' Sátán, Ki mint a' fivő Orofzlán: Utánnam jár álnoksággal, Hogy bé-nyelleyen éh torkával.
 Mindenütt ellenem lest vét, Hányja ezer mesterségét: Ha eggyikkel hejában jár, A' másik-által prédát vár.
 Gazdagsággal, dicsőséggel, Világi gyönyörűséggel: Félelemmel gyakran késért, Hogy elmémbe csak nem meg-sért.
 Honnan nehéz gondolatban, Lelkem esik nagy bánatban: Noha nem árthat ezzel-is, Ugyan nem nyughatik még-is.
 Második e' család Világ, Ki előttem mint szép zöld ág: Gonosz példával, intéssel, Mind csak gonoszra vezére!
 Mofolyog reám édesen, Hogy engem hozzá hitessen: Es vigyen a' széles útra, Mely mégyen a' rút Pokolra.
 Harmad ellenségem rongál, Ki még éjjel-is nálam hál: Sokasíttya nyavalyámat, Gyakran szakasztja álmomat.
 Szüntelen int gonofságra, Lelkemet kizti próbára: Az én gyarló természetem, A' kiben én születtem.
 Ur Isten a' gyors Orofzlánt, Verd hátra ez dühös Sátánt: Lelki fegyvert adgy kezemben, Ki ellen semmit tehesen.
 Ha álnoksággal vizsgál-is, Ne ártson nekem azzal-is: Ne retentsen erejével, Mellyel dühösködik széllyel.
 Felsőged engem meg-tartson, E' Világ hogy ne ártasson: Ne járjak a' test kedvére, Sőt nézzek Szent Törvényedre.
 Ahoz szabjam életemet, Mellyel nyerhessem kedvedet: Menyben teveled örvendgyek, Es örökké dicsirjelek. Amen.

ANTIPHONA DEVOTA.

Plaut Domine oculi tui intendentes, super Regnum istud; & super proceres Regni istius, Provinciam istam, & super populum Christianum. Sapientiam, pacem, charitatem, & omnia quæ nôsti necessaria, Clemens & propitius, tribuere digneris. Clemens & propitius, &c.

T E

TE DEUM LAUDAMUS.

Nota: Ave Domina, fol. 638.

T Eged Ur Isten, a' nagy Felsőgedben szüntelen dicsirünk: Téged Urunknak, és Szent Atyánknak, mind örökké vallunk.
 Mert az Angyalok, és Arkangyalok te-néked szolgálnak: Hatalmaságok szüntelen szóval tégedet így áldnak.
 Szent vagy Mennyégben, Szent vagy Ur Isten, seregeknek Ura: A' föld, és a' Meny dicsőségevel, Felsőgednek rakva.
 Tégedet áldnak, Apostoloknak dicsőséges Karok: Fel-magasztalnak a' Profétáknak dicsiretes számok.
 Tégedet dicsir, a' fok Szent Mátyr Szentséges serege: Csak tégedet vall Anya-szent-egyház, föld kerektségébe.
 Mert te vagy Menyben, három személyben uralkodó Felsőged: A' Szent Lélekkel, s' Fiu Istennel, egy örök idveffég.
 Te vagy Ur Christus, Atya Istennek eggyetlen-egy Fia: A' Menyországoknak boldogságának felséges Királlya.
 Te nem irtózál, Szűz M A R I A-nak méhében bé-szállál: Emberi nemnek szabadságá-ért, kint, halált kóstolál.
 Te az halálnak mérges fulákját meg-győzéd, és rontád: Es Menyországoknak, benned bizóknak, kapuját meg-nyitád.
 Menyben fel-menvén, te Szent Atyádnak Jobba-felől ülél: A' mig a' földre, az itéletre mi közinkbe jönél.
 Légy segítségvel azért könyörgünk, szegény szolgaidnak: Te Szent Vereddel kiket meg-váltál kezéből Sátánnak.
 Légy szabadítónk, légy Idvezitónk, felséges Ur Isten: A' te Szentidnek dicsőségének, számlálly seregében.
 Hogy mi-is téged, mint Istenünket napon-ként áldhassunk: Es Szent Nevedben, most és örökké fel-magasztalhassunk.
 Könyörűly rajtunk, könyörűly rajtunk, mi kegyelmes Urunk: Irgalmasságid, és Szent szemeid, legyenek mi-rajtunk.
 Te-benned bizunk, kossád folyamunk, felséges Ur Isten: A' Sz. Lélekkel, Christus J E S V S-sal, légy óltalmunk, Amen.

M A S

M A S R E G I E N E K.
Prédikáció-előtt.

Könyörögjünk az Istennek Szent Lelkének, Bocsássa-ki magas Menyből az ő világot: Vegye-el mi szivünknek minden homályát, Hogy érthessük Istenünknek mindenben akarattját.

Oh Szent Lélek, árváknak kegyelmes Atya, Szegény gyarló bűnösöknek bátorítója: Hitekben el-esteknek, erős gyámola, Es az ő gyenge Hiteknek, csak te vagy táplálója.

Te vagy a' mi lelkünknek édes vendége, A' mi szomorú szivünknek igaz öröme: Lelki háborúinknak csendesítője, Az örök-életnek bennünk, csak te vagy el-kezdője.

Te tanítád régenten a' Profétákat, Igazgatád ő nyelveket, és irásokat: Te tötted bölcsé a' Szent Apostolokat, Hogy meg-térítsék te-hozzád, mind e' széles Világot.

Vedd-el a' mi szivünknek hitetlenségét, Világosítsd-meg elménknak nagy ferétségét: Ronts-el a' gyűlölségnek kegyetlenségét, Engedd a' te Szent Hitednek, mindenütt egyyességét.

Válasz minket magadnak élő Templomúl, Vegyed mi könyörgésünket Szent áldozatul: Vedd-ki mind e' Világot a' kárhozatból, Engedgy igaz Hitben-való ki-múlást e' Világból.

Dicsirteféssel felséges Atya Ur Isten, Légyen áldott a' te neved Fiú Ur Isten: Ezekkel egyetemben Szent Lélek Isten, Maradgyon a' te áldásod a' te bűnös népeden. Amen.

M A S R E G I E N E K.

Adgyunk hálát minnyájan az Atya Ur Istennek, Es mondgyunk dicsiretet mint Teremtő Istenünknek: Ki őszve-gyűjtött most minket, Hogy Innepet szentellyünk, és Szent igéjével élyünk. Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur mindeneken, Ki meg-jelentéd magad itt ez földön Szent igédben: Áldott Szent Fiad által fok csuda-tételedben, mi kegyes Idvezítőnkben.

Légy

Légy kegyelmes mi-nékünk, a' te áldott Fiad-ért, Az Vr JESVS Christus-ért, mi Szentséges Meg-váltónk-ért: Es ne állj bozfszút mi-rajtunk, az nagy hitetlenség-ért, fertelmes fok bűneink-ért.

De szentely-meg bennünket: birj, és segély-meg minket; Gerjezd-fel mi lelkünket, és a' mi gyarló szivünket: Hogy téged meg-ismérhefsünk, segítségül hihassunk, néked hálákat adhassunk.

Ennyi fok romlásokban, és fok vér-ontásokban; A' kegyetlen őrdögnek ilyen nagy dühőségében. Tarts-meg a' te Táborodat, és te Szent-egyházadat, a' te gyarló fiaidat.

Világosíts-meg minket, a' Szent Lélek Istennel, Hogy mindenkor tündöklyék bennünk az Evangeliom. Es erősíts-meg Ur Isten, a' te áldott igéddel, minden tévelygések-ellen.

Igazgassad elméjét, és minden tanúságát. Vezérlyed útát, nyelvét, a' mi lelki Pásztorunknak: Es oktassad elméjeket, a' te Szent beszédedre, figyelmes halgatóinak.

Tarts-meg minden időben minket, az igaz Hitben. Es igaz értelmében a' Szent Evangeliomnak. Légyen foganatos köztünk, a' te kegyes beszéded, és minden jóra intéted.

Hogy fok népek te-hozzád, meg-térjenek bűnőkből, Es téged szolgálynak, az ő szivekből, lelkekből: Hogy mindenek imádgyanak, és téged tisztellyenek, hogy örökké élhessenek. Amen.

PREDIKACZIO VTAN.

Nota: *Kyrie magne Deus.*

Eörök Atya, mindenható Isten irgalmaságáról: Igyekezzünk hálát adni, mindenkor jó-voltáról.

Hogy mikor az rettenetes utolsó itélet napja, Lészen: adassék mi-nékünk, Menyország boldogsága.

Igasság-szerető Atya, Mindenható Szent Ur Isten: Dicsirettel magasztaljunk, most, és örökké, Amen.

Xxx

PRE-

PREDIKACZIO VTAN.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

ALdott az Ur Isten, Órókké Mennyégben, Ki minket vezérlett ő dicsiretiben: Meg-halगतott minket mi könyörgésünkben, Neve dicsirtefsék Órókké Mennyégben.

Erőtlenek vagyunk mi természetünkben, Minden romlandóság mi emberségünkben: A' nagy ellenségtől-való rettegésben, Csak te-tőlled várunk óltalmat éltünkben.

Vezérly Uram minket, a' te jó kedvedben, Es igazgás minket a' mi életünkben: Eletünknek rendi légyen Szent igidben, Hogy az igaz Hitben maradgyunk végiglen.

Dicsirtefsél Uram, irgalmasságod-ért, Ki minket kedvelél a' te Szent Fiad-ért: Dicsőőség te-néked Atyai voltod-ért, A' te Szent Fiadnak vigasztalásá-ért. Amen.

M A S A Z O N R O L.

Nota: *Kyrie magne Deus.*

AZ Istennek Szent igéjét, Kit meg-hallánk, s' dicsiretét: Tartsuk-meg ő szép intését, Ugy veszszük dicsőőségét.

Az Istennek Szent Malasztya, Így marad rajtunk áldása: Ha Szent igének hallása, Nálunk lesz maradása.

Azért Istennek szerelme, Maradgy szívünk kebelébe; Hogy maradgyunk igaz Hitnek, Igaz ísméretibe.

Kérünk téged Szent Ur Isten, Vigyázz reánk mind szüntelen: Szent Malasztal lásd kegyessen, Hogy veled legyünk Menyben.

Dicsirjenek az Angyalok, Mind a' Mennyei Szent Karok: Eg, föld, Nap, Hóld, és Csillagok, Néki áldást mondgyatok.

Dicsiret néked Ur Isten, Ki vagy örök dicsőőségben: Aldafsál a' nagy Felségben, Most, és Órókké.

Amen.

M A S

M A S A Z O N N O T A R A.

Prédikáció-után.

ALdgy-meg minket Atya Isten, Aldgy-meg minket Fiú Isten: Aldgy-meg Szent Lélek Ur Isten, Három személyben egy Isten.

Atya Isten, ki Fiadot, Menyből küldéd, hogy Adámot: Fiaival megváltaná, Es kedvedben viszsa-hozná.

Fiú Isten, ki keresztfán, Magadat értünk áldozván: Eleget től Szent Atyádnak, Véget-vetvén haragjának.

Szent Lélek, ki mind ezekben, Eszköz lól, s' idvefségünkben: Bóldog Szűznek mert méhében, Óltóztetted Christu. t testben.

A' ki fáradsága-után, Attyához menni akarván: Hogy jó-vóltát megmutatná, Szent Testét, s' Véréit itt hagyá.

Végre örök bóldogságát, s' Mennyei kincses tár-házát: Igirte ő híveinek, Kik térdet hajtnak nevének.

Azért Atyának kedvé-ért, Es Fiú engedelme-ért: A' Szent Lélek szerelmé-ért, Légyen dicsiret ezek-ért. Amen.

R E G G E L I E N E K.

Jam lucis orto sydere, &c.

Nota: O dicsőült szép kincs, &c.

HAjnali Csillagnak, Nap fényességének reánk virradásában. Estiglen munkánkknak, terh-viselésünknek, erős fáradságában. Légy óltalmunk kérünk, segítő Istenünk, éltünk táplálásában.

Szitok, feddés, átok, nyelvünket ne-mossa; Erzékünk zabolázd-meg. Hogy mind látás, hallás, figyelem, vigyázás, tisztán maradhasson-meg. Világ szennye, gazza, szem, fül öldöklése, ne undokithasson-meg.

Légyen tisztább hónál, fejből liliomnál, lelkünknek ő hajléka. Minden rémulésnek, túnya restségeknek, távozzék maradéka. Testnek kevelysége, mértékletlensége, rontásék-meg, s' birtoka.

XXX 2

Hogy

Hogy mikor a' Napnak nyugodalmas volta, ébren talál bennünket, Tiszta, józan élet, erőls baj-vivással, bátoritsa szivünket Eneklés, dicsiret, néki hálá-adás vigasztallya lelkünket.

Dicsőség Atyának, s' az Ő Szent Fiának: dicsőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben egy bizony Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben: Dicsőség az Istennek. Amen.

ESTVELI ENEK.

Te lucis ante terminum, &c.

Nota: Christus ki vagy Nap, és valág.

Mivel már bé-estveledet, Kérünk Teremtőnk tégedet: Hozzánk kegyelmességedet, Mutasd, s' szokott őrzésedet. Mutasd, s' szokott őrzésedet.

Gaz álmok távul essenek, Rút látásink el-vefzsenek: Sátánok megkötteszenek, Hogy testünk ne fertezzenek. Hogy &c.

Istennek hív Szent Angyala, Engem ki őrzésed-alá: Az Ur kegyelmességéből, Bizattam Anyám méhéből. Bizattam &c.

Fényeddel éjel látogafs, Őrizz, vezérel, támogafs: Hogy őrdögnek álnoksága, Ne árthasson, s' csalárdsága. Ne &c.

Engedd ezt nekünk kegyessen, Atya, Fiú, felségelen: Szent Lélekkel egyetemben, Elvén örök dicsőségben. Elvén örök dicsőségben. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

Christus ki vagy Nap, és világ, Minket sötétségben ne-hadgy: Igaz világozás te vagy, Kárhözatra mennünk ne-hadgy. Kárhözatra mennünk ne-hagy.

Téged kérünk Szent Ur Isten, Oltalmazz minket ez éjjen: Nyugodaimunk benned légyen, A' mi lelkünk el-ne vefzsen. A' &c.

Nehéz

Nehéz álm el-ne nyomjon, Az ellenség meg-ne csallyon: Testünk hozzá ne hajoljon, Es haragodban ne-hozzon. Es &c.

Mi izemeink ha alufznak, Szivünk reád vigyázzanak: Te hatalmadnak ereje, Légyen hiveknek őrzője. Légyen &c.

Ur Isten hozzád kiáltunk, Légy kegyelmes jó oltalmunk: Őrizz-meg ellenséginktől, Őrdögnek csalárdságától. Őrdögnek &c.

Parancsollyad Angyalidnak, Hogy mi-reánk vigyázzanak: A' mi gonosz ellenségünk, Hogy távul járjon mi-töllünk. Hogy &c.

Emlekezzél-meg mi-röllünk, Jól tudod mely gyarlók vagyunk: Kiket meg-váltál véreddel, Ur Isten kérünk ne-hadgy-el. Ur &c.

Dicsőség légyen Atyának, Ő Szent Fiának Christusnak: Szent Lélekkel egyetemben, Örökkön örökké, Amen. Örökkön örökké, Amen.

M A S.

Nota: Az Ur énnékem őriző pásztorom.

Halá tenéked Menybéli Szent Isten, Szent Fiadnak az Christusnak nevében. Hogy engemet ez éjjel (ez napon) meg-őriztél, minden veszedelemtől meg-mentettél: Tarts-meg-kérlek ez napon-is (éjjel-is) életem, Büntől, és minden kártól ments-meg engem.

Mert Uram én te kezdedben ajánlom, Mind testem, lelkem, és minden jószágom. A' te Szent Angyalod légyen én-velem, Es soha el-ne távozzék én-tőlem. Hogy a' gonosz Sátánnak semmi-képpen, Rajtam semmi hatalma ne lehessen. Amen.

M A S.

Adgyunk hálát az Urnak, mert érdemli, Mert minden gazdagságát velünk közli.

Es mint bő irgalmú, kegyelmes Atya, Fiait testben, lélekben meg-áldgya.

Xxx 3

Enekel-

Enekellyünk ennek egy akarattal, Dicsőség Atya Isten Szent Fiad-
dal.

Ki ételt adtál alkalmas időben, Meg-ruháztál mezitelenségünk-
ben.

Adgyad, hogy tégedet meg-ismérhessünk, Szent Fiad-által tölled
meg-nyerhessünk.

Hogy Szent igéd hirdettsék közöttünk, Hogy ehel meg-ne hal-
lyon a' mi lelkünk.

Hálát adunk ezek-ért mint Atyánknak, I E S U S Christufnak mi
Közben-járónknak.

Szent Lélek Istennel egyenlő-képpen, Ki minket vigasztallyon,
mondgyuk, Amen.

M A S.

Mondgyatok dicsiretet, Keresztyének az Ur Istennek: Szentséges
tiszteletet adgyatok ő nevének.

Örvendgyetek ő-néki, igaz Isteni félelemmel: Mert köztetek lakozik,
az Anya-szent-egyházban.

Es meg-elégíti, lelketeket lelki kenyérral: Biztató igijével, édes igi-
retivel.

Szent Uram a' te neved, Szent vagy Uram az magas Menyben: Szent
vagy, és rettenetes, minden Nemzetségeken.

Tégedet illet Uram, mi tiszteletünk, s' hálá-adásunk: A' mi gyüleke-
zetünk, s' Innepi szentelésünk.

Hála legyen te-néked, hogy meg-jelentéd tennen-magadat: Hogy
meg-értettük Uram, a' te akaratodat.

Dicsiret, és dicsőség, legyen te-néked a' magas Menyben: Dicsiret,
és tisztelet, az Anya-szent-egyházban.

A M E N.

M A S.

M A S.

Nota: Könyörögjünk az Istennek Szent &c.

ALázatos szivbéli imádságunkal, Edecséges szép Isteni hálá-adás-
fal: Járuljunk mind fejen-ként egy akarattal, A' felséges Ur
Istenhez, ki lakik Menyországban.

Igaz Hitnek-általa így könyörögjünk, Mi szivünknek tár-házában,
földre le-essünk: Nagy bizvást szükségünkben így beszélges-
sünk, Kivált-képpen bűneink-ért erőssen esedezzünk.

Mert sok titkos, és nyilván-való vétkekkel, Meg-bántottuk ő felségét,
gyarló étettel: Mind tudván, s' tudatlanul-való esettel, Tellyes
életünkben-való engedetlenségünkkel.

Mind ezek-ért mondgyuk-el az imádságot, A' mint Urunk I E S U S
Christus minket tanított: Hogy mikor meg-keressük mi Szent
Atyánkot, Szükségünkben el-mondani, ilyen-képpen tanított.

Mi Szent Atyánk te, ki vagy a' Menyországban, Szenteltsék a' te ne-
ved Szent Templomodban: Es jőjjön Szent Országod imádsá-
guni ban, Földön, Menyben akaratod, legyen nagy méltóságban.

Kenyerünket mindennap adgyad mi-nékünk, Es bocsásd-meg vét-
keinket fejen-ként nekünk: Mint mi-is meg-bocsátunk, kik vét-
nek nekünk, Es nagy sokszor gyarlóságból, kik meg-esnek el-
lenünk.

Ne vigy minket Ur Isten a' késértetben, De szabadíts a' gonosztól
felséges Isten: Mert te vagy földön, Menyben az erős Isten,
Téged illet a' dicsiret, most, és örökké, Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

Mindenható felséges Atya Ur Isten, Csak te-hozzád fohászkodunk
nagy szükségünkben: Halgass-meg mostan minket könyörgé-
sünkben, Hogy tégedet dicsirhessünk mindenkor életünkben.

Sok nyavalya, háború vagy on mi rajtunk, Nagy nyomorúságban imár
el-fogyatkozunk: Ha azért nem könyörülsz Uram mi rajtunk, A'
kétségben esés miatt minnyájan el-kárhozunk. Vi-

Vigasztallyad azért most a' mi szívünket, Ujítsad-meg a' mi szomorodott lelkünket: Tarts-meg a' fok inségben te seregedet, Hogy nagy örömmel vehessük, te áldott Szent igidet.

Ronts-meg köztünk, Sátánnak ő birodalmát, Az átkozott gyűlölségnek nagy diadalmát: Adgyad te Szent Lelkednek vigasztalását, Hogy mindenkor mi te-rólad teheszünk igaz vallást.

Távoztass-el mi-tőlünk, minden tévelygést, Hirdessed igazán köztünk, te Szent igidet: Gyámolítsad Ur Isten gyenge Hitünket, Engedd hogy meg-ismérhessük mi egy Idvezítőnket.

Mi elménket újíts-meg te Szent Lelkoddal, Hogy mi te-hozzád bizhassunk nagy szeretettel: Mindenkkel élhessünk nagy békeséggel, Mindent el-is szenvedhessünk jó lelki-ismérettel.

Prédikáltsd mi-nékünk áldott Igidet, Melyből nyilván meg-érthessük idvességünket: Es csak benned vehessük reménységünket, Tarts-meg Uram mind végiglen az igaz Hitben minket.

Nagy dicsiret, és áldás néked adassék, Te Szent neved mind az Egig magasztaltság: Szent Fiad, Szent Lélekkel együtt áldassék, Az egy Isten Menyországban örökké tiszteltessék. Amen.

M A S.

Nota: O Mennyei nagy boldogság, &c.

IEr minnyájan Keresztyének, Enekellyünk Teremtőnknek: Adgyunk hálát Istenünknek. Adgyunk hálát Istenünknek.

Kik lakozunk Izraélben, Keresztyéni eggyeségben: Az Istennek seregében. Az &c.

Mert nagy az Urnak Szent neve, Nincs e' Világnak olly helye: Kiben nincsen Szent igéje. Kiben &c.

Nincs ő-hozzá egyenlő már, Mert minden ember halált vár: Örökélet ő-rőle jár. Örök &c.

Uralkodik mindeneken, Mindeneket nagy hirtelen: Szent szemei néznek jelen. Szent &c.

E' föld-

E' földről a' szegényeket, Fel-vészen együgyűeket, Es a' hú Keresztyéneket. Es &c.

Meg-rontya pogány népeket, El-hánnya a' kevélyeket, Kárhozatra hinti őket. Kárhoz: &c.

El-tartya a' szegényeket, De a' gazdag fősvényeket, Ehséggel illeti őket. Ehség: &c.

Igaz biró mindenekhez, Hozzá tér, a' könyörgőkhöz, A' meg-térő bűnösökhöz. A' &c.

Példánk erről legyen immár, A' tiz-ezer giráról bár, A' bűnökről mert számot vár. A' &c.

Könyörgéssel engeszteljük, Az adós szolgát kövessük, Le-borulván őket kérjük. Le &c.

Irgalmafságnak kút-feje, Bűnösöknek egy reménye, Atya Istennek Igéje. Atya &c.

Jöjjön hozzám, azt kiáltya, A' kin vagyon bűnnek súllya, Meg-könnyebbül annak kínnya. Meg &c.

Dávid, Péter, Szent Magdolna, Mikor keservesen sirna, Vélek lón Isten irgalma. Vélek &c.

I E S U S Christus szelid Bárány, Bűneinken boszszút ne-álly, Szent Atyád-előtt értünk álly. Szent &c.

Légy mi-nékünk Közben-járónk, Szent Atyád-előtt szó-szóllónk, Es kegyelmes óltalmazónk. Es &c.

Néked adtuk már magunkat, Tőled várjuk óltalmunkat, Mert rád vőtted nyavalyánkat. Mert &c.

Légyen Christusnak dicsőség, Szent Háromságban tisztesség, Es mi-nékünk kegyelmesség. Es mi-nékünk kegyelmesség. Amen.

M A S.

Nota: Veddel Ur Isten róllunk &c.

MI kegyes Atyánk, kit vallunk Hitünkben, Légy segítségvel illy nagy szűkségünkben: Eppíts-meg minket, mi természetünkben, Ki vagy Mennyégben.

Yyy

A' te

A' te Szent neved szenteltesék köztünk, Ne-uralkodgyék hamiság mi-köztünk: A' te Szent igéd hirdettesék köztünk, Hogy el-ne-vefzfűnk.

Jöjjön mi közzénk a' te Szent Országod, Csak te birj minket, bűnös fiaidot: Ismérhesűk-meg a' te Szent Fiadot, Christus Urunkot.

Ne-légyen bennünk őrdögnek Orzága, Ne-birjon minket a' bűnnek foksága: Szállyon mi-közzénk Hitnek igafsága, Meg-tisztulása.

Természetünket ne-hadgyad követnünk, Akaratodat építsed mi-bennünk: Hogy mindenekben te-néked engedgyünk, Ne-hadgy el-esnünk.

Mi kenyerünket mindennapit adgyad, Te jó-vóltodból, marhákat meg-áldgyad: Es mindenekben testünket táplállyad, Es oltalmazzad.

Meg-bocsásd nekünk gonosz bűneinket, Alnokságinkat, hitetlenségünket: Végy-ki közzülünk minden irigységet, Es gyűlölséget.

Es ne-vigy minket, gonosz kísirterben, Ne-hadgy el-vefznünk, a' mi bűneinkben: Oltalmazz minket, ne-esnünk kétségben, őrdög kezében.

Szabadits minket, minden fok gonosztól, Bűntől, őrdögtről, minden alnokságtól: Ellenséginktől, hirtelen haláltól, Es kárhózzattól.

Dicsőség néked Menyben örök Isten, Ki, mi-hozzánk vagy engedelmeséggel: Halgass-meg minket, itt ez könyörgésben, Aldgy-meg Hitünkben.

Amen.

M A S

M A S R E G I E N E K.

VEdd-el Ur Isten, rólunk haragodat, Es a' te kemény véres ostorodat: Nagy bűneink-ért mi-reánk ne-ontsad, Boszszú-állásodat. Ha bűnünk-szerint kezdünk mi fizetni, Vereségedet nem álhattya senki: Mint e' Világnak első veszedelmi, Nékünk meg-jelenti.

Mire mi-reánk gerjedez haragod, Oh mi Szent Atyánk! rajtunk nagy csapásod: Kik nem külömbek vagyunk, mint árnyékok, rothadandó porok.

Meg-fertezettünk Atyánknak vétkével, Gyarló mi lelkünk, testünknek sebével: Mi romlásunkat, nagy veszedelmünkkel, Nézd kegyelmes szemmel.

Adgyad mi-nékünk Szent ajándékokat, Ismérhesűk-meg mi Közben-járónkat: Mert meg-ismértük mi gonofságinkat, Vedd-el haragodat.

Ne-hadd el-vefzni ilyen nagy munkáját, Ne-hadd hejában az ő Szent halálát: A' mi Urunknak keserves nagy kinnyát, Az ő áldozattyát.

Vegye-el rólunk a' mi bűneinket, Es mosogassa Vérével vétkünket: Ki az Atyával, és a' Szent Lélekkel, Bizony örök Isten. Amen.

M A S.

Nota: *Ave fuit, &c.*

A' Ki akar idvezülni, Eletét kell jobbitani: A' Szent Hitet megtanulni, Es gyümölcsét meg-mutarni.

Kétség-nélkül kárhózzattya, Ki életét nem jobbittya: Ki a' Hitet meg-nem tartya, Es gyümölcsét nem mutattya.

Eletnek meg-jobbitása, Szent iginek halgatása: Es ő-néki meg-tartása, Szívünkben meg-maradása.

A' mely tanít igaz Hitre, Es a' böldeg reménségre: Es a' lelki békeségre, Isten-béli nagy örögre.

Yyy 2

Hittel

Hittel bizunk egy Istenben, Kit hiszünk három személyben: Atya, Fiú, Szent Lélekben, Meg-foghatatlan Felségben.
 Kit hiszünk Atya Istennek, Vallyuk lenni Teremtőnknek: Mindenben segítségünknek, Irgalmas gond-vifelőnknek.
 IESUS Christus, mi Meg-váltó, Kárhozattól szabadító: Es kegyelmes oltalmazó, Atya Istennél szó-szólló.
 A' Szent Lélek bölcs tanító, Idvességre igazgató: Bánatinkban vigasztaló, Lelkünkben meg-vidámító.
 A' ki akar idvezülni, Kell Istenről így érteni: Allattában Egynek hinni, Három személyben tisztelni.
 Ez Hit kiben uralkodik, A' test-ellen tufakodik: Minden jóra igyekezik, Szent dolgokat cselekezik.
 Kik bűnökben meg-maradnak, A' Szent Hittől el-fzakadnak: Kétség nélkül el-kárhoznak, Mert ők ördögnek szolgálnak.
 Mindennek kell életében, Meg-maradni igaz Hitben: Atyafiú szeretetben, Hogy legyünk Isten kedvében.
 A' kinek legyen tisztesség, Mind örökké nagy dicsőség: Tőle nekünk kegyelmesség, Es Atyai Szent békeség. Amen.

M A S R E G I E N E K.

Atya Istennek mi-róllunk nagy gondgya, Meg-tetszik hozzánk; kegyes akarattya: Mint kegyes Atya, fiait nem hadgya, Naponként táplálja.
 Lelki kenyérral kérünk, éltefs bennünk, Es ne-hadgy minket, kik hozzád folyamunk: Mert te-általad mi meg-újítottunk, Vigasztaltatunk.
 Kegyes Ur Isten, te vagy Atyánk nekünk, Oltalmazó alá magunkat vetettük: Gond-vifelő, kérünk legyen rajtunk; Minden időben.
 Örök dicsőség adatik azoknak, Kik a' Christusban igazán óltatnak: Igaz Hit-által hozzá folyamodnak, Végig maradnak.

Hála

Hála te-néked dicső Szent Háromság, Ki bizony Isten, vagy, Örök boldogság: Dicsőség néked Menyben Örök Isten, Mind örökké, Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Halá-adásunkban róllad emlekezünk, Kegyelmes Istenünk, tégedet tisztelünk: Te nagy jó-vóltod-ért el-fel-magasztalunk, Hasonlatlan szolgák mert azzal tartozunk.
 Hajts-le füleidet, érts-meg kérésünket, Mi édes Istenünk; ne-nézd bűneinket: Tiszta szível kérünk; mi könyörgésünket, Vedd hozzád, Ur Isten, esedezésünket.
 Gerjezd-fel Igidnek szerelmét lelkünkben, Szent Lélek Istennek Szent-ségét szívünkben: Adgy igaz értelmet bőséggel elménkben, Téged szolgálhasunk e' földön éltünkben.
 Tanúságra erőt, csak te-tőled kérünk, Kire mi most gyűltünk, minnyájan készültünk: Hogy te Istenséged dicsírtefsék tőlünk, Engedd Szent Fiad-ért, ezeket mi-nékünk.
 Igaságnak Atya, ki lakol Mennyégben, Magad kötelezted Szent igiretedben: Szent Máté könyvének, hatodik részében, Tudgyuk hogy meg-maradsz, örökké ezekben.
 Ha ki Szent Országod először keresi, A' te beszédedet mindenben becsülli: Vagy testit, vagy lelkít tud tőled kivánni, Semmiben nem léssen fogyatkozás néki.
 Azért gyorsaságot el-kezdett dolgunkban, Végig meg-maradást mi hivatalunkban: Szorgalmatosságot parancsolatodban, Egy-más szeretetet, plántály itt magunkban.
 Engedd-meg ezeket, Szent Atyánk, Christus-ért, Mi Idvezítőnk-ért, kegyes táplálónk-ért: Ki egy hatalomban Szent Lélek Istennel, Elsz, és uralkodol, dicső Szenteiddel.

A M E N.

Yyy 3

MAS

M A S R E G I E N E K.

EBredgyél-fel Világ bűneidből, Vedd eszedben magad, a' nagy bűnből: Mellyet néked utolsó idődről, Magyarázott Christus IESUS, itiler napjáról.

Minden irások immár bé-töltének, A' Proféták valamit hirdettek: A' Szent Atyák a' mit reménlettek, Urunk Jesus Christus-által, véghez vitettek.

Nem késik már az ő el-jövése, Közeli vagy e' Világnak vége: Minden dolgoknak már el-jövése, Christus Jesus e' Világra el-jő itilnie.

E' Világnak Istentelensége, Az Uraknak nagy kegyetlensége: A' kőtségnek engedetlensége, Jele bizony hogy közel már e' Világnak vége.

Minden rendek vannak bátorságban, Gyönyörködnek csak az álnokságban: Szeretet nincs az Atyafiakban, Es kevesen vannak immár, kik hisznek Christusban.

Élnek, isznak, nagy bátran lakoznak, Menyországrol de nem gondolkodnak: El-mulandó dolgokban forgódnak, Azt sem tudják, mely órában azoktól meg-válnak.

Siketségre vesznek minden intést, Meg-vetettek minden jó rendelést: A' tanítók nem látnak épülést, Szent irásból mikor téznek idvességes intést.

Adgyunk hálát az Atya Istennek, Véle együtt Szent Lélek Istennek: Mondgyunk dicsiretet Szent Fiának, Mind örökkön és örökké a' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

EMlekezzél Ur Isten hivedről, Kik kiáltunk te-hozzád szükségünkben: Vifely gondot nyomorúságinkról, Es örökké-való Szent-egyházadról.

Adgyad

Adgyad nekünk mindenkor életünkben, A' kenyeret, mely vagy on Szent igidben: Kiról szóltál, Szent János könyvében, Mellyel élünk örökké életünkben.

Ne-hadgy minket Ur Isten szomjúhozunk, Az elő-víz adásék most mi-nékünk: Mely viz-után, soha nem szomjúzunk, Mert te-benned örökké örvendezünk.

A' kik hallják Ur Isten te Nevedet, Itt meg-értik mindenek te kedvedet: Szent Fiad-ért kegyelmességedet; Hogy csak közlöd velünk örökségedet.

Adgyad nekünk mostan te Szent Lelkedet, Ne-halgassuk hejában Szent igidet: De tisztellyük örökké Felségedet, Es dicsirjük örök Istenségedet.

Dicsirtefsék az Atya Szent Ur Isten, Ó Igije áldott Fiú Ur Isten: Egyetemben Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony örök Isten. Amen.

M A S.

Halgass-meg minket Ur Isten, Tekints reánk Uram Isten: Ne-hadgy-el minket inségünkben. Halgass-meg minket Uram Isten. Aldgy-meg minket népeidet, Oltalmazad sereggedet, Fel-magasztaljuk Szent nevedet. Halgass &c.

Mutasd-meg te jó-vóltodat, Lássuk irgalmaságodat, Vedd-el mi-rólunk haragodat. Halgass &c.

Ne-nézzed sok bűneinket, Es meg-ne számlállyad őket, Te Szent Fiad-ért segély minket. Halgass &c.

Azt mondgyák a' pogány népek, Istene nincsen e' népnek, Légy segítségvel te népnek. Halgass &c.

Vedd hozzád imádságinkat, Verd-meg mind a' pogányokat, Es meg-öldozzad rabságunkat. Halgass &c.

Dicsiret legyen Atyának, Fiúnak Christus Jesusnak, Es a' tellyes Szent Háromságnak. Es a' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Könyörögjünk az Istennek Szent &c.

IArúlyunk mi az Istennek Szent Fiához, A' mi Idvezítő Urunk I E-
S U S Christushoz: Mint kegyes, és hatalmas szabadítónkhoz,
Testi, lelki nyavalyánkban, csak egy vigasztalónkhoz.

Oh irgalmas, meg-váltó Fiú Ur Isten, Ki országolsz Szent Atyáddal
földön, és Mennyen: Te-hozzád esedezünk könyörgésünkben,
Segítséggel légy mi-nékünk, mostani szűkségünkben.

Sok szűkségünk jöllehet vadnak mi-nékünk, De most néked kivált-
képpen ezen könyörgünk: Szent Lelked erőssége legyen mi-
velünk, Hogy az igaz tudományban épületet vehessünk.

Mi elménknek homályát távoztassad-el, Ajándékozz engedelmes
szíveddel, lélekkel: Hogy a' te Szent igidet vegyűk jó kedvel, Tanúl-
hassuk, és éltünkben, kövessük nagy örömmel.

Óregbitsed, nevellyed bennünk az Hitet, Es az igaz szeretetet, adgy
reménséget: Adgy minden jóra-való igyekezetet, Tiszta lelki-
isméretet, és szentséges életet.

Szent nevedet engedgyed nyilván valhassuk, Az Őrdögöt, s' e' Világot
meg-útálhassuk: Es te Szent Országodban kívánkozhatunk,
Felségeddel egyetemben, örökké vigadhassunk.

Légyen néked dicsíret, és nagy tisztesség, Ki Atyával, Szent Lélekkel
vagy egy Istenség: Felséges hatalomság, Őrök fényesség, Té-
ged illet mind örökké véghetetlen dicsőség. Amen.

M A S.

Nota: Ebredgyél-fel Világ bűneidből.

Könyörgünk néked Istennek Szent Fia, Nyomorúltak bizonyos
óltalma: Ki most uralkodol Menyországba, Tekints reánk
Christus I E S U S, bűnös fiadra.

Im meg-rontot minket a' pogányság, Es el-hagyott minden hatal-
ma: Vagyunk immár fokaknak boszszúság, Légy mi-né-
künk Christus Jesus, mindenben bátorság. Istál-

Istállókat te Szent Templomodba, Csináltanak te boszszúságodra:
Kiben kéznek minden gonofságra, Tekints mostan Szent Atyád-
dal-meg-nyomorúltakra.

Oltalmazd Keresztyén népedet, Ronts-meg immár a' pogány né-
peket: Kik foglalnak bűnben sok időket, Tilts-meg immár
Christus I E S U S, szentelenségeket.

Légy mi-nékünk kegyelmes Királyunk, Ne-birafsék pogánytól Or-
szágunk: Es ne-nézzed a' mi bűnös-voltunk, Szent Atyáddal
Christus Jesus emlekezzél róllunk.

Te hiveid, most hozzád kiáltunk, Igaz Hittel te-hozzád folyamunk:
Pogányságban élni nem akarunk, Menyországban uralkodni,
te-általad bizunk.

Vigaságos időket adgy érni, Szolgaidnak, kik tudnak tisztelni: Szent
Atyádnak mondásában járni, Bátorságot adgy Ő-nékik ellen-
séget győzni.

Segedelem te-tőlled adafsék, Hogy dicsirjen tégedet a' kőtség: Hoz-
zád illik a' bizony Istenség, Es te-néked esedezik egész Keresz-
tyénség.

Te népednek légy oltalmazója, Téged kérünk Istennek Szent Fia:
Enekellyünk néked vigaságba, Szent Atyáddal, Szent Lélek-
kel, ki vagy Menyországba. Amen.

M A S.

Nota: Jer minnyájan Keresztyének.

O Mennyei nagy boldogság, Te vagy fénlő világosság, Menyor-
szágban egy Uraság.

Téged vallunk, és dicsirünk, Te vagy Őrök idvetségünk, Te vagy
Isten egy érdemünk.

Nincsen nekünk több Istenünk, Csak te-tőlled vifeltetünk, Téged
immár meg-ismértünk.

Uralkodó Szent Háromság, Te vagy élő hatalomság, Földön, Men-
nyen egy Uraság. Zzz Adgy

Adgy mi-nékünk tiszta szivet, Szeretetet, eggyeséget, Országunkban békeiséget.

Dicsirhefsük Szent nevedet, Tanúlhassuk Szent igidet, Nyerhefsük örökségedet.

Bátorítsad mi lelkünket, Birjad jóra mi szivünket, Jövel tarts-meg életünket.

Dicsirtesék Istenséged, Meg-adafsék tisztéséged, Maradgyon-meg dicsőséged. Amen.

M A S.

Nota: Drága dolog az Ur Istent &c.

IESUS Christus mi kegyelmes hadnagyunk, Könyörgéssel te-elődben járulunk: Kik e' siralom völgyében nyomorgunk, Oltalmat, segítségét tőled várunk.

Bé-merültünk sok nyomorúságinkban, Vagyunk éjjel, nappal szomorúságban: Számptalan sok-féle sanyarúságban, Az ellenségnek vagyunk ő torkában.

Ellenségünk sanyargattya testünket, Csúfollja, és káromlya Istenünket: Gyalázzal illeti Szent nevedet, Ne-szenvedd-el, kérünk Uram ezeket.

Járulunk te-elődbe bátorsággal, Előtted éneklünk nagy vig-orczával: Egész Keresztyénség egy szivel, szájjal, Esedezünk előtted buzgósággal.

Szent az Atya mindenek meg-tartója, Szent a' Fiú mindenek meg-váltója: Oh Szent Lélek hivek bátorítója, Szent, Szent, Szent, a' te neved; minden vallya. Amen.

M A S.

Menybéli nagy Isten, hozzád kiáltunk, Keseredet szivel hozzád folyamunk, Mert veszedelmünkben nincs hová fognunk.

Soha nem mondhattuk-meg mi nyelvünkkel, Meg-sem gondolhattuk a' mi szivünkkel, Mennyi veszedelem támadt rajtunk fel.

Mint

Mint a' bő ár-vizek ugyan áradnak, Rettegés, félelem, el-nem távoznak, Sem éjjel, sem nappal békét nem hadnak.

Ugyan el-fáradtunk a' nagy bánatban, Meg-epedtünk immár a' kárvallásban, Csak hogy még nem fekszünk a' koporsóban.

Kéméletlen azért minket rontatál, Mi ellenséginkel el-pufztítottál, Mint a' bárányokat meg-szaggattatál.

Nincsen immár nekünk semmi örömünk, Nagy keserüséggel rakva életünk, Nyomorúságinkban szolni sem merünk.

Meg-alázál Isten, a' földhöz verél, Minden vigaságot tollunk el-vével, Gonosz bűneink-ért a' tűzben vetél.

Im fejet hajtottunk Istenségednek, Igaz voltát láttyuk itilednek, Mi vagyunk okai büntetésednek.

Könyörűly már rajtunk, kérünk Ur Isten, Mert meg-emészt minket a' veszedelem, Tekints reánk azért, s' légy segedelem.

A' te Szent Fiad-ért, IESUS Christus-ért, Adgy minden jót nekünk a' mi Urunk-ért, Ne ves-el örökké tölled bűnünk-ért.

Mutasd-meg e' Világ szemlélésére, Hogy nagy gondod vagyon te feregedre, Ugy mint a' te magad szemed-fenyére.

Hozd-el az örömet, és békeiséget, A' szegény kőtségnek adgy csendeséget, Vedd-el immár röllunk az ellenséget.

Ne dicsekedhesék mi ellenségünk, Ne mondgyák hogy nincsen nekünk Istenünk, Kérünk mi Sz. Atyánk, támadgy mellettünk.

Dicsiretet azért mi néked mondunk, Nagy hálá-adással fel-magasztalunk, A' Szent Angyalokkal áldotnak mondunk. Amen.

M A S.

Nota: Vedd-el Ur Isten röllunk &c.

Menynek, és földnek nemes Teremtője, Es mindeneknek kegyelmes Istene: Sohul senki nincs, ki téged nem félne, Es nem rettegne.

Ne-büntes minket, a' mi bűnünk-szerint, Es ne-kárhoztas mi érdemünk-szerint: Mert úgy fejen-ként, mi pokolra mennénk, Es mind el-vesznénk.

Zzz z

A' mi

A' mi Atyáink vétkeztek ellened, Mi-is fok bűnnel bántottuk Felséged: De bűneinket te meg-engedheted, Es el-veheted.

Ne gerjedgyen-fel haragod ellenünk, Te szined elől, hogy mi el-ne veszünk: A' te neved-ért légy kegyelmes nekünk, Mi jó Istenünk.

Sok ideje már hogy nyomorgattatunk, Veszedelmünkben igen meg-fáradtunk: Azért Ur Isten, csak te-tőlled várunk, Könyörűly rajtunk.

Bocsájd-meg bűnét, a' te népeidnek, Vedd-el romlását a' te hiveidnek: Hogy nagy örömmel téged dicsirjenek, Es tisztellyenek.

Dicsőség néked kegyes Atya Isten, Es uralkodó áldott Fiú Isten: Es vigasztaló Szent Lélek Ur Isten, Örökké, Amen.

M A S.

Nota: Idvezitőknek Szent Anyja, &c.

Canticum Zach. Benedictus Dominus Deus Israël.

Aldott Izraelnek Ura, Mert ez a' kegyelmes Atya: Ki mindeneket meg-álda, Es Szent Fiával meg-válta.

Dávidnak mint meg-igiré, Proféták-által hirdeté: Esküvéssel erőfíté, Fiát nekünk el-erefzté.

Ezt Abrahámnak fogadá, Mikoron néki azt mondá: Hogy magvából származtatná, Kiben népét meg-áldaná.

Hogy a' nagy kételenségtől, Meg-szabadulván a' büntől: Kárhózáttól, és kétségtől, Pokol-béli ellenségtől.

Néki Szentségben szolgállyunk, Mert Christus a' mi óltalmunk: Ó mi-nékünk igaságunk, Kit Hittel mi meg-kapcsolunk.

Es te-is kis gyermek annak, Mondatol Profétájának: Hogy utat készíts az Urnak, Ki ellene áll Pokolnak.

Vezérlesz mindent hozzája, Mert ez idvetségnek úta: Kit jó-vóltából az Atya, A' révelygőknek mutata.

Illy kegyelmes lón az Atya, Mert Menyországából meg-látá: Hogy minket meg-szabadítna, Fiát érettünk bocsátta.

Azért

Azért nézz reánk Ur Isten, Kik vakok vagyunk a' bűnben: Gerjesz Szent Lelket szívünkben, Legyünk csendesek lelkünkben.

Dicsiret néked Szent Atyánk, Ki illy gondot viselsz hozzánk: Arazd kegyelmedet reánk, Könnyebbedgyék fok nyavalyánk. Amen.

M A S.

OH mely igen rövid volt lám e' Világ, Szintén olyan, az Egen mint a' Csillag, Kit bé-födöz éj-után a' Nap-világ.

Szorgalmatos az ember e' Világon, Marhát keres, kincset gyűjt minden módon, Azt nem tudgya, hogy úgy ül mint egy ágon.

El-mulattya nagy fokszor az Istenét, Nem gondollya lelkének idveségét, Öregbiti valamint csak az óvét.

Uforával, hamis Hit, csalárdsággal, Mind el-vész a' másét álnoksággal, Az Istennek nem gondol haragjával.

Verejtékkal, fáratsággal, munkával, Ejjel, nappal úgy futtya nagy gondokkal, Azt tudgya, hogy örökké él azokkal.

Nincsen mostan emberekben jó élet, Nincsen bizony immáron a' szeretet, Teste, lelke, csak a' nagy fősvény élet.

Nem kell immár a' jámbor atyafiú, Utálatos a' szegény Isten-felő, El-vettetett a' jámbor bölcs Tanító.

A' fok kincsu, jószágú hizelkedő, Mostan kedves embereknél hazudozó, Majdan el-fogy a' jámbor Isten-felő.

Órók Isten, felette irgalmas vagy, Im mely fokot el-szenvedsz; mert nagy jó vagy, El-veszésnek Istene mert te nem vagy.

Most e' Világ mindenütt a' nagy bűnben, Szintén úgy áll, mint az hajó a' vízben, El-áradott számtalan fok vétebben.

Kik magokat mondgyák Keresztyéneknek, Mostan azok bűnökkel bővölködnek, Mert csak nével engednek az Istennek.

Ritkán hallyák Istennek Szent igijét, Meg-gyűlöltek már annak hirdetőjét, Nem gondollyák Pokolnak nagy mélységét.

Térj-meg azért te ember Istenedhez, Ragaszkodgyál mindenben fel-ségéhez, Ne-bizzál már olly igen ez élethez.

Zzz 3

Meg-

Meg-csal, hidgyed: törben ejt a' gazdagság, El-kárhoztat bizony e' csalárd Világ, Ha meg-veted az Istent; ki igazság.
 Tekintsed-meg e' Világ állapotát, Meg-isméred mindenben álnokságát, Mert csak szinnel mutattya hozzád magát.
 Mely számtalan fok bölcsék elébb voltak, Nagy gazdagok, Császárok uralkodtak, Mond-meg nekem; mind ezek most hol vadnak?
 Uraságok, fok pénzek, keresmények, Szép termetek, nagy házak, Örökségek, El-romlottak: idővel mind el-vesztek.
 Mert olytán az ember, mint a' virág, Es a' fákon erdőben mint szép zöld ág, Ma iffiúság, hólnapra immár agság.
 Mely gyorsan foly a' febes viz jól látod, A' ki el-múlt, vízfűz nem tér, jól tudod, Honnan jó, s' hová foly, nem gondolhatod.
 Az ember-is mindenkor menten mégyen, Halálához mindenkor közelb mégyen, Temetését nem tudgya holott léfzen.
 E' Világnak illy hazug szépségének, Ne-hidgy immár te ember, be-szédének, Tested, lelked ajánlyad csak Istennek.
 E' Világon nagy gazdag lész Istenel, Minden jóban élhetsz ő Felségével, Vízfűzát ne-vony csak az ő intésével.
 Mind ezekre vezérellyen az Isten, Es ő-véle meg-váltó Fiú Isten, A' Szent Lélek szentelő bizony Isten. Amen.

M A S.

Nota: Szent Esaiás így irt Christufnak &c.

EMlekezzél-meg te gyarló ember a' te Istenedről, Hálá-adatlan te soha ne-légy az ő kegyelméről.
 Lám a' Madarak mely igen reggel énekelni kezdnek, A' mire Isten őket teremté, el-nem feletkeznek.
 Te pedig ember, úgy teremtettél az ő Szent képére, Te-benned vagyon az ő szájából ki-eresztett lelke.
 Meg-ékesített téged az Isten, nyelved szóllásával, Es fel-épített téged az Isten, lelki okossággal.
 Ne tedd tünnyávé azért elmédet, dicsird Istenedet: Mert ezt kívánnya ő csak te-tőled, áldgyad Teremtődet. A' fű-

A' fűleműle, lám meg-nem szűnik az ő szóllásában, Mint Isten hatta igazán el-jár, mindenkor dolgában.
 Még éjfél-korban ő, hozzá serken a' szép énekléshez: Keresztyén ember tennen-magadat te-is szabjad ehez.
 Te fel-költődben, és le-fektedben dicsird Istenedet, Ne-feletkezzél, hogy az Ur Isten teremtett tégedet.
 Szüntelen vigyázz a' te házadban, adgy hálát Istennek, Mind este, reggel, hogy jó példa légy te házad-népének.
 Tekints-meg ember a' te házadat, légyen igazságban, Meg-halगत Isten tégedet, hidgyed: minden dolgaidban.
 Te gyermekidet, és házad-népét az Isten nevére, Intsed, s' oktassad mindenkor őket, ő tiszteléségre.
 Az Isten adgyon nekünk Szent Lelket, az ő Szent Fiá-ért: Hogy dicsirhelsük, s' magasztalhassuk, örökké Szent nevét. Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adásunkban, &c.

MEnnyei Felségnek, Ura, és Istene, Ki vagy mindeneknek gondgya-vifelője: Es az embereknek kegyelmes Istene, Sziveknek ereje, és meg-szentelője.
 Országodban ülven, vigyázz mindenekre, Kik tisztelnek téged az emberi testbe: Minden sziveket látsz, noha lakol Menybe, Tenyereden tartod, mert jó vagy mindenbe.
 Reánk-is Ur Isten, vessed szemeidet, Hogy minden dolgunkban dicsirjünk tégedet: Aldgyuk, magasztallyuk te Szent felségedet, Kiért nyerhelsük meg az örök-életet.
 Irgalmasságodnak jobb-kezeit fejűnkre, Terjezd ki Ur Isten, meg-szentelésére: Hogy minden dolgunkat te tiszteléségedre, Felseged áldását vehelsük fejűnkre.
 Csak te lágyítod-meg kemény sziveinket, Miképpen a' Nap-fény meg-melegit mindent: Ugy a' te Sz. Lelked vigasztal bennünket, Minden háborúból ki-izabadit minket.

Láto •

Látogass-meg azért Királyi-székedből, Es tekints mi-reánk Isteni kedvedből: Hogy mi kárt ne-vallyunk a' szép örökségből, A' melyet igirtél; Christus érdeméből.

Rajtunk a' Sátánnak, hatalma ne legyen, A' te Szent Angyalod környülöttünk legyen: Valahol mi járunk, minket meg-örizzen, Szentséges Istenünk kegyelmében végyen.

Jutalmát meg-adod mindennek idővel, Olly kegyes Isten vagy, hogy nem felejtet-el: Bé-irod nevetek mind, az író-könyvben, Kik mint tiszteltenek e' földön éltekben.

Nagy gondod volt Isten a' te hivedre, Minket-is már írj-bé, Szent előkönyvedbe: Hogy mikoron jutunk szined eleibe, Meg-ne szégyenüllyünk a' meg-újult testbe.

Dicsiret, dicsőség az Atya Istennek, Véle egyetemben a' Fiú Istennek: Mind ezekkel együtt, Szent Lélek Istennek, Tellyes Sz. Háromság, egy bizony Istennek. Amen.

M A S.

Nota: Drága dolog az Ur Istent &c.

NEked Mennyei Szent Atyánk könyörgünk, Lelki fájdalminkban kérünk légy velünk: Meg-igirt Szent Országod add-meg nekünk, Mellyet te Szent igidből meg-értettünk.

Adgyad itilet napját készen várunk, Szent Fiadnak kedves szavát hallanunk: Az örök-életben veled vigadnunk, A' régi Szent Atyákat-is meg-látnunk.

Oltalmazz-meg a' kemény itilettől, Halálunk óráján a' késértettől: Ne-szakadgyunk-el az örök-élettől, Oltalmazz-meg a' kétségben-eséstől.

Istennek nagy jó-volta dicsirtefsék, Az ő neve mindenkor szenteltesék: Es az egész földön dicsőitessék, Mind örökké tőlünk magasztaltassék. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Christus fel-támada &c.

Iővel Szent Lélek Isten, Tarts-meg minket igidben: Ne legyünk fetétségben, Maradgyunk igaz Hitben. Irgalmazz nekünk. Szenteld-meg mi szivünket, Világosíts elménket: Hogy érthessük igidet, Mi édes Mesterünket. Irgalm: Adgy Isteni felelmet, Es bizonyos értelmet: Igiddel taníts minket, Gerjezd-fel mi szivünket. Irgalm: Vigasztald-meg elménket, Mindenre segíts minket: Öregbitsed Hitünket, Távoztassad bűnünket. Irgalm: Hogy téged az Atyával, Es az ő Szent Fiával: Dicsirhessünk minnyájan, A' fényes Menyországban. Amen.

M A S.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

Idvez-légy édes IESUS-unk, Es mi kegyelmes Királyunk: Idvez-légy Christus mi Urunk, Atya-előtt Prokátorunk. Aldott légy, M A R I A Fia, Bűnös embereknek dija: Szivünknek bátorítója, Es lelkünknek meg-tartója. Taníts az igaz Vallásra, Istennek igalságára: Szent nevednek áldására, Igidnek halgatására. Prédikáltsd Szent igidet, Hirdettesd dicsőségedet: Szent Evangeliomodat, Öregbitsed Országodat. Gonosz Sátántól, ördögtől, Tévelygő fetétségektől: Es minden elenséginktől, Oltalmazz minket ezentől. Te Szent igidnek fegyverét, Add nekünk igaz értelmét: Mert el-ségnek erejét, Azzal ronthatyuk-meg fejét. Adgyad nekünk Szent igidet, Világosíts-meg elménket mérhessünk tégedet, Es dicsirhessük nevedet. Dicsiret néked Ur Isten, Ki lakozol magas Meny-
Lélek Isten, Most, és mind örökké

Aaaa

M A S.

Nota: *Mittitur ad Virginem.*

OH te ember Istennek teremtet állattya, Es ékes személlére formált alkotmánya: Téged Isten kezdetben rendelt boldogságra, Hogy nem viselsz hát gondot idveség dolgára?

A' Mennyei boldogság minémű ha tudnád, Mely gyönyörű, és kedves hogy ha meg-gondolnád: E' Világnak pompáját semminek tartanád, Bolondságos hivságát bizony meg-útálnád.

Emberi szem nem látta, sem fül nem hallotta, Es senki ő nyelvével azt meg-nem mondhatta: Sőt ingyen csak szível-is meg-sem gondolhatta, Ó hiveit az Isten miként meg-áldotta,

A' kik őtet igazán tisztelik, és félik, Tellyes szivből, lélekből, erőből szeretik: Erdemeknek jutalmát azok mind el-vészik, Dicsőséget Istennek szinről szinre nézik.

Menyországban a' Szentek mint a' Nap fénlenek, Tündöklő koronában, vigaságban élnek: Mindenkor az Istenre nagy örömmel néznek, Angyali társaságban mind örökké léznek.

A' kárhoztak pediglen pokolban gyótródnek, Véghetetlen tűz langban nagy erőssen égnek: Sok rút, undok férgekől szüntelen étetnek, Mind örökkön örökké gyótrelemben élnek.

A' Jók-is, mint gonoszok, egy-aránt meg-halnak, Es a' földnek gyomrában minnyájan bé-szálnak: Senki el-nem kerüli hálóját halálnak, Mint az árnyék olly hamar mindenek el-múlnak.

Mint a' virág életed ékes, ember néked, De visszontag olly hamar, el-múlik szépséged: Mint a' fonnyatt rósáknak meg-hirvad szép színed, Ottan távozik tölled minden ékeséged.

használ az embernek írott palotája, Külömb-külömb fok színű
rozó ruhája: Fáratsággal, munkával gyűjtött fok marhája,
után mind másra marad mert jószága.

ből mezitelen jöttél, Es magaddal nem hoztál sem
A' mit pedig munkáddal étedben kerestél,
vifz, mellyeket gyűjtöttél. Ha-

Hanem a' mit az Isten szegénynek adtál, Örömmel, és vig-kedvel kezekben nyújtottál: Bő erdemet magadnak Mennyégben foglaltál, I E S U S Urunk mondotta: kinek szava meg-ál.

Azért senki ne-bízzék, erős hatalmában, Reménségét ne-veffe ő gazdagságában: Semmit ne-gyönyörködgyék szép iffúságában, Mert azok mind el-múlnak egy szem-pillantásban.

Ki-múlásod jó léssen, ha léssz igaz Hitben, Es gyakorlod magadat jó-cselekedetben: Es mind végig meg-maradsz ártatlan életben, Ugy tész Isten részese az örök-életben.

I E S U S, ki mi-érettünk Menyből le-szállottál, Es a' magas Kereszt-fán érettünk áldoztál: Az őrdög hatalmából ki-szabadítottál, Az idveség útára mindeneket hittál.

Kérünk azon tégedet, óltalmazz bennünket, Távoztasd-el mi-tőlünk mi ellenségünket: Eletünket jobbits-meg, bocsásd-meg bűnünket, Es ki-múlásunk-után, vedd hozzád lelkünket. Amen.

SZENT JANOS LATASA.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

Halgasátok-meg, drága-vóltáról szóllok Menyországnak, Kiből meg-értsék minden Nemzetek kik Világon vadnak, Mely szép, mely drága, s' a' kik el-vesztik, bánkodnia fognak.

Rendel Szent János, ekképpen írja az eggyik könyvében, Egy Angyal ugy-mond, el-fel-vün engem, egy nagy magas hegyre, Mutata nekem ott egy Szent Vároft, az Istennek lelke.

Városnak módgyát szépen meg-írja, mely Istentől volna, Nagy fényességhez, drága kővekhez hasonlatos volna, Mint-egy tündöklő Jaspis-kő volna, igaz ollynak mondgya.

Sok ékeséggel ezeket írja, nagy hoszfúnak mondgya, Tizen-két ezer futásni földön volna hoszfalsága, A' magasságát, és széleiségét egyenlőnek mondgya.

Bizonnyal írja a' Sz. Városnak tizen-két kő-falát, De a' Városnak mind szép Jaspisból mondgya a' rakását, Drágalátosnak, sárga aranyak mondgya alkotását.

Aaaa z

Mond-

Mondgya hogy volna a' Szent Városnak tizen-két kapuja, De minden kaput nagy drága kőből ki-faragtak volna, Város piacza mint tiszta kristály, tiszta arany volna.

Igen fényesnek, és világosnak ő a' Városet írja, Ott a' Városban sem Nap, sem a' Hold nem szükséges volna, Mert az Ur Isten benne lakozik, s' az világossága.

Viznek szépségét Szent János írja, hogy ott látta volna, A' szép folyó-víz, miként a' kristály ugyan fénylik vala, Isten székiből, Város piacznán, nagy szépen foly vala.

Mikor Szent János ezeket látá, nagy szózatot halla, Hogy az Ur Isten ő hiveivel immár együtt volna, A' szép Városban nagy Uraságra mind fejen-ként híjja.

Nem lézzen, ugy-mond, immár ő-nékiek semmi nyavalyájok, Nem lesz fájdalmok, keserűségek, és nagy ohajtások, Nem lesz hiveknek semmi sirások, semmi jajgatások.

Szent János ismét szózatot halla, Christus I E S U S szólla, Ird-meg te János, minden népeknek Atyám-is akarja, A' ki szomjúzik jöjjön én hozzám, elég lézzen innya.

A' ki én-hozzám akar jönie, helyt adok nékie, Csak szóm fogadgya, minden kincsemet meg-közlöm ő-vele, Nagy jó Istene, és kegyes Attya lézsek ő-nékie.

En a' hiveknek szerzem a' Városet, drága boldogsággal, Együtt lakozom én hiveimmal, az én Szent Atyámmal, En nagy jó vagyok, és igaz vagyok, nem lakom gonoszszal.

A' hitetlenek, és fertelmesek nagy távul mennyenek, Fősvény csalárdok, és a' gyilkosok, és minden irigyek, Undok, fertelmes parázna népek, innét el-legyenek.

A' ki meg-akar bűnnel rakodni, ám bátor rakodgyék, A' ki fertelmes akar lennie, ám fertelmeskedgyék, Mind meg-engedtem most: még el-várom, egy igen kevélység.

Boldog az ember, ki meg-fogadgya az én intésemet, Szabad lesz annak, a' szép Városban látni én szinemet, Szabad lesz annak, hogy meg-kóstollya szép dicsőségemet. Im

Im majdan immár én véget vetek, e' csalárd Világnak, Majd megláttyátok, a' tüzes tóban miképpen bé-húlnak, Es meg-hallyátok, nagy kínok-miatt miképpen jajgatnak.

En hiveimmal nagy boldogságban, dicsőségben lakom, Minden kincsemet, és jószágomat nékiek ajánlom, Az én Atyámmal, s' a' Szent Lélekkel őket vigasztalom.

Minden rendeknek, Urnak, szegénynek való a' Menyország, Jó kedvel láttya a' Christus Jesus, ki minden-ért váltság: Csak hogy meglássa, hogy távul legyen minden rút gonofság.

Az őrdög köztünk, mind éjjel, nappal erőssen forgódik, Hol mit kaphatna, ő mindenkoron azon igyekezik. Mely boldog lézzen, a' ki most meg-tér, és jól viaskodik.

Testi fegyverrel meg-nem győzhettyük, de lelkivel győzzük, Mind éjjel, nappal Isten kapuját erőssen zörgecsük, A' szép Városban nagy Uraságra fejen-ként mehecsünk.

Erre fegéllyen minnyájan minket az Atya Ur Isten, ő vele együtt testé lött Ige, a' Fiú Ur Isten, Szent Lélek Isten, a' Szent Háromság egy bizony Ur Isten. - Amen.

M A S.

Jam lucis orto sydere, &c.

Nota: Fénylik a' Nap fényeséggel, &c.

A' Nap fel-jövéen immáron, Kérjük az Istent minnyájan: Hogy ezen az egész napon, Bűntől minket óltalmazzon.

Minnyájan kik egybe-gyűltünk, Atya Isten most könyörgünk: E' máj-napon légy velünk, Hogy ne-ártson ellenségünk.

Nyelvünket meg-tartóztassad, Es a' bűnre ne bocsássad: Szemeinket óltalmazdad, Gonoszra nézni ne-hadgyad.

Sziveink tiszták legyenek, Gonosz bűnt bé-ne vegyenek: Kevélységet gyűlöljenek, Etelt, italt mértéklyenek.

Aaaa 3

Hogy

Hogy mikor a' Nap el-nyugszik, Es az éj el-alkonyodik: Mi egézfzen
tiszták legyünk, Hogy téged vigan dicsirjünk.
Buzgó szivel tisztelhesünk, Minden jóban épülhesünk: A' böl-
dagságra mehessünk, Mellyet igirtél mi-nékünk.
Dicsiret légyen Atyának, Es egyetlen-egy Fiának: Es a' mi Vigasz-
talónknak, Kitől minden jók származnak. Amen.

M A S.

Nunc Sancte nobis Spiritus.

Nota: Jésus Szent szivek arannya.

MOstán ő Szent Lélek Isten, Ki Atyával vagy egy Isten: Fiúval ha-
sonló-képpen, Kérünk száll-bé mi szivünkben.
Hogy minnyájan tiszták legyünk, Téged szüntelen dicsirjünk: Sze-
retet légyen mi-bennünk, Egy-más-közt egyesek legyünk.
Dicsirtevel Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Ki szép fenyves di-
csőségben, Most, és örökké élz, Amen.

M A S.

Rector potens, verax Deus.

Nota: Menyből jövök most hozzátok, &c.

IGaz Biró nagy Ur Isten, Ki állatiz mindent jó rendben: Reggelt
Nap-fénnyel el-kezzed, Es a' délt meg-melegited.
Olts-meg haragunknak tűzét, Vedd-el bűneinknek terhét: Adgy mi-
nénkünk egyeséget, Lelki, testi békeséget.
Dicsőség néked Atyánknak, Es egyetlen-egy Fiadnak: Tisztesség
adásék annak, Ki Tútora az árváknak.

A M E N.

M A S.

M A S.

Rerum Deus tenax vigor. Nota: O gloriosa Domina, &c.

ALlatoknak meg-tartója, Egeknek igazgatója: Napnak Egen for-
gatója, Hóldnak bölcs változtatója.
Adgy mi-nékünk itt úgy élnünk, Hogy bűnünkben el-ne veszfünk:
Hanem Mennyégben mehessünk, s' Veled örökké élhesünk.
Dicsőség légyen te-néked, Föld, Meny magasztallyon téged: Mert
mindenekre kegyelmed, Mint a' bő ár-viz ki-terjed. Amen.

M A S.

Nota: Atya Istennek mi-róllunk &c.

SOk nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk, Mert segedelmet sohúl
nem találunk: Csak ő mi-nékünk Atyánk, és gyámolunk, Min-
den óltalmunk.
Tégedet azért alázatos szivel, Kérünk, óltalmazz Atyánk jobb-kezed-
del: Es táplálly minket a' te Szent igiddel, Lelki étellel.
Itt ez árnyékban a' miglen veszfődünk, Csak segedelmed-alá ereszke-
dünk: Mert igen kegyes Atyánk vagy mi-nékünk, Minden életünk.
Ha bűneinket számláld Ur Isten, Senki közzülünk nem mehet előd-
ben: Mert mi fetrengünk számtalan sok bűnben, Undok életben.
Azért könyörgünk, ne-nézd bűneinket, De nagy kegyesen tekints-meg
bennünket: Te Szent Fiad-ért ízeres ingyen minket, Szabadíts
minket.
Dicsiret légyen az Atyának Menyben, ő Sz. Fiának örök dicsőségben:
Es Szent Léleknek, vélek egyetemben, örökké, Amen.

M A S.

Nota: O magnum Sacramentum &c.

ATya Istennek egy Fia, E' Világnak ő birója: Christus IESUS
meg-váltója, Arváknak vigasztalója.
Atyának vagy bölcsesége, Abrázattya, fenyvesége: Minden Szentek
dicsősége, Bűnösöknek reménsége.

Le.

Le-szállál magas Niennyégből, Szent Atyádnak kebeléből: Emberi
testet reád vól, Hogy meg-mentenél bűnűnktől.
Ezt nem a' mi érdeműnkből, Se jó-cselekedetűnkből: De miveléd
kegyelmedből, Hozzánk-való szeretetből.
Te mi-nékűnk váltságunkra, Kereszt-fát fel-vőd válladra: Ekkép-
pen menél halálra, Igy lól e' Világnak árra.
Tellyes vagy felséges jókkal, Minket-is azért azokkal: Részeltes,
hogy nagy kínokkal, Ne-gyötrefsűnk gonoszokkal.
Adgy nekűnk csendes időket, Es állandó bekeséget: Atyafiú szerete-
tet, Benned-való igaz Hitet.
Dicsőőség Menyben Atyának, Es egyetlen-egy Fiának: Ezeknek
ajándékának, A' dicső Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

O Mennyeeknek fényessége, Es Szenteknek dicsőossége: Bűnösök-
nek reménsége, Eggyetlen-egy segítségé.
Te-előtted vallást tézűnk, Hogy mi minnyájan el-vesztűnk: Méltó
haragodban estűnk, s' Örök halált érdemlettűnk.
Mert imé már a' mi bűnűnk, Hatalmason regnál bennűnk: Mel-
lyért a' mi ellenségűnk, Jufsát mondgya lenni köztűnk.
Légy kegyelmes azért nekűnk, Ur Isten könyörűly kérűnk: Szent
Fiad-ért esedezűnk, Szány-meg, és ne-hadgy el-vesznűnk,
Vesséd reánk szemeidet, Veddel röllunk bűneinket: Igazits-meg
bűnből minket, Vigasztald-meg sziveinket.
Dicsőőség néked Atyánknak, Veled-eggyűtt Meg-váltónknak: Es a'
mi Vigasztalónknak, A' dicső Szent Háromságnak.

A M E N.

M A S.

M A S.

Nota: *O Pater Sancte &c.*

Idvez-légy Christus, e' Világnak Ura, Atya Istennek szerető Szent
Fia: Bűnös népeknek ki vagy bizodalma, Es vigasága.
Halgasd meg mostan mi könyörgésűnket, Fordíts mi-reánk kegyes
szemeidet: Jelents-meg hozzánk a' te jó kedvedet, Es szerel-
medet.
Kérűnk Ur Isten, hogy légy segítségűl, Gondot viselvén a' mi éle-
tűnkről: Lelki, és testi minden szűkségűnkről, Idvességűnkről.
Ne-nézd a' mi számtalan bűneinket, Birjad lelkűnket, és mi életűn-
ket: Csak te viseljed mindenben ügyűnket, Ne-hadgy ben-
nűnket.
Tekints ránk azért kegyelmes Istenűnk, Ki vagy mi-nékűnk egy sze-
relmes Urunk: Ne-hadgy te-tőled el-idegenűlnűnk, s' El-téve-
lyednűnk.
Ne-uralkodgyék a' bűn mi szivűnkben, Semmi tévelygés ne légyen
lelkűnkben: Hogy az őrdögnek ne-efsűnk kezében, Alnok
tőriben.
Dicsiret légyen Atya Ur Istennek, Es néked eggyetlen-egy szűlötté-
nek: Es egyetemben Szent Lélek Istennek, Meg-szentelők-
nek. Amen.

M A S.

Nota: *O gloriosa Domina, &c.*

OH áldott Atya Ur Isten, Ki uralkodol Mennyegeben: s' Egész föld-
kerekségében, Bizvást járulunk elődben.
Halgasd-meg könyörgésűnket, Bocsásd-meg mi bűneinket: Szent
Fiad-ért szeress minket, Ne-késleld segítségedet.
Oltalmaz-meg szűkségűnkben, Hogy dicsirhessűnk éltűnkben:
Fordits-meg ellenségűnket, Hogy félyék te Szent nevedet.

Bbbb

Ne.

Ne-számláld-meg bűneinket, Ne-ródd-fel sok esetünket: Nézd Christust, mi érdemünket, Es érette tarts-meg minket.
 A' mi gonosz ellenségünk, Ne-engedd, hogy ártson nekünk: Mert Fiad vérén vétettünk, Es te fiaiddá lóttunk.
 A' mint igirted mi-nekünk, Mindenkoron légy mellettünk: Hogy mig hazánkban bé-érünk, Utunkban ne-tévelyegjünk.
 Dicsiret néked Atyánknak, Veled egyemben Fiadnak: Es a' mi Vigasztalónknak, Kegyelmes igazgatóknak. Amen.

M A S.

Nota: Menyországna dicső &c.

EZ Világnak fenyeisége, Es Szenteknek idvesége: Christus IESUS egy reménye, Menynek, földnek Teremtője.
 Kegyetlen halált meg-győzted, Órdög hatalmát el-vőtted: Pokol torkát meg-kötőzted, Bűneinket el-fedezted.
 Ur IESUS te vagy váltságunk, Ellenségtől szabadságunk: Te-általad igazulunk, Es boldogságra juthatunk.
 Alázatosan könyörgünk, Buzgó szivből esedezünk: Légy mi-nekünk segítségünk, Mert jól látod mely fok bűnünk.
 Add Szent Lelked ajándékát, Örök-életnek jutalmát: Engeszteld Atyád haragját, Láthassuk ő Szent irgalmát.
 Te vagy Menyország kapuja, Es idveségnek ajtaja, Bűnösöknek szózóllója, Es csak egy Közben-járója.
 Dicsőség legyen Atyának, Te-néked ő Szent Fiának: Es a' mi Vigasztalónknak, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: *Salve Mundi salutare, &c.*

Iővel légy velünk Ur Isten, Segély-meg minket igyünkben, Adgy erőt az ellenségen, Ki reánk tör mind szüntelen, Háborgat minket földünkben.

Fel-fu-

Fel-fualkodott ellenünk, Kevélykedik hogy bir velünk, Valamig távul lész tőlünk, Veszt, és ront; mert nem fél tőlünk, Láttya hogy nincs erősségünk.
 Bizik ő fokaságában, Fegyverében, jó lovában, El-hitte azt ő-magában, Hogy nincsen már e' Világban, Ki meg-rontsa hatalmában.
 Bátran kergeti népedet, Ostorozza hiveidet, Pufztította örökségedet, Ostromollya seregédet, Nem féli büntetésédet.
 Azért te-néked könyörgünk, Támadgy-fel most mi-mellettünk, Emeld-fel Zászlód közöttünk, Viadalmunkban légy velünk, Biztass, hogy meg-ne rettenyünk.
 Bátorítsad mi szivünket, Igazgassad fegyverünket, Tóllünk el-ne vedd eszünket, Rettents-meg ellenségünket, Igyengessed seregünket.
 Nekünk nincsen olly hatalmunk, Hogy ő-ellenek álhassunk, Te légy azért mi óltalmunk, Fegyverek-ellen paifunk, Erősségünk, diadalmunk.
 Nem fokaság remétségünk, Egyedül vagy erősségünk, Noha sokan nem telhetünk, Ha te velünk vagy, nem félünk, Sokat kevesen meg-verünk.
 Három-száz, tizen-nyolcz vala, Abrahámnak népe száma, Őt Király-ellen indúla, El-éré, vélek meg-viva, Nagy győzedelemmel jára.
 Erőtlen Izraél-népe, Veres-Tengerre hogy ére, Farahótól meg-rettene, Mikor tovább nem mehetne; Alitá, hogy mind ott vészne.
 A' Tengert ketté szakasztád, Őket azon el-bocsátád, Farahót mélységre hozád, A' vizet reá-borítád, Népedet meg-szabadítád. Amorreusok hadára, Az Egből sok kő le-szálla, Jósue hogy parancsola, A' Nap az Egen meg-állá, Miglen őket le-vágatta.

Bbbb 2

Har-

Harmincz-egy Királyt székiből, Le-vetél dicsőségéből, El-pufztítál szemed-elől, Pogány népet hirtelenül, Az igiretnek földéről.

Gedeonnak kis serege, Ki hinné hogy hadat verne? De hogy te lól segítség, Erősege, győzedelme, Számtalan népet meg-vere.

Goliátnak magassága, Hat fingnél magassabb vala, Dávid kisdéd gyermek vala, Bátran véle szembe szálla, Mert te-benned bizik vala.

Goliát talpig fegyverben, Dávid egy kis kőntőskében, Bot, és paritya kezében, Győzedelme lőn ezekben, Es őt kicsiny kővecskében.

Senacheribnek seregét, Egy Angyallal meg-őletéd, Száz nyolczvan-öt ezer népét, Egy órában mind el-vesztéd, Királyságából levetéd.

Gyenge vala Judit Afzfony, Nem úgy termett hogy harczollyon, Keze nem volt soha kardon, De te bátoritád azon, Hogy bátran kardhoz nyúlhasson.

Holoferneft meg-ragadá, Nyakát csak kétszer vágthatá, Fejét kezében marasztá, Szolgáló-leánynak adá, Betuliában hozatá.

Gyakorta kevés nép-által, Nagy hadakat le-vágattál, Erőffeket le-tapodtál, Kevélyeknek torkán jártál, Kegyetleneket rontottál.

Igy tégy ezekkel Ur Isten, Mint Madiánnal régenten, Ally boszszút a' pogány népen, Alázd-meg kevelységeken, Ronts-meg kegyetlenségeken.

Ők víjnak uralkodás-ért, Prédá-ért, ragadomány-ért, Mi Hitünk-ért, s' Egy-házad-ért, Meg-romlott édes Hazánk-ért, Özvegyek-ért, és árvák-ért.

Ők keresik életünket, Rabollyák a' mi földünket, Mi óltalmazzuk fejünket, Tulajdon örökségünket, Feleségink, gyermekinket.

Nem nézik űk a' véneket, Le-vágják a' gyermekeket, Meg-rontnak sok szép Szűzeket, Szánd-meg Ur Isten ezeket, Ne-szenvedd-el nagy vétkeket.

Ally

Ally boszszút rajtok néped-ért, Nyomorodott hiveid-ért, Verd meg űket, Szent neved-ért, Templomoknak romlásá-ért, Szent Fiadnak szidalmá-ért.

Ne-mondgyák azt mi-felöllünk, Hogy nincsen nekünk Istenünk, Mutasd-meg erődöt bennünk, Viaskodgyál együtt velünk, Magasztald-fel zászlód köztünk.

Hogy mindenek kik ezt hallják, Győzedelmedet csudállyák, Jó-vótodat magasztallyák, Hatalmaságodat áldgyák, Erődöt meg-ne útallyák.

Dicsirtefsél Atya Isten, Veled-együtt Fiú Isten, Mind ezekkel egyetemben, Aldott Szent Lélek Ur Isten. Légy mindenkor velünk. Amen.

DOMINICA IV. POST TRINITATEM.

Nota: Jer örvendezzünk az Ur Istennek.

SZükség meg-tudnunk hü Keresztyének, Irgalmas voltát a' nagy Ur Istennek: Csuda-tételit Szent Felségének, Szent Lukács maga bizonsága ennek.

Régen az Istent a' Keresztyének, Ugy becsüllötték néki könyörgöttek: Szent igijére rá figyelmeztek, Hogy minden-felől hozzája fiettek.

Ő Szent igijét hogy meg-hallották, Nagy ájtatoson őtet magasztalták: I E S U S Christusnak őtet mondották, Szüntelen szóval segítségül hitták.

Igy a' Szent Isten meg-is halgatta, Nagy áldomását reájok bocsátta: Imádságok-ért meg-is áldotta, Minden gonosztól őket óltalmazta.

Szent Lukács mostan nekünk meg-irta, Genezaretnél mikor I E S U S járna: Es a' Tó-mellet parton sétálna, Láta két hajót a' vizen hogy vólna.

Ur I E S U S Christus mihelt meg-látta, Eggyik hajóban leg-ottan bé-szálla: Simon Péternek ő hajójába, Szállása néki lőn nyugodalomba.

Bbbb 3

A' ki

A' ki ezt hallod, értsed magadról, Hogy mindenkoron hálákat adgy arról: Ne-feletkezzél Isten javáról, Meg-emlekezzél Szent áldomásáról.

Mennyi fok javát adta te-néked, Isten Országát hogy el-ne veszessed: Földön, Tengeren őtet keressed, Ejjel, és nappal Szent nevéért dicsirjed.

Mert ha el-veszted Isten Országát, El-nem veheted annak szép jutalmát: Sőt a' gazdaggal Pokolnak kínnyát, Meg-kell kóftolnod ferétség hajlékát.

Ejjel, és nappal illik te-néked, Isten igéjét szüntelen keresned: Az halászokkal egyet értened, Igaz halak-közt kell te-néked lenned.

Mert az halászok Isten Papjai, Az ő nyájának fő igazgatói: Szent igéjének Prédikátori, A' Menyországának fő kapu-állói.

Illik te-néked őket halgatnod, Prédikállását nékik meg-fogadnod: Sőt tisztességben őket tartanod, Hogy Menyországban leheszen lakáfod.

Christus I E S U S-nak ő Szent igéjét, Ha meg-nem tartod ő parancsolatit: Bizony el-küldi ő Szent Angyalit, Es ki-választja ő kedves hiveit.

A' Christus I E S U S a' nagy öröme, Hiveit viszi az örök-életre: A' kik hajlottak Szent beszédére, Ott az örömnek soha nem lesz vége.

Gonosz halakat de helyhezreti, Nagy ferétségre őket akkor küldi: Ő Szent igéjét a' ki nem hiszi, Parancsolatját a' ki most nem féli.

Akkor egy-mástól nagy ohajtással, Búczúznak tollók nagy szomorúsággal: Es az ördögök nagy kaczagással, Viszik Pokolba szörnyű ropogással.

Isten veletek szerelmes Anyám, Nem látlak többé immár édes Atyám: Isten haragja szállott már reám, Parancsolatit mert meg-nem fogadám.

Ott

Ott nagy jajgatás, fog-csikorgatás, Pokolban léfzen, és fok átkozódás: Nem kell fenkinek Prokátorkodás, Mert bizony léfzen ott nagy fok kínlódás.

Ki Attyát, Annyát, szerelmes Bátyját, Ott meg-átkozza minden rokonságát: Tellyes éltében az ő munkáját, Szánnya, és bánnya ez Világon-vóltát.

Ki Attyát láttya hogy ott kínlódik, Ki Annyát láttya Pokolban gyótródik: Ki szép Leányát, és szép gyermekét, Pokol torkában hogy ott átkozódik.

Az ember akkor igen fogadgya, Ha valamikor lenne szabadsága: Soha nem lenne többé olly túnya, Ejjel, és nappal szüntelen vigyázna.

Minden időben szegényt táplálna, Tellyes éltében árvákat ruházna: Szegényt, özvegyet, soha nem hadna, Sőt ruhátlannak, ruházatot adna.

Te bűnös ember vigyázz magadra, Hogy mikor az Ur az utolsó napra: El-jő te-néked szám-adásodra, Méltónak mondgyon örök boldogságra. Amen.

M A S.

Nota: Jer dicsirjük ez mái-napon &c.

Ier dicsirjük az Ur Istent hú Keresztyének, Nagy fel-szóval minden állatok, énekellyetek, Mennyen, földön, és Tengeren meg-zendüllyetek.

Mert az Isten nagy dolgokat lám cselekedék, E' Világra Isten születék, Szüztől adaték, Hogy ez által e' Világnak élet adatnék.

Régenten Isten az embert bölcsen teremté, Személyével meg-ékesité, meg-dicsőité, Halhatatlansággal akkor őtet teremté.

De im Dávid az emberről irását hatta, Méltóságát meg-nem gondolta, nem óltalmazta, Parancsolatját Istennek hogy által-hágtá,

Akkor minden nemzetségek el-kárhozának, Rettenetes bűnre jutának, meg-változának, Ördögökkel örök kínra választatának.

Az Isten-

Az Istennek haragjában mihelt esének, Testben, lélekben el-veszének, mert vétkezének, Paradicsomból mi Atyáink ki-űzetének. Atyáinkat az Ur Isten ott meg-átkozá, Siralmas életre választá, el-ki-bocsátá, Keserves életet földön nekik mutata.

A' Cherubim Angyalt Isten akkor szólítá, Ajtajára őtet állatá, ezt parancsolá, Fegyverével az élő-fát meg-óltalmazná.

Veszedelmünkön az Isten meg-szánakodék, Istenségéről emlékezék, élet adaték, Es született Jesus Christus ugy igirteték.

Hogy ez-által minden Ember idvezülhetne, Az Istennek kedvében lenne, és el-ne veszne, Az Istennel boldogságban örökké élne.

Eza' gyermek leg-először meg-igirteték, Pátriárkáknak hirdetteték, hogy el-érkeznek, Profétáktól ezen úton profétáltaték.

Dávid Király nemzetiből Christus születék, Izraél népének hirdetéék, kiért áldozék, A' Salamon Templomában Christust dicsirék.

A' Szent Atyák, és Proféták igen kívánták, Sok Királyok látni akarták, Istent imádták, A' Messiást ő éltekben hogy meg-láthassák.

Fogadásáról az Isten meg-emlekezék, Hogy beszéde bé-tellyesednék, Christus adatnék, Bethlehemben egy szép Szűztől nekünk születnék.

Őt-ezer, száz, és kilenczven-kilenczedikben, Hogy irnának ennyi időben, és Esztendőben, El-bocsátá Fiát Isten Emberi-testben. *Platina fol. 1.*

Paradicsomban az Adám halálban esék, Bethlehemben Christus születék, és hirdetteték, Hogy általa mindeneknek élet adatnék.

Ki-mondhatatlan nehéz lón Adámnak vérke, De nagyobb Christufnak érdeme, nagy dicsősége, Földön, Mennyen, és Tengeren vagyon kegyelme.

Minden teremtet-állatok meg-bódulának, Adám-miatt háborodának, fokan romlának, De Christus születésével meg-újulának.

A' gyermeket meg-ismérék Menyben Angyalok, Ezek-után szegény Pásztorok, Egi Csillagok, Arabiából ajándékkal jönek Királyok.

Ezen

Ezen mi-is hát minnyájan nagy hálát adgyunk, Hogy halálból életre megyünk, örökké élünk, Mert a' Christus idvefségre adott nekünk.

Oh irgalmas kegyes Isten ki jól től velünk, Szent Fiadat adád mi-nékünk, hogy el-ne veszfünk, Szent Lelkeddel vezérly minket, benned hihefsünk.

Hogy újonnan Szent Fiadban mi születtefsünk, Christus IESUS-ban dicsirhefsünk, és jól élhefsünk, Hóltunk-után dicsőségben veled lehefsünk.

Dicsirtesél magafságban Menybéli Isten, A' te meg-testesült Igidben, és Szent Lélekben, Te hatalmas és kegyelmes Istenségedben. Amen.

URBANI PAPÆ VIII. ORATIO.

Antè oculos tuos Domine, &c.

Nota: O dicsóult szép kincs, &c.

VRam, szemed-előtt, mint nagy látó-előtt, Hordozzuk vétkeinket, Mellyekkel akartva, vagy nem jól vigyázva bántottuk Felségedet: Kik-ért érdemlettük, s' nagy fokszor érzettük méltó büntetésedet.

De ha csapásídat, s' gyenge sújtásídat bűnünkkel őszve-vettyük; Kifesebb a' büntetés, hogy sem a' szenvedés, vagy a' mint érdemllyük: Sulyosban vétkezünk, hogy sem verettünk, noha sirva visellyük.

De, nézd a' túnyaság, vagy inkább roszszaság mire hozott bennünket? A' bűn büntetését érezzük, s' gyümölcsét; de vakmerőségünket, Im ugyan nem hadgyuk, de sőt szaporittyuk, neheztívén igyünket.

Ostorid-közt romol, s' majd ugyan le-omol a' mi erőtlenségünk. De meg-nem változik, hanem nehezedik rút Istentelenségünk. Beteg elménk hevül, de nyakunk keményül, s' nem hajol fesletőségünk.

Cccc

Eltünk

Eltűnk az bánatban, s' súlyos fájdalomban sírván nyög, s' fohászkodik:
De cselekedetben, s' szokott erkölcsökben jobbúlni nem láttatik. Ha vársz, roszszabbúlnok: ha büntetesz, el-romlunk, s' létűnk meg-fogyatkozik.

Látogatásodban, s' ostromozásodban meg-vallyuk bűneinket, De mi-helyt le-vonzod veszfűdet, s' el-rontod, fel-emellyűk fejűnket, s' Mindgyárt el-felejtűk a' min síránkoztunk, s' meg-vettyűk felelmedet.

Vízont ha ki-nyújtod, s' fejűnk-felett tartod fenyegetű kezedet: Jobbúlást ígírűnk, s' ísmét reménkedűnk, hogy le-tedd fegyveredet. De ha le-ereszted, s' hűvelyedbe teszed, meg el-hagyunk tégedet.

Illyen a' mi dolgunk; s' ha megint nyomorgunk, kiáltunk hogy meg-engedgy; Szerelmes Fiad-ért, egy reménségűnk-ért, szintén veszni ne-szenvedgy. Itt-is ha meg-engedsz, s' magadtól el-nem vetesz, ingerlűnk, hogy ísmét fedgy.

Im vallás-tévűd, mi bűnűs fiaid előtted le-borúlunk: Magunkat itilvén, s' téged dicsűitvén, fejűnkre áldást várunk: Mert ha meg-nem engedsz, bűnűnkben el-veszthetesz, s' méltán pokolra szállunk.

Azért édes Atyánk, szerelmes hiv dajkánk, ő engedgy kérésűnknek! Adgy helyt szerelmedből, nem mi érdeműnkéből hideg kőnyűrűgésűnknek. Ne-nézd sok roszságit, vastag nyakáságit, romlandó életűnknek.

Nám semmiből szerzél minket, s' emberré tél, csak mi idveségűnk-ért, Kiért vesztűnk szánod, s' ez-szerint kívánod kérésűnket élűnk-ért. Légy azért irgalmas, s' illy kérést meg-halgass Urunk IESUS Christus-ért. Amen.

SZENT

SZENT DAVID

SOLTAR I.

PSALMUS I.

Beatus Vir qui non abiit in consilio &c.

Nota: Nagy bánatban &c.

BOldog az olyan ember a' Világban, A' ki nem ment gonoszok tanácsában, Nem-is járt a' hitetlenek úttyában, Hamis itilet sem forgott szájában.

De az Istennek igijét halgattya, Erre főképpen vagyon minden gondgya: Erre néz néki minden akarattya, Ezt éjjel, nappal szivében forgattya.

Mint a' folyó-viz mellett szép termű-fa, Melynek levelét a' hideg nem bántya: Ő idejében gyűműlcsűt meg-adgya, Jó szerencsűs lesz annak minden dolga.

Nem úgy leszen pedig azoknak dolgok, Kiknek ez ígírűl csak kevés gondgyok: Miként a' szél hinti a' port láttűátok, Akképpen hánya Isten el azokat.

Itilette mikoron fel-támadnak, Eletekrűl és ott Ők számot adnak: Hivek-kűzzűl akkor mind ki-hányatnak, Es véghetetlen kárhözatra jutnak.

De a' hiveknek úttyokat az Isten, Birja, forgattya kegyelmes kezében: A' kegyetlenek ő keménysűgekben, Vesznek; és esnek Őrűk fe-tűtsűgben.

Mikor e' Soltárt Szent Dávid meg-írű, Isten igijét ebben hogy ajánlű: Bűldognak mondgya a' ki meg-fogadnű, Bűldogtalannak a' ki meg-útálnű.

Dicsűűsűg légyen Menyben az Atyának, Szent Fiának áldott IESUS Christusnak: Sz. Lűleknek kegyes Vigasztalónknak, Mind Őrűk-kű tellyes Szent Háromsűgnak. Amen.

CCCC 2

PSAL-

P S A L M U S II.

Quare fremuerunt gentes, &c.

Nota: Bocásd-meg Ur Isten, &c.

SZent Dávid Profeta második énekében, A' Szent Lélek-által felgerjede szivében, Es el-álmélkodván Christus személyében, igaz Istenségében.

Látván a' Christusnak Mennyégből le-szállását, Az emberi testben, érettünk áldozását, Sok ellenséginek reá támadását, kikről halljuk mondását.

De mit zúgolódnak, s' miért panaszolkodnak, Dühös pogány népek, Christus-ellen támadnak: Minden hitlen népek, kik a' Christus ellen hivságokat gondolnak.

Melléjek állottak földi hamis Királyok, Nagy Fejedelmekkel mind egyenlő tanácsok, Az Ur Isten-ellen, és Szent Fia-ellen, ilyen végezés dolgok.

Jer mi, ne-engedgyünk az ő tudományának, Semmi helyt ne-adgyunk beszédének, szavának, Vessük-el mi-röllunk, és mind el-lent tartunk, ő kemény igájának.

Az Ur Isten pedig a' Menyből nézi őket, Hogy bolondoskodnak; és csak neveti őket: Végre nem tűrheti, de meg-szégyeníti, és meg-csúfolja őket.

Akkor szól ő-nékik, az ő nagy haragjában, Midőn ejti őket nagy hirtelen rabságban, Lésznek nagy romlásban, és veszedelmekben, számtalan fok kínokban.

Fiamot én töttem (ekképpen szól az Atya) Királynak, és Pappá, az én Szent-egyházamba: Es mindenek-ellen őtet meg-is tartom, az ő Királyságába.

A' Fiú azt mondgya, kész vagyok meg-hirdetnem, Parancsolatodat; mert azt mondottad nekem: Ma születek téged, és öröktől-fogva egy Isten vagy én-velem.

Te kezdedben adok, minden nemzetségeket, Vas-vefszővel birjad, és
meg-

meg-bünteszed őket: Valakik ellened támadnak te-néked, és nem halgatnak téged.

Szent Dávid Profeta így szól néktek Királyok, Itilő-Mesterek, kik e' földet birjátok: Mostan meg-értsétek, hogy a' Christus-ellen, ti fel-ne támadgyatok.

Sőt nagy félelemmel ő-néki szolgállyatok, Lelki buzgósággal, örömmel imádgjátok, Az Istennek Fiát hittel csókollyátok, és szavát fogadgyatok.

Hogy az ő haragja ne-gerjedgyen reátok, Itilet napjára midőn le-jő hozzátok: Mert boldogok azok, kik szavát fogadták, s' nagy lesz Menyben jutalmok.

Dicsiret, dicsőség az Atyának Mennyégben, Aldott Szent Fiával, s' Szent Lélekkel mindenben: Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, mind örökké úgy légyen. Amen.

Idem Psalmus. Quare fremuerunt &c.

Nota: Nagy bánatban &c.

Zúgódik, dúl, fül magában e' Világ, Mikor fel-támad köztünk az igazság: De ha tekinted dolgát csak bolondság, Es mindenképpen el-mulandó hivság.

Ezt nyilván látjuk az hitelenekben, Nem gyönyörködnek az élő Istenben: Sem a' tőle ki-adatott törvényben, Dicsekednek utállatos bűnökben.

Leg-elsők ebben a' földi Királyok, Fejedelmek, és Papi Uraságok: Szent Dávid mondgya, nem tagadhattyátok, Kik az Ur-ellen tanácsot tartotok.

Őszve-gyülestek ha Országúl vagyon, Az Ur Istenre ott kicsiny gond vagyon: A' fő végezés Christus-ellen vagyon, Hogy mint romollyon az Evangeliom.

Mondván: ne-hadgyuk rajtunk uralkodni, Az ő beszédét közöttünk hirdetni: Mert zabolából akar mind itatni, Szabad életet majd nem hágy követni.

Ennek-okáért ne-urallyuk őtet, Es ne-halgassuk úgy mint Mesterünket: Ne-igazgassa a' mi életünket, Ne-idvezítse érdeme lelkünket.

Rontsuk mindenütt az ő Uraságát, Törjük izen-ként nyakunkból igáját: Vessük-ki szánkából az ő zaboláját, Es semmi-képpen ne-fogadgyuk szavát.

Im meg-mondom már mint léfzen dolgotok, A' magas Menyből Isten néz reátok: Ki csak neveti a' mit tanácskoztok, Es megcsúfollya a' mire vágyódtok.

Lású beszéddel szólt az-előtt néktek, De jó tanácsát elő nem vettétek: Már nagy haraggal riaszt benneteket, Es meg-rettenti ti kevélységteket.

Az én Fiamot im meg-útáltátok, Kit Fejedelmé töttem ti-rajratok: Sionnak hegyén hogy őt uralnátok, Es mindenekben őtet halgatnátok.

Szómat meg-mondta, és akaratomot, Meg-beszéllette az én tanácsomot; Mondván: énnékem az Ur ilyen szóllott, En ma szültelek tégedet fiamot.

Légyen mind tiéd a' föld kereksege, Ha azt kívánod, minden öröksége: A' pogányoknak nagy sok Nemzetsége, Te-néked adtam, ám te bírij mind vélc.

Ha nem engednek, ronts mind őszve őket, Nagy vas-pálczával, mint föld-edényeket: Ha nem tisztelnek, mind el-pusztíts őket, A' földnek színén hogy ne élhessenek.

Serkennyetek-fel azért Fejedelmek, Földnek Birái, e' Világi Bölcsék: Tanúlljatok, és vegyetek értelmet, Es kövessetek Isteni felelmet.

Es szolgáljatok a' nagy Ur Istennek, Nagy felelemben néki örüllyetek: Az ő Szent Fiát igen bőcsüllyétek, Es Szent parancsolatit bé-tóltsétek.

Mert ha valóban meg-nem térendetek, Szent igijében ha meg-nem épültök: Szent parancsolatját nem követitek, Haragja-miatt mind el-kell vessznetek, Sok

Sok ideje már hogy ő hi bennetek, Es gyakorta ínt, hogy hozzá térjete: Tűzzel emészte-meg, ha őt nem vesszitek, El-kell vessznetek, bizonynal hidgyétek.

Bóldogok azok kik ő-benne biznak, Mint Királyoknak örömeft szolgálnak: Es szükségekben ő-hozzá folyamnak, Igaz Hit-által ő-benne nyugosznak.

Dicsőőség légyen az Atya Istennek, Ó Szent Fiának mi Idvezitőnknek: Es vigasztaló Szent Lélek Istennek, A' Szent Háromság egy örök Istennek. Amen.

P S A L M U S III.

Domine quid multiplicati sunt, &c.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

Szent Dávid Király háborúságában, Imádkozik vala nagy búsultában: Bizván mindenkor Isten óltalmában, Így énekel harmadik Soltárában.

Uram, mely sokan vannak én-ellenem, Meg-sokafodott az én ellenségem: Azt mondgyák hol vagy az én Istenem, El-felejtett, s' meg-nem szabadit engem.

Te pedig Isten én óltalmam vagy, En reménségem, és dicsőőségem vagy: Eletemnek te fel-emelője vagy, Imádságomnak meg-halgatója vagy.

Könyörgéssel Istenhez fel-kiákték, Es az ő Szent hegyéről néki szólék: Imádságom tőle meg-halgattaték, Szivemnek vigasága meg-adaték.

Nem felek semmit ezer ellenségtől, Kik meg-környékeztek-is minden-felől: Támadgy-fel Uram Isten segítségül, Es szabadits-meg, én ellenségimtől.

Mert te-nálád vagy Uram idvesség, Es néked adatik minden dicsőőség: Meg-szabadítónak vall Keresztyenség, Népednek jőj-jön Mennyei békeség.

Dicsir-

Dicsirtefsék Isten ō Felségében, Atya, Fiú, Szent Lélek nevezetben: Három személy egyenlő Istenségben, Kérjük hogy tartson-meg az igaz Hitben. Amen.

P S A L M U S VI.

Domine ne in furore tuo, &c.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

SZent Dávid Király bűnei-ellen így panaszkodik, De az Istennek kegyeliségeben nagy erősen bízik, Es tellyes Hirből könyörgésében szépen imádkozik.

Hatalmas Isten nagy haragodban kérlek ne-fedgy engem, Es bűneimnek érdeme-szerint ne-ostorozz engem, Mert haragodnak nagysága-miatt kellek el-vesznem.

De sőt Ur Isten könyörűly rajtam, mert csak alig vagyok, Tudod Ur Isten, mely beteg vagyok, mert nagy bűnös vagyok, Gyógyíts-meg engem e' fájdalomból, mert gyógyulást várok.

Az én testemben, felséges Isten, semmi épség nincsen, Csontaim közül, annyira juték, hogy egy helyén nincsen, Minden izemtől meg-fogyatkoztam, semmi jó nincs bennem.

Térj hozzám Uram, és szabadítsd-meg el-búsult lelkemet, Jelents-meg bennem, te véghetetlen kegyelméségedet, Tarts-meg Ur Isten, nagy irgalmad-ért az én életemet.

Vallyon vagyon-é ki az halálban rólad emlekezzék, Pokol fenekín kegyeliségedet nincsen kik említsek, Mert haragodnak boszszú-állását akarod hogy értsék.

Ne-hadd Ur Isten, esni lelkemet ördögnek torkában, Kit te szerzettél tiszteliségedre, ne-hadd kárhozatban, Vigy-bé engemet örök-életre, te Szent Országodban.

Mert nem dicsirnek azok tégedet, kik vannak Pokolban, De sőt káromlyák te Szent nevedet örök káromlásban: Téged dicsirlek, vigy-bé Szent Atyám örök Országodban.

Régtől-

Régtől-fogva már csak mind vesződöm fohászzkodásimban, El-nedvesitem az én ágyamat köny-hüllatásimban, Nyofzolyám immár ugyan el-ázott az én siralmimban.

En szemeimet homály fogta-bé, keferűség-miatt, Immár ezentúl meg-emésztetem, sok bűneim-miatt, De kérlek téged, tekints én-reám fogadásod-miatt.

Örvend a' lelkem, noha sok bűnöm, te-benned Ur Isten, Mert meghalgattad könyörgésemet, hatalmas Ur Isten: Bizzál jó fiam, térj-ki bűnődből, azt mondgya az Isten.

Távozzatok-el azért én-tőlem minden ellenségim, Mert Isten-előtt kellemetesek az én imádságim, Örvendez lelkem, sohúl nincsenek nekem ellenségim.

Mihelyt az Isten imádságimat eleiben vévé, Ottan lelkemet ördög markából hamar el-ki-menté, Az én szivemet bizodalomra ottan fel-épité.

Ellenségimet meg-háborítá, és meg-szégyenité, Nagy hamarsággal szégyen-vallással mind viszszá-terité, Bizodalomra a' bűnösöket, én-általam inté.

Senki bűnetől meg-ne ijedgyen, csak Istenben hidgyen, El-bocsáttatik Szent áldomással, ha ō-hozzá mégyen, Hit, Reménséggel, és Szent étellel bocsánatot véssen.

Szent Dávid írta Soltár Könyvének hatodik részében, A' bűnösöket bizodalomra inti ez énekben: Kérjük az Istent, hogy részünk légyen szép dicsőségeben. Amen.

P S A L M U S VII.

Domine Deus meus in te speravi &c.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

SZám-ki-vetésre Dávid mégyen vala, Semei mikor szidalmazza vala: Kővel, és földel hajigállya vala, Dávid szolgainak ezt mondgya vala:

Ezt én reám az Ur Isten bocsáta, Hogy szidalmazzon néki parancsol-
Dddd ra:

ta: Tudom hogy bűnöm-ért reám bocsátta, Azért lenki köz-
zűletek ne-bántsa.
Gondolkodván Dávid Király magában, Bizik Istennek irgalmaságá-
ban: Semmit sem fél, bátor igaságában, Azért ilyen könyör-
gést tőn magában.
En Istenem, mindenkor benned bízam, Mint erős kő-falhoz úgy tá-
maszkodtam: Mindenkor sírván hozzád foházkodtam, Mikor
ellenség miá nyomorgottam.
Dúl, fül ellenségem irigységében, Mint éh Oroszlán kegyetlenségé-
ben: Láttya elő-menetemet mindenben, Azért gyűlöl ilyen
igen szivében.
Isten tudod hogy én álnok nem voltam, A' Saulnak vérét nem szom-
júhoztam: Ellenségi-ellen sőt hadakoztam, Mint Fejedelme-
met hiven szolgáltam.
Légyen Isten bizonságom énnékem, Hogy-ha én néki marháját el-
vettem: Avagy tisztességében meg-sértettem, Tölled Ur Isten
bár meg-itiltessem.
Ellenségemet-is ha meg-sértettem, Valakinek egyszer én meg-esküt-
tem: Hogy-ha méltatlan jószágát el-vettem, Bátor az Istentől
meg-büntettessem.
Rajtam esék ellenségem fegyvere, Eletemet ám üldözze, kergesse:
Minden tisztességemet el-veszesse, Orczámat bátor a' sárban
keverje.
Igaságomban támadgy-fel mellettem, Igaz Isten, te álly boszszút
érettem: Mert nem tudom mit ellene vétettem, Azt tudom
hogy sokszor véle jól töttem.
Nám ajánlod igaz itiletedet, Hogy meg-rontasz minden kegyetlene-
ket: Oltalmazd-meg nyomorodott fejemet, Hogy dicsirjem
mindenkor Felségedet.
Csak te itilhetsz-meg igazság-szerént, Te szivemet jól látod volta-sze-
rént: Itély-meg engem igazságod-szerént, Ellenségtől ments-
meg irgalmad-szerént.

Jól lá-

Jól látod Uram ő álnok sziveket, Kiért minden-nap fenyegeted őket:
Mikor hallod kívül szép beszédeket, Más-felől jól látod álnok
sziveket.
Szűnnyél-meg immár ennyi gonofságtól, En ellenségem a' kegyet-
lenségtől: Hogy nem rettensz-meg az igaz Birótól, A' ki maj-
dan számot vélsen mindentől.
Ha meg-nem térendesz nagy hamarsággal, Istennek fenyegető osto-
rával: Bizony meg-lő az ő mérges nyilával, Fegyverrel, éhség-
gel, és dög-halállal.
Fiat fogadtál volt a' te méhedben, Hamiságot vöttél volt-bé szived-
ben: Majd szűlsz bánatot nagy keferűségben, Kivel Istent meg-
bántod életedben.
En-ellenem tanácsot tartottatok, Hogy Uram haragját rám támasz-
szátok: Hogy csak ti magatok uralkodgyatok, De gondolatok-
ban meg-csalatkoztok.
Hiszem azt én, hogy-ha Isten akarja, Az előbbi tisztemet meg-adhat-
tya: Ha pediglen ő Felsége azt mondgya, Nem kellez; ám lé-
gyen úgy mint akarja.
A' mely vermet ti énnékem ástatok, Csalárdságot ellenem gondol-
tatok: El-kerültem, mert Istenben vigyázok, Ti magatok estek
belé tudgyátok.
Hálát adok Ur Isten, jó-téted-ért, Hozzám-való nagy kegyelmessé-
ged-ért: Velem jól tett igaz itileted-ért, Ellenségtől-való sza-
badulás-ért.
Szent Dávid írta ezt dicsiretiben, Soltár könyvének hetedik részé-
ben: Dicsőség az Ur Istennek mindenben, Három
személy egy állatú Felségben.
Amen.

Dddd 2

PSAL-

P S A L M U S I X.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, narrabo omnia &c.

Nota: Omely igen rövid volt Iám &c.

TEkints reám Istenem nyavalyámban, Légy gyámolom, segítségem gondomban, Mert nem tudom mit tegyek búsultomban, Vallyon s' mikor veted rám szemeidet, Siralmimra fordítod fűleidet, Nem tűrhetem fanyarú kezeidet.

Az ellenség fejemre tőrekedik, Erejében, és hatalmában bizik, Sok tűréssel én lelkem fogyatkozik.

Dűhősködik, kérkedik kevélységben, Soha nem jut Isten-is ő eszé-
ben, Mert nem vallott semmi kárt életében.

Ebből veszen mindenben bátorságot, Nagy fokkáig ha el-tűrsz gonofságot, Nem bünteted benne az álnokságot.

Fején vagyon áldásod, segítséged, En fejemre hogy űllyön, te segéled, Azért nem fél, mert soha nem bünteted.

Az ő szája tellyes fok szidalommal, Szive, lelke gerjedez álnoksággal, Esnem gondol semmit nagy haragoddal.

Halálomra csikorgattya ő fogát, All útakon, titkon meg-vonfza magát, Hogy nyakamban kerítse ő hálóját.

Mint a' farkas juh-után orozkodik, Bárány-után Orofzlán sivalkodik, Mindenkor csak utánnam leselkedik.

A' gazdagság kevélységre kénteri, Az ő lelkét kárhozattól nem félti, Hogy Isten légy, soha ő azt nem hiszi.

Te erődet, hatalmadat nem tudgya, Hogy irgalmas, igaz vagy, nem gondollya, Minden dolgát csak szerencsének tartya.

Indülly azért Istenem óltalmamra, Illy későre tekints rám te árvádra, Vigasztaly-meg engem fok siralmimra.

Szent neved káromlását hogy tűrheted, Kevélység-ért miért hogy nem bünteted, Tűréseddel bűnében keményited.

Minden dolgát jól hiszem hogy fel-róttad, Nyavalyámat, siralmimat fel-irtad, A' büntetést utótra halasztottad.

A' bűn-

A' bűn-ellen mutasd-meg haragodot, Büntetéssel jelents igazságodat, Hogy rettegjék mindenek hatalmadat.

Ezt Ur Isten, nem kérem boszszúságból, Csak kívánom térését bűneiből, Ne-támadgyon ellenem kevélységből.

Ísmérje-meg por, hamu, s' fereg-voltát, Soha többé ne hidgye-el ő-magát, De szolgállya alázatoson Urát.

A' Szent Dávid, így tanít könyörögni, A' szomorú szivet meg-vigasztalni, Illik Istent mindenben magasztalni. Amen.

A Z O N P S A L M U S.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

MEg-nyomorodván ellenségitől Szent Dávid Profeta, Hogy segedelmet földön magának senkitől nem várna, Keserves szivel, az Ur Istenhez ekképpen kiálta.

Istenem Uram, miért én-töllem illy nagy távúl állasz, Im mint nyomorgok édes Istenem, te rejtekben állasz, Ellenségemtől hogy már engemet meg-nem szabadítasz.

Csak kevélykedik én ellenségem, és fel-fuvalkodik, Rajtam naponként kevélységből ő kegyetlenkedik, De meg-fogásék ő tanácsában, kiről gondolkodik.

Hánnya ő-magát, mert helyén láttya szive akarattyát, Fősvénységével úntalan tölti, telhetetlen hasát: Istent káromlya, semminek tartya az Istennek szavát.

Az ő homlokát kevélységből ő nagy fel-emelte, És mindeneket magához-képest, csak semminek véle, Nincsen az Isten gondolat-tyában, szivéből ki-vette.

Elő-meneti vagyon ő-néki minden dolgaiban, Nem fél Istentől, vakmerő-képpen bizik ő-magában, Ő ellenségi vannak ő-nála utállatóságban.

Lám azt gondollya az ő szivében, kivel mit gondolok, Semmit n' félek, mert én mindenkor ekképpen maradok, Egész éltemben nyomorúságot, kárt soha nem vallok.

Dddd 3

Sőt az

Sőt az ő szája mindenkor rakva Isten káromlással, Rágalmazással, minden rútsággal, szitokkal, átokkal, Sok csalárdsággal, fok hazugsággal, minden álnoksággal.

Tolvaj-képpen ment, mint egy puztában ő álnok házában, Az ártatlanon kegyetlenkedik, ő nagy dagályában, A' szegényeken vannak szemei nagy orozkodásban.

Álnokoskodik mint egy Oroslán, titkon barlangjában, Csak hamiszkodik, hogy szegény esék ő szoros markában, Kit meg-szagasson, mikor bé-ejti az ő hálójában.

Rontya, nyomodgya a' szegényeket, a' földre le-vágja, Isten nem látja, az ő szivében mert ő azt gondollya, Isten azokat hogy elfeledte, és ingyen sem tudgya.

Istenem Uram, kely-fel immáron, mutasd-meg magadat, Fel-magasztallyad te-is ellenben, a' te hatalmadat, El-ne felejtsed a' te nyomorúlt jó hü szolgálodat.

Végre kezdedben kerítéd őtet, meg-bünteted őtet, Meg-óltalmazod te szárnyad-alatt, a' te szegényidet, Es árváidtól, te meg-nem vonszod nagy fegedelmedet.

Felséges Isten, törd-meg immáron hitlenek jobb-kezét, Gonosz embernek te ne szენvedd-el ő kegyetlenségét, Mert ha keresed, hamar el-vezted, nem találja helyét.

Órökké-való Királyunk, Urunk csak te vagy mi-nékünk, Az hamis népek földről el-veznek, kik rontóink nekünk, Azok-ellen légy te, mi paisunk, óltalmazónk nekünk.

Csak te Ur Isten, nyomorúltaknak vagy meg-halgatója, Es igaz Hitből az ő sziveknek vagy igazgatója, Könyörgéseket csak a' te fülled azoknak meg-hallya.

Itileteddél fok nyomorúltat te meg-szabadítasz, E' földön-való kegyetleneket itiletre vonszasz, Hogy senki többé ne rettegettessen, ellenek te állasz.

Tudgyad ezeket Keresztyén ember, Szent Dávid Profeta, Az ő könyvének kilencz részében szépen bé-foglalta, Nyomorúságban az Ur Istenhez ekképpen kiálta. Amen.

PSAL-

P S A L M U S XII.

Usquequo Domine oblivisceris, &c.

Nota: Vedd-el Ur Isten rólunk &c.

Szent Dávid Király háborúságában, Panaszolkodik Istennek búvában: Es im-ezt mondgya ő nagy siralmában, Széllyel bújdosztában.

Meddig Ur Isten kesergetsz engemet? Meddig rejtet-el előllem színedet? Talám örökké így gyötresz engemet, Nyomorúlt fejemet?

Meddig szivemet hagyod gondolkodni? Es ide s' tova elmémet hányódni? Az én szivemet sirván vélekedni, Míg hadsz keseregni?

Ebressz-fel Uram, mert talám el-veznék, Nyomorúságban talám meg-is halnék: Ha az én szivem nem vigasztaltatnék, Tölled nem tartatnék.

Ne-kétsél Uram, én-hozzám látnia, Mert ellenségem kezdi mondanía: Meg-győztem őtet, nincs óltalmazója, El-kell puztúlnia.

Tekints most reám, hatalmas Ur Isten, Es könyörgésem vegyed fűleidben: Az én siralmim jussanak elődben, Mostani igyemben.

En mindenkoron csak te-benned biztam, Irgalmafságot csak te-tőled vártam: Ellenségimmel ha szemben szállottam, Hozzád fohászkoztam.

Igyen könyörge Dávid ő szivében, Szép énekében így adgya előnkben: Mi-is dicsirjük Istent szűkségünkben, Minden életünkben.

A M E N.

PSAL-

P S A L M U S X I V.

Domine quis habitabit in tabernaculo, &c.

Nota; Drága dolog az Ur Istent dicsírni, &c.

SOkan vannak most-is olyan emberek, Kik azt vélik hogy ők jó Keresztyének: Noha feslet, és nem jámbor életek, Sőt mindenben Christusnak ellenségek.

Töllők azért hogy magunkat óhassuk, A' Szent Dávid kérdését előhosszuk: Az Istennek feleletit meg-hallyuk, Es magunkat abban nagy jól meg-láttyuk.

A' Proféta nagy álmélkodásában, Fel-kiálta lám az ő irásában: Ki lakozik Uram te sátorodban, Ki marad-meg az Anya-szent-egyházban?

Rövid szóval, ki mégyen Menyországban, Es ki lészzen az örök boldogságban? Monda néki Isten azon órában, Meg-felelvén ilyen-képpen szavában:

Jó életben a' ki magát foglallya, Az igazak kezével bizonyította: Ő szívében az igaságot szóllyá, Attyafiát a' ki nem rágalmazza.

Nem-is tészzen gonoszt Attyafiának, Gyalázattyát nem túri szomszédgyának: Es nem ad helyt rágalmazók szavának, Oltalmazza hírét attyafiának.

Gonosz embert tartya utálatosnak, De az Isten-felőt mondgya drágának: Meg-eskűszik ő fele-baráttjának, Es mindenkor Ura lészzen szavának.

Soha pénzét usorára nem adgya, Az árvákat és azzal meg-nem fojtya: Sőt mindenben azokat ő táplallya, Valamit hoz néki igaz munkája.

Igaz-ellen ajándékot nem vészzen, A' szegénynek-is igaz törvényt tészzen: Es éltében ha Isten-felő lészzen, Menyországban nyilván örökös lészzen.

Ez éneket a' Szent Dávid Proféta, Az ő Soltár könyvében el-bé-irta: Tizen-negyed részében bé-foglalta, Es mi-nékünk tanúságunkra hadta. Amen.

P S A L -

P S A L M U S X X I I.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit, &c.

SZent Dávid Proféta éneklő könyvének huszon-kettő részében, Bizván az Istennek az ő reá-való nagy gond-viselésében: Es hála-kat adván ő Szent Felségének mind egész életében; Igen dicsekedik lelkében minden hű Keresztyének képében.

Tudom hogy Pásztorom, s' Vezérem énnékem, az én édes Istenem; Kinek gondgya vagyon testemre, lelkemre, mert ő teremtet engem: En ő juha vagyok, és hozzá halgatok, mert ő meg-váltott engem. Azért benne bizom, tudom élet-nélkül hogy én nem szükölködöm.

Az ő mezejének, szép firos fűvével szépen legeltet engem. Szent igéretinek édes beszédével mikor vigasztal engem. Anya-szent-egyházban, és az ő aklában, szépen meg-nyugot engem: Lopótúl, farkastúl, hamis tanítótúl, ott meg-öltalmaz engem.

Reggel hogy ki-víszzen, én előttem mégyen, igaz tudományával. Minden-napon kétszer engemet meg-itat, ő lelki-italával. Lelki folyó-viznek, és élő kút-főnek szép gyenge folyásával. Evangeliomnak Anya-szent-egyházban, ő prédikálásával.

Azzal én lelkemet ugyan meg-újította, és újonnan meg-áldgya. Menyországnak úttját, és az igaz Hitet, énnékem meg-mutattya. Az ő Szent Fiában szomorú lelkemet csak egyedül biztattya: Méltatlanságomhoz az ő Szent Fiáért, igaságát mutattya.

Illy nagy reménséggel, és bizodalommal, azért te-benned bizom. En Uram Istenem testemet, lelkemet, én te-néked ajánlom. Ha színtén az halál völgye árnyékában az én fejemet látom: Mert te vagy én-velem, szabadulásomat azért te-tőled várom.

Meg-vigasztal engem te pásztori veszsződ, és te pásztori botod; A' sok nyomorúság, mellyel hiveidet, meg-sújtod, fanyargatod: Mellyel beszédedhez olly nagy szépen őket szoktatod, és tanítod; Hogy el-ne vészzenek, sőt veled legyenek, mind örökké megtartod.

Eeee

Im

Im nagy készülettel, ellenségim előtt, asztalt szerzész énnékem. A' te Szent Fiadnak egy áldozattyával táplálod az én lelkem. Megvigasztalsz engem, s' mindenkor meg-adod bőséggel én életem. En ellenségemnek nagy boszszúságára, mert tartod az én lelkem. Rothadandó testnek halandóságától meg-szabadítasz engem. E' Világ sem árthat, semmi álnoksággal, sem csalárdsággal nékem: Mert én te-általad fő ellenségemet az őrdögöt meg-győztem. s' az én életemet csak te-benned bizván, mindenkor helyhez-tetem.

A' te jó-vóltodból, s' kegyelmességedből, mind ezeket én várom: Mert ezekre-való nagy méltóságomat, én bennem nem találom. Azért minden napon az én életemet én csak te-reád bizom. Es tudom bizonyly, hogy te-benned soha én meg-nem fogyatko-zom.

Lészek mind örökké az én Istenemnek és Uramnak házában. Az én Christusomnak páfztorsága-alatt az Anya-szent-egyházban. Az őjuhainak, s' igaz hiveinek, az ő társaságokban. Kikkel egye-temben örökké vigadok, az örök boldogságban. Amen.

Idem Psalmus. Dominus regit me & nihil mihi &c.

AZ Ur Isten nékem édes táplálóm, Minden dolgaimban csak ő az én igazgatóm. Nem hágy engemet tellyeséggel el-nyomorod-nom: Eleteemben nem hágy engem meg-romlanom.

Sokszor történt nékem háborúságom, Az hamissak-miatt sokszor esett bújdosásom. De mindenkor jó helyen lótt én meg-mara-dásom: Jámboroktól meg-vólt az én táplálásom.

Csak az Isten én lelkemnek vezére, A' gonosztól én életemnek el-té-ritője. Az ő áldott Szent nevének nagy dicsire; Az igazság-nak ősvényén viselője.

Nem rettegek semmi veszedelemtől; Még az halálnak-is ő nagy ke-gyetlenségétől. Mert őtalmaz az én Uram engem mindenek-től. Velem vagy, meg-ment minden ellenségtől.

Ó én-

Ó énnékem meg-őriző páfztorom, Noha tőle bűnöm-ért néha osto-roztatom: De viszontag kegyes-képpen meg-vigasztaltatom; mint Atyámtól, soha el-nem hagyattatom.

Drága szép ajándékokkal meg-láttál; Tisztességgel én Istenem meg-ajándékoztál: Noha boszszontod ellenségemet te azokkal, De tartod az én lelkemet vigasággal.

Azon kérlek én Istenem tégedet, Környékezd-meg te kedveddel az én életemet. A' te irgalmaságod biztassa az én szívemet: Te jó-vóltod birja az én életemet.

Hogy csak néked élhessek e' Világon. Vigy engemet örökre Uram a' más Világon: Mert nincs tőkélletes boldogság itt e' Vilá-gon; Csak te vagy Ur Isten, az én vigaságom.

Ez dicsiretet a' Szent Dávid éneklé: Mikor Isten őtet háborúiból meg-menté. Es a' Soltár könyvbe versekbe így helyhez-teté, Bé-kesége-ért az Ur Istent dicsiré. Amen.

P S A L M U S XXV.

Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus &c.

Nota; Drága dolog az Ur Istent dicsirni, &c.

Mikor Dávid vala keferűségben, Saul Király előtt szám-ki-vetés-ben: Fel-kiálta Istenhez ő szívében, Könyörögvén siralmas énekében.

Itily-meg te Uram Isten engemet, Csak te lássad az én igaz igye-met: Mert bűntelen kergetnek ők engemet, Hogy te-benned vetem reménségemet.

Csak te-reád bíztam Uram magamat, En szívemet bátor te meg-pró-bálljad: Szóm-járásom azon-képpen meg-lássad, Dolgaimat hogy csak te igazgassad.

Hátra-vetem mert én minden dolgomat, Szinem-előtt tartom, te jó-vóltodat: Es csak nézem te irgalmaságodat, Artatlanul járom az én útamat.

Alnokokkal nem tartom tanácsomat, Sem gonoszokkal én társasá-

Eccc 2

gomat:

gomat: Sőt azoktól meg-vonfzom én magamat, Ugy szolgál-lak tégedet mint Uramat.

Es mikor Szent Templomodban bé-mégyek, Keresztyének feregé-ben léjendek: Tiszta kézzel ottan néked áldozok, Szivem-íze-rint szép dicsiretet mondok.

Felséges Ur Isten kérlek tégedet, Gonofzokkal ne-vedd-el életemet: Gyilkosoktól óltalmazd igyemet, Vélek-eggyütt meg-ne bűntess engemet.

Ezek azok, kik nem félnek tégedet, Es femminek tartják te beszéde-det: Alnokságban mert nagyon örvendeznek, Es hamissan sok ajándékot vésznek.

Csak te-benned biztam én Uram Isten, Artatlanul azért járok éltem-ben: Ne-hadgy engem, szabadíts-meg igyemben, Es könyő-rűly rajtam nagy szűkségemben.

Igafságban vetem minden dolgomat, Arra híjlak tégedet mint Ura-mat: Mindenkoron dicsirlek mint Atyámat, Es mindenkor hirdetem jó-vóltodat.

Dicsirtessék az Ur Isten Mennyégben, Atya, Fiú, és Szent Lélek min-denben: Szent Háromság egyenlő Istenségben, Most, és min-denkoron, úgy légyen, Amen.

P S A L M U S XXVII.

Ad te Domine clamabo Deus meus ne sileas, &c.

Nota: Mittitur ad Virginem, &c.

MOstán hozzád fel-kiáltok felséges Ur Isten, Mert kő-szálom, és óltalmom, vagy mindenek-ellen: Tekints reám, ne-hadgy en-gem nagy veszedelmemben, Mert úgy vagyok, mint temetni kit víznek veremben.

Imádságom, kiáltásom kérlek meg-halgassad, Két kezemet fel-emel-vén irgalmassan lássad: Igaz Hitből a' mit kérek, énnékem meg-adgyad, Igireted mostan azzal te meg-bizonyítsad.

Csuda-képpen környűl-vóttek most a' hitetlenek, Kik hamissan cse-lekez-

lekeznek, átkozott emberek: Szemben nékem szépen szólnak, de álnok ő szivek, Kérlek ne-hadd, hogy közzülök az eggyik én legyek.

Hamarsággal inkább kérlek hogy őket meg-rontsad, A' mint járnak, Ő földgyokat akképpen meg-adgyad: Gonofságban el-merül-tek, azt te-is jól láttad, Azért nékik nagy bűnüket kérlek meg-dorgálljad.

Am jól látod, hogy nem nézik a' te dolgaidat, Meg-útálták, hátra-hadták parancsolatidat: Semmi névben mert nem tartják a' te szolgaidat, Hízem azért hogy meg-rontod, mint álnok fiakat.

Azért néked nagy hálákat adok, mint Uramnak, Mert te-nállad he-lye vagyon én imádságomnak: Mondlak téged én erőmnek, és én paisomnak, En szivemnek csak eggyetlen-egy bizodal-mának.

Mert te vóltál csak egyedűl nékem segítségel, Es te-benned örven-dezett szivem nagy bőséggel: Azért téged én dicsirlek az én énekemmel, Tarts-meg engem kérlek Uram, a' te hiveiddel.

Ez igiket a' Szent Dávid, bé-irta könyvében, Enekének huszon-heted jó nemes rendiben: Dicsirtessék az Ur Isten örökké minden-ben, Es mind bizzunk az Istennek nagy segedelmében. Amen.

P S A L M U S XXVIII.

Afferte Domino filii Dei, &c.

Nota: Nagy hálá-adással magasztallak &c.

SZent Dávid Proféta az Istennek nagy hatalmát látván, Es nagy Meny-dörgéssel, villámással, zápor-écsöt látván, Meny-ütő-kőeknek ő kezéből pattanását halván.

Titeket mond intlek; e' Világon kik nagy Urak vattok, Hatalmas Uraknak, Császároknak kik fiai vattok, Az Isten haragját mind fejen-ként ti meg-gondollyátok.

Az Isten hatalmas, azért őtet egyedűl féjlyétek, Őtet tisztellyétek, imádgjátok, mint hatta ti-néktek, Minden szűkségtekben csak ő-néki ti könyörögjétek.

Reá gondollyatok, ha az égből Meny-dörgést hallotok, Nagy zápor-
efsővel, villámással, meny-ütéssel láttok, Hogy rajtatok vagyon
nagy haragja, bizonytal tudgyátok.

Az Isten haragja, el-tördeli a' nagy Cedrus-fákat, A' Libánus-hegyén,
Seir-hegyén, a' nagy magas fákat, Ide, s' tova hánnya hamar-
sággal, mint egy pozdorjákat.

Igen szökdecselenek, és ugrálnak, hogy egy-máfra húlnak, Mint Uni-
kornifnak ő fiai, szintén ugyan járnak, Isten haragjának, hatal-
mának mert azok helyt adnak.

Isten haragjának nagy hatalma a' Cades pusztaját, Nagyon retteg-
teti; mikot láttjuk tűzes villámását: Akkor ott meg-látnád, a'
vadaknak széllyel futosását.

Akkor a' szarvasok ijettekben fiokat el-hánnyák, Kik nyolcz hólna-
piglan ő méhekben fiokat hordozzák, Az ő fajzásoknak nehéz-
völtát, azzal el-mulattyák.

Hatalmas Istennek ő haragja ezeket miveli, A' nagy álló-fáknak ő
ágait szörnnyen le-szegdeli, Az ő népét ezzel Templomában di-
csiretre inti.

Az Isten hatalma, viz-özönben jelen volt hidgyétek, Ez, örökké-való
Királyotok, és Fejedelmetek, Birja az ő népét, óltalmazza, noha
nem értitek.

Légyen örök hálá az Atyának, és Fiú Istennek, Es a' vigasztaló, és
tápláló Szent Lélek Istennek, Ki óltalmazója, éltetője a' Keresz-
tyéneknek. Amen.

P S A L M U S XXIX.

Exalabo te Domine, quoniam suscepisti me, &c.

Nota: Irgalmaz Ur Isten immáron énnékem, &c.

DAVID Profétának imádkozásáról, Magasztallyuk Istent irgalmas-
ságáról: El-ne feletkezzünk az ő jó-völtáról, Vegyünk tanúsá-
got Szent Dávid Királyról.

Erre tanítani akar a' Proféta, Hogy a' mi szivünket Istenhez indítsa:
Hufzon-

Hufzon-kilenczedik részében meg-irta, Jó-tétét Istennek igen
magasztallya.

Száma nincsen Uram irgalmaságodnak, Vége, hofzfa nincsen ke-
gyelmes-vóltodnak: Azért magasztallak felette mindennek;
Mert hiszen én lelkem te igiretednek.

Kiáltásom Uram, tőled el-nem veted, Az én nyavalyámat csak te-ma-
gad érzed: Atyai-vóltodat rajtam meg-tökélled, Irgalmaságo-
dat mikor meg-jelented.

A' Pokol torkából, te ki-szabadítál, Hogy az én lelkemben engem
meg-nyugotál: Te igiretedben mikoron biztatál, Ottan én
szivemben bizodalmat adál.

Mind éjjel, és nappal hálát adok néked, Dicsiretet mondok örökké
te-néked: Mind e' Világ-előtt vallást tészek néked, Irgalmas-
ságod-ért mert te ezt érdemled.

En-töllem haragod, Ur Isten meg-vonod, Imádkozásomat mihelyt
meg-halगतod: Lelkem csendességét azonnal meg-adod, En
könyörgésemet mihelyt bé-fogadod.

Ne-idegenüllyön Felséged én-töllem, Tekints fogadásod, noha nagy
fok vétkem: Pokolnak torkából ments-meg az én lelkem, Hogy
Istenségedet örökké szemléllyem.

Nagy dicsőség légyen Menyben az Atyának, Aldott Szent Fiának a'
I E S U S Christusnak: Szent Lélekkel együtt mi Vigasztalónk-
nak, Aldás, és dicsiret a' Szent Háromságnak. Amen.

P S A L M U S XXX.

In te Domine speravi &c.

Nota: Sok rendbéli próbák vannak &c.

SOK nyavalya e' Világon nyomja mi útunkat, Mi szemeink háború-
ban nagy fok könyvet hullat, Lám a' bűnért reánk táta száját
minden állat.

Nem találék vigasztalást föld-kerekségében, Sem pediglen reménsé-
get emberi erőben, Mert egy-aránt kötelesek vagyunk a' tőm-
lőczben.

Hanem

Hanem még-is bizodalunk teremtő Istenben, Ki a' szegény lelket adta mi gyarló testünkben, Légyen még-is remétségünk ő igiretiben.

A' Szent Dávid úgy könyörög keferőségében, Mint meg-irta Soltárának harminczad részében, Vele-őszve kérjük Istent a' mi szükségünkben.

Benned biztam, Uram Isten, minden dolgaimba, Kérlek azért hogy légy velem nyomorúságimba; Hogy szidalom ne fogja-bé orcám háborúban.

Igáságod-szerint Utam, szabadíts-meg engem, Jó-vóltodból nagy Ur Isten, légy mentsegem nékem, Tekints reám Szent szemeddel, hogy idvezíts engem.

Légy énnékem erőségem, kihez folyamhassak, Parancsollyad Uram Isten, hogy meg-maradhassak, Mert énnékem erőm Uram te vagy, kihez fússak.

No azért most én Istenem, ez kegyetlen kézből, Ez hamissan cselekedett hatalmas erőtől, Ments-meg engem én Istenem, erőszak-tévőktől.

Mert csak te vagy én szívemnek keferves várása, Uram Isten; én lelkemnek minden vigasága, Mind éltemben én szívemnek erős bizodalma.

Sokan engem én Istenem, újal mutogatnak, Es nagy sokan mint egy csudát engem csak úgy tartnak, De én téged bizodalomul magamnak foglallak.

Dicsirtefsék az Ur Isten a' magas Mennyégben, Az ő Fia, Szent Lélekkel egyenlő Felsőben, Mi lelküket adgyuk néki tellyes életünkben.

Amen.

PSAL-

P S A L M U S X X X I.

Beati quorum remissa sunt iniquitates, &c.

Nota: Szent Dávid Proféta, éneklő könyvének.

Szent Dávid Proféta, éneklő könyvének harmincz-eggyed részében, Mikor az Istentől meg-ostoroztatván, volna nagy betegségben: Az ő bűneinek meg-isméréséből, volna nagy rettegésben, Fel-szóval kiáltván, im-ezt mondgya vala siralmas énekében.

Róllam most ismérem, hogy azok boldogok, és csak igaz emberek; Kiknek az Ur Isten irgalmaságából meg-bocsátotta vétkek: Az ő Szent Fiának közben-járásával meg-tisztult bűnös lelkek, Az Atya Istentől, I E S U S Christus által, vagyon nekik kegyelmek.

Nagy veszteglésemmel hogy el-halogattam Istenhez térésemet, Az Ur Isten nékem ugyan meg-rothasztá minden én tetemimet: Nagy keferőséggel, és nagy fájdalommal élem én életemet, mert nagy betegséggel, most a' nagy Ur Isten, igen meg-vert engemet.

Vagyok az Istennek hatalmas markában, éjjel, nappal jajgatok, Ur Isten kezedet rajtam sulyosítod, és nagy kínokat vallok: Erőm, nedveségem már el-fogyatkozott, mert ugyan meg-száradok, Ne-hadgy én Istenem, nagy bizodalommal Felsőgedhez kiáltok.

Sokságos bűnőmet már el-nem titkolom, te-néked meg-jelentem, En hamisságomat mellyet cselekedtem, előtted el-nem rejtem: Tudom irgalmas vagy, és nagy-tűrhető vagy, bocsájd-meg hogy vétkeztem, Hittel, Reméssel, igaz Szeretettel mivel már hozzád tértem.

Ezért minden Szentek, te-hozzád folyamnak, kik bűnőket isméri, Es ideje-korán bűnők-bocsánattyát, Hittel te-tőlled vészik: Sok háborúságok e' Világon lévén, őket el-nem vészthetik, Sőt reménségeket, és bizodalmodat, te-benned helyhezteszik.

Istenem Uram vagy, és te én óltalmam, minden nyavalyáimba, En néked könyörgök, hogy tarts-meg engemet én háborúságim-

Ffff

ban:

ban: Hogy meg-szabadulván én ellenségimtől, még ez árnyék Világban, Néked szolgálhassak örökkön örökké, az én hivatalomban.

Uram Isten nékem igiretet töttél, és nyilván azt mondottad: Jó értelmet adok, jó szolgám te-néked, azért azt meg-tanuljad. Téged meg-tanítalak a' te életedben, csak én útamat járjad; Az én szemimmal téged igazgatlak, beszédemet fogadgyad.

Sok szó-fogadatlan emberek, kik vattok mind e' széles Világban, Nelegyetek ollyak, mint a' ló, és őszvér, szó-fogadatlanóságban: Kiket az Ur Isten, lám nem részeltetett semmi olly okosságban, Kényszerítés-nélkül hogy magokat adnák valami szolgálatban.

Te Ur Isten nekik erős Zabolával szájakat meg-szorítsad, Es ekképpen őket erő hatalommal még-is te-hozzád vonnyad: A' kik távol vannak, és ide nem jönnek, te kezédhez tanítsad. Kik szót nem fogadnak, te igazságoddal mind azokat meg-rontsad.

O mely fok ostorral, az hitetlen embert, az Ur Isten meg-veri: De ki benne bizik, irgalmaságával mindenkor környül-vérfzi. Azért örvengyetek igaz Keresztyének, mert az Isten hirdeti: Ki őtet követi, drága Szent Országát ottan azokkal közli.

Dicsiret, dicsőség az Atya Istennek, és a' Fiú Istennek, Harmadik személynek mi Vigasztalónknak, Szent Lélek Ur Istennek: A' ki Teremtője, szépen alkotója Egnek, földnek, tengernek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, dicsőség az Istennek. Amen.

P S A L M U S XXXIII.

Benedicam Dominum in omni tempore, &c.

Nota: Nagy bánatban &c.

Mindenkoron áldom az én Uramat, Kitől várom én minden óltalmomat: Benne vetem minden bizodalomomat, Es mindenkor dicsirem mint Uramat.

Igen vigad, és örvend az én lelkem, Az Istennek segedelmét hogy kérem:

rem: Nyomorúltak meg-hallyák, azt örvendem, Vigadgyanak Istenben arra intem.

Csak egyedül őtet magasztallyátok, Mint én-töllem láttyátok, és hallyátok: Velem-őszve néki hálát adgyatok, Egyetemben mind ő nevét áldgyátok.

Ha valami nyavalyában én estem, Az Ur Istent kiáltván meg-kereftem: Feleletet azontúl tölle vettem, Es mindenből meg-szabadult én fejem.

Az Istenhez azért fel-tekincsetek, Nyomorúltak ő-hozzá siesetek: Meg-nem szégyenültök azt el-hidgyétek, Csak én-róllam erre példát vegyetek.

En a' mikor Istenhez kiáltottam, Az Istentől ottan meg-halgattattam: Ő-általa hamar meg-szabadultam, Es háborúságimban megtartattam.

Lám Istennek Angyala mind tábort jár, Isten-felő emberek-között ő jár: Az Istentől azért ki óltalmat vár, Utaiban mindenütt ő nagy jól jár.

Segítségül azért Istent hijátok, Ő jó-vóltát kóstollyátok, látsátok: Igen nagy jó azt bizonytal tudgyátok, Benne bizó emberek mind boldogok.

Tölle azért ti mindenkor fügjetek, A' kik Szentek vattok, őtet félyétek: Szükségekben azok nem szükölködnek, Istennek javaival bővölködnek.

A' gazdagok igen szükölködtenek, Hitlenségben nagyon meg-éheztenek: De kik Hitből az Istentől féltenek, Isten javaival bővölködtenek.

Reám kérlek én fiaim nézzetek, Es én-hozzá ti minnyájan jöjjetek: Szómat halván, hozzám figyelmezzetek, Az Istennek félelmét mondom néktek.

Jőj előmben a' ki olly ember vólnál, Hogy éltedben te jól élni akarnál: Jó napokat földön látni kívánnál, Es Menyországban lakozni akarnál.

Nagyon kérlek leg-először tégedet, Meg-tartóztasd gonosztól te nyelvedet: Csalárdságtól óltalmazd szivedet, Meg-ne csaljad a' te Nemzetségedet.

Valamiglen lész ez árnyék Világban, Szánt-szándékkal ne-ély a' gonofságban: Sőt életed foglallyad minden jóban, Hogy lakozzál Istennek óltalmában.

Sokjó-között békeséget szeressed, Es éltedben mindenkor azt keresed: E' Világnak békeségét ne-nézzed, Mert jól tudod ördög-gel vagy on igyed.

Felsőges Istennek ízemei vannak, Igazakon, a' kik ő-benne biznak: Es valakik tőlle óltalmat várnak, Kérésekben tőlle meg-halgattatnak.

Az Istennek haragos tekinteti, Szörnyű-képpen gonosz-tévőket nézi: Es azokat nagy szörnyen meg-bünteti, Hireket-is e' földről ő el-veszti.

Csak Istenhez az igazak kiáltnak, Es ő-tőlle hamar meg-halgattatnak: Ottan minden inségből melyben vannak, Isten-által azok meg-szabadúlnak.

Igen közel az Ur Isten azoknak, Tőredelmes szível a' kik ohajtnak: Alázatos lélekkel földön járnak, Sok nyomorúságból meg-szabadúlnak.

Ezeknek ő őrzi minden csontyokat, Es nem hadgya meg-tőretni azokat: Meg-óleti, veszti a' gonoszokat, Kik gyűlölik a' jámbor igazakat.

Békeséggel igazak meg-tartatnak, Kik Isten szolgainak hivattatnak: Soha azok nem pufztúlnak, rontatnak, Kik Istennek az ő nevében biznak.

A' gonoszok pedig mind meg-rontatnak, Kik az Ur Isten-ellen rúgól-doznak: Es az ördögnek mind éltig szolgálnak, Mind testestől, lelkestől el-kárhoznak.

Tanúságra ezt rendelé versekben, Enekének harmincz-harmad részében: Mikor volna Dávid nagy örömében, Szive, lelke örvendene Istenben. Amen.

AZON

AZON PSALMUS. 1. Reg. cap. 21.

Azon Notára.

Mikoron Dávid Saul-előtt futna, Achis Királyhoz bé-szaladtott volna: Király szolgai meg-ismérték volna, Meg-mondák Királynak hogy Dávid volna.

Akkor Dávid meg-ijede szivében, El-változtatá orcáját feltében: Isten hatalma nem juta eszében, Gyarláságát mutatá ijettében: Gyermekek-módra bolondoskodik vala, Kezével ő a' falra kapdos vala: Nyála a' szakállán alá-fút vala, Hogy bolondsággal magát eltitkollya.

Olly igen Király ezt látván haragvék, Hogy a' bolondot eleiben vivék: Király hagyá, hogy előlle el-űznék, Mert ő bolond-nélkül nem szükölködnék.

Csuda-képpen Isten meg-szabadítá, Noha egy keveysé magának hagyá: Erejében meg-próbálni akará, Illyen hálá-adásra őt indítá:

Irgalmas Isten örökké dicsirlek, Soha eszemből téged ki-nem vetlek: Könnyörgéssel, hálá-adással tisztellek, Óltalmazó Istenemnek ismérlek.

Gyakorta fok gondom volt életemben, Szüntelen forgottam nagy fok igyekben: De olly igen biztam segítségben, Soha te-bened nem estem kétségben.

Az én Hitemet akkor meg-próbáltad, A' fogságot mikor reám bocsáttad: A' fogyatkozást bennem meg-mutattad, Hogy könnyörgésre lelkemet indítsad.

Soha kétségben nem estem magamban, Noha féltem, rettegtem én magamban: El-hittem hogy velem vagy fogságomban, Kit most látok, meg-szabadulásomban.

Parancsolj ottan a' te Angvalidnak, Hiveid környül hogy tábort járjanak: Ellenségtől hogy meg-óltalmazzanak, Szabadulásra utat mutassanak.

Ffff 3

Az

Az Oroslánok hamaréb éheznek, Sok kegyetlen Fejedelmek el-vefz-
nek: A' miglen a' hivek meg-szükölködnek, Mert gondgya va-
gyon ezekre Istennek.

Reménsége kinek Istenben léssen, Semmi rettegése annak nem lé-
ssen: Csak egy csontya héjával-is nem léssen, Istennek reá olly
nagy gondgya léssen.

Vajha intésemet meg-fogadnátok, Fiaim; ha engemet halgatnátok:
Fületeket én-hozzám hajtánátok, Az idvelség útát meg-ta-
nátok.

Valaki kíván Istentől jó napot, Egészséget, avagy hoíszú órákot: Hi-
tiről tegyen ilyen bizonysgot, Mindenkor gyúlóllye a' go-
nofságot.

Ne-gondollyon szivében álnokságot, Ne-beszéllyen nyelvél hazug-
ságot: Ne-hordozza szivében a' haragot, Szeresse mindenkor
az igazságot.

Ne-cselekedgyék ő kegyetlenséget, Meg-ne nyomorítsa a' szegény-
séget: A' törvényben ne-vegyen ajándékot, Hogy el-ne fordí-
tsa az igazságot.

Szándéka mindenkor csak jóra légyen, Az Istennek tisztességére él-
lyen: Istenéhez háládatlan ne-légyen, Hogy nagy hamar ve-
szedelme ne-légyen.

Az igazakat az Isten meg-áldgya, Könyörgéseket igen meg-halgat-
tya: Viszont a' kegyetleneket útállya, Minden hireket, neve-
ket el-rontya.

Az Ur Isten szegények mellett vagy on, Kiknek meg-keseredett szivek
vagy on: Sereg Angyalival mellettek vagy on, Még csak a' cson-
tyokra-is gondgya vagy on.

A' hitetlent haragjában meg-óli, Minden erejét, hatalmát el-vefzi:
A' nevét-is mind örökké el-vefzi, A' bűn-ellen haragját így
jelenti.

Szent Dávid írta ezt a' Soltár könyvben, Harmincz-harmadik szép
dicsiretiben: Vigasztalásá-ért szerzé versekben, Dicsiretsék az
Ur Isten mindenben, Amen.

PSAL-

P S A L M U S X X X V I I.

Domine, ne in furore tuo arguas me, &c.

Nota: Drága dolog az Ur Istent dicsirni, &c.

NAgy bánatban Dávid mikoron vala, Bűneitől hogy meg-ijedett
vala: Isten haragját fején láttya vala, Azért hozzá ő így kö-
nyörög vala.

Uram, ne fedgy-meg engem haragodban, Ne-ostorozz erős búsulá-
sodban: Ne itily-meg kemény igazságodban, Mert nem lehet
életem Országodban.

Kezeidet én el-nem viselhetem, Sok ostoridat már nem szenvedhe-
tem: Mérges nyilakkal kesergettetem, Ki miatt talám majd
meg-emésztem.

Czélül vetél engem az ellenségnek, Kik mindenkor csak reám lövöl-
dőznek: Sok nyilakkal annyira el-sebhettek, Semmi épséget
testemben nem lelek.

Nincs szivemben senkihez reménségem, Csontaimban sohul nincs
békeségem: Sok bűneim meg-emésztenek engem, Ha kegyel-
med elől nem veszen engem.

Álnokságim fejemet fel-haladták, Minden tetemimet őszve-rontot-
ták: En szivemet igen el-búfították, E' nyavalyát bűneim re-
ám hozták.

En Istenem, im mely nyomorúlt vagy on, Ejjel, nappal búban, bánat-
ban állok: Örvedetes napot immár nem várok, Azért min-
denkor csak szomorún járok.

Nincs senki gyógyítója sebeimnek, Semmi orvossággal nem kötöz-
tetnek: Jó barátim engem meg-gyúlóltanak, Minden atyám-
fiai meg-vetettek.

Ezek nékem jómat kívánnyák vala, De már mostan fejemre törnek
vala: Szemben szépet énnékem szólnak vala, De hát-megül
hálót vetettek vala.

En ő-nékik azért gonoszt nem szóltam, Fenyegetéseket mind el-hal-
gattam:

gattam: Mint egy bárány senkinek nem ártottam, Igafsághoz mindenkortámaszkottam.

Sokan vélik, hogy én szólni nem tudok, Mert nyelvemmel senkit nem rágalmazok: Boszszú-állást az Istenre halasztok, Igaz Birót ő-ellenek támasztok.

Segítséget én nem várok senkitől, Hanem csak te-tőlled, én Istenem-től: Téged vetlek én mindenkör paisúl, Azért én nem félek az ellenségtől.

Te felelsz-meg Ur Isten én-érettem, Tudod hogy igafságban gyönyörködtem: Noha mostan haragod érdemlettem, Oltalmamat én tőlled reméllettem.

Ha tántorodásom nékem történnék, Az ellenségnek én csak csúfja lennék: Nagy sok káromlásra én okot adnék, Segély-meg engem, hogy ez ne-történnyék.

Az én ellenségim reám dühüttek, Halálomra mert ellenem végeztek: Ha te el-hadsz engemet, Ők el-vefztnek, A' jóért énnékem gonoszt fizetnek.

Könyörgésemet Uram meg-halgassad, Bűneimet én-nékem meg-bocsássad: Hálá-adó voltomat hogy halgassad, Ellenségtől lelkemet szabadítsad.

Siefs hamar az én segítségemre, Az ellenség mert siet életemre: Nagy sok törő vagyon veszedelmemre, Azért figyelmezzél segedelmemre.

Szent Dávid írta ezt a' Sóltár könyvben, Harmincz-hetedik szép dicsiretiben: Mikor búsul vala az ő szivében, Ezeket éneklé nagy szükségében. Amen.

P S A L M U S X L I.

Quemadmodum desiderat Cervus, &c.

Mint a' szép hives patakra, a' Szarvas kívánkozik. Lelkem úgy óhajt Uramhoz, és hozzá fohászkodik. Te-hozzá én Istenem, szomjúhozik én lelkem. Vallyon szined eleiben, mikor jutok élő Isten.

Köny-

Köny-húllatásim énnékem, kenyerim éjjel, nappal. Midőn azt kérdik én-tőlem: Hol Istened kit vártál? Ezen lelkem ki-ontom, és házadat ohajtom: Hol az Hivek seregiben, Örvendek szép éneklésben.

En lelkem mire csüggedsz-el, mit kefergesz ennyire? Bizzál Istenben s' nem hágy-el, kiben örvendek végre. Midőn hozzám orczáját, nyújtja szabadítását. Oh én kegyelmes Istenem, mely igen keferreg lelkem.

Mert te-rólad emlekezem, ez Jordánnak földéről; Szent helyedre igyekezem, ez Hermon kis hegy-mellől. Mélység kiált mélységet: midőn én fejem-felett, A' fok sebes viz meg-indul, s' mint egy erős hab meg-zúdul.

Sebefsége ár-vizeknek, és a' nagy zúgó habok. En-rajtam öfzve-ütöznek, még-is hozzád óhajtok. Mert úgy meg-tartasz nappal, hogy éjjel vigasággal, Dicsireteket éneklek, néked erős őrizőmnek.

Mondván Isten én kő-szálam, mire felejtész így el? Ellenségim vannak rajtam, gyászban járok veszélyel. Mert az ő hamis nyelvek, csontaimban meg-sértnek: Mert így boszszontnak ellened. Lássuk hol vagyon Istened?

En lelkem mire csüggedsz-el, mit kefergesz ennyire? Bizzál Istenben, s' nem hágy-el, kiben örvendek végre. Ki nékem szemlátomást, nyújt kedves szabadulást. Nyilván meg-mutattya nékem, hogy csak ő az én Istenem. Amen.

P S A L M U S X L I I.

Judica me Deus, & discerne causam meam.

Lasd-meg Uram én igyemet, Mely méltatlan boszszút szenvedek éltomben.

Itily-meg igazán engem, Es igafságomban állly mellém Istenem. Te vagy mindenben segítőm, Es meg-izabadítasz, mert vagy én Teremtőm.

Gggg

Örül-

Órúlnék veszedelmemen, Nem szánnya életem, fene ellenségem.
Mordáltság, és nagy álnokság, Bennek találtatik fok-féle undokság.
En pedig általad Uram, Erőt, bátorságot vészek dolgaimban.
Azért ne űzz-el előled, Mire tiltod tőlem régi nagy kegyelmed.
Miért hadsz meg-nyomorodnom? Miért az bánattól hadsz meg-fogyatkoznom?

Nám te igirtél óltalmat, Mutasd igazságát Szent fogadásodnak.
Igen kegyes tekinteted, Világosíts azért én rajtam Szent színed.
Semmin nincs nagyobb bánatom, Mint-hogy Templomodban vékony szolgálatom.

Csak álhatnék a' Szent hegyen, Bátor méltóságom, nekem kissebb legyen.

Előtted én meg-állanék, Es áldozatokkal te-hozzád járúlnék.
Pénzem, és semmi jószágom, Tőled nem kéméllem, csak légy meghalगतóm.

Te-benned én örvendezek, Lantom, s' hegedűmmel, te-néked éneklek.

A' te jó-vóltod-ért néked, Hálá-adó szolgád én örökké léfzek.
O te én keserves lelkem, Mire kételkedel, Isten én reményem.
Emlekezzél Istenednek, Régi dolgairól, Szent igiretinek.
Vigadgy, és bízzál ő-benne, Mert ő kelletekor jó-el segítségre.
Szemeimmel még meg-látom, Hogy meg-engedtetik házamban lakásom.

Sok dicsiret énekléssel, Akkor magasztalom, Mennyei sereggel.
A' Szent Dávid így könyörge, Es negyven-kettődik Soltárban rendelte.

Dicsiret Menyben Istennek, Személyében három, Egy örök Istennek.

A M E N.

PSAL-

P S A L M U S X L V.

Deus refugium nostrum & Virtus, &c.

Mikor Senakerib a' Jerusálemet, [Meg-szállotta vala, hányja nagy erejét: A' hű Ezekiás nézi csak Istenét, Es így várja belől népe segítségét.

Az Isten mi-nékünk gond-vifelő Atyánk, Bátorsága velünk, Szent szemei reánk: Sok inség, hatalom noha siet reánk, Óltalmat de vehet tőlle édes hazánk.

Nincsen-is félelmek ő követőinek, Am bár a' hegyek-is meg-repedezzenek: Es a' föld részei ingani kezdgyenek; Nem fél semmit, kinek Isten reménségek.

O te nagy Uraság, csak te maradgy velünk, Es Szent Városodat tartsmeg Uram nekünk: Annak szép vizei mind elégek nekünk, Mert Szent érdemed ott, közli magát velünk.

Meg-kedvelted Uram, a' te Egy-házadat, Es annak közepin láttya lakásodat: Azért Szent sereged hija óltalmadat, Meg-nem tántorodik, várja hatalmadat.

Im fel-fuvalkodtak most a' hitetlenek, Országok de hamar bomlik őnékiek: Mert mikoron fel-kél Isten ő-ellenek, Földön sem lehetik-meg maradó helyek.

A' Szenteknek Ura, seregek Istene, Mi pártunkra vagyon, ki mondhat ellene? s' ki árthat mi-nékünk? Ur az ő Szent neve, Jákób fiainak kedves segítése.

Nagy fok-féle népek, mind ide gyűllyetek, Hirdettefsék az Ur dolga közöttetek: Kezgyes jó-vóltában hatalmát nézzétek, Mert lám drága csudát szerze közöttetek.

A' sűrű hadakat földre le-vágatta, Es a' meg-maradott népet el-özlatta: Immár Senakerib fegyvere tábora, Mind meg-széggyenedik fok szekere, s'hada.

Száz nyolczvan-öt ezer emberét ott hatta, Kit egy éjjel az Ur Angyala csapdosa: Nagy szégyenben Király hogy haza szalada, Önnön fiainak általa meg-hala.

Gggg 2

Adgya

Adgya a Mennyei Angyalok Istene, Kinél kellemetes Szent Fia érdeme: Választott népével a' fenyves Mennyégben, Hogy dicsirjűk, áldgyuk, mind örökké, Amen.

P S A L M U S XLV.

Deus refugium nostrum, &c.

ERős várunk nekünk az Isten, Es fegyverünk ellenség-ellen. Meg-szabadít veszedelemtől, Kik ránk jönnek most minden-felől: A' mi mi régi ellenségünk háborgat minket, Erővel, fegyverrel, és csalárdsággal, Es minden nagy hatalmással.

Nincsen nekünk semmi hatalmunk, Kivel nekik ellenek-állunk. Viaskodik az Ur mellettünk, Kit az Isten bocsátott nekünk: Ha kérdeed hogy ki legyen az, I E S U S Christus az, Seregeknek Ura, kinél nincs több Isten; Annál vagyon a' győzedelem.

Ha e' Világ mind órdóg volna, Es bé-nyelni minket akarna. Azért tölle semmit ne-tartsunk, Csak Christus kegyelmében bizunk. No bátor dühösködgyék, no fenekedgyék, E' Világnak Ura; nincs rajtunk hatalma: Urunk Christus őtet meg-birta

Meg-áll az Istennek igije, Es nem állhat senki ellene. A' nagy Isten vagyon mi-velünk, Es Sz. Lelke lakozik bennünk. Ha testünk mi-nekünk el-vész, ha marhánk el-vész, Hirünk, nevünk, feleségünk, gyermekünk: A' Menyország meg-marad nekünk.

Dicsirtésék az Atya Isten, Es ő-vele Fiu Ur Isten. Szent Lélekkel Vigasztalónkal, Mind örökké mi Szent Atyánkal. Dicsiret dicsőség legyen, a' magas Menyben, A' szép fenyveségben: engedd Menyországban, Téged lássunk a' boldogságban. Amen.

P S A L M U S XLVI.

Omnes gentes plaudite, &c.

Nota: Adgyunk hálát az Urnak, mert &c.

Minden népek örülvén tapfollyanak, A' Jákob Istenének vigadgyanak. Mert

Mert ő rettenetes Ur az Egekben, Felsőges Király föld-kerekségében. A' Jákob örökségét meg-igizte, Hogy minden szépségével miénk lenne.

Fel-mégyen az Ur Isten nagy örömben, Es nagy trombita-szónak zengésében.

Dicsirjétek az Istent, dicsirjétek, Es a' mi Királyunkat tisztellyétek. Mert ő nagy Király mind a' földön, s' Mennyen: Dicsirjétek azért őtet nagy bölcsen.

Országol az Ur Isten sok népeken, Es regnál ő Királyi Szent székiben. Népeknek Fejedelmi egybe-gyűltek, Abrahám Istenéhez egyesültek.

Ezek e' Világnak bölcs tanítói, E' földnek nagy erős őltalmazói. Dicsiret legyen az Atya Istennek, Christussal egyetemben. Szent Léleknek. Amen.

P S A L M U S L.

Miserere mei Deus, secundum &c.

Nota: O mely felelem &c.

Haborúsága Dávid Királynak egykoron nagy vala, Mikor bűnéről Náthán Profeta meg-feddette vala, Keserves szível sirván, Istennek így könyörög vala.

Atya Ur Isten, könyörűly rajtam, te nagy jó-vóltod-ért; Sok bűnemet bocsásd-meg nekem, irgalmaságod-ért: Ne-hadgy Ur Isten, kérlek el-vefzsem, a' te Szent neved-ért.

Rút vagyok Uram, sok bűnimmel mind e' Világ-előtt; De még ennél-is én rútabb vagyok, Istenséged-előtt: Mert fellyül-haladt én álnokságom, az én fejem-főlött.

Szent Templomodot meg-ferteztetém, és meg-szeplősítém; Paráznaságban, és gyilkosságban én magamat ejtém: Szemeid előtt soha Ur Isten el-nem rejtezhetém.

Imé Ur Isten, mind talpig vagyok a' bűnben előtted; Mint tiszta vér-

Gggg 3

ben

ben bé-ferteztetvén, úgy állok előtted: Mint a nyár-level, én úgy reszketek feltemben előtted.

Anyám mikoron az ő méheben engemet fogada, Nagy siralommal, és fájdalommal e' Világra hozta: Bűnben fogada, rólla reám-is a' bűn el-árada.

Nincs hová lennem, nincs hová fognom el-veszett fejemet; Féli, rettegi el-búsult lelkem, az én Istenemet: Vallyon s' mikoron mosfa-el róllam az én bűneimet.

Im eleiben támasztom néki az én bűneimet, Lássa ő maga az én Sz. Atyám halálos sebemet: Kösse-bé nekem orvosságával, keferes szivemet.

Inditson erre téged Ur Isten, igaz fogadásod; Jákób Atyánkra szállott Isteni örök áldomásod: Hogy dicsirtecsék most, és örökké Szent irgalmaságod.

Mely igen tisztá lennék Ur Isten, ha meg-mosogatnál; Bizony a' Napnál, Hóldnál, Csillagnál, szebb lennék a' hónál: Senki nálamnál fejérb nem lenne, ha meg-tisztítanál.

Róllad Ur Isten illy feledékeny többé én nem lennék, Kegyelmes Atyám, ha te kedvedben az-után lehetnék: Jó példa-adó a' bűnösöknek kedves szolga lennék.

Órömet nekem mikor mondanál, és meg-vigasztalnál; Es kegyelmedben hogy-ha mind végig, engem meg-tartanál: Olly nagy fel-szóval, szép dicsiretet én-tőlem hallanál.

Hogy-ha kívánnád áldozatomat, minden jószágomat; Meg-nem tartanám, sem kimélleném tölled én marhámat: De tudom Uram, hogy csak kívánod igaz Vallásomat.

Halgasd-meg azért fohászkodását a' te hivednek; Kik most én-velem sírván, ohajtván együtt könyörögnek: Harámat venni ne hadgy mi-rajtunk, a' mi bűneinknek.

Végezd-el Uram magas kő-falát a' te Egy-házadnak; Adgyad kezekhez már az Országot, áldott fiaidnak: Bizodalommal, nagy reménséggei kit régülta várnak.

Szent

Szent Dávid Király, az ő lelkében így könyörög vala; Az Isten-előtt mikor bűnéről vallást téstzen vala: Es ötvenedik dicsiretiben ezt bé-irta vala. Amen.

P S A L M U S L I I I.

Deus in nomine tuo saluum.

Nota: Vedd-el Ur Isten rólunk &c.

VR Isten kérünk a' te Szent neved-ért, Hogy ne-kárhoztass minket bűneink-ért: De szabadíts-meg a' te Szent Fiad-ért, Christus Urunk-ért.

Halgasd-meg Isten a' mi kérésünket, Hajts ide hozzánk a' te füleidet: Kegyelmes szemmel tekintsed népedet, Ne-útály minket. Mert rajtunk vagon a' mi ellenségünk, Es fel-támadtak kik pusztítanak bennünk: Te Szent nevedet üldözik közöttünk, Légy segítségünk.

Mert bizodalomunk benned Istenünkben, Hogy meg-segitesz mostani igyünkben: Es nem hadsz minket esnünk mi éltünkben, Kegyetlen kézben.

Végre meg-fizetsz mi ellenséginknek, Fejeken töltöd a' kegyetlenekeknek: A' törben ejted, kit nekünk vetettek, Hogy el-veszzenek.

Aldozunk néked azért igaz Hitből, Tisztellyük a' te Szent nevedet szivből: Mert irgalmas vagy te; s' jó mindenestől, Véghetetlenül.

Meg-szabadítsz minden ellenségtől, Keferúséges nyomorúságinktól: Szemünk láttára háborgatóinktól, Es az ördögtől.

Dicsőség néked Menyben örök Isten, Ki Szent Fiadat küldéd értünk testben: Hogy meg-szentelne Szent Lélek Istenben, Mi életünkben.

Amen.

P S A L M U S L I V.

Exaudi Deus orationem meam, & ne &c.

Mikoron Dávid nagy búsultában, Baráti miatt volna bánatban: Panaszolkodván nagy haragjában, Illyen könyörgést kezdé ő magában.

Istenem Uram kérlek tégedet, Fordítsad reám Szent szemeidet: Nagy szűkségemben ne-hadgy engemet, Mert meg-emészti nagy bánat szívemet.

Csak sívok, rivok nagy nyavalyámban, El-fogyatkoztam gondolatimban: Meg-keferedtem nagy búsultomban, Ellenségemre-való haragomban.

Hogy-ha én-nékem szárnyam lőtt volna, Mint a' galamb el-repültem volna: Hogy-ha az Isten engedte volna, Innét én régen el-futottam volna.

Akarok inkább pusztában laknom, Vadon erdőben széllyel bújdosnom: Hogy nem mint azok kőzött lakoznom, Kik igazságot nem hadnak szóllanom.

Ejjel, és nappal azon forgódnak, Engem mi-módon meg-foghassanak: Beszédem miatt vádolhassanak, Hogy fogságomon ők vigadhassanak.

Látod jól Uram álnok sziveket, Csak szemben-való szép beszédeket: De zabolázd-meg az ő nyelveket, Ne-tapodgyák-le hiremet, nevemet.

Ugyan szememmel jól látom őket, En-reám-való gyűlölségeket: Fülemmel hallom ő beszédeket, Igaság-ellen ő végezéseket.

Egész a' Város rakva haraggal, Egy-másra-való nagy boszszúsággal: El-hirefedett a' gazdagsággal, Hozzá-fogható nincsen álnoksággal.

Gyakorta köztők gyűlések vannak, Özvegyek, árvák nagy boszszút látnak: Isten szavára ők nem gondolnak, Mert jószágokban fel-fuvalkodtanak.

Keferű-

Keferűségem ennyi nem volna, Ha ellenségtől nyavalyám volna: Bizony könnyebben szenvedtem volna, Magamat attól meg-óhattam volna.

En barátimnak a' kit vélek volt, Nagy nyájajságom kivel együtt volt: Jó hirem, nevem, tisztességem volt, Fő ellenségem most látom hogy az volt.

Csuda szerelmét én-hozzám láttam, Kivel fokkáig mind együtt laktam: Az Istent véle együtt szolgáltam, Illy álnokságot soha sem gondoltam.

Keferű halál szálljon fejére, Ellenségimnek itiletire: Álnokságának büntetésére, Hitetlenségnek ki-jelentésére.

En pedig Uram, hozzád vigyázok, Reggel, és délben, estve kiáltok: Meg-szabadulást te-tőled várok, Az ellenségtől én meg-szabadulok.

Meg-szegték ezek esküvéseket, Régen el-hadták az ő hiteket: Nem hiszem immár egy beszédeket, Mert meg-próbáltam hitetlenségeket.

Ezeknek szájok, firosb a' vajnál, Sikosb ajakok a' fa-olajnál: Elesb a' a' nyelvek az éles kardnál, Szájokban nincsen egyéb álnokságnál.

Te azért lelkem, gondolatodat, Istenben vessed bizodalmaidat: Rólad el-vészi fáradságodat, Es meg-halgattya te imádságodat.

Igaz vagy Uram itiletedben, A' vér-szopókat ő idejekben: Te meg-nem áldod szerencséjekben, Hofszú életek nem léssen e' földben.

Az igazakat te mind meg-tartod, A' kegyeseket meg-óltalmazod: A' szegényeket fel-magasztalod, A' kevélyeket alá-hagyigálod.

Ha egy-kevelés meg-keferited, Az égő-tűzben őket bé-veted: Nagy hamarsággal onnét ki-vezed, Nagy tisztességre ismét fel-emeled.

Szent Dávid irta a' Soltár könyvben, Ötven-negyedik dicsiretiben: Kérjük az Istent igaz Hitünkben, Hogy velünk legyen minden szűkségünkben. Amen.

Hhhh

PSAL-

P S A L M U S L V I.

Miserere mei Deus, miserere mei, quoniam in te &c.

Nota: Hála-adásunkban &c.

Irgalmazz Ur Isten immáron én-nékem, Irgalmazz Ur Isten immáron én-nékem: Mert te-benned bizik Uram az én lelkem, Es te-benned nyugszik Uram az én szivem.

Szárnyad-alá vetem az én remétségem, Míg el-múlik tőlem az én ellenségem: Es míg el-távozik tőlem az én vétkem, Csak te-benned leszen Uram én örömem.

Te-hozzád kiáltok hatalmas Ur Isten, Mert nincsen én-velem ki most jól teheffen: En ellenségimtől engem meg-mentheffen, Es én dolgaiban ki jóra viheffen.

Velem én Szent Atyám nagy fok jókat tóttél, Mert Menyből énnékem őrizőt küldöttél: En ellenségimtől engem meg-mentettél, Es az én szivemben örömet szerzettél.

Az hatalmas Isten nagy hatalmaóságát, En-hozzáam bocsátta ő nagy igafságát: Es meg-mondhatatlan nagy irgalmaóságát, Hozzáam meg-jelenté nagy jó-akarattyát.

Nékem ellenségim mind a' kik valának, Fene-Oroszlánok mind meg-rontatának: Es te velem lévén, űk nem árthatának, Mert el-vótted Uram erejét azoknak.

Ezeknek ő nyilok, és az ő fegyverek, De semmi nem egyéb, hanem az ő nyelvek: Vermet ástak nékem, és űk belé-estek, Csalárd-ságok miatt őnnőn-magok vesztek.

Azért téged Uram, én fel-magasztallak, Te dicsőségedben hatalmasnak mondlak: Mind e' Világ-előtt Felsegésnek hílak, Es jó-akarómnak tégedet kívánlak.

Kész most az én szivem néked énekelni, Kész most jó-vóltod-ért nagy hálaakat adni: Es mindenek-előtt tégedet vallani, Szent neve-det néked örökké dicsírni.

Kely-fel azért mostan, én nagy dicsőséggem, Légy mindenben nékem

kem most-is segítségem: Erőtlenségemben légy én erősségem, Es veszedelmemben légy őltalmam nékem.

En fel-magasztalom irgalmaóságodat, Es mindenkor vallom te igafságodat: Mind ez egész földön hatalmaóságodat, Mindenkor hirdetem a' te jó-vóltodat.

Szent Dávid Proféta az ő énekében, ű Soltár könyvének ötven-hat részében: Könyörög Istennek keferőségében, Ellensége-előtt való rettegésben.

Egyetemben velle a' mi szűkséginkben, Nyomorúlt vóltunkban e' földön éltünkben: Dicsírjűk az Istent ő dicsőséggében, A' Sz. Angyalokkal énekellyűnk Menyben. Amen.

A Z O N P S A L M U S.

Nota: *O Pater Sancte, mitis atque pie, &c.*

Irgalmazz Uram, irgalmazz én-nékem, Mert csak te-benned bizik az én lelkem: Nincs e' Világon már több segedelmem, Nehadgy Istenem.

Nyugszik én fejem szárnyad árnyékában, Midőn fel-indúl a' nép gonofságban: Es irigykedik reám boszúságban, Hogy ejtsen kárban.

De a' felséges Ur Istenben bizom, Jóra vezérli ő minden én dolgom: A' rágalmazók-ellen nagy őltalmom, Nyelvek ne-ártson.

Mert az én lelkem Oroszlánok-kőzt űl, Kik sebes langal rettentenek környűl: Fogok ellenem mint dárda élesűl, Semit nem réműl.

Meg-szégyenűllyőn az én ellenségem, Artatlan vér-ontók fuffanak tőllem: Mert imádságom hatott magas Menyben, Isten szé-kiben.

Csak benned vagy on azért bizodalmom, Egy igaz Isten kérlek légy őltalmom: Szenvedésemben csak te légy én társom, Es bátorítóm.

Légyen dicsőség annak, és dicsiret, Ki ellenségen tótt illy győzedelmet: Es hamiság-ért meg-veri az embert, Igazat szeret.

Néked ajánlom Szent Atyám magamat, Mint kegyes Atya hogy vífeld gondomat: Dicsírlek azért, áldlak mint Uramat, Halgásd-meg szómat. Amen.

Hhhh 2

PSAL-

P S A L M U S L X I I.

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo, &c.

Nota: Drága dolog az Ur Istent dicsírni, &c.

Saulnak a' Dávidhoz jó szerelme, Hogy meg-szegék hozzája régi kedve: Előtte el-futván egy kietlenbe, Fejét nehezen mentheté-meg tőlle.

Csak óhajtozik sírván Istenéhez, Mert nem bizhatik lám fohúlt fenkihez: De hogy közel nincsen Szent feregéhez, Azt bánnya, hogy nem juthat Felségéhez.

Azért így szól a' felséges Istennek: Reggel néked dicsíretet éneklek; Reménsége csak te vagy én szívemnek, Meg-vigasztalsz, helyt adván kérésemnek.

Csudámra nagyon szépsége házadnak, Vajha ott vólnék, hol téged szolgálnak: Orvofsága én lelkeim fájdalmának, s' Öröme lenne könyvező orcámnak.

Elefztő-szél a' te drága beszéded, Melyben dicsőiségedet ki-jelented: Embernek szívét azzal fel-emeled, Bizodalomra mikor kényszerítet.

Velem vífelem ott-is izit annak, Valahol nékem nyugodalmat adnak: Nagy fok jókat tőlem mindenütt halnak, Edeségedben ajakim mozognak.

Sőt mind egész jóvendő életemben, Aldlak, dicsírlek téged vig örömben: Gyönyörködik lelkem tiszteletedben, Hozzád emelem kezeimet Hitben.

Mint drágalátos illatú kenettel, Es bizodalmas gyenge eledellel: Ugy meg-vidül lelkem éltetésséddel, Mikor vigasztalsz Angyali örömmel.

Azért ajakim csak téged dicsírnek, Szájam, és nyelvem rólad énekelnek: Agyamban-is te-veled beszélgetnek, Ejjel, és nappal téged emlegetnek.

Te vagy, ki nékem váltságot ígírhetsz, Ki engemet Szent szárnyad-alá

alá rejthetsz: Te velem egyedül minden jót tehetsz, Elöttem Uram soha el-nem mehetsz.

Te ígíretedhez mert támaszkodom, Az én lelkemben csak te-benned bizom: En árvaságomat azzal táplálom, Hogy jobb kezédnek árnyékában nyugózom.

Ha kik lennének nékem ellenségim, Halálos-képpen rám dühűt hóhérim: Nagy veszélyben jutnak olyan emberim, Mert léfzen tudom Szent óltalmad enyim.

Ezek-ellen Istennek Városában, Híszem bé-állok én Királyságomban: Örömem nagy lesz Szentséges házában, Meg-vidül én lelkem ismét újjobban.

Ellenségemnek száját bé-pecsétled, Hogy nagy kegyelmed hozzám meg-jelented: Ezt látom hogy mind csak azért miveled, Dicsíretemet hogy gyakorta vegyed.

E' szókat ama' nagy buzgó Proféta, Kinek fő gondgya az Istennek úta: Tanúságunkra mi-nékünk ki-adta, Hatvan-kettődik Sol-tarában írta. Amen.

P S A L M U S L X I I I.

Exaudi Deus orationem meam, cum deprecor &c.

Azon Notára.

Meg-halgassad az én imádságomat, Nagy Ur Isten én fohászkozássomat: Mert csak rád biztam én-magammat, Tőled várom én minden óltalmamat.

Im rettegtet az ellenség engemet, Tarts-meg tőlle, kérlek én életemet: Lám te adtad mind testemet, lelkemet, Kérlek azért, hogy óltalmazz engemet.

Csalárdkodnak ő titok tanácsokkal, Tanácskoznak álnok gondolat-tyokkal: Meg-óltalmazsz engem igazságoddal, Ne-ártsanak nékem hamiságokkal.

Hamisággal élefitik nyelveket, Ugy mint az ő két-élű fegyvereket: Meg-vonták szájokat, mint kéz-ijeket, Lövöldöznek keferű beszédeket.

Hhhh 3

Az ar-

Az ártatlant ők titkon lővöldözik, Alnokságra és halálra keretik:
Nagy hirtelen a' szegényt által-lővik, Mert az Istent csak egy-
szálnét sem félik.

Ezek azok, kik szemben szépet szólnak, De szivekben alnokságot gon-
dolnak: Szegényeknek ők titkon mind tört hánnak, Ő szivek-
ben ekképpen gondolkodnak.

Lám ezekben ezek semmit nem tudnak, Dolgainkban-is ők semmit
nem látnak: Azért tudjuk, hogy mind kezünkben vannak,
Mert el-rejtett tőreinkben akadnak.

Sokkal inkább azért ők gonoszok, Alnokságban nagy gyarlóság-
gal vannak: A' szegények-után ők sívalkodnak, Es mindenkor
nagy álnok szivel járnak.

Te Ur Isten, de által-lővöld ők, Nagy hirtelen és meg-bünteted
őket: Rajtok ejtesz nagy halálos sebeket, Meg-emélted mind
testeket, lelkeket.

Az önnön nyelvek léfzen Ő rontójok, Es halálok az Ő álnok tanácsok:
Kiért méltán meg-szakad az Ő nyakok, Mind éltiglen mert
vóltanak álnokok.

Rájok nézven olly igen csudálkoznak, Az emberek; és mind el-ál-
mélkodnak: Ő szivekben reszketnek, foházkodnak, Mert ezek-
től nagy boszszúságot látnak.

Istennek ők nagy hatalmát hirdetik, Téteményét és ekképpen meg-
értik: Az Ur Istent az-után ők-is félik, Gonofságban magokat
el-nem hiszik.

Nagy örömmel az igazak vigadnak, Igaz szivel a' kik e' földön vannak:
Es az Istenben annál inkább biznak, Es Ő-néki mindenkor há-
lát adnak.

Végét láttyák úgy az hitetleneknek, Ő szivekben örvendnek, dicse-
kednek: Es igazságban inkább ferénkednek, Kiben élven min-
den jót cselekednek.

Sok ének-közt a' Szent Dávid Profeta, Hatvan-harmad részében ezt
bé-irta: Az Istenhez mikor Ő fel-kiálta, Isten néki nagy segítsé-
get nyújta. Amen.

PSAL-

P S A L M U S L X I V.

Te decet Hymnus Deus, &c.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

Sok jó-téteményén nagyon csudálkozván, Szent Dávid Profeta,
és el-álmélkodván: A' nagy Ur Istennek nagy hálákat adván,
Fel-szóval kiálta, im ekképpen mondván.

Tégedet Ur Isten illet a' dicsiret, A' Sionnak hegyén Innepi szentelet:
A' Jerusálemben áldozat tisztelet, Anya-szent-egyházban tiéd
a' dicsiret.

A' te Szent igidet ott prédikáltatod, Irgalmafságodat azzal meg-mu-
tatod: Hogy imádságomat nékem meg-halgatod, Minden
Nemzeteket te-hozzád jutatod.

Rajtam hatalmaztak sokságos bűneim, Ellenem-támattak számtalan
vétkeim: Látom hogy a' Poklot nyilván érdemleném, De Sz.
Fiad-által el-töröld bűneim.

Jól van annak dolga, kit te választottál, Hiveid köziben te-melléd
számláltál: A' te Szent házában néki lakni hattál, Minden ja-
vaiddal elégedni attál.

Nagy igazságodon igen álmélkodunk, Hogy te vagy mi-nékünk
meg-tartó Istenünk: Minden szűkséginkben mi nagy remén-
ségünk, Mert te meg-halgatod ha néked könyörgünk.

Valakik lakoznak e' széles világban, Föld-kerekséginek minden hatá-
riban: Hozzád reménkednek, vannak hatalmadban, Birod,
igazgatod parancsolatodban.

Félnek, és rettegnek földnek határában, Csuda-tételidnek gyakran
látásában: A' Napnak, és Hóldnak fel-támadásában, Minden
népek vannak nagy vigasztalásban.

E' földet meg-látod, elsővel öntözöd, Szép firos fűvekkel meg-aján-
dekozod: Termő gabonával és meg-gazdagítod, A' folyó-vize-
ket szépen meg-árasztod.

Csudálatos-képpen a' te jó-vóltoddal, Az egész esztendő nagy fok-
fel-

főle fírral: Te meg-gazdagítod fok áldomáfiiddal, Pufztákat, halmokat ékes ruházattal,

Juhokkal, barmokkal a' mezőt bé-töltéd, Sok-főle vadakkal meg-is bővőfítéd: Egi-madarakkal fellyül ékefítéd, A' búzát völgyeken nagy bővőn teremted.

Te-néked mind ezek olly igen őrvendnek, Az ő módgyok-szerint néked énekelnek: A' te jó-vóltod-ért tégedet dicsirnek, Nagy hála-adásra mind fejen-ként intnek.

Szent Dávid Proféta az ő énekében, A' nagy Ur Istenben-való őrómében: Ezeket bé-irta nagy szépen versekben, Eneklő könyvének hatvan-négy részében. Amen.

P S A L M U S L X I X.

Deus in adiutorium meum intende, &c.

Nota: Pange lingua gloriosi.

EŐrók Isten figyelmezzél az én segítségemre, Uram Isten siels hamar nékem segedelmemre. Aldott Isten őltalmaz-meg Szent Fiadnak nevébe.

Meg-gyaláztassanak azok, és meg-szégyenűllyenek, Kik keresik én lelkemet, azok mind el-veszűzenek. Aldott &c.

Hátat adni, viszfűa-futni mind kényszerítteffenek, Kik akarnak nékem gonofzt, viszont hátra térjenek. Aldott &c.

Es leg-ottan hatalmaddal viszfűa-veretteffenek, Kik én-rajtam boszfűt téfűnek, nyavalyámon őrűlnék. Aldott &c.

Őrűllyenek mind te-benned, kik tégedet keresnek, Kik szeretik Szent Fiadat, s' magasztalván dicsirnek. Aldott &c.

En pediglen szűkőlkődő, nyomorúlt szegény vagyok, Te Ur Isten se-gély engem, mert csak egyedűl vagyok. Aldott &c.

Te vagy nékem nagy segitőm, te vagy meg-szabadítóm, Azért siels Uram Isten, mert vagy én őltalmazóm. Aldott &c.

Igy könyörge a' Sz. Dávid, Christus Urunk képében, Most könyörög Kereszfűenség ő nagy veszedelmében. Aldott Isten őltalmaz-meg, Sz. Fiadnak nevében. Amen.

PSAL-

P S A L M U S L X X I I I.

Ut quid Deus repulisti &c.

HOgy Jerusálemnek drága Templomát, El-dúlatá régen és ő Városát: Az Antiochus ki birá siriát, A' hivek tőnek illy panaszol-kodást.

Miért Uram Isten hogy így el-vetél, Hogy Szent kezeiddel nem fedzetél? Miért népedtol el-idegenedél, Hogy ellenségnek minket így engedél?

Térj-meg haragodból, légy őltalmazó, Szegény juhaidnak légy igaz-gató: Ki válogatván csak te-néked való, Te Szent helyeden, és hegyeden lakó.

Lám néki Sionban maradást adál, Véle egyetemben te-is ott lakál: De már tekints-meg hogy mire jutatál, Te-is helyedtől szintén meg-fosztatál.

Záfűlőjokat őltár-feliben rakák, Nálunk győzedelmes jeleket hagyák: Mint régen házad fok mivefek rakák, Így végre pufztán nem kevesen hagyák.

Erdőllők módgyára fejsze fok vala, Pőrőly kalapácsal elegyes vala: Tűz égetésre Czifra mégyen vala, Ez kár nevednek csak szidalom vala.

Fottig meg-alázák ékes házadat, Földig le-vonának fok Egyházakat: Rettegűk illyen szőrnyű tanácsodat, Hogy el-fogyattyák te maradékidat.

Nincsen már előttűnk ki tanitana, Jővendő dolgokról bizonyitana: Vigasztalásban ki jóra szöllana, Es Templomodban szin helyén állana.

Mikor jő-el immár ezeknek vége, Vallyon népeidnek hol léfűzen helye? Ellenséginknek míg hat-el ereje, Ha jút-meg Uram néki-ek érdeme?

Mit halogatod már itiletedet, Vond-ki kebeledből te kezeidet: Jelents-meg hozzánk a' te jó kedvedet, Te vagy Királyunk, el-ne hadd népedet.

liii

Ten-

Tengernek Ur Isten, te birod vizét, Melyben el-merítéd Pharaohó népét: Te Sárkányoknak, Czet-halaknak fejét, Egész e' földnek tartod erősségét.

Lám nagy csuda-képpen adád életét, A' pusztaban; tartván Juda nemzetét: Te foghatod-meg ki-folyó kút-fejét, Es nagy vizeknek élteted ő erét.

Tiéd a' nap, és éj, setét, és világ, Te rendelésedben vagy on ez Világ: Tél, és meleg Nyár, által azon nem hág, Valamit nekik Szent Uraságod hágy.

Gondold-meg Uram már te szidalmadat, Es Szent házaidnak pusztságokat: Te népeidnek szánnyad halálokat, Kiket tartál, mint Gerlicze madarat.

Kérünk ne-felejts-el szintén annyira, Frigyednek hogy esék valami héja: Tekints a' földnek fok nyomorúltira, Kinek Világok, csak merő nyavalya.

Fogadd szegényeknek ohajtásokat, Ujits-meg örökre gyalázattokat: Hadd dicsirhelsék a' te jó-vóltodat, Ellenségidből te tethsz foglyokat.

Mert csak szidalomban Nevedet hozák, Hogy veszedelemben népedet hagyák: Imé örökké lám ugyan el-szokák, Tűrésed eddig, de mire kóftolák.

Dicsiret, dicsősség az Ur Istennek, Szent Fiával együtt a' Szent Léleknek. Hetven-harmadik Soltár énekének, Szent Dávid írta dicsiret Istennek. Amen.

P S A L M U S L X X V I.

Voce mea ad Dominum Clamavi, &c.

Nota: Menyországnak Királynéja, &c.

AZ Ur Istent magasztalom, Jó-vóltáról gondolkozom: Mindenkor hozzá folyamom, Mert meg-halगत azt jól tudom.

Számtalan kinokban valék, Bűneim-ért kit érdemlék: De ismét meg-könnyebbülék, Mihelyt vigasztalást hallék.

Nagy

Nagy háborúság lelkemben, Sok rettegés vólt szivemben: Nyomorúlt valek testemben, Tellyes minden életemben.

El-terjesztvén kezeimet, Kiáltottam Istenemet: Csak bé-sem hűntam szememet, Nem lestem sohúlt helyemet.

Magamban én dolgaimról, Előbbeni életemről: Kedves szép nyájasságomról, Gondolkodtam énekemről.

Ennél inkább búsitottam, Magamat szomorítottam: Lelkemben csak háborodtam, Tűfakodván ezt mondtam.

Tölle Isten mind örökké, Hiveit el-vetheti-é? Kegyelmet meg-vonhattya-é? Vallyon meg-tagadhattyá-é?

Istennek nagy esküvése, Fia-által lótt kötése: Egyszer-való végezése, El-múlhatik-é beszéde?

Ez lón az én betegségem, Szivemben nagy gyótródésem: De másfelől bátorságom, Vayon olly nagy vigaságom.

Régi nagy irgalmaságát, Hiszem Istennek hatalmát: Hozzám nagy jó-akarattját, Mely el-fordittya haragját.

En bűnőmet látom vala, Szivem azért retteg vala: Mikor magára néz vala, Bátorcodni nem-mér vala.

Nagy erőssen igaz Hittel, Magam Isten beszédével: Kegyelmes igiretivel, Bátoritám Szent Lelkével.

Erős Pharaohó fegyverét, Izraelnek ellenféjét: Mind el-vesztéd nagy seregét, Mutatván karod erejét.

Néked Uram felelemmel, Mind szolgálnak nagy örömmel: A' vizek-is fietséggel, Utat adnak rettegéssel.

Erős vitéz mint népeit, Az Ember ő két szemeit: Mint jó pásztor ő juhait, Ugy tartya Isten hiveit.

A' hiveknek számok vayon, Nevek nálla irva vayon: Hajok-szálla számán vayon, Rájok olly nagy gondgya vayon.

Ne-fély azért háborúdban, Oh én lelkem nyavályádban: Erős légy bizodalmodban, Istennek vay őltalmában.

Meg-számlálta járásodat, Fel-jedzette siralmidat: Mind fel-írta nyavalyádat, Ugy viseli nagy gondodat.

liii 2

Ha ke-

Ha kevelsé ostorozott, Azzal téged el-nem hagyott: Inkább kezéhez tanított, Mint jó Atya úgy oktatott.

Szent Dávid Soltár könyvében, Hetven-hatodik részében. Dicsir-
tetsék egy Felsőben, Tellyes Szent Háromság, Amen.

P S A L M U S LXXVIII.

Deus venerunt gentes &c.

Nota: Urnak szolgái no dicsirjétek &c.

Felsőges Isten, néked jelentyük mi nagy nyavalyánkat, Panaszol-
kodván előtted mondgyuk mi boszszúságinkat.

Mert el-bé jöttek a' pogány népek, te örökségedben, Meg-ferteztet-
ték Szent Templomodot a' te hiveidben.

Mind el-pufztíták Jerusálemet, a' Keresztyénséget, Rabságra vittek
gyenge szűzeket, és fok özvegyeket.

Vagyunk immáron csak nagy szidalom, mi szomszédóságinknak, Es
meg-csúfolás minden népek-közt, kik környülünk vannak.

Meddig haragszol, felséges Isten végetlen ellenünk? Boszszú-állásod
mint a' sebes tűz fel-gerjedt ellenünk.

Fordítsad immár te haragodat a' pogány népekre, Kik nem ismérnek
téged Ur Isten, ó idvefségekre.

Az Országokra kik segítségül nevedet nem hiják, Szent Felsőgednek
parancsolatit semminek alittyák.

Ne-emlekezzél régi bűnűnkéről, de hamarság minket, Elől vegyenek
irgalmasságid, ne-hadgy Uram minket.

O Idvezítő, édes Istenünk segély-meg már minket, A' te nevednek
dicsősége-ért, szabadíts meg minket.

Es légy kegyelmes te Szent neved-ért a' mi bűneinknek, Hogy ne-
mondhassák a' pogány népek, hol vagyon Istenek.

Jusson elődben foházkodások a' szegény foglyoknak, Te hatalmad-
dal ments meg mind a' kik halálra tartatnak.

Mi pedig földön kik te népeid, és juhaid vagyunk, Kiket legeltetsz te
Szent igiddel, néked hálát adunk.

Es Nem-

Es Nemzetségről Nemzetségekre tégedet hirdetünk, Tisztelséged-
ről, s' dicsőségedről örökké éneklünk.

Igyen könyörög Szent Dávid Király, ellenségi-ellen, Mint írva va-
gyon Soltár könyvének hetven-nyolcz részében. Amen.

P S A L M U S LXXXI.

Deus stetit in Synagoga Deorum, &c.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

AZ Ur Isten áll, minden Biráknak gyülekezetiben, Akarja látni mit
cselekednek törvény-tételekben, Rájok figyelmez, hogy ők
mit ízolnak törvény itéletben.

Eleit veszi igazságával, ó álnokságoknak, Es hatalmával ellene-támad
méltatlanságoknak, Es ó azt mondgya, most, és mindenkor
az hamis Biráknak.

Miglen itiltek ti hamis Birák, mindent álnoksággal? Mert lám rólla-
tok, kőtség azt mondgya, minden igazsággal, Rakva kezetek,
és erzenyetek fok hamis birsággal.

Igazat azért ti itillyetek a' nyomorúltaknak, Törvény-tételben, ti ne-
ártsatok a' szegény árváknak, Ne-kedvezetek az ajándék-ért
hamis gazdagoknak.

Es meg-mentsétek a' szegényeket, az hatalmasoktól, Az igazakat, és
özvegyeket minden kár-vallástól, Szegény kőtséget hamis ro-
vástól, fok húzás-vonástól.

Istenek vattok itt e' Világon, az Isten azt mondgya, Mert ó képi-
ben hagyott titeket, az irás azt tartya, Jól meg-lásátok mit csele-
keztek, néktek ó azt hadgya.

Vattok minnyájan a' Felsőges Ur Istennek fiai, Es igazságot ha ti itil-
tek, néki maradéki, Oltalmazásban, és büntetésben kedve-
ző szolgái.

De ti ezeket mind hátra-vetvén, meg-nem gondollyátok, Hogy a'
mi vólna a' ti tisztetek, abban el-járnátok, Azért ki-tetfzik e' Vi-
lág-előtt minden álnokságtok.

liii 3

Meg-

Meg-hidgyétek azt, ti álnok Birák, hogy meg-gyalázódtok, Az Isten-előtt mikor állotok, igen meg-pirúltok, Itélet napján hitetle-
nekkel, ti mind el-kárhoztok.

Mert nem álhattok a' halál-ellen, hatalmaságtokkal, Es az Istennek
harag ja-ellen, ti álnokságtokkal, Meg-kell halnotok egyenlő-
képpen, ti gonofságtokkal.

Itt e' Világon a' nyomorúttak Istenhez kiáltnak, Birák róllatok az Ur
Istennek illyen szókat szólnak: Kelly-fel Ur Isten, tégy itéletet e'
gyarló Világnak.

Mett te lakozol öröktül-fogva magas Menyországban, Es uralkodol
Szent igid-által te Szent-egy-házadban, Tégy itéletet itt e' Vi-
lágon itilő-birákbán.

Szent Dávid irta e' beszédek, ő Soltár könyvében, Mellyet ki-ada
dicsiretinek nyólczvan-egy részében: Hogy jobbúlyanak az ha-
mis Birák, ő itéletekben. Amen.

P S A L M U S L X X X V.

Inclina Domine aurem tuam.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

AZ jó Hitű ember szelíd e' Világon, Senkire nem támad, bátor
bofszút lásson: Meg-elégzik azzal hogy az Urra fússon, Ellen-
ségi-ellen; és imillyent szóllyon.

Figyelmezzél Uram kérlek ide hozzám, Mert ha meg-tekinted, nagy
az én nyavalyám: Szegény fejem immár szintén meg-alázám,
Hogy ellenségimnek magamat meg-hajtám.

Azért te szolgálódnak fiéss óltalmára, Hogy a' gonoszokkal ne-jussak
halálra: Csak tégedet várlak az én váltságomra, Es rajtok éret-
tem bofszú-állásokra.

Vigasztald-meg a' te szolgálódat Ur Isten, Mert lelkem te-hozzád eme-
lem szüntelen: Lám csak te vagy az jó kegyelmes Ur Isten, Min-
denekhez, a' kik vannak igaz Hitben.

Véghetetlen a' te jó-téted mi-hozzánk, Menyből-is e' földre szemeid
mi-re-

mi-reánk: Mikoron imádunk fiéss ide hozzánk, Hogy meg-ne-
emélszen számtalan nyavalyánk.

Sok Istenek-közzül, kiket e' Világ néz, Nincs senki hasonló hozzád,
ki csudát tész: Temérdek sok népet mert egyedül ismérsz,
Szent tiszteletedre csak te-magad-ért híjisz.

Mert csak te vagy Felség, e' széles Világban, Kinek mássa nincsen
uralkodásában: Mindent arra vihetsz hatalmaságodban, Kiket
egyedül bírsz szabad-akarásban.

Utáidra oktas engemet Ur Isten, Hogy éllyek e' földön te isméreted-
ben: Erősíts napon-ként a' te felelmedben, Hogy én szívem
áldgyon téged igaz Hitben.

Dicsirlek-is inkább szívemből örökül, Mert jó-vóltod látom hozzám
mindenestül: Hálá légyen néked én-töllem vég-nélkül, Hogy
meg-mentéd lelkem halálos inségtül.

Mert kész vagy Ur Isten te a' kegyelemre, Hajlandó a' jóra, mi segítsé-
günkre: De sok tűrés-után ha térsz büntetésre, Gonoszok el-
vesznek csak hamar végtére.

Te nagy jó-vóltodban, és fogadásodban, Könyörűly én-rajtam az én
nyavalyámban: Részelteid szolgálódat te áldomásodban, Tarts-
meg szolgálódnak fiát a' halálban.

Hogy a' kik gyűlölnék, életemet bánván, Legyenek miattam mind
meg-gyaláztatván: Lássák-meg hogy Uram szeretsz engem
nyilván, Keserűségemből öröme támasztván.

Ezek Szent Dávidnak, a' kevély nép-ellen, Buzgó imádsági e' földön
éltében: Irtá-bé nyólczvan-öt szép dicsiretiben, Dicsirjük az
Istent mind örökké, Amen.

P S A L M U S X C I.

Bonum est confiteri Dom:

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

MEly igen jó az Ur Istent dicsirni, Felségednek én Uram énekelni:
Szent nevedet dicsirvén magasztalni, Es mindenütt e' Világon
hirdetni.
Igen

Igen reggel irgalmadat hirdetni, Igafságot felölled kiáltani: Hege-
dúvel, Orgonával zengeni, Minden éneklő szerzőszámmal tisz-
telti.

Csuda-képpen meg-vigasztal engemet, Minden-némű te nagy csele-
kedeted: Kezeidnek munkájával örvendek, Teremtőmnek,
Meg-váltómnak éneklek.

Ha szívemben, lelkemben meg-gondolom, Mely nagyoknak dolgai-
dat én látom: Mélységesnek jó-tétedet alítom, Uram azon olly
igen csudálkozom.

Az esztelen ember, ezt nem isméri, A' hitetlen, bolond ember, nem
érti: Kinek róllad nincs igaz ismérleti, Szent Fiadban mert nin-
csen néki Hiti.

E' Világon gonoszok gyökereznek, Kik mindenkor hamissan csele-
keznek: Mint a' fűvek virágoznak, terjednek, Hogy örökkül
örökké el-vefzzenek.

Lám ezeket Felséges Uram Isten, Meg-bűnteted, mert te vagy örök
Isten: Kik támadnak a' te Szent igid-ellen, Viaskodnak a' te
hiveid-ellen.

Sokan vannak, kik ritkán emlékeznek, Kik soha nem engednek be-
szédednek: Imé Uram mely nagy hamar el-vefznek, Es nagy
hamar tölled meg-bűntetődnek.

Te vagy azért kegyes éltetőm nékem, Ki nem örülsz bűnősnek el-
vefztiben: De inkább örvendesz meg-térésében, Es mind
örökké-való életében.

Az én birodalmam olly erős léfzen, Hogy Unikornishoz hasonló lé-
fzen: Ellenségimen győzedelmet véfzen, Gonoszoknak el-vefz-
teket én nézem.

Róllad Uram a' kik meg-emlekeznek, Az igazak; kik igaz Hitben
léfznek: Mint a' pálma, szintén úgy meg-zöldülnek, Mint Ce-
drus-fák ugyan meg-gyökereznek.

Istennek ő házában plántáltatnak, Anya-szent-egyházban meg-virá-
goznak: Mindenkoron néki gyümölcsöt hoznak, Igaz Hittel,
jámbor életet valnak. Ur az

Ur az Isten, igaz minden dolgában, Hatalma egész földnek határa-
ban: Semmi kőzi nincsen a' hamisságban, Dicsőőség, gazdag-
ság az ő házában.

Soltárának kilenczven-egy részében, Ezt meg-irta Szent Dávid éne-
kében: Az ő népét inti e' dicsiretben, Ur Istenben ne-essenek
kétségben. Amen.

P S A L M U S X C I V.

Venite exultemus, &c.

IEr örvendezzünk az Ur Istennek, Es énekellyünk az ő Szent nevé-
nek: Idvefység-felől egy reményünknek, Mi óltalmunknak, ke-
gyes éltetőnknek.

Siefsünk hozzá dicsirettekkel, Hálá-adással, és könyörgésünkkel:
Eneklésünknek szép zengésével, Szent Angyaloknak nagy fok
feregével.

Mert az Ur Isten a' mi Istenünk, Kegyes Királyunk, erős Fejedel-
münk: Minden Istenek-felett mi-velünk, Igaz óltalmunk, és
mi segítségünk.

Csak egyedül ő bír mindeneket, A' mélységeket, és a' nagy hegyeket:
Minden hatalmas erőfsegeket, Az őrdögöket, és az embereket.
Ő teremtette a' széles Tengert, Es benne-való nagy szép szigeteket:
Csak ő formálta a' száraz Földet, Es azon-való drága szépsé-
geket.

Jer hajtsunk fejet, térdet nékie, Es borúlyunk-le arczal ő-előtte: Az
Ur Istennek nagy tisztefsege, Forogjon szánkban ő szép dicsirete.
Az ő szózatyát mikor halljátok, Ti sziveteket nékie adgyátok: Ugy
halgafsátok, és fogadgyátok, Hogy késértetben soha ne-jussatok.
Mert jól tudgyátok régen mint jártak, A' kik ellene igen rugóldoztak:
Az igirt földre bé-nem juthattak, Mert szót fogadni soha nem
akartak.

Dicsiret néked Atya Ur Isten, Légyen dicsőőség néked Fiú Isten: Tisz-
tefseg néked Szent Lélek Isten, Három izemélyben, Egy örök
Ur Isten. Amen. Kkkk PSAL-

P S A L M U S X C I X.

Jubilare Deo omnis terra: Servite &c.

Nota: Ez földön ti minden népek, &c.

Eőrüllyetek az Istenben, Szolgáljatok vig örömben: Egész föld kerekiségében, Gyüllyetek mind eleiben.

Mert csak ő a' mi Istenünk, Es teremő Fejedelmünk: Hogy szép mezein legellyünk, Az Ur mi-nékünk vezérünk.

Templomába mind bé-gyüllyünk, Dicsiretet néki tegyünk: Szép hála-adást készicsünk, Szent nevének énekellyünk.

Mert kegyelmes az Ur Isten, Könyörülvén az Emberen: Kegyelme-nek vége nincsen, s' Meg-halगत minket kegyessen.

Ezt meg-irta nagy örömben, Szent Dávid a' Soltár könyvben: Kilen-czven-kilencz részében, Dicsirjük Istent szivünkben. Amen.

P S A L M U S C X I I.

Laudate pueri Dominum, &c.

Nota: Nagy bánatban Dávid mikoron &c.

Keresztyének kik e' földön lakoztok, Neveteket az Istennek adtátok: Az ő Nevét szüntelen ti áldgyátok, Véle végre hogy ti uralkodgyatok.

Mind e' Világ az ő Nevét dicsirje, Légyen áldott az ő Neve, azt kérje: E' Világot mind magához térítse, Hadd kóstollyák mely nagy ő kegyessége.

Nap-kelettől-fogván, Nap-nyugotiglan, Az ő Nevét dicsirjük mind addiglan: Mert Szent neve ő néki halhatatlan, Jó-voltából mitőlünk foghatatlan.

Az Isten uralkodik mindeneken, E' Világon minden pogány népeken: Dicsősége vagyon néki Mennyégben, Órúlnunk kell nekünk ezen szivünkben.

Kicsoda olly hatalmas Országában, Mint a' Christus, ki lakik magaságban? Mindeneket néz ő nyavalyájában, Es lelkinék igen nagy fájdalmában.

Fel-eme-

Fel-emeli földön a' szegényeket, A' ganéjban fetrengő bűnösöket: Hogy hatalmása tehesse mind őket, Kik ő-benne helyhezte-tik sziveket.

A' magtalant az Ur Isten meg-áldgya, Magzatokkal őtet bővön meg-láttya: Es életét néki meg-szaporította, Mind örökké életében táplállya.

Mert a' Christus a' Menyországából nézi, Az alázatosokat meg-tekintti: De a' kevélyeket igen gyűlöli, Világ bölcseségét meg-szö-gyeníti.

Szent Dávid irta ezt a' Soltár könyvben, Enekének száz tizen-két részében: Anya-szent-egyház énekli örömben, Az Istennek ő nagy dicsiretiben. Amen.

P S A L M U S C X X I.

Letatus sum in his, &c.

Nota: O Mennyei nagy boldogság, &c.

Eőrül, s' örvend az én szivem, Meg-újul bennem vig kedvem: Mikor illy szót hal két fülem.

Az Ur Templomában megyünk, Hogy az Isten-előtt legyünk: s' Ked-ves áldozatot tegyünk.

O mely ékes hely a' Sion, Szép vóltával magához von: Fundáltatott a' kő-szálon.

Az Ur népe oda gyűl fel, Csak egy Szent-is nem marad-el: Mikor ar-ra adatik jel.

Ott helye a' könyörgésnek, Az Isteni tiszteletnek: Hallása Szent igi-jének.

Kérjük az Istent hogy ennek, Adgyon bő áldást e' helynek: Órüllyön a' békeességnek.

Belől benne szép békeesség, Mezein légyen a' bőség: Népén Isten-től kedvelség.

Dicsirteféssél Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Szent Lélek Isten-nel, Amen.

Kkkk 2

PSAL-

P S A L M U S C X X I X.

De profundis, &c.

Nota: Kőveti vala Christus csudáját &c.

Felséges Isten, hozzád kiáltunk nagy keferűséggel: Kőnyőrgűnk néked, hogy légy segítségvel.

Tekints mi-reánk, kérűnk Ur Isten, illy nagy szűkségűnkben: Es segély minket erőtlenségűnkben.

Miként a' foglyok, tőmlőcz-fenekin erőssen kiálnak: Senki nem hallja, sem kőnyőrűl rajtok.

Pokolnak kínnya, bűnnek foksága, dűhőskődik rajtunk: Légy segítségvel, hogy mind el-ne veszfűnk.

Ha bűneinket te meg-tartándod, felséges Ur Isten: Vallyon ki lész en előtted bűntelen?

Nincsen ártatlan, nincsen bűn-nélkül fenki te-előtted: Azért kőnyőrgűnk, útunkat vezérlyed.

Mert csak te-nállad vagy on kedveség, és nagy irgalmaság: Christus I E S U S-ért bűnűnkből szabadság.

Őrvendez szívűnk, felséges Isten, te igiretedben: Es hozzánk-való nagy kegyeségben.

Oh méltóságos nagy irgalmaság, kegyesség mi-rajtunk: Bűnnek, őrdőgnek nincs hatalma rajtunk.

Meg-szabadúltunk a' Christus-által, őrók kárhozattűl: Nincsen felel-műnk immár a' haláltűl.

Oh egy reménség, Menybéli Isten, bizony egy segítség: Te szolgaidnak légy őrók idveség.

Dicsiret néked Atya Ur Isten, a' te Szent Fiaddal: Es mind őrókké Szent Vigasztalónkal. Amen.

P S A L M U S C X X X I I I.

Ecce nunc benedicite Dom:

VRnak szolgálai, no dicsirjétek minnyájan az Urat: Magasztallyátok, és meg-áldgyátok, minnyájan az Urat.

Ti kik

Ti kik állotok Urnak házában, őrók dicsőőségben: No dicsirjétek Istennek Fiát, az egy igaz Hitben.

Emellyétek-fel ti kezeteket, Ur szolgálattyára: Es az mint lehet ti dicsirjétek, irgalmaságára.

Viszont az Isten, ki teremtette Mennyet, és a' földet: Meg-ajándékoz földön, és Mennyen, ezek-ért titeket.

Miként őróktűl, te dicsirtettél, felséges Ur Isten: Most, és mindenkor te Szent Fiaddal, áldásál Ur Isten.

Dicsiret néked Atya Ur Isten, a' te Szent Fiaddal: Néked Szent Lélek egy őrók Isten, a' Szent Háromsággal. Amen.

P S A L M U S C X L I I I.

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad &c.

Nota: Irgalmazz Ur Isten immáron énnékem, &c.

Minden állat dicsir Ur Isten tégedet, Féli, és rettegi fenyegetésedet: Es fel-magasztallya te Szent Felségedet, Azért én-is áldom a' te Szent Nevedet.

Mert te igazgatod minden dolgaimat, Viseled a' hadban ügyemet, gondomat: Forgatod kezemben a' harczon szablyámat, Te tanítod vinni az én újaimot.

Csak te-benned vagy on minden bizodalمام, Te vagy én Istenem, az én diadalمام: Te vagy bátorságom, én erős kő-váram, Csak te vagy paísom, bizonyos őltalمام.

Kezemben adod még én ellenségimet, Ki mostan el-hordgya édes Nemzetimet: Szertelen pusztíttya szép síros földemet, Gyakor-ta le-vágja erős vitézimet.

Mennyi fok jót tőttél Uram már én-velem, Te Szent Felségedtől honnan érdemlettem? En halandó bűnős tőlled tiszteltettem, Sok ajándékidat már napon-ként vőttem.

Jól-lehet meg-bántott az én Atyám téged, Es nagy fok bűnőkkel káromlott tégedet: Minden Nemzetségem vétkezett ellened, En-is fok bűnőkkel bántottalak téged.

Kkkk 3

De ha

De ha teremttél ő bűnös véreből, E' Világra hoztál te nagy jókedvedből: Meg-menttérel engem őrdögnek kezéből, Mikor ki-tisztítál az én bűneimből.

Nem szégyenlem Uram róllad emlekezni, Mind e' Világ-előtt benned dicsekedni: Minden állatokkal tégedet dicsírniem, Lelki, testi jókat csak te-tőlled kérnem.

Tudom mint az árnyék el-múlik életem, Minden tehetségem, és cselekedetem: Mint a' szép folyó-viz el-múlik mellőlem, De még is könyörgést hally Uram én-tőllem.

Ha te minket tartasz te őrókségednek, A' Christus I E S U S-ban választott népednek: Ne-hadgy hatalmokban az idegeneknek, Kik mind azon vannak, hogy meg-emélszenek.

Noha meg-érdemlyük az ostort te-tőlled, Mind-az-által minket ha el-vetéz előled: Es a' te népedet ha meg-nem kiméled, Hanem fottig őket mind a' földhöz vered.

Mit fognak mondani a' pogányok róllad, A' nagy sok káromlást Uram osztán hallyad: Oltalmazni a' te népedet nem tudtad, Az ő éh torkokban azért tafzítottad.

Ne mondgyák-e Uram ezt a' hamis népek: De vallyon s' hová lótt mostan ő Istenek? Mi reménségünk-ért csúfolnak bennünket, Es a' mi Hitünk-ért meg-pókdósnak minket.

Kegyelmezz-meg azért a' te seregednek, Kit sok Nemzetségek mostan környül-vóttek: Mint a' tenger vize úgy meg-környékeztek, Ha Szent Felségedtől meg-nem rettentetnek.

Tekints reánk immár magas Menyországából, Mutasd-meg magadat irgalmaságodból: A' te hiveidet ments-ki a' rabságból, A' pogány népeknek ő vas-igájából.

Te adsz diadalmat a' te Királyodnak, Erőt, s' bölcseséget az ő tanácsinak: Légy vezére azért a' mi Királyunknak, Es bátorítója minden hadainak.

Vedd-el bátorságát mi ellenségünknek, Ronts-meg erejeket a' pogány népeknek: Mutassad magadat mi Fejedelmünknek, Erős hadnagyunknak, és mi vezérünknek. Hogy

Hogy meg-menekedvén a' nagy ellenségtől, Téged dicsírhesünk mi tellyes szivünkkel: Néked hálát adgyunk nagy lelki örömből, Mint kiket ki-vóttél ennyi inségekből.

Es a' mi magzatink te-néked éllyenek, Szent isméretedben fel-nevedgyenek: Te Szent-egy-házadba mind éppülhessenek, Az örök-életbe hogy veled legyenek.

Engedd éppíteni romlott házaikat, Fordítsad öröme mi sok siralminkat: Szaporítsad Uram minden jószáginkat, Es újíts-meg immár a' mi napjainkat.

E' Világ fiai, azt mondgyák bölldognak, A' mely népnek ezek testfzerint meg-vannak: De mi Keresztyének azt tartjuk bölldognak, A' kik az hatalmas Ur Istenben bíznak.

A' Szent Dávid Király így könyörög vala, Hogy ellenségivel szemben mégyen vala: Kik-ellen ótalma csak az Isten vala, Száz negyven-harmadik énekében hadta. Amen.

P S A L M U S C X L I V.

Exaltabo te Deus meus Rex &c

Nota: Szent Dávid Proféta az Istennek nagy &c.

NAgy hálá-adással magasztallak téged én Istenem, Kegyelmeségedről valamikor én meg-emlekezem, Örökkön örökké minden-napon téged kell dicsírniem.

Olly nagy tiszteletre, dicsiretre töllem méltó vólnál, Ha hozzád illendő tiszteséget én-nállam találnál, De nincsen mit adnom többet Uram, az hálá-adásnál.

Időrül időre én hirdetem hatalmaságodat, Az idvezítésben, teremtésben-való jó-vóltodat, Mert nagy szerelmedből nem kiméled töllem Szent Fiadat.

Meg-jelented nekem régtül-fogván-való titkaidat, A' te vigasztaló, bátorító öröm-mondásodat, Te Szent Lelked-által, onnan értem jó-akarodat.

Örök dicsőségre, tiszteségre hogy engem hivattál, Az én bűneimnek

nek nagyságából mikor ki-tisztítál, Akkoron mutatád, hogy magadnak engem választottál.

Pecsétes gyűrűddel, Szent Lelkeddel magadnak foglalál, Erős reménységgel, igaz Hittel szépen fel-ruházál, Örökös társává mert Christusnak engemet választál.

Vala Uram nékem, te-előtted nagy fok adótságom, Kiért te Szent Fiad Jesus Christus lón értem váltságom, Azért vagyon mostan én szivemben ilyen bátorságom.

Sokszor emlekeztem jó-vóltodról, én nagy szűkségemben, Kit meg-is köszönni én nem tudok, tellyes életemben, Azért kiált hozzád az én lelkem ó nagy örömében.

Felette irgalmas, mert kegyelmes, kegyes Istenem vagy, A' meg-büntetésre, vereségre, haragra késő vagy, Hosszú ideiglen szenvedhető, irgalmas Isten vagy.

Reám szive-szerint, mint fiára Atyám nem haragszik, Erőtlenségemért mikor vér-is, kedve-ellen esik, Ha sanyarú kézzel nyúl-is hozzám, még-is jómra esik.

Az ó nagy jó-vóltát az Vr Isten, nem csak rám terjeszté, Jókra, gonoszokra, Napot, Hóldot ó ki-szélesíté, Földet, és a' Mennyet életünkre, mi-nékünk teremté.

Nincs nagyobb jó-téted soha velem, irgalmaságodnál, Nagy kegyelmiséged fellyebb árad te igazságodnál, Szent Fiad érdeme nagyobb Vram, én álnokságimnál.

Csuda jó-vóltodból meg-támaztad, a' kik el-nem esnek, Kegyelmeségedből fel-emeled, kik immár el-estek, Erőtlenségekből el-nem űzöd, a' kik vétkeztenek.

Im minden állatnak, fok szemei csak te-reád néznek, Ó nagy szűkségekben, éhségekben tégedet keresnek, Teremtő, éltető Isteneknek, tégedet jelentnek.

Segélled etellel, és itallal minden szűkségekben, A' holló-fiaknak eledelet adsz, az önnön fészkekben, Mikoron annyoktól el-hagyatnak ó nagy éhségekben.

Csak

Csak meg-vonzod Uram a' szűkségben erős hatalmadat, Ismég ha akarod, a' bőségre ki-nyújtod karodat, Kegyelmeségedet így mutatod, hozzánk jó-vóltodat.

Igen igaz-mondó vagy Ur Isten, minden dolgaidban, Kit egyszer meg-mondasz, soha senki nem ér téged másban, Az nagy vigasága énl elkemnek minden bánattyában.

Nagy közel vagy hozzám én Istenem, mint Atya fiához, Az én kiáltásom fel-indítson a' meg-halgatáshoz, Mert tiszta lélekből megyek hozzád, mint édes Atyámhoz.

En akaratomat cselekedted jó-akaratodból, Igaz törvényt töttél én-felöllem, Uram mindenekből, Sokszor le-vetettél, meg fel-vöttél kegyelmiségedből.

Meg-őrizted Uram mind azokat, kik téged szerettek, Hálá legyen néked el-nem vesztek, kik benned hittének, Kiért mind örökké minden Szentek tégedet dicsirnek.

Erős óltalma vagy, és gyámola a' szegény árváknak, A' nyomorútnak hivattatol egyedül Attyoknak, Légy meg-szabadítónk, Uram most-is, mi-nékünk foglyognak.

Te-néked Ur Isten mind ezek-ért adok nagy hálákat, Kérlek hogy végiglen mind meg-tartsad ebben fiadat, Kik téged tisztelnek mind örökké mint édes Attyokat.

Illyen hálá-adást Dávid Király tón a' Soltár könyvben, Ó dicsiretinek száz és negyven-negyedik részében, Hogy hálákat adgyunk az Istennek mindenkor szivünkben. Amen.

P S A L M U S C X L V I . & C X L V I I .

Laudate Dominum quoniam. & Lauda Jerusalem Dominum.

DRága dolog az Ur Istent dicsirni, Szine-előtt kegyessen énekelni: Ekes dolog Szent nevét magasztalni, A' hiveknek ó előtte szolgálni.

A' Jerusálemet lám ó szereti, Anya-szent-egyházát szépen éppíti: Törvényével böldegül ékefti, Az Izraél fiait egyben-gyűjti.

LIII

Ó gyó-

Ó gyógyít-meg szomorodott sziveket, Vigasztallya a' meg-bádogyatt lelkeket: Ó enyhít-meg fok keferűségeket, Mind testi, és lelki betegségeket.

Nagy számot tart ő választott népére, Mert tudtára Csillagoknak-is neve: Gondot visel ennyi számtalan rendre, Azért hogy ne-te-kintene népére?

Felséges Ur, a' mi Mennyei Urunk, Olly nagy erős, és hatalmas Királyunk: Kinek bölcseségétől távul állunk, Ertelmében mert véget nem találunk.

Ez ő-néki csudálatos tanácsa, Hogy a' szelideket fel-magasztallya: De a' kevély gonoszokat útállja, Es őket mind a' földig le-gyalázza.

Enekellyünk néki hálá-adással, Vigaságos hangicsáló szerzőszámmal: Beszélgefsünk a' mi kegyes Urunkal, Magasztalván őtet imád-ságunkal.

Ó vonza-bé az Egeket felhőkkel, Es a' kődöt meg-terheli esővel: Mellyet le-származtat a' földre széllyel, Hogy gyümölcsöt, fűvet hozzon bőséggel.

Hegyen, völgyön, és mezőben-valóknak, Ó ad eledeleket a' barmoknak: Ehségeket-is a' holló-fiaknak, Bé-tölti; helyt adván kiáltásoknak.

Semmi ő-magában akar-mi erő, A' Lónak ereje néki nem-kellő: Sem Emberi serénységre nem néző, Mert egyedül elégséges segítő.

Kedve vagyon csak az őtet-felsőknben, Gyönyörködik az igaz emberekben: Hatalmas azoknál ő Felségében, Oltalom e' Világi erő-ellen.

Dicsird azért Jerusálem Uradat, Magasztald Keresztyénség Meg-váltódat: Aldgyad Sion Mennyei Királyodat, Hiveknek serege, te Szent Atyádat.

Ó te-néked bátorod mindenben, Kapuid zárjait bírja erőssen: Pólgáridat meg-áldgya eggyesésgben, Részesítvén fok jó-téte-ményében.

Hatá-

Határidat szereti békeséggel, Meg-áldotta földeidet bőséggel: Meg-nem fogyatkoztat semmi szűkséggel, Táplál téged Mennyei Szent kenyérrel.

Hamarságos az ő parancsolattya, Mindenható bölcseséges tanácsa: A' földre-is alá származik: szava, Es leg-ottan meg-lészen akaratya.

Miként láttyuk a' darabos jegeket, Ide alá hánya a' kő-esőket: Egyetemben hordoz nagy hidegeket: A' mi Istenünk mivelí ezeket.

Vízont mikor parancsolattját adgya, Lészen mind azoknak el-tá-vozása: Ha éllesztő szeleit fel-támasztja, A' jegeket folyó-vizzé olvasztja.

Jákóbnak ki-mutatgya Szent szerzését, Fiaival közli áldott igéjét: Ó Felsége az Izraélnek népét, Igazgattya, néki adván törvényét.

Nem cselekedett így semmi Nemzettel, Meg-nem ékesített ennyi Szentséggel: Miként reánk tekintte nagy jó-kedvel, Kiért áldgyuk örökké dicsirettel.

Ez igéket a' Szent Dávid Proféta, Száz negyven-heted énekében írta: Az Ur Istent ekképpen magasztalta, Tanúságul nekünk előnkben adta. Amen.

P S A L M U S C X L V I I I.

Laudate Dominum de Caelis, &c.

Dicsőült helyeken, Mennyei Paradicsomban, A' kik vigadoztok, véghetetlen boldogságban, Vattok meg-újult állapotban; Az Urnak Nevét ének-szóban, No dicsirjétek vigaságban.

Aldgyátok az Urat, kik csak ő-néki szolgáltok. Artatlan ruhában tündöklő fok kar Angyalok. Te-is Nap, és Hóid, és Csillagok: Valakik égi-tűzzel birtok, fel-szóval őtet kiátsátok.

Egek fok részei, Világnak nagy szélessége. Dicsirjed az Urat Tengernek titkos mélysege; A' kiket Isten ő Felsége, bizonyos czéllal bé-rekeszte, s' Fel-nem bonthat már senki keze.

LIII 2

Barlan-

Barlangok fenekén, nyugovó mérges Sárkányok. Sötét havafokban lakozó vad Oroslányok; Ti-is iszonyú nagy Czet-halak, Tenger őfvenyét kik járjátok: Aldásék az Ur: azt mondgyátok. Föld, Meny, Tűz és Viz, fejer Hó, Kő, Zápor-eső. Déli s' Efszaki-szél, levegő-ég, könnyű szellő. Tél, Tavasz, és Nyár, őszi idő, Mely négy részből áll egy esztendő: Tőletek az Ur dicsirendő. Szőlő-termő hegyek, fel-nyúló szép ékes halmok. Vad, s' szelid gyümölcs-fák; zúgó, csergő patakocskák. Ligetes erdön lakó vadak; Csúszó és mászó fok állatok, Nevét az Urnak mind áldgyátok. Meg-újult Tavaszszal, hangos éneklő madarak. Szép új énekekkel áldgyátok Nevét az Urnak. Kis Filemile ki torkának, az rekedések nem árthatnak; Nyújts dicsiretet az nagy Urnak. Császárok, s' Királyok, és földi fok hatalmasok. Nemzetes nagy Urak. Gazdagok, és szabadofok. Birák, Tanácsok, és Polgárok, kik a' köz-népnek törvényt szabtok. Ti-is az Urat mind áldgyátok. Ti-is szép Tavaszi-virághoz hasonló Iffiak. Szüléknek örömi, gyermeki kedves feregek. Tiszta életű kegyes Szűzek; eszes és okos jámbor Vének, az Urnak Nevét dicsirjétek. Dicsiret, dicsőőség, tisztesség és hálá-adás. A' Szentek Urának, legyen örök magasztalás: Kiben soha nincsen változás; vagy igirettül meg-hanyatlás; Tőlle fejünkre szálljon áldás. Amen.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Benedicite omnia opera Domini Domino, &c.

TEremtett állatok, minden alkotmányok, Istennek szép munkái. Az Urat áldgyátok, fel-magasztallyátok: méltó őtet dicsirni. Minden állatokon, most, és mindenkoron illik fellyebb állatni. Ti Mennyei jóban, örök vigaságban, lakozó szép Angyalok. Dicsirjétek őtet: ti-is dicsőített Menybéli szép hajlékok: Egek-felett Vizek, minden erősségek, őtet magasztallyátok. Világnak szép szeme, Napnak fényessége, dicsirjed Istenedet. Setét éjnek szine, Hóldnak fejer fénye, dicsirjed te-is őtet. Magas égben

ben fennlő, mint gyémánt tündöklő, Csillagok áldgyák őtet. Szeles Zápor-eső, gyenge fűrűl függő gyöngy harmatok áldgyátok. Minden-fele Szelek, kik mint titkos lelkek fújdogalván ingotok. Tűzek, Melegségek, Hidegek, Hévségek, Istenteket áldgyátok. Egi harmatozás, csillámó zuzmaráz, magasztallyátok őtet. Csikorgó Tél áldgyad; hideg Hó, Jég áldgyad; áldgyátok Nap, s' Ej őtet. Áldgyad Világosság, Serétség, Villámás: Felyhők áldgyátok őtet. Földnek kereksege, Hegyeknek felsége, Halmoknak csekélysege: Dicsirjétek őtet, áldván minden-felett, s' ennek ne legyen vége. Ti-is azon-képpen gyenge jóvéstekben, földnek minden fengéje. Hives kút-fejekből, titkos forrásokból, ki-folyó kristály Vizek. Feneketlenségben, mélységes Tengerben meg-nyugott csendes Vizek. Vizeknek zúgási, csorgó frís folyási; áldgyátok Istenteket. Tenger mélységében Czet-halak fekűvén, Istent magasztallyátok. Szárnyatokon járó, Egben jádzodozó Madarak-is áldgyátok. Minden-fele Barmok, Emberi-állatok, néki hálát adgyátok. Israëlnek népe, Isten szeme-fénye, az Urat dicsirjétek. Istennek Papjai, fel-szentelt tagjai őtet dicsőítsétek; Kik néki szolgáltok: örökké áldgyátok, leg-fellyebb becsüllyétek. Testi tömlőcztőköl, mint kemény fogságból, már ki-szabadult lelkek. Vagy kinek a' testhez, természethez-képest, nem vólt köteleltségtek: Artatlanságtokban, s' alázatóságban az Istent dicsirjétek. Dicsird Ananiás, dicsird Azariás, és Misaél az Istent. Dicsird minden-felett, mind örökké őtet, mert fellyül-halad mindent. Az Atyát, a' Fiút, Szent Lélekkel egyűtt áldgyuk, Egy igaz Istent. Aldott vagy Mennységben, Mennyei erődben, Uram s' dicsőőségében. Dicsiret te-néked, dicsőőség te-néked, örök fényességében. Minden dicsiretet, fellyül-halad léted, véghetetlenségében. Amen.

SZENT DAVIDNAK

Hét Penitentia-tartó

S O L T A R I.

P S A L M U S VI.

Domine ne in furore tuo arguas me, &c.

MEg-ne fedgy engemet Uram, fel-gerjedett haragodnak tűzében:
Es meg-ne ostorozz bűneimnek gonosz érdemiért mérgedben.
De könyörűly rajtam: mert meg-nyomorodtam, meg-bűzhótt
sebeimben.

Meg-rekedett folyta, fel-dagadott habja, lelkem csendes vizének.
Meddig halgat sz Uram, s' nem könyörűlsz rajtam, helyt nem
adsz kérésemnek? Fordúly hozzám immár, mert lelkem téged
vár: adgy erőt betegednek.

Mert a' föld-gyomrában, pokolnak torkában nem említnek tégedet.
Nincs ott a' ki vallya, nincs ki magasztallya dicsirvén Szent ne-
vedet. Mert voltak, s' meg-hóltak, Világból ki-múltak: érzik
ítéletedet.

Meg-száradott bennem, óhajtaftól szivem, szemem köny-húllatáftól.
Mert éjen-ként ágyam, nyugodalmas házam, ázik fok siralmim-
tól. Tőled el-vettettem, s' csak bé-nem nyelettem, ellenségim
torkától.

De már gonosz-tévők, ártatlan vér-szopók fuffatok távúl tőlem.
Mert a' magas Menybe, Isten eleibe hatott siralmas versem.
Meg-halgatott engem: pirűly ellenségem, és távozzál-el tőlem.

Dicsőőség Atyának, s' az ő Szent Fiának. Dicsőőség Szent Léleknek.
A' három személyben, és egy természetben Egy igaz Isten-
ségnek: Miképpen kezdetben, most, és jő-
vendőben. Dicsőőség az Istennek.

A M E N.

PSAL-

P S A L M U S XXXI.

Beati quorum remissa sunt iniquitates, &c.

BOldogok a' kiknek, undok vétkeinek sebét az Ur bé-fedte. Mint
idegen bűnnek, tulajdon vétkének büntetését nem vette. De
sőt jó-vóltából, bűneit lelkéből az Isten le-tőrlötte.

En pedig vétkeimet, fedezvén sebemet, bánatban el-száradtam. Mert
éjel, és nappal, Szent kezéd ostorral, sulyos terhet hágy rajtam.
Azért fok kinomban, tővis-kőzt űltőmben, már csak meg-nem
fonnyadtam.

De te-hozzád térek, bocsánatot kérek, előtted vallást tészek: Sebe-
im rűtsága, bűnöm undoksága, vádlója magam lészek. A' te
jó-vóltodból, tudom szerelmedből, bocsánatot hogy vészek.

Valaki te-hozzád, bűnből hogy ki-hozád, sirván imádkozhatik: Még
a' Viz-özönnek, fel-indult Tengernek, habja-kőzt-is bízhatik.
Látván fok inségből, ellenség kezéből, Dávid hogy ki-hoza-
tik.

Azért őszvérekhez, bűnösök, s' lovakhoz hasonlók ne-legyetek.
Mert ha szép intéznek, Isten kérésének nem enged remétség-
tek. Hám, fők, zabla, s' ostor, délczeg lovat meg-tór, bűn-
tőkben el-vesztek.

Ostori azoknak soha el-nem fogynak, kik hevernek a' bűnben. Kik
pedig az Urban bíznak, bátorságban lesznek tellyes életkben.
Azért örűllyetek, és dicsekedgyetek igazak az Istenben.

Dicsőőség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőőség Szent Léleknek.
A' három személyben, és egy természetben, Egy igaz Isten-
ségnek. Miképpen kezdetben, most, és jőven-
dőben. Dicsőőség az Istennek.

A M E N.

PSAL-

P S A L M U S XXXVII.

Domine ne in furore tuo &c.

MEg-ne fedgy engemet Vram fel-gerjedett haragodnak tűzében. Es meg-ne verj engem, kér nyomorúlt igyem boszszúság üzédben. Mert meg-sebesítnek nyilai mérgednek, szomorodott szivemben. Mert meg-sebesítnek nyilai mérgednek &c.

Nincs épség testemben, olly nagy rettegésben, haragod-miatt estem. Csontaim veleit, ki-vonták ereit, bűneim jól érzettem. Mert fejemen fellyül hatott fok vétkektől erőst meg-terheltetem.

Meg-nyilatkoztatnak, ismét meg-újultak, bé-forradott sebeim. Vgyan ki-rothattak, és ki-fakadoztak, esz-nélkül nyert fekélyim. Fejemet le-sűtvén, kiért gyászban űlvén, könyvben úsznak szemeim.

Agyékom genyetség, testem fok betegség, kínnyaival úgy meg-tölt: Hogy vad Orozlán-ként ordit, és a' nagy kint viselvén, csak meg-nem holt. Szemeid jól láttyák szivemet, mint rágják, nincs testemben egy épp folt.

Meg-hirvatt bús szivem, meg-változott szinem, homály fogta szemet: Mert mind ellenségim, mind régi barátim, szidnak, pöknek engemet: Szembe szépen szólnak, hátam-megett rágnak, törbe csallyák fejemet.

De én néma voltam, fületem bé-dugtam, békeséggel szenvedtem. Csak te-tőlled vártam Vram, benned bíztam, érted mindent felvettem. Ne-szenvedd hogy lássák, örömmel kik várják vesztetemet, mert el-estem.

Ostort, pálczát, méltán szenved bűnös hátán, gonosz szolgád megvallom. Jó-tétért, haragját, rágalmazó szavát, ellenségimnek hallom. De te jó-vóltodból, lelkemet fok kínból vidd-ki, bűnben ne-hallyon.

Dicsőség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben, Egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőség az Istennek. Amen.

PSAL-

P S A L M U S L.

Miserere mei Deus, &c.

Nota: Bóldogok a' kiknek, undok &c.

VEgetlen irgalmú, oh te nagy hatalmú Isten, légy már kegyelmes. Önts-ki mindenestől jódat rám kebledből, mert lám mely veszedelmes; Bűnöm-miatt lelkem, ki titkon rág engem, mert nagy sebbel sérelmes.

Mosd el rólam immár, kit lelkem alig vár, mosd-el bűnöm rútságát. Együtt a' rút hírrel, mint rút bűzt enyhíts-el, fertelmem bűdös szagát. Ismérem bűnömet, kiért Nap engemet rettent, mutatván magát.

Csak néked vétkeztem, bűnt előtted tettem, oh kegyelmes Ur Isten. Kit semmi ravaszág nem csalhat, s' álnokság, rejtve előtted nincsen. Mert a' nagy kék Egből, mint Királyi-székből, latod mit mivel minden.

Ha érdemem-szerint, reám eresztesz kint: veszek, s' jaj hová legyek? Ha tellyes éltében, estem fok vétkekben, bizony pokolra megyek. Mert még létem-előtt, lelkem meg-fertezett. Oh Istenem már medgyek?

Még anyám méhében esém nagy vétkekben, érdemlem haragodat. De te ki vétket bánysz, igazt szeretsz, kíványsz, mutatván jó-vóltodat: Hogy életre adál, azonnal oktatál, mint érteném titkodat.

En rút háládatlan, azért foghatatlan Isten hozzád kiáltok. Tisztíts Isópoddal, irgalmasságoddal: mert la ki nagy bűnt vallok. Hogy undok vétkeimből, meg-tisztulván belől, legyek szebb, hogy-sem vagyok.

Legyek fejeb hónal: s' öröm-mondásoddal tölts bé az én fületem. Vigasztald lelkemet, küldvén örömedet: ne-szárazd-ki velőmet, Csontomból bánattal, ne-nézz rám haraggal: mosd-el inkább vétkeimet.

Teremts ismét bennem, teremő Istenem, tiszta szivet kegyessen. Mmmm Lelked

Lelked belém megint, hogy nagy szivem-szerint, lelkem igaz szerezzen. Engem romlott szegént, rossz érdemem-szerént, haragod el-ne vessen.

Ne-foszsz meg lelkedtől, sőt idvevségemről mondgy örömet már nékem. Szentelő Lelkeddel, hadd éppüllyön már fel, mint azelőtt bús lelkem. Hogy sok tévelyedtek, te-hozzád térjenek, követvén bizvást engem.

A' kővér áldozat, jó kedvet nem hozhat, jól tudom Uram néked. Mert ha az kellene, örömeft tisztelne, bús fejem azzal téged. Töredelmességgel, buzgó könyörgéssel, szóllok azért te-néked. Imé ki-öldoztam, s' te-elődbe hoztam, fene-ette sebemet; Kit csak te gyógyíthatsz, életre fordíthatsz: szánd keserves fejemet. Bűn-im könnyával, testem fájdalmával, ne-gyötörd életemet.

Ha elébb nem hadtad, sőt hozzád-fogadtad: tehát mostan se hadd-el, Jó-vóltodból szegént, jó szokásod-szerént, Sion falát állasd-fel. Hogy mind áldozatot adgyak, s' mind hálákat: ki néked leg-inkább kell.

Dicsőség Atyának, s' az Ő Szent Fiának, dicsőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben, Egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőség az Istennek. Amen.

P S A L M U S C I.

Domine exaudi orationem meam, &c.

VRam hald-meg-szómat: nézd nagy siralmimat: adgy helyt imád-ságimnak. Orczád el-ne fordítsd, haragodat enyhítsd, hald-meg szavát szolgádnak. Eltem mint füst el-múlt, őszve-fonnyat, s' el-sült, csontim el-száradtanak.

Mint le-kaszált zöld-fű, a' meg-epett bús szű, el-hirvatt bánattyában. Ereje testemnek, veleje csontomnak, el-száradt kiáltásban. Mint Pellikán madár, mely csak vad helyen jár, bújdosom a' fűztában.

Mint

Mint éjeli varjú, farkafok-közt a' juh, Nap-fényt bátran nem látom. Mert fokban kergetnek, fejemre esküsznek, kiért kedvetlen voltom. Izit kenyeremnek érzem, mint hamunak, könnyel elegyítalom.

De méltán ostorozsz haragodban, mert rossz éltemmel érdemlettem. Engem fel-emelél, viszontag le-verél, mert ellened vétkeztem. Kiért éltem fogyott, mint a' füst meg-aggott, mint kaszált-fű bű testem.

Te ki örökké élsz, és senkitől nem félsz, nézz kegyessen Sionra. Elromlott kő-falát, rakd-fel szép bástyáját, térítsd ismét útadra. Mert most pusztasága, indítya s' rútsága, szolgaidat sirásra.

Akkor meg-rémülnek, téled félni kezdenek, Uram minden Nemzetek. Pogányok áldoznak, tisztelést adnak, Sionban Felségednek: Látván könyörgését, meg-alázott szivét, hogy kedvelted népednek.

Ezek meg-iratnak, kiért jó-vóltodnak Hived hálát adnak: Mert meg-nem utáltad, de Egből meg-láttad siralmat foglyaidnak. Kik meg-szabadulván, Szent Nevedet áldván, sok népet hozzád vonsznak.

Nagy irgalmú Isten, kinek vége nincsen, kitől most büntettetem. Erőm jobb korában van fogyatkozásban, meg-rövidült életem. Ha visszafordítasz engem, ki most tartasz, felbe-szakad életem.

A' földet kezdetben te teremted, s' Menyben Csillagidat fundáltad. Ezek mind el-kopnak: az idők nem ártnak néked, mert nagy hatalmad. A' te szolgaidnak fiai, maradnak bátorságban alattad.

Dicsőség Atyának, s' az Ő Szent Fiának, dicsőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben, Egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőség az Istennek.

A M E N.

Mmmm 2

PSALM

P S A L M U S C X X I X.

De profundis clamavi ad te Domine, &c.

Nota: Meg-ne fedgy engemet Uram &c.

SOk háborúságban, szívem nagy bánatban, el-merült siralmában. Kiált Szent Nevedhez; kér, erezd füledhez könyörgését búvában. Halgass kérésemre, ne-nézz bűneimre, Uram fogadgy kedvedben.

Ha gonofságinkat, sok álnokságinkat érdem-szerint bünteted. Nincs olly ki el-túrje haragodat, s' nyerje idvefségét előtted. De a' bűnőst hozzád, hogy könnyebben vonnád, biztattya igireted.

Azért benned bizom, mert te vagy óltalmom, Uram, nagy jó-vóltodból. En szabadulásom, bőséges váltságom, te vagy órdóg tor-kából. Izraelt vétkeből, undok álnokságból, te mentéd-ki fog-ságból.

Dicsőőség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben, Egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőőség az Istennek. Amen.

P S A L M U S C X L I I.

Domine exaudi orationem meam, &c.

Nota: Meg-ne fedgy engemet, Uram &c.

HAjtsd-meg füleidet, kérem Felségedet, hald-meg könyörgésemet. Kemény itilette, ne-vidd nagy veszélyre szegény bűnös fejemet. Mert nincs senki olly Szent, kit bűnnel bé-nem kent, gyarlóság, s' meg-nem ejtett.

Látod ellenségem földre nyomott engem, szomjúhozza véretem. Sere-t barlangokban, mint elevent sirban, szorítottak engemet. Csak régi jó-vóltod, Atyánkhoz irgalmod, bátoríttya szívemet.

Ki terjesztett lelkem, el-száradott szívem, Mennyei harmatot kér. Hald meg kiáltását, óltsd-meg szomjúságát: mert nincs már
testem-

testemben ver. Mint egy száraz kútban, kegyetlen barlangban, irgalmat csak tőled kér.

Uram irgalmadat, mutasd jó-vóltodat, benned-bízó szolgádhoz. Igazgald útamat, minden szándekimat terítsd akaratodhoz. Biztald Szent Lelkessel, és vidd hatalmaddal, lelkemet Felse-gedhez.

Bizom jó-vóltodhoz, nyavalyámból ki-hozsz, bűnőmből ki-tisztúlok. Verd-meg kemény szívét, ellenségem vétket, kik-miatt en bűt vallok. Noha bűnös vagyok, ugyan tied vagyok Uram, s néked szolgállok.

Dicsőőség Atyának, s' az ő Szent Fiának, dicsőőség Szent Léleknek. A' három személyben, és egy természetben, Egy igaz Istenségnek. Miképpen kezdetben, most, és jövendőben, Dicsőőség az Istennek.

A M E N.

Mmmmm 3

Hymnus

Hymnus devotissimus

AD BEATAM VIRGINEM MARIAM.

Nota: *Mittitur ad Virginem &c.*

Ave Virgo Virginum, laus & lux justorum, Ad te clamat jugiter turba populorum: Nos à malis eripe, quos in via morum, Detorquere satagit tractus vitiorum.

Ave torrens gratiae, torrens fontis vivi, Torrens de quo profluunt ubertatis rivi. Fac ut Deum sciam, magis quam sciri, Qui per Mundi scelera currens circumivi.

Ave nostrum gaudium, nostra spes & vita, Per quam sunt remedia aegris impartita. Generalem generis sortem non oblita, Ad aeternae pabulum vitae, nos invita.

Ave fons clementiae, veniaque vena, Per quam nobis redditur vitae cantilena. A peccato libera nos, & ejus poena, Ad aeternae Patriae perduc nos amœna.

Ave nostri generis Parens & Patrona, Supra cunctos possidens gratiarum dona. Tuis Sanctis precibus, meritisque dona, Ne mens nostra solito sit in malum prona.

Ave Virgo suscipe mentis in conclavi, Verba quibus toties veniam rogavi. Et audito sepius AVE tam suavi, Fac me quæso Domina procul à va gravi.

Ave ô remedium Puella decora, Dulce refrigerium caelitùs irrorata. Dulcem tuum Filium pro me nunc exora, Et scelerum omnium veniam implora. Amen.

ALIUS AD IESUM.

Veni IESU, veni amor, Ad te tendit mentis clamor: Expectatus Orbi datus. Veni Sol illabere.

Tu es Caeli IESU lumen, Veni charum, veni Numen: Exardesce, illucesce, Veni IESU propera.

Sine te est nulla quies, Tristis in tenebris dies: Suspiramus expectamus, Veni Sol illabere.

O afful-

O affulge nostra vita, Tota spes est in te sita: Recreari, animari, Per te volunt pectora.

Ecce sibi pando sinum, Veni decus ô Divinum: Date citò, citò date, Dulce pondus sidera.

Veni ergo expectatus, IESU Sol Mundo donatus: Veni citò ad me vita, Veni, curre, propera. Amen.

DE SANCTO ANTONIO DE PADUA.

Si quæris miracula &c.

Nota: *Salve Mundi salutare, &c.*

EZ a' mái nagy Szent Antal, A' ki fénlik nagy csudákkal: Ma ör-vendez Menyországban, Ur JESUS-nak udvarában. Add JESUS-om Szent Antal-ért, a' mit kérünk érdemi-ért.

Jer mi-is örvendgyünk néki, Mert nincsen e' földön senki: Ha veszett marháját kéri, Ó-tölle hogy meg-nem nyeri. Add &c.

Ha nagy betegségben estek, Es fogadást néki téstek: Könyörgéssel tiszteljétek, A' mit kértek el-vezitek. Add &c.

Ha nyomorúság szorongat, Es keferűség háborgat: Ha ellenséged fojtogat, Ehez fordúly, és nem bánthat. Add &c.

Ha az órdóg téged késért, Ne-fély semmit, mert meg-nem sért: Ha Szent Antal a' bűnös-ért, Imádkozik szive-szerént. Add &c.

A' dóg-halál el-távozik, Ha Szent Antal tiszteltetik: Istentől mind meg-adatik, A' ki hozzá folyamodik. Add &c.

A' Tengernek mély vizei, Fel-háborodott habjai: Mindgyarást meg-csendesednek, Ha Szent Antal fog mellettük. Add &c.

Kik rabságban nyomorognak, Bűdös tömlőczben kínlódnak: Erdemé-ért Szent Antalnak, Ha kéri meg-szabadúlnak. Add &c.

Minden-némű veszedelmek, Szent Antal-ért mind meg-szűnnek: El-távoznak a' szűkségek, Országokban az éhségek. Add &c.

Bizonyittya a' sokaság, Mind vén, mind pedig ifjuság: Rakva csudákkal a' Világ, De főképpen Olasz-ország. Add &c.

Pádvá-

Pádvában lakó fok népek, Mondgyák ezt igen nagy Szentnek: Mert
 a' kik hozzá sietnek, Tölle vigasztalást vésznek. Add &c.
 Dicsírtésék Atya Isten, Szent Fiával egyetemben: Vele Szent Lé-
 lek Ur Isten, Szent Háromságban Egy Isten. Add
 JESUS-om Szent Antal-ért, a' mit
 kérünk érdemi-ért.
 A M E N.

M O R S.

MEMORARE NOVISSIMA TUA,
 Et in eternum non peccabis.

Emlekezzél-meg a' te utolsó dólgaidról, és
 örökké nem vétkezel.

P A R S III.

Temetéskor, és Halottaknál-való
 E N E K E K.

Melleyeket

Nagy szorgalmatossággal, egybe-szedett
 A' Szent Ferencz Zászlója-alatt
 vitézkedő

KAJONI FRATER JANOS.
Superiorum permissu.

A' Csiki Kalastromban,

Nyomtattatott Cassai András által. 1676-ben.

CANTUS FUNEBRES.

Requiem aeternam dona eis **DOMINE**: Et lux perpetua luceat eis.

Ÿ. Te decet Hymnus DEUS in Sion, & tibi redetur votum in Hierusalem, exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

REGIENEK.

Nota: Sok rendbéli próbák vannak &c.

Emlekezem én Uraim e' csalárd Világról, E' Világon az Embernek ó állapotjáról, A' halálról, és ó-néki álnok hálójáról.

Igen mutat már e' Világ nagy hosszú életet, Ó igiri mindeneknek a' nemes Vénséget, De nem soknak tellyesíti ezt az igiretet.

Az embernek állapotja áll e' három részben: Gyermekségben, Iffiúságban, a' nemes Vénségben, De nem sokan maradnak-meg mind végig ezekben.

Gyermekségnek ó ideje húsz esztendeig áll, Es az-után három tizig az Iffiúságnak áll, Ezek-után mind halálig az ember szálton szál.

Nám az első állapotban a' kik el-ki-múltak, Nem ismérték édes vóltát e' csalárd Világnak, Szüléjeknek mind halálig csak síralmat hadtak.

Iffiúságnak szép idejét a' kik meg-érendik, Nagy kedvesen e' Világnak minden javát élik, Csalárd vóltát ó-nékie csak ingyen sem vélik.

E' Világnak szép javai, a' nemes Iffiúság, Jó egészség, és gazdagság, a' Nemes-szabadság, De hirtelen el-változik mint a' Rósa-virág.

O te halál lám ezekben el-bé-öltöztél vólt, Mint az étó a' horogra, magadat vontad vólt, Eletünknek jobb korában csak torkon ragadsz vólt.

Sok Csá-

Sok Császarak, és Királyok e' Világon vóltak, Iffiúságnak idejére mikoron jutottak, Országokat terjesztették, sokakat el-birtak.

Hatalmasok, és nagy Urak Várat rakattak, Nagy gazdagon Városokat sokan csináltattak, Iffiúságnak idejében kedvest uralkodtak.

Ezek-mellet jó Vitézek, és nagy Bölcsék vóltak, Tanácsokkal, s' erejekkel mellettek forgódtak, Jó hírt, nevet, Iffiúságban vallani akartak.

Házasságban kedveskedő, ó te jó Iffiúság, Mindeneknél szerelmes vagy, kiket szült e' Világ; Kellemetes vagy idődben mint a' Rósa-virág.

El-változó az embernek ó Nemes ideje, Ha ma vagy, azt nem tudgya mint fordul élete: Ne-talámtán hólnap leszen ó utolsó vége.

Mint a' vízben a' szép halak mely örömezt laknak, E' Világon az emberek szintén ugyan vannak: De nem tudgyák a' hálóban mikoron akadnak.

E' Világnak a' kegyetlen halál ó hálója, Es nem kedvez ó senkinek, azt minden jól tudgya: Kiket talál mind egy-aránt torkában bé-rántya.

Halál, halál, emberekhez miért vagy kegyetlen? Mindeneket meg-emésztesz igen nagy hirtelen, Senki el-nem rejtezhetik előtted véletlen.

Császároknak te nem nézed ó birodalmokat, Királyoknak nem tekinted széles Országokat, E' Világon kedvek-szerint uralkodásokat.

Alexandert, és a' Cyrust hatalmaságában, Nem tekintéd te a' Crésust nagy gazdagságában: Csak hirtelen el-ragadád egy szem-pillantásban.

No nem nézed Felsőgeknek hatalmas hadakat, Nagy Uraknak nem tekintéd erős Kő-Várokat, Gazdagoknak mondhatatlan nagy gazdagságokat.

Elő-veszsz Felsőgeket nagy birodalmokból, El-ki-vonssz nagy Urakat erős Kő-Várakból, Gazdagokat te meg-fóltasz nagy gazdagságoctól.

Nnnn 2

Vitéze-

Vitézeket el-szakasztasz nagy bátor szivektől, A' Bölcséket szép tudomány, nagy bölcseségektől, Mindeneket te meg-fosztasz a' testi élettől.

Szüléjektől el-szakasztod édes magzattyokat, A' fiaktól, s' leányoktól ō édes Attyokat, Rokonságtól el-választod az Atyafiakat.

El-választasz házaságban, egy-más szeretőket, Kik egy-másnak szeretetből gyűrték sziveket, Es fokkáig együtt hitték az ō életüket.

Elégednél-meg immáron ennyi fok halállal, Császárokkal, Királyokkal, ennyi fok Urakkal, Gazdagokkal, szegényekkel, ennyi fok iffiakkal.

Az Adámtól-fogva mennyi testet el-bé-nyeltél, Attúl-fogva, ez ideig meg-nem elégedtél, Mindeneket éh gyomrodban csak töltön töltöttél.

Mindeneket ō-magok-ért te-néked adnának, Országokon, Kő-Várokon tölled változnának, Temérdeki nagy fok kincsel ajándékoznának.

De egy-aránt járton el-jársz mindenkor dolgodban, A' Véneket elegy töltöd iffiakkal torkodban, A' szegény-is egy-aránt áll gazdaggal horgodban.

Illik azért hogy mindenkor vigyázzunk magunkra, Hogy a' halál mikor el-jő utolsó órákra, Találhasson minket készen, úgy léfzen hasznunkra.

Dicsirtésél Szent Ur Isten irgalmaságod-ért, Kérünk ne-hadgy vég-órákon áldott Szent Fiad-ért. Dicsirtésél Szent Háromság hozzánk jó-vóltod-ért. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

IAj mely hamar múlik e' Világ ereje, Mely hamar el-bomlik minden erősege, s' Változik szépsége.

Hamarébb a' fűstnél minden erősege, Tétova el-széllyed, szél-vész-től el-terjed, az ō dicsősége.

Mint a' szép virág-fzál Tavaszkor ki-nyílik, A' több fű-szálak-közt ō-is meg-virágzik, és hamar el-efik.

Jaj az

Jaj az én életem Világnak mezején, Hogy zöldellik vala leg-jobbik erején, el-esék idején.

Jaj ki véletlenül történék válásom, Kedves barátimtól, szomszéd Uraimtól: Világból múlásom.

Imé el-kell mennem járatlan útakra, Mefszze Tartományban, csak egyes-egyedül, kemény szám-adásra.

El-mentek előttem én édes Atyáim, El-jötők utánnam ti-is jó barátim, és több Rokonságim.

Hivságnak hivsága volt minden életem, Férgék eledele majd léfzen én testem, ha földben rétetem.

A' miképpen földből voltam én alkotván, Ugyan viszont földé kelletik változnom, deszka-közt rothadnom.

Jaj ha e' Világnak mind így kell el-múlni, Erős férfiúnak végre meg-rothadni, és porrá változni.

Jaj nagy kényyén tartott Világnak élete, Imé miként múlik, s' mely hamar változik, minden dicsősége.

Iffiak rettegjete, s' Vének készülyletek, Mert rajtatok a' szer, utánnam egyen-ként, el-kell költöznetek.

Nincs a' méltóságra itt semmi tekintet, Sem az okofságra, sem a' gazdagságra, mindent meg-emészter.

Nincs fűle hallásra a' kemény halálnak, Hogy síralmát hallya, mentességét meg-várja, keferves Anyának.

Nincs szeme, hogy lássa gazdagnak aranyát, Sem hogy meg-válaszsa Véntől a' szép iffiat, s' halaszsa óráját.

Fáratság, bú, bánat embernek élete, Kétséges utolsó napjának mi-volta, s' hol lesz koporsója.

Ki-ki életében azért el-készítse, Testét a' férgeknek, lelkét az Istennek, örök dicsőségbe.

Példát vegyen töllem minden kijelen van, A' pohárt meg-itta, nékie-is így kell menni föld gyomrában.

Adgyon az Ur Isten minnyájan ki-múlást, Bóldog fel-támadást, és jobb keze-felől velem együtt állást. Amen.

Nnnn 3

M A S

M A S R E G I E N E K.

Nota: Mit bízik e' Világ &c.

SOKat irtak Bölcssek, Világi dolgokról, A' nagy Monáchiák fok változásokról: Országok, Városok szörnyű romlásokról, Benne levő gyarló Emberek forsáról.

Igen nagy hatalmas Ur vala régenten, Bölcs Salamon Király szép Jerusálemben: Istennek áldása rajta volt mindenben, Ő-is e' Világtól csalaték hirtelen.

Gondold-meg Julius Császár állapotát, Maga Nemzetitől illetlen halálát: Világ-bíró Sándor nagy hatalmaságát, Csak egy kicsiny ital ére vég-óráját.

Intlek most többeknek, nézd-meg változását, Régi Romaiak csudálatos dolgát: Crésus, és Cyrusnak nagy szörnyű halálát, Bizontalan minden rendnek állapotát.

Sámson csudálatos vala hatalmában, Hires volt Cicero ékes szóllásában: Bölcs Aristoteles Philosophiában, Kedves volt Jónatás szép ábrázattyában.

Mindenek csudállyák Absolon szépségét, Krónikák dicsirik Hector vitézségét: Rettegik Achilles nagy kegyetlenségét; Még-is mind ezeknek halál érte végét.

Vallyon mit vesződik tehát ő-magában, E' változó Világ ő fok hívságában: Mit örvendez annyit ő rosz pompájában? Mindenek el-múlnak, ha csak egy órában.

Nagy hamar változnak ő fok kereshényi, Mint a' fazakának romlandó edényi: Es mind el-ozfolnak, mint Vizek örvényi, Vagy jég-re iratott bőrtüknek ősvényi.

Dicsősége néki csak olyan mint pára, Avagy változandó Napnak szép sugára: Mint Vizi-búborék gyenge a' romlásra, Olly hamar változik e' Világ hatalma.

Vallyon hová löttek ennyi fok Fő-rendek, E' Világi pompás, gazdag Fejedelmek? Használt-é valamit ő nagy bölcseségek? Halál-előtt nem volt kellemetes kincsek. Sokkal

Sokkal többet hittem a' hazug embernek, Hogy sem e' Világnak friss igiretinek: Semmit ne-hidgy bátor hízeltedéinek, Mert álmódási mind tőkéletlenek.

Kevés ideig élsz ember e' Világon, Határt vetett Isten élted meddig folyon: Iffiúság Vénséggel, hogy halált kóstollyon, Altal nem hághatod te azt semmi-módon.

Oráit, napjait a' te életednek, Számláld-meg ő ember, lásd hová löttenek: Haszontalan tölled mind el-törlettenek, Eggyütt mint az árnyék tölled el-mentenek.

Rothadást kell látni a' te friss testednek, Mellyet gyengén tartasz, s' hizlalsz a' fergeknek: Semmit ne-hidgy bátor szép természetenednek, Ejjel, nappal inkább könyörögj Istennek.

Nem tudod micsodás lészesz holtod-után, Senki látni többé tégedet nem kíván: Iszszonyú voltodtúl annyira irtóztván, Mert megbomlott tested, már csak földet kíván.

Illy rövid innepit ládd-é e' Világnak, Hamar változását minden állapotoknak: Kit te ember tartasz olly drága dolognak, Szemeid bé-húnyván, Ők tölled el-múlnak.

Soha tiédnek azt ne-tarts, mit el-veszthetesz, Annak mit Világ ad, nem fokot örülhetesz: Erette testestől, lelkestől el-veszthetesz, Kit, ha Világnak híszsz, könyves-szemmel nézhetesz.

Fel-vitt a' nagy Isten téged méltóságra, Fel-vitt természetnek szép Iffiúságára: Mind ezek lehetnek néked romlásodra, Kencsed, gazdagságod lehet nyavalyádra.

Ebben bizonyos légy, hogy mihelyt születted, Ottan az halálnak földossa te lettél: Bűnnek, kárhozatnak birtokában estél, Ha Isten jó-volta téged ki-nem tegel.

Csak abban sem lehetisz bizonyos magadban, Virrattig maradhatisz mint meg te házadban: Ha máj-nap voltál nagy jó-állapotban, Az éjjel eshetel a' halál torkában.

Jóvéfed Világra jaj-szón kezdettetted, Közepi fok betegséggel terheltetted: Vensége inséggel, s' bűnnel teilyesedett, Jó véged hogy legyen, imádd Istenedet. Teme-

Temetéfedet-is nem tudod hol léfzen, Tisztességes-é, vagy gyalázatos léfzen: Tudod a' halálad hogy bizony meg-léfzen, De helyét, s' óráját nem tudod mely léfzen.

O te halandó test, férgek eledele, O te rothadásnak büdös genyetsége! Hát mit kevélykedel mosadékunk szennye? Minden ocsmányságnak rút undok fekéllye.

Hogy nem tekintesz-fel az Istenhez Menyben? Tőredelmes szível kérj kegyelmet ebben: El-hidd hozzá véfzen, ne-elsél kétségben, Ki él, uralkodik, örök dicsőségben. Amen.

M A S.

Nota: Emberemlekezzél a' szomorú halálról.

KEly-fel bűneidből rothadásra menő Nép, Kinek színe semmivé lesz földben, mint az irott-kép. Gondolkodgyál emberi-állat végső szám-adásodról.

Eltre jóvéfzed a' halál kézzen várja, Hol nem várnád, im nyavalyád, testedet földben zárja. Gondolkodgyál &c.

Lesben tőreidet útaidon fel-hánnya, Személyedet, s' szépségedet semmi-képpen nem szánnya. Gondolkodgyál &c.

Iffiuság virágja ez-előtt kicsint használ, Mint a' Kuldús, úgy gazdag Dús kaszájától sírban szál. Gondolkodgyál &c.

Folyása nem szűnik semmit-is órájának, Tested el-húl, mihelt fordul éle rád kaszájának. Gondolkodgyál &c.

Ez-előtt gazdagság, sem könyörgés nem forog, El-hidgyed bár utánad jár, kezében mérges horog. Gondolkodgyál &c.

Légyen egészséged bár, a' mint te kívánhad, Egy órára mégy halálra, eleit meg-nem álhád. Gondolkodgyál &c.

Artalmas fegyverét, már fok helyen próbálta, Bár erős volt, többet nem szólta, kinek rendit kaszálta. Gondolkodgyál &c.

Záflóftól Királyok hadait földhöz verte, Nagy hatalmát, diadalmát mindeneknek el-nyerte. Gondolkodgyál &c.

Bár csak egy Atillát végy elődben például, Örömiben, s' jobb kedvében halál-miatt meg-némúl. Gond: U. ef-

Üressen kellett Hannibálnak el-menni, Erős vitéz noha volt ez, de nem tuda mit tenni. Gondolkodgyál &c.

Nagy Sándort miképpen ölte-meg, azt hallottad: Kinek mássa, bár föld lássa, nem volt, te-is azt vallod. Gondolkodgyál &c.

Bár ne-keress immár igazabb példát erre: Bizony igaz, hogy mind jó, s' gaz, földben szál; csak egy helyre. Gondolkodgyál &c.

Örök-életnek-is ez-által van kezdése: Ördögökhöz rút dögökhöz, ez bűnösök menése. Gondolkodgyál &c.

Lásd-meg azért ember, tégedet úgy talállyon: Hogy fejedre, veszélyedre örök átok ne-szálljon. Gondolkodgyál emberi-állat végső szám-adásodról. Amen.

M A S R E G I E N E K.

SOk rend-béli próbák vannak rajtunk ez életben, Kiben noha gyönyörködünk, mint a' hal a' vízben, Azt sem tudgyuk hol akadunk az halálos törben.

Testünk rakva nyavalyákkal, és keferúséggel, Kit nem tudunk mi szenvedni, semmi békeséggel, Noha tudgyuk, hogy nincs rajtunk semmi történettel.

E' Világnak csalárd voltát, ember meg-tekintsed, Sokat igir, meg-nem adgya, bizonynal el-hidgyed: Azért kérlek, hogy magadat ember el-ne hidgyed.

Példa lehet erről nekünk, sokaknak halála: Alexander e' Világnak nagyobb részét bírta, Eletének jobb korában, tölle el-marad.

Halhatatlan gazdagsága Crésus Királynak volt, Csalárd Világ az embernek mely fokot adott volt, De lám végre más embernek fogságában meg-hólt.

Atilla-is e' Világnak, igen örül vala, Sok Nemzetség e' Világon tölle retteg vala, Örömének első napján meg-fúládott vala.

Ne-igirjed te-magadnak, a' hólnapi-napot, Csak halát adgy az Istennek, hogy érted ez napot, Szent Jakabnak irásából ezt megtanúlhatod.

Uraságban, iffiúságod téged meg-ne csallyon, Azt nem várják mindenkoron, hogy ember meg-agjon, Meg-le gondold hogy az halál téged könnyen hadgyon.

Sok házasok, iffiúságban egy-másnak örülnek, Hosszú napot ő-magoknak szegények igrnek, Ehez-képest könyörgéstől talám meg-is szűnnek.

Parancsolat azon-közben adatik Istentől, Ki hirtelen szeretőket elvált egy-mástól, Ki óhatná ilyen helyen magát síralomtól.

Az Anyák-is gyermekeket fájdalommal szűlik, E' Világon vigyázással, szegények nevelik, Azt sem tudgyák ők szegények mi-végre nevelik.

Tudományok kiknek nincsen, hamar meg-győzetnek, Fő-képpen ha ő magzattyok fokkáig győtrődnek, Ez próbában úgy jajgatnak, mint egy hitetlenek.

Ha Hitedben te Keresztyén tőkélletes vólnál, Isten-ellen ilyen helyen te nem zúgolódnál, De sőt inkább csendes szível erről hálát adnál.

A' Szent Jóbnak hét gyermeke egy napon meg-hala, Hiszed-é hogy mint jó Atya, nem bánkodott vólna, Ez próbában az Istennek fejét igrén hajta.

Istené volt, ő vette-el, áldott az ő Neve, Mint akarta, mind úgy legyen, ki álhat ellene? Te-néked-is el-szenvedned, szintén így kellene.

Ne-sirassuk pogány-módra a' mi halottinkat, Szent Pál mondgya: Ne-rútítsuk azzal Vallásunkat, Engesztellyük háládással inkább Szent Atyánkat.

Vigasztald-meg kegyes Isten, a' keservefeket, Tarts-meg végig igaz Hitben, a' te hiveidet: Ha te el-hadsz Uram Isten, ki segítsen minket?

Szent Ur Isten, seregeknek győzhetetlen Ura, Szent Lelkeddel könnyebíts-meg, ne-jussunk gonoszra, Mehefsünk-bé Christus-által a' te Országodba. Amen.

MAS.

M A S.

OH te meg-halandó Emberi-Nemzetség, E' Világon élted, mely igen vesztesség, Ha te-néked nem kell Christus egy idvetség. Mit üzöd olly igen ez árnyék Világot? Követed a' testi szorgalmatos-ságot, Miért nem hagyod-el a' fok csalárdságot?

Csak foglalatoss vagy hivságos dolgokban, A' fok részegségben, és tobzódásokban, Külömb-külömb-féle fok gonofságokban. Tudod hogy a' halál rajtad uralkodik, Nem tudod mely órán lelkedet ki-vészik, Valami-ként éltél, tudgyad meg-kérdezik. Im az Ur Istennek rajtad nagy ostora, Külső ellenségnek ő nyomorgatása, Hirtelen halálnak rettenetes vólta.

Dög-halálnak mérge rajtad látod vagyon, Mit tudsz benne ha ma, lelked el-ki-műllyon, Isten-eleiben szám-adásra állyon.

Még sem isméred-meg te állapotodat, Nagy vakmerőségre vetetted magadat, Mit csudálod tehát veszendő forfodat?

Jaj a' te életed ollyan mint a' Virág, Nagy hamar meg-hirvad, megszárad mint egy ág: Illy hasznót ad néked ez veszendő Világ. El-múlik mint árnyék ember a' te napod, Mint a' füst, és pára, életed ha látod, Egy szem-pillantásban hogy-ha élsz, nem tudod.

Ebredgyél-fel immár, magad vedd eszedben, Hadd-el bűneidet, ély jámbor életben, Isten felelmében, Hitben, Reménségben. Nagy örömmel készűly a' Christus napjára, Mikor el-jő hozzád a' te halálodra, Vigan várjad őtet szabadulásodra.

Mert minden inségből akkor ki-ment téged, Igirt boldogságod megadgya te-néked, Ha ő-benne léssen Hited, Reménséged.

Halálod-óráján híjad segítségre, Lelkedet ajánlyad hatalmas kezébe, Hidgyed téged viszen örök dicsőőségbe.

Kérjük azért mi-is, mi Idvezitőnket, Halálunk idején el-ne hadgyon minket, De adgya-meg nekünk örök-életűnket.

Dicsirtefsél Atya mindenható Isten, Es a' te Szent Fiad, veled egyetemben, Szent Lélek Ur Isten, mind örökké, Amen.

Oooo 2

MAS

M A S R E G I E N E K.

EMber emlekezzél a' szomorú halálról, Emlekezzél az halálnak rövid órájáról. Emlekezzél Emberi-állat, ingyen majd meg-kell halnod.

Ember el-változik, mint a' mezei-virág, Holval reggel meg-virágzik, estve meg-afsz, mint egy ág. Emlekezzél &c.

Mezítelen jöttél a' te Anyád méhéből, Földből lóttél, földé ismét ingyen majd el-változol. Emlekezzél &c.

Senki azt nem tudgya, holott léssen halála, Az óráját, s' az idejét, senki meg-nem tudhattya. Emlekezzél &c.

Azért vigyázzatok, mint a' Christus meg-mondta, Mert nem tudgyátok mikor lesz halálotok órája. Emlekezzél &c.

A' Christus az élet, és ő a' fel-támadás, A' kik őtet Hittel várják, meg-nem csalatkoznak. Emlekezzél &c.

Szükség azért nekünk ezekről emlekeznünk, Várjuk vigan halálunkra az Istennek Szent Fiát. Emlekezzél Emberi-állat, ingyen majd meg-kell halnod, Amen.

M A S.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

A' Christus JESUS-nak vérével nyert Népek, Szent Lélek Isten-től szenteltetett Hivek: Kik e' síralomnak helyére gyűltetek, Hogy Atyátok-fiát sírván szemlélyétek.

Talám a' halálról akartok érteni, Keserűségéről néki tudakozni: Ihon e' példából könnyen ki-hozhatni, A' halálnak mérge mit szokott mivelni.

Edes Atyánk-fiát, mert ő meg-fojtotta, Az ő mérges nyila testét által-járta: Keserű fulákját reá-bocsátotta, Es így életétől, őt jaj, meg-fojtotta.

A' halálnak senki ellene nem álhat, Olly orvost e' földön senki nem találhat: Fegyveres-kezeből, senki ki-nem vonhat, Halálnak mérgétől, senki meg-nem óhat. Tudom

Tudom hogy hallottál, régen Szent Atyákat, A' meg-hóltak-közzül, fok vén jámborokat: Mellyeket a' halál mérge mind meg-fojtott, Világban fokakat élettől meg-fojtott.

A' te gyenge tested, tudd-e mié léssen? Minden állatoknál utálatosb léssen, Kigyók, békák étke, eledele léssen, Es a' szegény lélek szám-adásra mégyen.

Hogy nem gondolkodol számtalan bűnődről, Isten-ellen-való fertelmességdről: Tudod hogy valaha számot adsz mindenről, A' mit itt mivelteél, meg-kérdeznek arról.

Indúly-meg hát lelkem, tőkélletességben, Emeld-fel szivedet a' tündöklő Egben: Szemben légy az Urral Hitben, Remétségben. s' Így szóly mindeneknek a' hólt test képében.

En immár a' testből kezdek le-vetkezni, Siralom parakán kezdek által kelni: Ama' bődög parton Christusban őltözni, Méltó érdemből megyek örvendezni.

Mit sírtok, zokogtok én jó-akaróim, De mit ohajtotok én kedves rokonim: Nem térhetek viszfá hozzátok felém, De utánnam várlak szerelmes barátim.

O áldott Nap, és Hóld, s' ragyogó Csillagok, Folyó-vizek, s' erdők, mezei virágok: A' kik énnékem itt hiven szolgáltatok, Legyetek az Urtól örökké bődögok.

Nincsen egyéb hátra, fogjátok Zélyémet, Az Urnak meg-adtam immár én lelkemet: Adgyátok a' földnek hideg tetemimet, Kivá-nom nyugodni Istennél lelkemet. Amen.

M A S.

Nota: Ember emlekezzél a' szomorú halálról.

IM látod a' halál mindeneket le-kaszál, Senkit hidgyed ő nem ural, senki ellene nem áll. Jóvel, jóvel én Uram Christusom, nehagy végső órámon.

Nincs ez-ellen gyűkér, sem Nagyságos Nemes vér, Nem adatik semmi drága ízer, mindeneket földhöz vér. Jóvel &c.

Vegy példát hogy hallod, mely rövid lesz életed, Ma, vagy holnap, utánam jősz, magad meg-nem mentheted. Jóvel &c.

Embernek im látod mely rövid ő élete, El-múlándó, mint szalma-tűz olly hamar ő öröme. Jóvel &c.

Mit bízol hát ember Világi gazdagságban, Utánna von, hogy meg-fogjon, az halál hálójában. Jóvel &c.

Gazdag, bár szegény légy, téged a' meg-nem menthet, A' haláltól sem okosság, s' bölcsesség ki-nem vehet, Jóvel &c.

Crépus Király ki volt Világban, még-is meg-hólt, Gazdagsága Salamonnak, bölcsesége-is nagy volt. Jóvel &c.

Ki volt e' Világban Szentebb ama' Szent Jóbnál? De lám nem volt ő-néki-is kötése a' halálnál. Jóvel &c.

Térj-meg azért kérlek, ne-bízzál szépségedben, Ne-vedd bár reménséged az emberi erődben. Jóvel, jóvel én Uram Christusom, ne-hadgy végső órámon. Amen.

M A S.

Nota: Kérlek, és íntlek, mostan &c.

EMlekezzél-meg Emberi-állat, Végső órádról, mert meg-kell halnod, látod én példámot: A' földből lóttél, földé kell lenned, úgy kér Isten számot. Ne-hadgy Ur Isten, áldott Ur I E S U S, halálunk óráján.

Jússon eszedben Isten mondása, Proféták szava, Szentek Vallása, Christus tanítása: Mert nincs Világon itt olly Városunk, meg-maradásunkra. Ne-hadgy &c.

Az Isten mondá Paradicsomban, Első Atyánknak, szegény Adámnak, és Eva Anyánknak: A' földből lóttél, földé kell lenned, ezt hozád magadnak. Ne-hadgy &c.

A' Szent Proféták azt kiáltották, Hogy hammak vagyunk, hammá kell lennünk, földé kell változnunk: De itilletkor Isten szavára ísmég fel-támadunk. Ne-hadgy &c.

Szentek Vallási nekünk jelentik, Hogy meg-kell halnunk, földé kell lennünk, bűnnek mert ő földgya: Szomorú-képpen el-temette-tünk rothadandóságra, Ne-hadgy &c. Ez

Ez bizonságok ha nem volnának, Még-is én néked nagy példa volnék, emlékezet volnék: Mert tegnap valék elevenségben, ma halálban szállék. Ne-hadgy &c.

Tegnap enyim volt, ma tiéd léfzen, A' meg-sarczolás, én jó barátom, a' nagy adólságról: Kit a' Szent irás jelentett nekünk a' meg-fizetésről. Ne-hadgy &c.

Nincsen énnékem földi életem, De vagyon nékem lelki életem, Istennek markában: Vagyon én lelkem Szentekkel-együtt, testem föld-gyomrában. Ne-hadgy &c.

Jobbits-meg ember te életedet, Mert rövid órad, mint látod rajtam, vigyázz halálodra: Es visely gondot szorgalmatofon végső határodra. Ne-hadgy &c.

Noha testemben vagyok szomorú, Nem vagyok azért örök halálban, és semmi veszélyben: Hanem csak vagyok el-aluvásban, hólt-elevenségben. Ne-hadgy &c.

Jól-lehet vagyok házam-népének, Szomorúsága, keferúsége, bánatos siralma: De nektek vagyok nagy jó példátok, végső számadásra. Ne-hadgy &c.

Ez nagy jó dolog, hogy ti siettek, A' hólt embernek temetésére, és ő látására: Mert emlékeztet hólt ember teste, a' halandóságra. Ne-hadgy &c.

Mint a' Czédrus-fa, ember míg fel-nő, De mint a' Virág el-változandó, az ember halandó: Csalárd e' Világ, nékie ne-hidgy, légy Menyben vigyázó. Ne-hadgy &c.

Hadgyátok-el hát ti bűnötöket, Dicsirhesétek ti Istenteket, méltó Szent Uratok: Mert Menyországából, az Isten Fia el-jő ti-hozzatok. Ne hadgy &c.

Számot kér tőlünk földi éltünkéről, Mi beszédinkről, és bűneinkről, hivalkodásunkról: El-hidgyed bizony, hogy ez igy léfzen, Szent Máté irt arról. Ne-hadgy &c.

I E S U S fizesse tisztességteket, Temetésteket, takarástokat, hozzám nyavalyához: Imé el-mentem lelki házamban, testem föld Anyához. Ne-hadgy &c. Mennye-

Mennyetek-el már ti házatokhoz, Dolgotok tenni, Istent dicsírni, fiseretben élni: Es ne-sirjatok, de sőt érettem jobb Istent imádni. Ne-hadgy &c.

Dicsiret legyen az Egy Istennek, Magas Mennyégben, ő Szent Fiának örökkön örökké: Es Embereknek nagy jó-akarát, békeféleg örökké. Ne-hadgy Ur Isten, áldott Ur IESUS, halálunk óráján. Amen.

M A S

Nota: Angyaloknak Nagyságos &c.

Környül-vőttek halálnak sérelmi, Nyavalyáknak fok-féle nevei: Mirigy-miatt foknak meg-kell halni, Isten nyilát el-nem kerülhetni.

Olly szép példát, erről nekünk adnak, A' holt-testek kik előttünk vannak: Ma én-rajtam, hólnap reád várjad, Elő-Ember azt te meg-gondollyad.

Dicsiretes erről gondolkodni, Halálához mindennek készülni: Kicsiny, és nagy, hogy a' fzer el-éri, Semmi módon el-nem kerülheti.

Olly fok zengés, halálhoz készülés, Emberek-közt széllyel fok kefergés: A' haláltól-való fok rettegés, Kitől nincsen sohul meneke-dés.

Reánk szállott ennyi fok kefergés, Mindenütt csak hallik harang-zengés: Halottak-ért fok jaj-szó említés, Keservefen vagyon fok éneklés.

Példánk erről e' Világra-jövés, Anyáinktól nagy kinnal születés: Tellyes éltünk e' földön rettegés, Gyarló-testből nagy kinnal kimenés.

E' Világban kevés gyönyörűség, Minden öröm-után keferűség: Sok fáratság, munka, és rettegés, Hóltak-felől-való beszélgetés.

Testi, lelki nagy fok ellenkedés, Egy-más-ellen-való irigykedés: Külömb-külömb-féle fok vétkezés, Es a' bűnből soha ki-nem térés.

Ezért

Ezért Isten Angyalát bocsátta, Eles tőrit ő kezében adta: Embereket általa rontattya, Az Tau bötűt a' kin meg-láthattya.

Rajtunk mostan ne-csudálkozzatok, Kik meg-hóltunk, rajtunk ne-sirjatok: De Istennek Angyalát várjátok, Bóldogságban hogy bé-juthassatok. Amen.

M A S

Nota: Sok rendbéli próbák vannak &c.

HA gondolod élő ember, te állapotodat, Mely nehezen, nagy munkával éled Világodat, Veritékkel, s' nagy gondokkal táplálad magadat.

Azt jól látod, hogy e' Világ, igen álhatatlan, Ha mit ad-is, de nem léfzen mind egy állapotban, Hát ne-hidgyed csalárd-vóltat, mert meg-csal dolgodban.

Azt-is hallod mely fokaknak, vólt nagy gazdagságok, Sok marhájok, s' nagy fok kincsek, és nagy Uraságok, Im jól látod, halál-által ki-múltak mind azok.

Ki vólt gazdagb e' Világon, mint Crésus Király vólt? Nem mentheté-meg fok kincse, végre ő-is meg-hólt, Alexandert meg-nem menté noha hatalmas vólt.

Ki vólt köztünk e' Világon, Szentebb a' Szent Jóbnál, Ki bírt marhát, és fok kincset többet ő nálánál? De lám nem vólt ő neki-is frigye a' halálnál.

Senkit azért, imé látod, hogy a' halál nem néz, Mind gazdagot, szegény rendet, ő el-vinni nagy kész, Ha a' határ, kit Isten tött emberhez közel léfz.

A' fok vétek, meg-ne nyomjon, haláloddhoz légy kész, Azt véled-é hogy a' halál, olyan mint lépes-méz, Ha meg-nem térfsz, örök kint, s' jajt, bizony ez-által véfz.

Ha gazdag vagy, avagy szegény, téged a' meg-nem ment, Sem okof-ság, sem bölcsesség, nem tart semmi ellent, A' Császárság, és Királyság haláltól meg-nem ment.

Pppp

El-me-

El-mehetsz-e ö-előtte kietlen helyekben, Vaj-ki okos, bizony meg-lél, s' meg-kínoz testedben, Es az-után ugyan bé-vet ilyen mély veremben.

Marusael, Adám, Nóé, mely fokkáig éltek, De lám végre hálójában halálnak kerültek, Ó-előtte semmi helyben el-nem rejtezhetek.

A' Szent Pállal ha beszélnél, te Világnak fia, El-rendelte egyszer Isten hogy meg-haly, azt mondgya: Hadgy békét hát e' Világnak, készűly a' nagy útra.

Ha az Isten te-előtted el-vészi tárfordat, Atyád-fiát, leányodat, kedves szép fiadat, Azért kérlek ide halgafs, félyed a' nagy Urat.

Hogy nem esett-meg te rajtad semmi történetből, De Istennek nagy Atyai kegyelmességéből, Ezzel akar meg-próbálni, s' inteni Hitedről.

Jól tudod azt: nem a' végre ember teremtetél, Hogy örökké e' Világban, csendességben élnél: De hogy Menyben, a' meg-romlott Karba bé-vitetnél.

Menyországának boldogságát, mi légyen jól tudod, Nagy vég-nélkülvaló jónak, Örömmek ezt hallod: Hát nem szűkség halottadat felettébb siratnod.

Mert ő ki-ment e' Világnak számtalan kinyyából, Nincs felelme immár néki, a' háborúságtól, Menyben vagyon vig öröme, űrefs firalomtól.

Vízfa nem jó, de oda vár, te-is készűly hozzá, Ott-is véle-együtt lehetsz szép fenyves hazába, Ne-sirj tehát hű Keresztyén, bizzál a' Christusba.

Halálodnak ő órája, im mely bizontalan, Eletednek vége napja, olyan tudhatatlan: Légy hát készen, mert e' Világ ládd mely álhatatlan.

Nagy hálát adgy az Istennek látogatásáról, Csendesen vedd, a' mivel lát, Atyai vóltából, Mint akarta, mind úgy légyen, így szóly háládásból.

Vigafz-

Vigafzald-meg míg itt élünk, keserves szivűnket, Siralom-ért adgy örömet ernünk; és lelkűnket, Vezérellyed idvefségre. Hald-meg kérésűnket.

Diçsirtefsél Atya Isten, a' te Szent Fiaddal, Mi meg-váltó, s' idvezitő Christus IESU S-unkal, Szent Lélekkel egyetemben mi Vigafzतालónkal. Amen.

M A S.

HArcz ember élete, tellyes életében, Az halállal menni mindennek kell szemben, Mérge-miatt tétetni a' földben. Oh fájdalom, s' viadalom, Halál-ellen hogy nincsen óltalom.

A' koporsó jele gyarló életűnkek, Kiben helyheztetik teteme embernek, Hogy gyomrában tétetsék a' földnek. Oh fájdalom &c.

A' tested majd esik rohadandóságra, Iszonyú rút bűdös fergek prédájára, Mihelt bé-nyel föld fel-tátott szája. Oh fájdalom &c.

Mi romlandóbb testnél, kit a' földből vettünk? Azért olyan könnyen mint űveg el-törűnk, Mert hasonló hozzá mi életűnk. Oh fájdalom &c.

Hogy-ha tested mégyen Annyához a' földben, A' lelked hogy mennyen Istenhez az Egben, Penitentziát tarts életedben. Oh fájdalom &c.

Itt marad mind a' tiszt, méltóság, s' gazdagság, A' lelket követi, örökké-valóság, Ha jót töttél, veled jár igazság. Oh fájdalom &c.

Egyedűl bújdosnod kell, a' más Világra, A' mit cselekedtél, a' szám-adásra, Magad lész ott magad prókátora. Oh fájdalom &c.

Azért hogy menned kell Isten eleiben, Szám adni, mint éltél te életedben, Jusson minden órában eszedben. Oh fájdalom &c.

Ugy lészzen, úgy lészzen örök boldogságod, Ugy lészzen Istennel örökké lakásod, Végső órad, ha szivedben tartod. Oh fájdalom, s' viadalom, Halál-ellen hogy nincsen óltalom. Amen.

Pppp 2

F Ó.

FŐ-ASZSZONY TEMETESERE.

Nota: *Infinit. & bonitatis, &c.*

PAllya-futásomnak végén, Eletemnek végső részén, Szörnyű halál vetett tőrem. Im meg-akadtam, sírban szállottam, Charonhoz juttam, Lethere úsztam, Lelkem várából jaj ki-szorítottam.

OEgnek két égő szeme, Csillagból álló szépsége, Napokból fűdzött szép fenyve. En esetemen, vég beszédemen, Hüllő könyvemen, síró Versemen: Csorgó vizekben merült veszésemen.

Ti-is Menyben jádzó fákyák, Nap udvara sűrű szikrák, Világ tápláló fok csudák. Rajtam sírjátok, kődben járjátok, Könyben úszatok, el-ájullyatok, Fekete gyászban értem jajgassatok.

Mérges halál im le-vágott, Hálójában meg-akasztott, Sebes nyilával meg fojtott. Lesben kerített, gödörben vetett, Földben eresztett, vég-búcsút tetet, Es életemnek immár véget vetett.

Mint Actéon Diánától, Diamedes lovaitól, Meg-ölettetem Parchától. Alecto keze, Medusa szeme, Mint Typhon mérge, Medea tőre: Így az halálnak el-ronta ereje.

Nem-néz semmit Czimeremre, Sem régi nagy Nemzetemre, Józsgomból im ki-külde. Mint szél Nád-szálat, talpon nem-állat, Vagy Virág-ágot felleg meg-ronthat, Így tagjaimból halál kiszakasztat.

Addig ostromlá testemet, Fűsté tévé életemet, Meg-emészté teremtemet. Járatlan útra, a' más Világra, Férgek Várára, gödör gyomrára, Nyavalyáival indít más Országra.

Im ad keresményimből, Ultra-valót kincseimből, Sem egy követ gyöngyeimből. Meg-fofzt házamtól, új palotámtól, Kővér könyhámtól, jó Magzatimtól, Es gyermekimnek édes szavaitól.

Nem hágy leányimmal élni, Sem fiam örömét látni, Edesemtől takargatni. Ez koporsóban, egy-öl deszkában, Rövid hajlekban, Setét árokban, Halál bé-tészen férgeknek házában.

Mi-ha szna himes köntősnek, Es fok-szinű lepedőknek, Gyémántal-

tolt

tölt le-függőknek? Mert a' föld-szága, kígyók tábora, Abból mind Sőt ábrázatomnak bõrit, Mostan lévő orzámét, szemöldökét. Szivem, szájamat, fejem, nyakamat, és homlokomat, Porrá rétetí szõllõ ajakom. Hát testem selyem-ruhái, Nyûveknek lesznek fonali, Fris sodrom mohok köntõsi. Arany õvemben, gyöngyõs függõmben, Lágý köntõsõmben, szaradt ingemben, Majd fok fereg kezd õltõzni testemben.

Ekeségem, Nemességem, Hires, neves nevezetem, Egész Erdélyben jó hirem. Most földben esik, kőbe rekesztik, Verembe teszik, porral bé-fedik, Es nem sokkáig éppen el-enyézik.

Ti azért kedves Magzatim, Szivemből szakatt fiaim, Lelkem édes szép leányim. Nem szél-szárnyaim, sőt szû falaim, Nem hirtollaim, elmék tábláim, Tartsatok engem lelketek részein,

Avagy jó emlekezetre, E' készített temetésre, Mészétek-fel e' kővekre: Itt NN. helye. Edes Anyánknak, kedves Dajkánknak, Méltó sírára tetemi nyugosznak.

Hogy ki ide szemét veti, Talám nevemet említi, Szemét könyvekkel enyhíti. Mondván: Nyugodgyék, Menyben lakozzék, Ez a' Nemzetes, jó nével hires. NN.

Itt Nemes teste feküdjék, Egbe lelke helyheztesék, Isten házában vitefsék. Nagy boldogságban, Isten Várában, Angyali Karban, Szentek javában, Örök-eletnek lakjék tár-házában. Amen.

M A S.

O Eletünk vég-órája, lelkünknek testől válása, Jaj nincsen megmaradása, jut szám-adásra. Földbül lettünk, s' földbül élünk, földé, porrá, majd el válnak.

Ne-bízzál ember erõdhöz, Világban elő-mentedhez, Hires, Nemes Nemzedettedhez, mert jut. z végedhez. Földbül &c.

P F P P

Jaj volt

Aralmas a' mi életünk, Kigyók, s' bé-
gy földben lépünk. Földbül &c.

nk, akár járjunk, s' vagy vigyázzunk, Min-
nnunk, hogy meg-akadgyunk. Földbül &c.
anned, kár követ ha azt el-veszted, Mert nem-le-
cséged, el-vész életed. Földbül &c.

Csak olyan a' mi életünk, mint szalma-tűz dicsőségünk, Meg-vál-
tozik mi örömünk, mind el-kell mennünk. Földbül &c.

Miért hát nem gondolkodol, lakó-házad nincsen sohól, Gyenge or-
czád majd meg-sárgúl, szód-is meg-némúl Földbül &c.

Szép nemzetid kik vóltanak, nyájasságban veled laktak, Majd mellő-
led mind el-álnak, téged el-hadnak. Földbül &c.

Immár csak ez a' jutalom, e' Világi birodalom, Nincs tovább meg-
maradásom, zárd-bé koporsóm. Földbül &c.

O én lelkem Menyországban, meny-bé a' szép boldogságban, Angya-
li szép társaságban, vigadgy az Urban. Földbül lettünk, s' föld-
bül élünk, földé, porrá, majd el-válunk. Amen.

M A S.

Nota: *Conditio alme siderum, &c.*

ADgy idveséges ki-múlást, Ur Isten és el-nyugovást: Testi, s'
lelki jó meg-halást, Benned végig meg-maradást.

Nincs maradandó Városunk, De jövendőt kell kívánnunk: Örök-
életet csak várunk, E' reménségben ki-múlunk.

Mert földön olyan életünk, Miként a' virág, kit nézünk: El-válto-
zik mi életünk, Koporsóban bé-tétetünk.

Rothadandó test enyészik, Földé ismég el-változik: Lelkünk az I-
stenben nyugszik, Mig e' Világ végeződik.

Ertelmünk nincs ebből nekünk, Mikor végződik életünk: Chri-
stustól azért intetünk, Hogy mindenkor készen legyünk.

Azért tellyes készülettel, Várjuk Christust igaz Hittel: Hogy ki-múl-
lyunk nagy örömmel, Bé-mehesünk bölcs Szűzekkel.

Senki

Senki magát el-ne bízza, Lelkét Istennek ajánlya: Nagy bizodalom-
mal vallya, Hogy Christust e' testben látta.

De nagy dicsőségek lészzen, Hivének az itéletben: Hogy fel-támad-
nak e' testben, Lésznek az örök-életben.

Ezen testtel fel-támadunk, Ezen kézzel, lábbal állunk: Christusnak
akkor udvarlunk, Régi Szenteket meg-látunk.

Semmi fáradság testünkben, De mint a' Nap fenyves lészzen; Nehéz-
ségünk ott nem lészzen, De nagy gyorsaságunk lészzen.

Istennek kegyelmes szava, Hivüket akkor bé-hija: Örökké-való Or-
szágra, Az Angyali társaságra.

Istennel örökké lészünk, Testestől, lelkestől élünk: Mind örökké
ott örülünk, Kit most ki-nem jelenthetünk.

Dicsirtefsél Atya Isten, Te Szent Fiaddal Mennyégben: Szent Lélek-
kel egyetemben, Örökkön örökké, Amen.

M A S.

Nota: Oh te meg-halandó &c.

HAlandó Emberek, kik most jelen vattok, Ti vég-órátokról úgy
gondolkodgyatok, Mert Atyátok-fia halva, jól láttjátok.

A' halál-fizetés történt most ő-rajta, Ez-után kin esik, csak az Isten
tudgya, Mert ő hatalmában életünk határa.

Rettenetességet inditson ez néktek, Ha vakmerő-képpen bűnben
élendetek, Kemény szám-adásra jut a' ti igyetek.

De mint fogtok számot adni az Istennek, Ha ellene jártok az ő igijé-
nek, Véget nem akartok vetni a' fok bűnnek.

Magatokat kérlek el-ne hitefsétek, Isten kegyelméről meg-emlekez-
zettek, Héában ne-légyen arról reménségtek.

A' Christus halála sem használ mindennek, Hanem csak az igaz hű
Keresztyéneknek, Kik igaz Hit-által sok jót cselekefsznek.

Bizzatok minnyájan tehát az Istenben, Es ne-maradgyatok a' fertel-
mes bűnben, Részelek úgy lésztek Isten kegyelmében.

Idves.

Idvességét minden igazán keresse, Christus érdemében bizodalma
vesse, Hitit Szent étellel jól meg-ékefitse.

Aldott légyen Atya, Fiú, és Szent Lélek, Minden állat mondgyon di-
csiretet ennek. Dicsőség, tisztelet e' három személynek. Amé.

M A S.

Nota: Maria dicsőségnek Anyja, &c.

Isten Hívei a' kik vattok, Christusban kik igazán bíztok: Bizony
nagy a' ti vigaságtok, Mert Mennyégben ti jutalmotok.

Ez a' ti vigasztalástokra, Ha ti juttok testi halálra: Hittel nézzetek a'
I E S U S-ra, Es érdemes áldozatára.

Semmit az halál nem árt néktek, Sem az őrdög nem bír veletek: Ha
Christusban végig ti híztok, Bűnötökből és ha ki-tértek.

Urunk I E S U S-ban kik meg-halnak, Igaz Hitben csak el-alusznak:
Reménségben azok nyugofznak, Dicsőségre mert fel-támadnak.

Siefsünk tehát mi meg-térni, Hitlenségtől és el-szakadni: Es Hitün-
ket Christusban vetni, Hozzá erőssen ragaszkodni.

Azért ő-néki halát adgyunk, Hogy halálból meg-szabadulunk: Mert
az-által életre megyünk, Dicsőségbe menendők vagyunk.

Tartozunk halál fizetéssel, Csak hogy legyünk jó készülettel: Igaz
Hittel, lelki örömmel, Lélfünk I E S U S Idvezitőnkkel.

A' kép-mutató Keresztyének, Örök halált, és poklot nyernek; De a'
Hívek meg-menekednek, Örök-életre bé-vitetnek.

Dicsiret légyen az Atyának, Es Fiúnak I E S U S Christusnak: Mi di-
cső fel-támadásunknak, Mind örökké uralkodónak. Amen.

M A S.

Nota: Fénlik a' Nap fényességgel, &c.

Meg-értsétek Keresztyének, Kiknek Christus vezéretok: Szent igi-
je őfvenyetek, Mert örömet mondok néktek.

Im láttyátok maradásunk, E' Világon nyájasságunk: Rövid mi-né-
künk lakásunk, Egy-más-között vigaságunk.

Csuda

Csuda hamar mert életünk, Változandó a' mi testünk: De ezen ne-
kesereg jűnk, Sőt Istenhez figyelmezzünk.

Es halát adgyunk ő-neki, Hogy ő velünk ezt míveli: Lelkűnket hoz-
zája veszi, Földi tömlőcből ki-menti.

Mert végső-nap földből testünk, El fel-támad emberségünk: Ne-
légyen benne kétségünk, Szent Jób mondgya ezt mi-nékünk.

Emellyük-fel mi szivűnket, Várjuk vigan Istenűnket: Ajánjuk né-
ki lelkűnket, Hogy ő igazgasson minket.

Lám a' Christus Menyországából, Itiletkor udvarából: Angyalival di-
csőségből, Mint Biró le-jű az Egből.

Trombitálnak az Angyalok, Kiknek szavát meg-hallyátok: Meg-
romlanak magasságok. Hegyek, völgyek, és az halmok.

Urunk akkor nagy Felséggel, Sok Szentekkel, fényességgel: Közép-
aránt seregevel, Óriz minket kegyességgel.

Békeséggel így szól nekünk, Kik ő-benne itt mi hittünk: Jőjjetek
Atyám áldotti, Drága árron vett juhaj.

Adom néktek Országomat, Véle-őszve én-magamat: Hittétek dia-
dalmomat, Vegyétek el Koronámat.

Akkor a' Christus I E S U S-hoz, Angyalokkal mi Urunkhoz: Gyűj-
tetünk mi a' Szentekhez, Mint Mennyei seregekhez. Amen.

M A S.

Nota: Harcz ember élete, &c.

Illy nagy útra indul ember hogy születik, Örökké-valóság néki fel-
tétetik, Halál-által oda el-érkezik. Oh vég-nélkül, s' határ-
nélkül, nagy örökkön-örökké-valóság!

Földi bújdosásunk Egen forgó Nappal, Ideig méretik, setét éczaká-
val, Futva múlunk órán-ként azokkal. O gyarlóság, mulan-
dóság, nem változik örökké-valóság.

Ránk rohan a' halál véletlen órában, Testűnket bé-ejti setét föld-
gyomrában, Lelkűn pedig kemény szám-adásban. Sok szám-
adás, nagy bú-látás, te-tölled függ örökké-valóság.

Qqqq

Akkor

Akkor mit mivelünk tellyes életünkben, Vagy gonoszt, avagy jót szám-szerént a'képpen, Elő-hozzák Bíró könyveiben. O mély könyvek, s' nagy levelek, kikben vagyon örökké-valóság!

Teremtő Istenét az ítélő-székben, A' lélek meg-látván, el-ájúl feltében, Sententziát véssen, hová mennyen. O nagy causa, sententzia, ebben marad örökké-valóság!

Eleven tűz tóban, kik gonoszúl éltek, Sok úndok bűnökben tudván hevertenek, Sok kínokra poklokra küldetnek. O kárhozat, fok jaj szózat, égő-tűzben örökké-valóság!

Reménség úgy vagyon lelki idvetségben, Penitentziát tart, ha ki idejében, Ugy vitetik Isten feregében. O boldogság, nagy Uraság, Annyalokkal örökké-valóság!

Felséges Istennek minden dicsőséget, Csak a' jók kóstollyák az ő édeséget, Mind örökké dicsirik Szentséget. O boldogság, nagy valóság, csak ez a' jó örökké-valóság!

Ebben a' dicsőség édes Tengerében, Örökké-valóság boldog örvényében, Azok úfznak, kik jól éltek itten. O boldogság, nagy valóság, csak ez a' jó örökké-valóság!

Részted hogy leheszen e' nagy gazdagságban, Dicsőült Szentekkel mind egy társaságban, Vess-meg mindent, mi van e' Világban. O boldogság, szép társaság, a' Szentekkel örökké-valóság!

Eg-alatt nézd-meg jól izemeddel mit láthatasz, Allandót azok-közt semmit nem találhatasz, Mind csak hiveség, azért fel-kiálthatasz. O nagy hiveség, és csalárdság, nézzed mint vár örökké-valóság!

Nem szolgálhat senki Világnak olly hiven, Kinek csalárdsággal végre ne-fizessen, Tanúly máson, neked úgy ne-tégyen. O álnokság, nagy csalárdság, el-hidd hogy vár örökké-valóság!

Csalárd a' gazdagság, Uraság, s' méltóság, Test, szépség, ékesség, öröm, és vigaság, Ha nem vigyázsz, meg-csal mint álnokság. O álnokság, csalárd hiveség, ihol itt vár örökké-valóság!

Zengő cimbalomnak mint múlik a' hangja, Ugy múlt-el még eddig e' Világ pompája, Ez-után-is ez lesz állapotja. O nagy vakság, csalárd hiveség, nem ládd hol vár örökké-valóság! Ez

Ez nagy út előtted, ki most ezt halgatod, Örökké-valóság, kit czélul kell futnod: Azért jól fufs; Isten lesz jutalmod. O vég-nélkül, s' határ-nélkül, mind örökkön örökké-valóság! Amen.

M A S.

Nota: Bűnök az ő földgya &c.

Kereszt-fán kint vallott, kegyelem kút-feje, Gyarló bűnösöknek meg-váltó Istene: Kinek idők-előtt tündöklék Felsége, Kezdet-nélkül-való örök Istensége.

Artatlan testednek ki-nyílt sebei-ért, Buzgó kérésimet, véred-hullásáért: Bocsássad elődben szokott kegyelmed-ért, Emberi nemzethez-való szerelmed-ért.

Sátorát le-tettem romlandó testemnek, Pállya-futását-is végeztem éltémnek: Végire jutottam cselekedetemnek, Sok bűm-után testem meg-adtam a' földnek.

Lelkemen Felséged kegyelme, meg-látsék, Meg-hirvadhatatlan koronám tündöklék: Az új Jerusálem nekem szépen fenylyék, Házam Paradicsom szépen virágozzék.

Félelem, rettegés a' hol nem ijeszthet, Bánat, s' keferűség engem nem rettenthet: Halál, s' pokol mérge rám nem közelgethet, A' mi eddig bántott, az nem árthat, s' véthet.

Rothadandó testem majd földben tétetik, Minden ékességem ezentúl távozik: Izról izre testem egy-mástul el-válik, Mert a' rothadástul porrá változtatik.

Csuda változással ísmét támadása, Minden csontaimnak, lesz helyre-állása: Akkor serénkedik Annyalok munkája, Hogy meg-fujat-tatik szép szavú trombita.

Mennyei fenylység mint arany tündöklék, Christus igirete ott bé-telleyesedik: Csontainkat mihelt Annyalok serkentik, Hivekről Attyánál Christus emiekezik.

Ezek Atyám azok, kik-ért meg-feszültem, Eggyet-is közzülök én el-nem vesztettem: Hogy dicsőségedben őket részesítem, Im az Annyal-által elődben gyűjtetem. Qqqq 2 Azon-

Azontúl Istennek meg-indúl jó-kedve, Szent szemeit veti választott népére: Tellyes szerezettel vigyáz örömökre, Mindgyarást bé-vézi az ő kegyelmébe.

Órök lakó helyül rendeli Országát, Szinről színre nekik meg-mutatya magát: Ez-után bé-tézik Mennyeknek kapuját, Hivek ez Országot már vég-nélkül birják.

No tehát én lelkem dicsird Istenedet, Az örök-életben ki bé-vett tégedet: Választottak-közzé tette te részedet, A' hová éltedben gyűjtötted kincsedet.

Mindenek áldgyanak örök Atya Isten, Szerelmes Fiaddal fenyves dicsőségben: Szent Lélekkel együtt egyenlő Felségben, Részesítsd lelkünket örömdobben, Amen.

M A S.

Nota: *Ave fuit prima salus, &c.*

Christusnak hű Keresztyéni, Illik ezt néktek meg-tudni: A' bűn-ért hogy meg-kell halni, Halál-által idvezülni.

Adámnak vétke-miatta, Halál szálla minnyájunkra: Méltók valánk kárhozatra, Örök pokolnak kínnyára.

De kik a' Christusban hiszünk, Haláltól semmit ne-felgyünk: Sőt illy reménségben legyünk, Halálból életre megyünk.

Nem szűkség hát bánkodnotok, Hóltakon siránkoznotok: De sőt ti-is vigyázzatok, Szüntelen imádkozzatok.

Mert a' kik Hitben ki-múlnak, Azok Christusban nyugofznak: Utolsó nap fel-támadnak, Christussal együtt vigadnak.

Kik még e' Világon éltek, E' légyen dolgotok néktek: A' bűnnek véget vessetek, Minden jót cselekedgyetek.

A' bűnök-ellen álljatok, Es szüntelen vigyázzatok: Gyakorta imádkozzatok, Késértetben ne-jussatok.

Részegségtől, tobzódástól, E' Világi sok gondoktól: Eletnek nagy munkájától, Ojja magát minden attól.

Józanságot kövefetek, Mértékletesen éllyetek: Jámborságot visel-lyetek, Es irgalmasok legyetek.

Várjuk

Várjuk mi Idvezitónket, Hidgyúk meg-szabadít minket: El-változtattya testünket, Dicsőségre viszen minket.

Dicsiret Atya Istennek, Christusnak Idvezitónknek: Egyetemben Szent Léleknek, Szent Háromság Egy Istennek. Amen.

M A S.

Nota: Oh te meg-halandó &c.

Sok nyomorúsággal élete embernek, Rakva minden része az ő idejének, Kik bűn-ért haragját jelentik Istennek.

Imé ő az embert szép ajándékával, Fel-ruházta vala halhatatlansággal, Minden állatokon-való Urasággal.

De hirtelenséggel lön nagy változása, Szép éketségének iszonyú romlása, Fejedelemségből juta nagy rabságra.

Ezeknek oka lön a' háládatlanság, Kire embert vévé őrdögi csalárd-ság, Bűn-ért következék minden nyomorúság.

Rajtunk im hól immár a' bűnnek ő földgya, Betegség, kár-vallás, az halálnak kínnya, Sok nyomorúságnak képtelen igája.

Jaj azért csak immár e' földön életünk, Mert kevés ideig tart gyönyörűségünk, Hirtelen változik minden éketségünk.

Virághoz hasonló élete embernek, Kit látunk szemünkkel, mely hamar el-vesznek, Reggel virágoznak, s' majd tűzben vettetnek.

Sőt olyan mint árnyék e' földön életünk, Mert hamar el-múlik minden dicsőségünk, Ma kevélyen járunk, hólnap meg-halhatunk.

Igen gyönyörködöl ember gazdagságban, Mint ha mind örökké él-nél e' Világban, Nem tudod mely órán téfsznek koporsóban.

A' te gyenge tested, tudod-e mi léssen? Minden állatoknál utálatosb léssen, Kigyóknak, bekáknak eledele léssen.

Ne-igirj magadnak te hólszú életet, Es ne-halogassad te meg-téréf-edet, Mert mikor nem várnád, meg-kérik lelkedet.

Ojjad igen magad testi bátorságtól, Mint a' Christus tanit nehéz tobzódástól, El-ne vonattasál e' csalárd Világtól.

Qqqq 3

Sok

Sok példából látod, néked meg-kell halnod, De mikoron léfzen,
idejét nem tudod, Azért szűkség néked mindenkor vigyáznod.
Igen szép példában Christus Urunk mondgya, Hogy a' halál olyan,
mint lopónak dolga, Véletlen el-mégyen másnak romlására.
Reá gondgyok vagy az házi gazdáknak, Jövése mikoron történik
lopónak, Akkor vigyázzanak, hogy kárt ne-vallyanak.
Tulajdonsága ez a' halálnak láttyuk, Szintén akkor jó-el, hogy ingyen
sem várjuk, Szűkség hát vigyázni, mert napját nem tudgyuk.
Azt, felelő-napra; bizony nem veheted, Mely órában szólit, nyilván
el-kell menned, Kárt vallasz hogy-ha nem léfzen készületed.
Hadgy békét azért te ember kevélységnek, Vess véget idején minden
bűneidnek, Hogy tisztán adhassad lelkedet Istennek.
Dicsirtefsél Uram örökké Mennyégben, Ki Egy Istenségben, vagy
három személyben, Halálunk óráján légy segítség, Amen.

M A S.

Nota: Menyországban dicső Várofa, &c.

IESUS Christus Isten Fia, Mindeneknek ki vagy bírása: E' Világ-
nak meg-tartója, Hiveidnek légy ótalma.
Ohajtással mi könyörgünk, Kegyelmes székedhez járulunk: Segit-
séget tölled várunk, A' halálban légy ótalmunk.
A' te szörnyű halálod-ért, Kereszt-fán lett kin-vallásod-ért: Drága
véred-hullásá-ért, Ne-vegs-el tölled ezek-ért.
Nyavalyával mi életünk, Rakva vagy minden ósvenyünk: Előt-
tünk forog halálunk, Ki-ellen légy bizodalunk.
Nincsen ez-ellen orvoság, Te-kivülled semmi vigaság: Vagy csak
nagy nyomorúság, Szívünkben te légy bátorság.
Ez életnek árnyékából, Mikor ki-múlunk e' Világból: Akkor Atyai
vóltodból, Mellettünk légy Menyországból.
Semmi-némű késértetünk, Ne-légyen kétségben-esésünk: Órdög-
ellen diadalmunk, Te légy mindenben ótalmunk.

Siefs

Siefs Uram segítségre, Légyen gondod a' mi lelkünkre; Tekints
Christus érdemére, Ne-adgy órdög gyötrelmére,
Jó-vóltodat meg-ne vonnyad, Szent Lelkedet vezérül adgyad: Mi
szívünket vigasztallyad, Örök-élettel biztassad.
Diadalmunk órdög-ellen, Szó-szólónk légy mindenek-ellen: Hogy
ne-jussunk késértetben, Tarts-meg végig igaz Hitben.
Romlása mikor testünknek, Vége közelget életünknek: Nincs bizta-
tója szívünknek, Légy ótalma Hiveidnek.
Inak mikoron meg-nyúlnak, Izek, erek meg-szakadoznak: Allunk-
kapczái ropognak, És fogaink csikorognak.
Vérünk bennünk meg-aluszik, Erzékenség megszűnik távozik: A' lélek
igen buzkodik, Órdög-ellen tufakodik.
Siefs azért segítségre, Fájdalminknak könnyebségére: Lelkünket
örök-életre, Vidd-bé örök dicsőségre. Amen.

M A S.

Nota: A' véghetetlen kegyelmű, &c.

ELet adó halál Ura, Szünnyék-meg kezded oltora, Mert el-romol
a' földnek pora. Haragod érvén, bűnét meg-mérvén, Nincs
benne igaz, élete csak gaz, Hogy-ha kegyelmed néki nem ir-
galmaz.
Idvez-légy kegyelem árja, Bűnös lelkem kedved várja, Gyarlóság-
mat hogy el-zárja. Sebed mélysége, légyen épsége, Lelkem se-
bének, szived kedvének, Engedd örvendgyek, s' kedved szerel-
mének.
Ót sebedből értem folyt vér, Meg-újjul ha hozzája ér, Légyen engem
meg-tisztító bér. Azért fáradtál, Eget el-hadtál, Sok kínt szen-
vedtél, eleget tettél, Mi bűneink-ért midőn földre jöttél.
Oh drága Szűz édes Fia, Segítségül neved hija, Lelkem, hogy légy
meg-váltó dija. Már hozzád fordul, kérése indul, Kész bűnből
térni, tégedet kérni, Hogy legven szabad Menyben hozzád érni.
A' mint te-magad kívánod, Hozzád futott e' ^(Leányod,) Bizik, tölled ^(Magzatod,) hogy

hogy el-nem hányod. Eltet le-tette, kedvedet vette, Halála mérge érte, s' rút férgé, Emészti, s' rajta nem maradt bűn kérge. Allítsd őtet jobb-kezedtől, Ne-távozzék kegyelmedtől, Mivel égett nagy szeretettől. Utaidon járt, csak te-tőlled várt, Hogy-ha szólítod, sírban szállítod, A' juhok-közzé, bizik hogy állítod. A' kereszten lám meg-váltád, Kiról hét úttal kiáltád, Szent Atyádat, s' nagy kínod látád. Ő-is részesült, azért sebesült, Oldalad, s' mellyed, hogy fel-emeltyed, Bűnből; és Menyben érdemít neveltyed.

Oh halálnak nagy halála, Kivel életet találja, Az ember, hogy bűnt meg-útálja. Órdóg, test, s' Világ, már erre nem hág, Benned meg-győzte, s' egyben-kötözte, Ellenségeit régen meg-előzte. Mint itt hiszünk jelen lenni, s' Ehező lelkünkben venni, Siels immár ezzel jót tenni. Látod óráját, szép koronáját, Add-meg az Egben, gyönyörűségben, Örökké élyen veled dicsőségben. Amé.

M A S R E G I E N E K.

Bűnnek az ő földgya, a' halál, jól tudgyuk, E' Világ mely csalárd, azt-is nyilván láttyuk: Világ végén vagyunk, gyakorta számláltyuk, De mi életünket csak ritkán jobbíttyuk.

Emlekezzünk azért a' mi halálunkról, Vegyünk példát immár ennyi meg-hóltakról: Akár csak közzülünk ki-múlt jámborokról, Szemünk-előtt-való holt Atyánk-fiáról.

Rövid életünkéről nekünk emlekeznünk, Mind éjjel, és nappal szükség értekeznünk: De fő-képpen mikor közzülünk temetünk. Az Ur adta volt ezt, ő vette-el tőlünk.

Ennek példájából most mi taníttatunk, Kit előttünk halva koporsóban látunk: Hogy mi-is e' földön meg-nem maradhatunk. Az Ur adta &c.

Kívánatos vala, élete mi-nékünk, Kedves, kellemetes sokaknak kö-zöttünk. De im mely hirtelen költözék-el tőlünk. Az Ur &c.

Igy volt

Igy volt bizonyára az ő akarattya, Hogy mi seregünket ezzel látogassa: E' mái-nap tőlünk hogy őt ki-szólítsa. Az Ur adta &c. Véle-eggyütt majdan bizony mi-is léfzünk, Mi nem mind örökké el-távozik tőlünk, Noha egy kevelsé nem láttatik tőlünk. Az Ur &c. Síralmas ne-légyen hát el-távozáfa, Csak ideig-való tőlünk el-váláfa, Mert ő-neki vagy on csendes nyugováfa. Az Ur adta &c. Példa, és vigaság mely szép ez mi-nékünk, Mikoron halottak temet-tetnek tőlünk, Mert ezzel jelentik, hogy még fel-támadunk. Az Ur adta &c.

Légyen azért nekünk az halál elménkben, Hogy ne-találtaffunk ké-születlenségben, Az utolsó óra forogjon szivünkben. Az Ur &c. O mely szépen ísmét földből fel-támadunk, Mikoron az Urtól mi meg-szólíttatunk, Nagy örömmel mikor ő-előtte állunk. Az &c. Reméttelen rövid, e' földön életünk, Kit mi életünkben eszünkben vehetünk, Eggyen, ketten láttyuk földben temettetünk. Az &c. A' földnek gyomrában bé-téttetik testünk, De Christus markában léfzen a' mi lelkünk, Nem illik hát nekünk ezen kefergenünk. Az Ur adta &c.

Tudgyuk míg éltenek, velünk nyájaskodtak, Miképpen mi mostan, Ők-is ettek, ittak, Noha egy-kevelsé tőlünk el-távoztak. Az &c. Légyen a' nagy Urnak az ő akarattya, Mindenben úgy légyen, a' mint ő akarja, Ez-után kit szólít közzülünk, ő tudgya. Az Ur adta &c. Sőt inkább fejen-ként olly nagy buzgósággal, A' mi Istenünknek alázatósággal, Tegyünk dicsiretet egy szível, és szájjal. Az Ur adta volt ezt, s' ő vette-el tőlünk.

Jövel I E S U S Christus, hivek segítsége, Jövel, jövel hozzánk, Egnek teremtoje: Jövel, és ne-késsél seregek Istene, Te-hozzád kiáltunk, tekints népeidre.

Hatalmas kezében ajánlyuk lelkünket, Te adtad testünkben jól tudgyuk ezeket, E' földön éltünkben te tápláltál minket, Halálunk óráján bátorítsd szivünket. Amen.

Rrrr

M A S

M A S A Z O N N O T A R A .

Vel: Hálá-adásunkban &c.

Atya, Anya búcsúzik Fiaitól, és Leányitól.

Véletlen embernek utolsó órája, Meg-vizsgálhatatlan, senki nem tudhattya: Isten Decretoma valamikor tartya, Sem idős, sem iffiú által nem hághattya.

Arany, ezüst, szépség, drága kő, ékecség, Halál-ellen nincsen okosság, bölcsesség: Czifra, szép, tündöklő, iratos fényesség, Meg-nem szabadíthat semmi nagy erősség.

Lesben serénséggel csak az órát várja, Ember életének határát jól tudgya: Hirtelenül mindgyárt csak torkon ragadgya, Asóval, kapával, jószágától fosztya.

Erős palotákból Urakat ki-vonsza, Teli tár-házakat vélek el-hagyattya: Királynak, küldűsnak ilyen kemény sorfa, Semmi szerzet-béli magát nem óhattya.

Nékem-is órámat nyilván közel hozta, Halálnak illattya testem általjárta: Nehéz betegségem bizonytal mutattya, Hogy lelkemnek el-kell testemtől válnia.

Töllem el-maradott nincs mit ohajtanom, Tovább életemet már nem halaszthatom: Edes árváimtól noha meg-kell válnom, Nem fokká utánam őket-is el-várom.

Jertek azért hozzám fiaim, leányim, Kikre életemben néztek szemeim: Hallyátok-meg mostan utolsó beszédim, Mig meg-hidegülnek fájdalmas tetemim.

Nékem el-kell mennem, láttyátok olly útra, Melyről immár többé nem térhetek visszra: Ez leszen fiaim (leányim) végső búcsúzása, Edes Atyátoknak, (Anyátoknak) meg-szűnik szöllása.

Vallyon életemet, hogy-ha elő-hozom, Bú, bánat, fáradság, számtalan fájdalom: Kesergés, háborgás, néktek azt mondhatom, Hogy-ha akarnám-is, meg-nem számlálhatom.

Sőt esztendeimet, hogy-ha el-gondolom, Csak kevés volt nékem jó-
izű la-

izű lakalom: Kereszt, fok nyavalya bántotta vígságom, Hát hogy ne-kivánnyam immár nyugovásom.

I I.

Vége szakad im majd minden kínaimnak, Setét koporsóban tetemim nyugosznak: Izen-ként egy-mástól noha szakadoznak, De itilet-napján helyekre állanak.

Számtalan bánatim tőlem el-maradnak, Nagy fok nyavalyáim engemet el-hadnak: Többé immár rajtam nem uralkodhatnak, Örökségül rőllam reátok szállanak.

Fiaim (leányim) azért ti Istent szolgállyatok, Ó-ellene kérlek ne-zúgolódgyatok: Segítséget tőlle mindenkor várjatok, Mert miként nékem volt, úgy leszen sorfotok.

Az én halálomon ti ne bánkodgyatok, Ki test-szerint voltam halandó Atyátok: (Anyátok:) Lám tudgyátok el még a' másfik Atyátok, Ki jobb én-nálamnál, nem hal-meg tudgyátok.

Csak egyedül néki szavát fogadgyátok, Es a' mit parancsol, igen meg-tartsátok: Az Ó Szent igijét gyakran halgassátok, Miképpen én-töllem fiaim (leányim) láttátok.

Igen meg-örizi minden jószágtokat, Tenyészővé térszi kevés barmotokat: Azokból kivánnya adakozástokat, A' szűkölködőkhez jó sáfárságtokat.

Ehezőt, idegent, szomjúhozót, bennát, A' kik ti-tölletek kérnek alamisnát: Meg-ne útallyatok, kór, beteget, némát, Christusnak viselik azok ábrázattyát.

Boldogságos leszen ekképpen dolgotok, A' Menybéli Isten leszen Tűrtorotok: Es a' Szent Angyalok óltalmazóitok, Ne-fellyetek semmit, legyetek bátorok.

Atyátoknak (Anyátoknak) szavát, hiven halgassátok, Mindenekben néki igen szolgállyatok: Akarattya-ellen meg-se mozdúlyatok, Kegyes intéésinek fejetek hajtsátok.

Tudom ó-néki-is élete mint pára, Ha ma vagyon, hólnap szállhat koporsóba: Hogy-ha előttetek történik halála, Temesésétek őt-is az én koporsómba.

Rrrr 2

Ti-ma-

Ti-magatok-között, eggyetek legyetek, Ha mit nem értetek, mástól meg-kérdgyetek: Kevélységet, pompát igen gyűlöllyetek, Visz-sza-vonást, patvart, ti el-kerüllyetek.

I I I.

Engedelmességben Christust kövessétek, Senkit meg-csúfolván, meg-ne nevéssetek: A' Hitben erőssék, mind végig legyetek, Idegen tudományt csak bé-se vegyetek.

Semmiben serénybek inkább ne-legyetek, Mint hogy lelketekre gondot visellyetek: Józanságban élvén az Istent félyétek, Hogy dicsekedhessem előtte veletek.

Tudom ha ezeket meg-cselekeditek, Istennél Mennyégben ti kedvesek lésttek: Az emberek-között becsülletet nyertek, A' feregek Ura ezt térszi veletek.

Az én beszédimről meg-emlekezzetek, Az Ur Isten légyen fiaim veletek: Szentséges lelkével vezérlyen bennetek, Hogy mint a' szép Czédrus nevedhessetek.

Menybéli nagy Isten, néked hálát adok, Te Szent Felsőgednek dicsiretet mondok: A' szép bölcsőségben míg hozzád fel-jutok, Holott a' Szentekkel örökké vigadok.

Engemet eddiglen hogy te meg-tartottál, Noha mint Szent Jóbot, gyakorta sújtoltál: De sírásom látván, mindgyarást meg-szántál, Bizzál fiam, ne-fély, ismég így mondottál.

Nagy örömmel, vigan megyek az életre, Nem akarok többé kínlódní e' testbe: Istennek követí, jőjjetek előmbe, Vigyetek-fel innét, Abrám kebelébe.

Tellyes készülettel el-menni kész vagyok, Tudom Isten-előtt, hogy meg-nem pirúlok: Ó Felsőge-előtt örökké advarlok, Örökkön örökké ő-néki szolgállok.

I V.

Vég-búcsúmat vészem Világi hivságtúl, A' nagy sarczoltató számtalan kínoktúl: Immáron meg-válom minden nyavalyáktúl, A' kik gyötröttének távozhatatlanúl.

Mostan

Mostan oh én lelkem, mint fogoly tömlőczből, Majd meg-meneke-del, és ki-mégy e' testből: Mellyel születél volt Anyámnak méhéből, A' te Teremtődnek jó rendeléséből.

Fénlesz, és tündöklepsz Istennek előtte, Te-is gyarló testem, noha mély verembe: Föld-alá tétetel; légy jó reménségbe, Mig ímét lelkeddel szerkeztetel egybe.

Itiletnek mikor el-jő az ő napja, Akkor meg-fuvallik Isten trombitája: A' miképpen tartya végezett tanácsa, Mi Urunk Christusnak bé-telik mondása.

Légyen hát békeség immáron ti-néktek, Kik még több ideig e' Világban éltek: Az Ur Isten légyen minden segítségtek, Vigyázás, józanság, légyen életetek.

Immáron énnékem mind meg-bocsássatok, Mind kisdetek, nagyok kik még élők vattok: Az én halálomon semmit ne-síratok, Utolsó naptokra inkább vigyázzatok.

Istennek Szent Fia, a' te Szent kezvedbe, Lelkemet ajánlom, vedd hozzád kedvedbe: Vigy-bé Uram kérlek Atyád eleibe, Mutafs-bé ő-néki, lehessek örömben.

Szent Háromság Isten áldafsál Mennyégben, Atya, Fiú Isten, egyenlő Szentségben: Es a' Szent Lélekkel, Egy örök Felsőben, Ki élisz, s' uralkodol, örök dicsőségben. Amen.

M A S.

MAr el-mégyek az örömben, Paradicsomnak kertiben, Lészek Istennek kedvében.

Immáron bé-tellyesedék, Kit éltemben sokszor hallék, Hogy még halálnak fizetnék.

Keresztyén Hitnek jutalmát, Már el-vészem diadalmát, Az életnek koronáját.

Lelkem Abrahám keblében, Testem-is nyugszik a' földben, De vagyok illy reménségben.

Onnet hogy még fel-támadok, Christussal e gyűtt vigadok, Azért lelkemnek így szóllok.

Rrrr 3

Siefs

Sieis a' bődög Varosba, A hova be-vagyunk irva, A' Mennyeknek Országaba.

Drága szép lakó Városunk, Hol Istennel együtt lakunk, Christus is örökös-társunk.

E' Városnak bődögságát, Tündöklését, gazdagságát, Szent János mondgya mi-voltát.

Abban, úgy-mond, nem szükséges, Nap, és Hóld nem kellemetes, Isten benne fenyeleges.

Keserőség, sem irigység, Nincsen sántaság, betegség, Nincsen ott nyomorúlt vénség.

De fel-tamadunk minnyájan, Lélfűnk erős állapotban, Christus esztendeje tájban.

Ott nincs továbbá kevélység, Nem uralkodik az éhség, Szeretet lesz az ellenség.

Lélfűnk Hivek egy seregben, Mind egyenlő dicsőségben, Szent Pál mondgya leveleben.

Gerjendez együtt szerelműnk, Istenűnkhez dicsiretűnk, Arról el-sem feletkezűnk.

Arkangyalok, Pátriárkák, Apostolok, és Proféták, Meg-ismérnek Atyák, s' Anyák.

De mind nagyobnak mondatik, Hogy Isten velűnk lakozik, Kinek dicsőség adásék. Amen.

Hymnus B. Jacoponi de Vanitate Mundi.

Cur Mundus militat, sub vana gloria, Cujus prosperitas est transitoria: Tam citò labitur ejus potentia, Quàm vasa figuli, quæ sunt fragilia.

Plus crede literis scriptis in glacie, Quàm Mundi fragilis vanæ fallaciæ: Fallax in præmiis virtutis specie, Quæ nunquam habuit tempus fiducia.

Magis credendum est viris fallacibus, Quàm Mundi miseris prosperitatibus: Falsis in somniis, & voluptatibus; Falsisque studiis, & vanitatibus.

Dic ubi Salamon, olim tam Nobilis, Vel ubi Samson est Dux invincibilis: Vel pulcher Absolon, vultu mirabilis; Vel dulcis Jonatas, multum amabilis.

Quo Cæ-

Quo Cæsar abiit celsus imperio: Vel Dives splendidus totus in prandio: Dic ubi Tullius clarus eloquio: Vel Aristoteles, summus ingenio.

Tot clari Proceres, tot rerum spatia, Tot ora Præsulum, tot regna fortia: Tot Mundi Principes, tanta potentia: In ic̄tu oculi, clauduntur omnia.

Quàm breve Festum est, hæc Mundi gloria; Ut umbra hominis, sic ejus gaudia: Quæ semper subtrahunt aterna præmia, Et ducunt hominem, ad dura devia.

O esca vermium! ô massa pulveris! O flos, ô vanitas! cur sic extolleris? Ignorans penitus, utrum cras vixeris. Fac bonum omnibus, quam diu poteris.

Hæc Mundi gloria, quæ magni penditur, Sacris in literis, flos fœni dicitur: Ut leve folium, quod vento rapitur; Sic vita hominis, hac via tollitur.

Nil tuum dixeris, quòd potes perdere; Quod Mundus tribuit, intendit rapere: Superna cogita, mens sit in æthere; Fœlix qui potuit, Mundum contemnere. Amen.

Cur Mundus militat &c.

Mit bizik e' Világ ô álnokságában, Kinek szerencséje vagyon elromlásban: Ô hatalmafsága haszontalanságban; Miként a' föld edény vagyon elromlásban.

Többet hidgy a' jégen fel-jegyzett bótűknek, Hogy-sem-mint e' Világ hizelkedésinek: Es ne-hidgy, mert meg-csal, szép igiretinek; Ki soha nem talált bért reménségének.

Inkább kell hinnie hamis férfiaknak, Hogy-sem-mint e' Világ árnyék hivságának: Testi, és mulandó mutogatásának, Artalmas, és csalárd okoskodásának.

Mond-meg hol Salamon ô bölcseségével? Avagy hol a' Sámson ô erősségével? Hol vagyon Absolon szép ékelségével? Avagy hol Jonatas kedveskedésével?

Hová lótt Julius hatalmafságával? Avagy a' dús Gazdag ô lakodal-mával? Mond-meg hol Tullius ékes szóllásával? Vagy Aristoteles mély tudományával?

Illy Nemes férfiak, illy fő Nemzetségek; Illy nagy Uraságok, s' Fejedelm-

delemségek : Illy nagy birodalmak , s' illy nagy erősségek , Egy fzem-pillantásban el-múlnak mindenek.

Mely rövid inneplés e' Világ szépsége , Mint testnek árnyéka , olyan ő öröme : Ki örök jószágnak örök el-veztése , Es setét mélységre embernek vivése.

O fergeknek étke, ő földnek csoportya ! O harmat, ő hívság ! s' miéit üzsz olly nagyra ? Nem tudod bizonytal hogy-ha jutsz holnapra , Tégy jól mindennel mig időd halasztja.

Ez földi dicsőség mely nagynak láttatik , Ez a' Szent irásban virágnak mondatik : Vagy könnyű levélnek , mely széltől vitetik ; Ek-képpen Világból minden ki-vitetik.

Azt ne-mond tiédnek , a' mi el-vezendő , A' mit ad e' Világ , azt visszázá-vejendő : Mennyei dolgokat te légy keresendő ; Ez bóldog kereset , ki el-nem vezendő. Amen.

Prosa Funeris.

Dies iræ, dies illa, Solvet sæclum in favilla: Teste David cum Sybilla.
Quantus tremor est futurus, Quando Judex est venturus, Cuncta stricte discussurus.

Tuba mirum spargens sonum, Per sepulchra regionum, Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit, & natura, Cùm resurget creatura, Judicanti responsura.
Liber scriptus proferetur, In quo totum continetur, Unde Mundus judicetur.
Judex ergo cùm sedebit, Quidquid latet apparebit: Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus? Quem Patronum rogaturus? Cùm vix justus sit securus.

Rex iræmendæ majestatis, Qui salvandos salvas gratis, Salva me fons pietatis.
Recordare IESU pie, Quòd sim causa tuæ viæ, Ne me perdas illâ die.
Quærens me sedisti lassus, Redemisti Crucem passus, Tantus labor non sit cassus.
Juste Judex ultionis, Donum fac remissionis, Ante diem rationis.

Ingemisco tanquam reus, Culpâ rubet vultus meus: Supplicanti parce Deus.
Qui Mariam absolvisti, Et Latronem exaudisti, Mihi quoque spem dedisti.

Preces

*Preces meæ non sunt dignæ; Sed tu bonus fac benignè, Ne perenni cremer igne.
Inter oves locum præsta, Et ab hædis me sequestra, Statuens in parte dextra.
Confutatis maledictis, Flammis acribus addictis, Voca me cum benedictis.
Oro supplex & acclinis, Cor contritum quasi cinis, Gere curam mei finis.
Lacrymosa dies illa, Quâ resurget ex favilla, Judicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus, Pie IESU Domine, Dona eis requiem. Amen.*

Eadem Prosa Ungaricè.

A' Nap nagy haragnak napja, Porrá lesz Világ s' hamuvá, Dávid Sybillával mondgya.

Mely nagy rettegés lesz akkor, A' Birónak el-jötekor, Iszonyú számvételekor.

A' Trombiták meg-harsognak, Kikre hóltak fel-támadnak, Törvénytörésekhez elé-álnak.

Halál, s' természet el-ájúl, Hogy ember a' koporsóból, A' szám-adásra fel-indúl.

Irott könyvek el-hozatnak, Kikben mindenek meg-vannak, Honnan sententziát mondnak.

Azért a' Biró le-ülvén, s' Minden titkot ki-jelentvén, Végső szót vár, minden félvén.

Akkor szegény mit felellyek? Szó-szóllóúl kit keressék? Holott még a' jók-is félnek.

Földnek rettenetes Ura, Menynek irgalmas adója, Follyon reám sebed kúttya.

Kegyes IESUS emlekezzél, Hogy értem-is kint szenvedtél, Végórámon kedveltesél.

Kerelvén engem, fáradtál; Meg-váltván, kint nagyot láttál: Ingyen tûrni ne-láttalsál.

Büntetés igaz Birója, Légy bûnöm meg-bocsátója, Szám-adásom tágitója.

Nyögök sok bûneim-alatt, Orczám pirúl vétkem-miatt, Nyújtsd szegénynek Malasztodat.

Ssss

Ki Mag-

Ki Magdolnán könyörülél, A' Latornak meg-engedel, Belém reménséget öntél.

Könyörgéfim méltatlanok; De érdemid használynak, Örök kínok ne-ártsanak.

Rendely állást a' juhok-kőzt, Hogy ne-legyek a' bakok-kőzt, Hanem jobb-felől a' jók-kőzt.

A' nagy erős iteletben, Ne-küldgy Gehenna tűzében; Hanem vigy dicsőségedben.

Alázatoson könyörgők, Tőredelmes szivet nyújtok, Végső napon áldást várok.

Aza' nap siralmas lészen, Mikor porbúl testet vészen, A' bűnös, hogy törvényt végyen.

Ennek azért légy irgalmas, Kegyes IESUS légy jutalmas; Légyen helye nyugodalmas. Amen.

A L I U S.

Horrenda Mors, tremenda Mors, telo minax, & arcu: Fatale torquet spiculum, nulla quod arte vites. Ut fumus evanesCIMUS, eliminamur omnes, Abibis hinc fulgentibus non flectitur metallis.

Simul fores pulsaverit, jube valere vitam; Amica turba deseret, te castra deserentem. Intrabis exclusissimus, iter tenebricosum, Tecum feres, quod egeris, non auferes quadrantem.

Genæ rigeunt cereæ, fax luminum fatiscet; Nec pectus eluctabitur, in ore vox dehiscet: Laudata forma concidet; arteriæ pavebunt; Gelu madebis horrido, obsessus à Charonte.

Te lectus uret anxius, curis cor exedetur. Qui Vita, vivens dictus es, defunctus ipsa Mors es: Avere te qui millies jussit, jubet valere, Postesque furtim transvolat, quos ante bastabat.

Pestem creabis naribus: à te fugabis omnes; Obsipientur ostia, orisque, nariumque, Foras, foras, exi foras, catharma, pestis, horror, Opertus altum dormies, interstrepente nullo.

Propè ante mortem, mortuus cadaver efferere: Lamenta erunt solatio Uxoris, ac Nepo-

ac Nepotum. Cras lachrymæ te condito, vertentur in cachinnos; Sed tu subi, scrobem subi, Hæc fossa sorbet orbem.

Specum jacentis incolunt, venena, buso, vermes: Hos Aulicos hæc Aula fert, his gratus imperabis. Tributa pendes vermibus, stipendiumque blattis: Fas his erit grassariæ, per ossium medullas.

Cognata gentis atria, mox finient dolorem; Semestre ducent lugubre, vertentque mox colorem; Levem precata cessitem, perenne te silebunt, Heres talenta dividet; te dividet lacertæ.

Vertente CAPRI sidere, pulvis, cinisque fiet, Viator ossa transiens, scitabitur. Quis hic est? Hiant cavernæ luminum exenterata calva est. Calcata costa truditur, deletus excidisti.

Ignota lux est ultima, quam nullus auguratur, Cum PARCA cedit januam, est pessulus trahendus: Natos, Avosque surripit, ut fors, & atra fors fert: Sceptisque Reges exuit, & cogit esse plebem.

Ex invidenda regia, pressa fereris arca; Laqueare nares fulcient; gens Christiana pensa: Par primus, hic fit ultimus: Stat CODRUS inter IROS, Unâ tumet dieculâ: mox aura difflat aulas.

Cui regna vectigalia relinquis, & QUIRITES? Ebur tuum fert exulem, ferunt, tacentque cives. Arces & alta turrium effossa subruuntur, Sub more tu ludibrium depasceris colubris.

Mors ergo cum te messuit, jam nemo te requirit, Amatus es, dum visus es, paræmiam revolve, Amica tecum nomina morientur, & tegentur. Quid, heu, quid has affanias, excordium petessis?

Suspensio adest vestigio, Lavernionis instar; Exire cujus aleam, nec vi datur, nec arte; Propinat atra toxica, nolis, velis, bibenda. Mors est inexorabilis, non consulis futuris.

Frons, ô cadaverosa frons, mentita mille larvas, Frontisne formæ creditis? fallit; cavete, fallit. Qui fidit illi perfidæ, post damna serò flebit, Ditis coquere sulphure, tibi Venus placebit?

Quid si tibi, suprema lux hæc, fulsit occidenti? Ne lude, plebs hæc omnia, virtutis esto cultrix, Hæc ipsa lux quot abstulit, qui sæcla cogitabant? Sol occidentes ante te, miratur isse ad orcum.

Nonne ergo pernox, perdius, constanter excubabis? Ut mors ineluctabilis, si congregari minetur. Interritus compareas, promptus subire luctum. Si morte victus occides, adibis astra victor.

Contemne quidquid conditum; Amaque Conditozem. Quod perdis hic, ibi invenies; jactura nulla turbet. Emancipa te Numine, cura, solutus omni: Salvum Deus, quid ambigis? Summa locabit arce.

Qui primus hoc odarium flevitque, condiditque. Quotidiana funera, toto revolvit ævo: Idemque dudum pulvis est, fato suo sepultus, Sequere, (vasa collige) aut primus, aut secundus. Amen.

Horrenda mors, &c.

SZörnyű halál, imé hol ál, lest hányván életünknek. Meg-vont ijjal, mérges nyíllal, víja várát lelkünknek. Elet, ezüst, miként a' füst szél-vészkor el-enyézik: El-kell menned, nincs mit tened, aranyad el-nem vészik.

Torkod mihelyt hőrög, a' helyt: végy búcsút e' Világtól. Rokonságid, szomszédságid, el-futnak holt-tagodtól. A' járatlan, és szokatlan földre egyedül mégy-el: Hajót tóttél, veled jár, kél: csak egy fillért sem vész-el.

Az iffiúság, és nyájáság, tölled majd el-maradnak; Piros orczád, meghirvad; szád, s' szemeid, bé-szakadnak. Fejed szédül, szived rémül: ékes nyelved meg-némül. Halál szeplő, mint egy gyeplő, meg-fojt, s' elméd meg-bénnül.

Szerelmesid, és kedvesid, majd mellőled el-álnak: Kik neveltek, és tiszteltek, azok-is meg-útálnak. Kit kedveltél, s' hivne/véltél, még csak feled sem kerül. Tested kinban, szived búban, mint egy hajó el-merül.

Senyvett test, búz, mint kigyót tűz ki-hajt mindent házadból. Or bé-dugva, s' száj bé-fogva, voníznak-ki nyoszolyádból. Ottan fognak, s' földbe dugnak, hol senki nem serkenget: Meny-ki, meny-ki, mondván, meny-ki, rút dög, éltél eleget.

Kik sirással, s' óhajással, ma tégedet kísírnék. Jó lakásra, s' kaczagásra
holnap

holnap okot keresnek. s' Noha sirva téfznek sirba; De majd mennek víg torba. Te ott maradsz, s' nem-is álhatfz keresztül e' dologba.

Vigan várnak, rendet álnak, kigyók, békák feregi. s' Mint ama' szép, Udvari nép, úgy fogadnak öregi. Alig várják, hogy bé-zárják, a' sir-áfok vermedet, Hogy rághafsák, s' marczoneghafsák, gyengén hizlalt testedet.

Fiad, Lyányod, s' Házastársod, nem fokkáig gyászolnak: Fél-esztendő, elégendő, azt tartják siralomnak. Tested békák, kincsed bírák, ősfiak-kőzt fel-ösztyák. Isten tartson, s' meg-nyugosson: kik talám azt sem mondgyák.

Tíz holnapig, tested fottig, porrá, s' hamuvá léfzen, Lábbal rúgják csontod, s' mondgyák: Vaj ki vólt ez? Hol léfzen! Edes Anyád, fő-kaponyád látván, meg-sem isméri. El-temetve vagy, s' felejtve, fok neved sem értheti.

Nincsen olly Bölcs, s' Nemes erkölcs, ki tudná vég-óráját. Hanem megyünk, mihelt nekünk, halál rántya kaszáját. Mert mind dúson, s' mind küldúson, egy-aránt uralkodik. Mind iffiakkal, s' mind aggokkal, az ő horga rakodik.

Nemes házból, s' himes ágyból, majd egy gödörbe téfznek; Ezt gondold-meg, s' fontold jól meg, dolgaid miként léfznek: Mert a' végsők, itt leg-elsők, Király s' küldús egyyütt áll. Mint a' szél-vész, a'ként el-vész Világi tizt, másra száll.

Kinek hagyod fok aranyod, kő-várad, tizteteidet? Más helyedbe, ül székedbe, senki nem szán tégedet. Tartományid, s' alkotmányid, ellenségid el-rontyák. Tested gyikok, békák, kigyók, egymás-között fel-ösztyák.

Hol szem-elől el-mégy belől, hivek-is el-felejtnek: Szerelmesid, s' kedves hősid, ingyen sem emlegetnek. Ekeiséged, s' Nemesiséged, egy kő-alá rekesztik, s' Még is hitván kincsen, tudván kapnak, fokban s' terjesztik.

Loppa jó rád a' halál, s' fád alattomba le-vágja; El-nem bújhatfz,
Ssss 3 s' nem-

s' nem-is futhatsz, majd házadat meg hágja. Nincs mit tenned; bé-kell venned, az ő mérges pohárát. Mondhatatlan, irgalmatlan; s' nem félted élet várát?

Oh te ferges, úndok, s' mérges test, mely fokot viszsz vizre? Vonszafz himes, és fok szines hazugsággal, vad mézre. Ne-hidgy méki: mert ha feki alá foghat, meg-rongál. Kénkö búzre, s' örök tűzre, viszen, addig practikál.

Ne talám ma, mint egy szalma-tűz, életed el-múlik? Ah ne jádzál, tégy jót, nád-szál mert ha kezeden romlik. Mennyin hóltak ma meg, voltak kik tegnap egészségben. s' Hány ment tűzre, s' örök búzre, ki volt jó reménségben.

Ejen, s' napon, azért talpon, oh én lelkem légy készen; Mert a' halál, csak elő-áll, s' bajt kér, és csapást tézen. Noha ijjal, s' mérges nyillal rohan te életedre; De nem léssen, csak légy készen, e' csata szégyenedre.

A' pénzt ved-meg, hogy lelhesd-meg az igaz gazdagságot. Ne-fély semmit, mert száz-annyit ad Isten, s' boldogságot. Bizzál ebbe, s' fordítsd Menybe, tellyességgel szivedet, Meg-gazdagit, és boldogit, bizonnyal hidd tégedet.

E' siralmot, és sir-halmot, ki elsőben szerzette, Ki-múlását, s' számadását, gyakorta emlegette. Már meg-bűszhött, és földé lőtt, lelke talám kínban-is. Te-is azzá léssesz, s' hozzá mégy talám csak még ma-is. Amen.

M A S.

Nota: Már el-mégyek az örömben, &c.

ELŐ emberek kik vattok, Most én-rajtam tanúllatok, Miképpen meg-kell halnotok.

Vóltam ti-néktek társotok, Mikoron nyájaskodtatok, Es egy-mással lakoztatok.

Kik vattok ti, én-is vóltam, Már tőletek el-távoztam, Koporsómban bé-szállottam.

Testem

Testem földnek ajánlottam, Mint Anyámnak őt vallottam, E' Világot néktek hadtam.

Temetésemet csak várom, Kisíjreték-ki, kívánom, Holott a' hóltakkal nyugszom.

Lelkem helyt talált az Urban, IESUS Christusnak markában, Meg-váltomnak óltalmában.

Vártanak engem közikben, Mennyeiek az örömben, Kik vannak nagy dicsőségben.

En-is immár el-indultam, Ti-tőletek el-búcsúztam, E' földiektől távoztam.

Követ vagyok előttetek, Mert ti-is utánnam jötök, Kérlek azért készülyetek.

Az Ur engemet szólított, Ma közzületek el-hivott, Már ti-reátok mutatott.

Nagy boldog örömben vagyok, Az Ur Isten-előtt állok, Intlek, hogy ti ne-sírjatok.

Meg-csendesedett nyavalyám, Mikor ágyamban kínlódnám, Nagy fájdalommat jajgatnám.

Már mind azok el-távoztak, En-tőlem távol állottak, Könyveim meg-száradtanak.

Vagyok Isten Országában, Christussal Paradicsomban, Angyalok társaságában.

Testemet kik fel-vezitek, Temetésekre vizitek, Isten hálállya ti-néktek.

Halálomat kik szánnyátok, Rajtam kérlek ne-sírjatok, Nám hol léstek, jól tudgyátok.

Nem térhetek-meg hozzátok, Titeket-is oda várlak, Ott van örökös lakástok.

Mert el-mulandó e' Világ, Kiben életünk mint virág, El-marad lám minden jószág.

Rövid léssen életedek, Sokkái ti-is nem éltek, Egy-kevecsé szenvedgyetek.

Eggyütt

Eggyütt léltetek ti-is velem, O en el-hagyott feregem, Ne-sírafsátok el-mentem.

Az Ur Istentől várjatok, Ó a' ti vigasztalótok, Gondot visel ti-rólatok, Bocsáfsátok-el békével, IESUS-nak segítségével, En lelkemnek örömevel.

Atya Istennek dicsőség, Légyen Fiúnak tisztetség, A' Szent Léleknek egy hűség. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

MOstán kik itt jelen vattok, Koporsóm-mellett állotok, En meghólt néktek így szólok.

Tudgyátok meg-kell halnotok, Koporsóban bé-szálnotok, Szemekkel jól láttjátok.

Azért az Isten igijét, Halgáfsátok Szent beszédét, Fogadgyátok jó intését.

Mert el-marad minden jószág, El-hagyattatik gazdagság, E' Világi hiv vigaság.

Az Istennek Szent igije, Marad nálatok beszéde, Mellyel mentek eleibe.

Senkit ő nagy gazdagsága, Sem hatalmas Urasága, Nem tarthat-meg nagy józága.

Crépus Királyt gazdagsága, Sem Atillát nagy hatalma, Alexandert birodalma.

Xerxes Királyt sok száz népe, Dávidot hadi-serege, Heçtort sem menté ereje.

Cicerót ékes szóllása, Absolont szép ábrázattya, Salamont bölcs tudománya.

Nem mentheték-meg haláltól, Magokat a' koporsótól, Ki-múlának e' Világból.

Mert vóltak ők-is halandók, Es testekben mind romlandók, Nem sok ideig állandók.

Az halál a' bűnnek földgya, A' mint Szent Pál bizonyittya, Tehát minden meg-kóftollya. Tudván

Tudván romlandó vóltomat, Istenhez-való útamat, Készítettem én magamat.

Intlek, ti-is készülytetek, Kik halandó testben éltek, A' Christussal hogy legyetek.

En Abrahám kebelében, Mondhatatlan nagy örömben, Vagyok fényes dicsőségben.

Nincsen testemben kínládás, El-töröltetett nagy firás, Szemeimről köny-húllatás.

IESUS-előtt Angyalokkal, Udvarlok Szent Profétákkal, Elek Isten látásával.

Atya Isten dicsirtefsék, Es Christussal imádtasék, Szent Lélekkel tiszteltefsék. Amen.

M A S.

Nota: Drága dolog az Ur Istent dicsírni &c

EMlekezzél-meg Ember Istenedről, Örökké-való te idvefségedről: Es hóltod-után te veszedelmedről, Mert számot véfsznek a' te életedről.

Nincsen embernek drágább az Istennél, Christus vérével meg-váltott lelkénél: Es Isten-szerént-való életénél, Idő bé-telvén ő idvefségénél.

Isten, és az Eg, nekünk azt mutattya, Hogy e' Világot csak ideig adta; Szent Fiát értünk nagy halálra adta, Kiben szerelmét hozánk meg-mutatta.

A' halál nekünk Istennek követe, Kinek mint léfszen az ő öltözete: Azt meg-mutattya mindennek élete, Nem futhatunk-el Istennek előtte.

Kigyó, és béka majd osztozik velünk, Az ördög, a' bűn fel-támad ellenünk: Nem léfszen akkor gazdagság mi-velünk, Mind a' Meny, és föld, léfszen mi-ellenünk.

Tekints-meg ember a' te koporsódat, Naponként-való halandó vóltodat: Az Isten-ellen nagy bűnös vóltodat, Te bűneidről nagy szám-adásodat.

Tttt

Oh

Oh Isten-ellen-való nagy gonofság, Hogy néked nem kell az örök boldogság: A' magas Menyből vár nagy irgalmaság, Ki-által nekünk adatik Menyország.

Testünk ezentől földé, porrá leszén, Jutalmunk nekünk csak Istentől leszén: Senki nem tudgya ő dolga mint leszén, Nagy változánk nekünk akkor leszén.

Csontunk ezentől mind széllyel hányatik, Mi testünk rólunk mind el-szaggattatik: Es izról-izre mind el-mardostatik, A' férgek-miatt mind el-rágattatik.

Illik azért hát nekünk meg-isménnünk, Es az Istenről bizonyágot tennünk: Hogy itt e' földön jámborúl kell élnünk, Ha nem akarunk örökké el-vesznünk.

Mert jobb lett volna soha nem születni, Hogy nem mint Istent soha nem tisztelni: Ő jó-voltáról őtet el-feledni, Es Szent igijét igen meg-útálni.

Nem jó embernek Istent késérteni, Jövendő dolgot bizonyal igirni: Hogy még meg-térhetéz, nem jó azt gondolni, Mert vaj-ki csuda az ő itileti.

Minden Keresztyén azon könyörögjön, Hogy az Ur Isten ő mellette légyen: Az ő jutalma csak az Isten légyen, Es mikor meg-hal, ő mellette légyen.

Dicsiret légyen Menyben az Atyának, Mind egyetemben az ő Szent Fiának: Es a' Szent Lélek mi Vigasztalónknak. Dicsiret légyen a' Szent Háromságnak. Amen.

Psalms 50. Miserere mei Deus.

Nota: Drága dolog az Ur Istent dicsirni &c

RAjtam nagy irgalmú Isten könyörűly, Tőlem az én vétkeim-ért el-ne hűly: Bűnöm-miatt veszélyemen ne-örűly, Szent neved-ért irgalmadból hozzám fűly.

Végphetlen kegyelmednek szép fényét, Őnts rám, s' vedd-el szívemnek fetét éjjét: Téged kérlek, életemnek reményét, Mojs-meg engem Szent Lelkednek edényét. Sze-

Szemem-előtt vagyon mindenkor vétkem, Bánom igen, és keferű énnékem: Méreggel forr torkomra minden étkem, Mert könyvel elegy ad ennem sok vétkem.

Haragodból méltán meg-is büntethetéz, Velem jól tótt Atyám tölled el-vethetéz: Igaz voltod-szerint semmivé tehetéz, Még-is igaz itiletű Ur lehetéz.

Csak te-néked vétkeztem én Istenem, Bűnöm-miatt kesereg az én lelkem: Csak te-hozzád foházkodik én szívem, Ha meg-engedéz, nem árthat az én vétkem.

Im hol mindenestől-fogva bűn vagyok, Mindent bűnben kezdek, és bűnben hagyok: Bűnben vöttem életet, bűnben fogyok, Magamnak-is utálatoság vagyok.

Szány-meg Uram, lám szeretéz vala előbb, Vétkeimnél nagy irgalmad hiszem több: Bölcs titkaid meg-mondod vala előbb, El-hadsz-é most Uram? nincsen kedved több?

Uram csak rám egy kis Isóp-vizet hints, Meg-gyógyúlok; ennél jobb orvosság nincs: Csak szemeddel, vagy egy szóddal hozzám ints, Őrűl szívem, a' mely nékem elég kíncs.

Bűneimnek Szent Ur Isten meg-bocsás, Szent Lelkednek erejével hozzám lás: Beteg juhodnak te-magad fűvet áls, Ha te el-hadsz mert nem orvosol-meg más.

Új szivet teremts én-bennem, új szivet, Szivet adgy én-belém te-hozzád hivet: Meg-halad orvosló lelked sok fűvet, Bennem ezzel gyógyítsd a' beteg szivet.

Add-meg szívem vig örömét, s' örvendek, Velem-egyűtt dicsirnek minden rendek: Uram ha kedvedből ki-nem rekendek, Sok népeket rút vétkekből ki-kendek.

Tudom hogy nem kedvelled a' kos-bak-vért, Régtől-fogván, kedved buzgó szivet kért: Lelkem nagy alázatoson arra tért, Hogy a' te Szent törvényeddel egyyet ért.

Néked élek Ur Isten, a' mig élek, Te-előtted járok, és tölled felek: Eppűl abból Szent neved a' mig élek, Es dicsirlek mind örökké ő-velek. Amen. Tttt 2 MAS.

M A S.

Nota: Bizontalan voltát Világ &c.

SErkeny-fel álmodból bűnös emberi-nemzet, Mellyet e' Világi rosz buja-élet vezet. Hogy el-ne veszed a' szép fenyves Eget, és az örök-életet.

Gyakran emlekezzél te utolsó napodról, A' te életednek ő végső órájáról. Keserves sírást tégy, hogy ki-ne rekedgyél az örök boldogságból.

Ne-bízzál erődben, se szép iffiúságodban, Ekes Nemzedetben, pénzben, gazdagságodban, Te nagy jószágodban, mert nem lehet néked maradáfod azokban.

Mezitelen jöttél a' te Anyád-méhéből, Mezitelen térsz-meg, légy bizonyos bár erről. A' mint Szent Jób mondgya: el-távozol hidgyed régi keresményedtől.

Jaj-szóval kezded-el napját te életednek, Közepi-is hidgyed keserves jaj lesz ennek. Még keservesb léssen, ha kedvében nem léssz a' Felséges Istennek.

Alázzuk-meg magunk az Istennek-előtte, Könyörgésünk-által őtet kérjük mi erre: Hogy mikoron léssen életünknek vége, lelkünket hozzá vegye. Amen.

M A S

Nota: A' végzetlen kegyelmű, &c.

EZ mostani vég-órára, Ide-gyűlt Hivek gyászomra, Vigyázatok én síralmimra. Fejem függesztve, lelkem epedve, Szivem reszketve, szemem könyvezve, E' kis ének-szó mit ad előtökbe.

Iffiak, vénnek meg-hallyátok, Szivetekbe bé-irjátok, Ha mit itten most ti hallotok. Mert ez napotok, nyilván tudgyátok, El-nem szaladtok, hanem meg-haltok, Es e' Világból miányán ki-múltok.

Gyermeki ártatlanságom, Istennél volt kedves napom, Jót mutató szép példázatom. Benned irigység, harag, gyűlölség, Utált kevelység, undok fősvénység, Nem találtatott semmi olly vétke-ség.
Eletem

Eletem gyenge fonala, A' halálnak kaszájára, Bár még akkor eshetett volna. Most nem feltetne, Pokol gyötrelme, Emészto tűze, mardosó ferge, Es őrdögöknek rettentő serege.

Iffiúságomnak napjai, Jaj hol vattok vigasági, Gyönyörködteő játéki. Hamar lépésim, gyors forgódásim, Serény futásim, ugrándozásim, Bánatra juttak én vig neverésim.

Szemeimnek tekinteti, Szájam ékes mosolygási, Lábaim vétkes lépési. Botránkoztató, kezem illető, Bűnre ingerlő, vétékben ejtő, Ti-is nagy kínra ne-jussatok, felő.

Testem czifrázó ruháim, Ekesítő szép kontósim, Külömböző szép öltözetim. Most gyászban juttak, unalmat attak, Bút árasztottak, s' csúfságra hoztak, Lelki ruhámtól felő meg-fosztottak.

Lelkem tár-háza lakossa, Szivemnek belső titkossa, Engem vezérlő birócska. Most ké' vigyáznod, bátoritanod, Jómban forgódnod, örömet adnod, Idveségemre-menő utat nyitnod.

O fok-számú gondolatim, Haszontalan törődésim, Gyümölcsstelen fok munkáim. Bár csak felire, lőtt volna mérve, Azoknak bére, hasznos érdeme, Szegény lelkemnek idvezítésére.

Földön-lévő éppületek, Gyönyörködteő termetek, Külömb-külömb bő-termések. Nem vigasztaltok, sőt fonnyasztotok, Jaj nem tápláltok, kínomra vattok, s' Felő a' lelki-jóktól meg-fosztotok.

Jaj im most veszem eszembe, Hogy testem van helyhezterve, Kis korpómban bé-téve Majd sírban vísznek, föld-alá tésznek, Oda rekesztnek, el-is felejtnek, Róllam ez-után meg-sem emlekeznek.

Immár beszédem fordítom, Az Ur Istenhez fel-nyújtom, Idveségem csak tölle várom. Mert meg igrte, minden el-hidgye,
Hogy Christus vére, életünk bére, Idveségünknek nagy erős érdeme.

Amen.

Ttt 3

MAS

M A S R E G I E N E K.

Bizontalan-vóltát Világ állapotjának, Változását láttyuk most minden állatoknak, Kik ma egészségben vóltak, holnap esnek torkában az halálnak.

Ne-őrüllyön bátor senki, gazdagságának, Ekes termetinek, és szép iffúságának, Fris öltözetinek, aranynak, ezüstnek, mert azok mind el-múlnak.

Vizi-buburékhoz mi életünk hasonló, Mezei virággal egyszer s' mind el-mulandó, Nincsen e' Világon olly erős alkotmány ki leheffen állandó.

Ha márt Isten adta, holnapot nem igrte, Minden útaidat erőssen megkötözte, Hogy száz esztendő't élly nagy jó egészségben, talám azt nem engedte.

Bóldogbak nálunknál a' mezei-virágok, Kert-béli szép rósák, szép fűvek, liliomok, Nem rettegnek semmit, tudgyák meddig élnek, vagyon nekik határok.

Tavasf melegtől im mely szépen indulnak, Elsőben újúlnak, Pünkösztben virágoznak, Nyárban meg-lankadnak, hideg őszre kelvén, egyszer s' mind el-hirvadnak.

Nincs néked így dolgod ember, ha meg-gondolod? Kemény szám-adásod, bizontalan halálad, Nem tudod meddig élsz, de ez nyilván vagyon, hogy egyszer meg-keel halsz.

Első óráját-is születésed napjának, Jaj-szóval kezded-el eleit e' Világnak, Jaj leszen közepe, jaj leszen vége-is a' te ki-múlásodnak.

Semmit abban nem tudsz, temetésed hol leszen, Tisztességes leszen, vagy gyalázatos leszen; Talám a' vadaknak, égi-madaraknak hások, koporsód leszen.

Mit ragaszkodol hát illy igen e' Világhoz? Földhöz vér az Isten, ne-bizzál tár-házadhoz; Nagyobb gazdagsága Crépus Királynak vólt, most hasonló küldűshöz.

Világ-

ilág-biró Sándor nem elégedék azzal, Hogy mind e' Világot el-birá hatalmával, Magát Isten-gyanánt imádtattya vala, nagy fel-fuvalkodással.

Azonban ő néki mérget adának innya, Egy szamár-körömből, nagy Babyloniába, Szine el-változék, a' Király meg-hala, hát nincs néki hatalma.

Tegnap nem vólt elég, e' Világ gazdagsága, Im ma halva fekszik, csak négy-sing föld hajléka: Szép friss palotában az-előtt lakozott, most a' földnek gyomrába.

Nincs hát itt mi-nékünk maradandó Városunk, Mint a' bölcsék írják, szarándokság járásunk, Ha ma vigan lakunk, ne-talám az Urtól holnap el-hivattatunk.

Meg-kérdik ott ember, mint éltél e' Világban, Ha igazán jártál a' te hivatalodban, Számot adsz arról-is, valamit el-loptál az Ur tá-lentomában.

Fele-barátodat ha meg-kissebbítetted, Hiriben, nevében ok-nélkül meg-sértetted, Az élő Istennek kemény itéletit soha el-nem kerülhed.

Minden ember azért magát meg-óltalmazza, Rágalmazó szótúl nyelvét meg-tartóztatja, El-vefzendő kincs-ért, arany-ért, ezüst-ért lelkét el-ne árúllyá.

Halandó vóltáról gyakorta elmélkedgyék, Maga el felejtve semmit ne-cselekedgyék, Isten tisztességét kivel meg-bántaná: arról meg-emlekezzék.

Dicsirtésél Uram örök Istenségben, A' három személyben véghe-tetlen Felsőben: Aldgyon, s' magasztallyon földnek kereksege, most, és örökké, Amen.

M A S.

Seregeknek Szent Istene, Meny, s' földnek kegyes vezére. Jövel, jövel én Christusom, ne-hadgy utolsó órámon.

Tekints lelki sebeimre, Kit teremtél személyedre. Jövel, jövel &c.

Tudom

Tudom azért teremtettél, Igaz Hitben fel-neveltél. Jövel, jövel &c.
 Hogy előlled el-ne vetnél, Sőt Hirem-által nevelnel. Iövel, &c.
 En bűnömnek sokaságát, Ne-nézd Uram undokságát. Iövel, &c.
 Kegyelmes Menybéli Király, Halálom-után ne-útály. Iövel, &c.
 Sőt táboroddal mellém szállj, Es erőddel környüllem állj. Iövel, &c.
 Fene ördög ne-bánthasson, Es késértet ne-árthasson. Iövel, &c.
 Lám igirted irgalmadat, Mindenekhez jó-vóltodat. Iövel, &c.
 Küld-el azért Angyalodat, Hogy láthassam Országodat. Iövel, &c.
 Lelkemet néked ajánlom, Testem föld-gyomrának adom. Iövel, jö-
 vel én Christusom, ne-hadgy utolsó órámon. Amen,

M A S.

Nota: Sok rendbéli próbák vannak &c.

IEr mi szölyünk e' szomorú alkalmatofságban, Miként esénk az Istennek illy nagy haragjában, Az életből hogy-hogy jutánk e' testi halálban.

Az Istennek meg-vizsgálhatatlan Décrétoma, Hogy a' bűn-ért minden test, a' halált meg-kóstolgya, Meg-kell lenni, mert ez az Istennek akarattya.

Első ember hogy el-esék, a' bűn következék, A' bűn-után az Istennek átka rajtunk esék, Atok-után, az halál-is reánk úgy származék.

Igy hát e' testi halálunk bűneinknek földgya, Kit mi-reánk első Szűlénk rút bűnével hoza, A' mely-miatt estünk vala örök kárhozatba.

De az Isten könyörűle rajtunk irgalmason, Ó Szent Fiát el-bocsátá, hogy minket meg-váltson, Az ördögnek rabságából el-ki-szabadítson.

Ki minket meg-szabadíta az Ó halálával, Ó Szent Attyát engesztelé vére-hűllésével, Adótságunk meg-fizeté számtalan kényyával.

Nincs már rajtunk a' Sátánnak semmi birodalma, Afzfzony magva, mert kigyónak fejét meg-rontotta, Ne-fellyünk hát, ha léfzen-is testünknek halála. A' mi

A' mi fejünk az Istennek egy szülött Szent Fia, Halál-által akart menni ő Szent Országába: Igy nekünk-is halál-által ad részt Menyországba.

Mint jó páfzor halálig vit az Ó juhái-ért, Drága vérét ki-ontotta juhok váltságá-ért, Ó Szent testét meg-áldozta az Ecclesiá-ért. Hát nekünk-is követnünk kell a' mi Vezérünket, Se életben, se halálban el-ne hadgyuk őtet, Hogy meg-adgya halálával-nyert örökségünket.

Nem kell firnunk hát felettéb a' mi halottinkon, Se magunk ne-keferegjünk halandó-vóltunkon, Sőt vigadgyunk halál-után fel-támadásunkon.

O te áldott Vigasztaló Szent Lélek Ur Isten, Tekints reánk, vigasztaly-meg minket kegyelmesen, Hóltunk-után számláltaffunk Szenteid között. Amen.

M A S.

Nota: Bűnnek az Ó földgya &c.

I.

KEgyes buzgóságtól viselterett népség, Koporsóm, és firom-mellett forgó község: Kitől holt-testemnek adatik tisztesség, Halalyad beszédemet egész Keresztyénség.

Honnan ki-indúltam, és a' hová érek, Micsoda Országban már ez-után érek: Mely jó, és mely drága állapotú léfzek, Christus I E-S U S népe most arról beszéllek.

Halandóságodat én-bennem szemlélyed, Ember minémű vagy, azt most tőlem vegyed: Hozzád ez intésem; életed úgy éllyed, Hogy a' Menyországban örömét el-nyerjed.

Egészség, betegség, gazdagság, szegénység, Békeség, háború, becsüllet, kissebség: Jó élet, bűn-rétel, minden-fele inség, Vagy öröm, vagy bánat, Világi dicsőség.

Semmi dolgaiban állandóság nincsen, Embertől el-marad; hogy-ha kapdos kínesen: Alhatatlansága hát tégedet íntsen, Boldog ki-múláshoz napon-ként készítsen.

Vvvv

Jó egéf-

Jó egészség-után, hozzáru betegséggel, Ha fokkáig eltet, kedvetlen
vénséggel: Világ szokott lenni fok-fele inséggel, Sátán lelked-
kórnyúl, álnok mesterséggel.

Illyen állapattal e' Világban laktam, Terhes fok fájdalmit, mig éltem
kóstoltam: Mással-is így bánik, példákbl próbáltam, Fényes
bóldogságát senkinél nem láttam.

Testem fok inséget tudgyátok szenvedett, De szegény, ezekről mind
meg-csendesedett: Bóldog ki-múlásom mihelt engedtetett, An-
gyalokkal lelkem örömben vitetett.

Bóldog állapotom most a' Menyországban, Örül, vigad lelkem ez ál-
dott Városban: Az Istennel élek halhatatlanságban, Dicsőült
Szentekkel fényes állapotban.

Jó szível fogadtak Menybéli Pólgárok, Örültek hogy bennem nem
lött semmi károk: Most én, és ez-után mást utánnam várok,
Mint jó hív tárfsómmal vigadni akarok.

I I.

Christustól készített házba bé-jutottam, Atyám hajlékába lakójúl
szállottam: Mint örökös fiú jómban bé-iktattam, Menyben
szabadosnak Istentől mondattam.

Fel-öltözvén vagyok ártatlan ruhában, Tiszta, s' fényeskedő aranyas
biborban: Kit a' IESUS Christus keresett halálban, Szentire
ruházott meg-igazitásban.

Isten irgalmának gyémánt koronáját, Drága szép virágból fűzött
koszorúját: A' Menyei kertben nyílt piros rósáját, Fejemen
viselem ékes violáját.

A' Bárány Christusnak vig lakadalmára, Hittak; és vég-nélkül-való
szépjavára: Örülök, vigadok, hogy ez állapotra, Istennek jutot-
tam színe-látására.

Menyben asztalom-is nékem meg-vettetett, Az Ur IESUS Chri-
stus hozzája ültetett: Pohárom jó borral csordúltig töltetett,
Nyájas beszédével meg-örvendeztetett.

Isten igijéből mellyeket hallottam, Ezek valóságát ma lélekben lát-
tam:

tam: Tükör és homályban mig Világban laktam, Menyország-
nak javát rész-szerint kóstoltam.

Fel-ékesült elmém tiszta igazsággal, Akaratom tellyes jóra vágyódás-
fal: Minden indulatom Szent ártatlansággal, Fel-ruházván va-
gyon, ékes ábrázattal.

Világos szép példa erre magam vagyok, Ki itt e' Világon fok jaj-szó-
kat hagyok: Többé én itt élni soha sem kívánok, Mert mind
egészségem, s' mind örömmim nagyok.

Gondom nagy volt arra, mint legyen Istennél, Kedves ki-múlásom
ő Szent Felségénél: Mert állandóbb jószág, és nagyobb kincs
ennél, Sem Menyben, sem földön nem lehet senkinél.

Eletem, halálom volt nékem Christusom, Igyemet forgató kegyes
Pátrónusom: Hitem, reménségem, érdemem IESUS-om,
Fel-támadásban-is lesz igaz tútorom.

Lelki vitézséggel, jó harczom meg-vittam, Bűnnek az ő földgyát az
halált meg-adtam: Hitem meg-tartottam, el-nem tántorodtam,
Irgalmas jutalmát ezeknek el-fogtam.

Már nincs egyéb hátra, hanem hogy testemet, Tegyétek-bé sírban,
hideg tetemimet: Takarítsatok-el akképpen engemet, Mint
Angyalok vitték Istenhez lelkemet.

Ezekre az Atya segéllyen titeket, Szent Fia kegyelme éppítse Hiveket:
A' Szent Lélek újjá szűllyön benneteket, Szent Háromság vi-
gye-bé ti lelketeket. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

I.

SZomorú az halál a' gyarló-embernek, Halál-követitől mindenek
rettegnek: Kivált-képpen kik e' Világban örülnek, Nehéz e'
Világtól meg-válni ezeknek.

Természetnek látod ez tulajdonsága, Minden-fele állat a' szép sza-
badásra: Kivánkozik bátor legyen jó lakása, De gyönyörűsé-
ge kevés a' fogságba.

Eletünk e' földön micsoda? csak fogság; Melyben étünk, itunk, bánat, szomorúság: Jaj-szó, fok ohajtás, fájdalom, fáradság; Még sem kívánkozik innét a' gyarlóság.

Panaszolkodását a' gyarló embernek, Hallottad gyakorta a' szegény betegnek: Jaj meg-halok, ugy-mond; látom már a' testnek, Utolsó óráját minden életemnek.

Ha meg-halsz, ez-után örvendezni kívánsz, Testi javaidtól meg-válnia sem szánsz: Mire menendő vagy abban semmit nem bánsz, Rettegést, felelmet, bú, bánatot el-hánsz.

Alhatatlansággal itt elődben talál, Nyomorúságidon fokszor zúgó-lódtál: Hogy nem halhatok-meg, úgy panaszolkodtál, Ihon most azt bánod, hogy el-jött az halál.

Ne-felgy, nem magad vagy a' halálnak úttján, A' meg-holt Szenteknek el-mehetsz nyomdokán: Te-előtted fokban mentenek meghalván, Mi-is mind utánad költözünk ez-után.

Világra, halandó Szüléktől származtál, Sok keserűséget életedben láttál: Keserű volt az-is, a' mit ettél, ittál, Ihon mind ezeknek végire jutottál.

Sok bűnöd-ért hogy-ha halandó nem vólnál, Meg-hidgyed bizonyly soha meg-nem halnál: De ha eszed vólna, azon siránkoznál, Az halhatatlanság hogy nincs birtokodnál.

Kívánsz-e lelkedben halhatatlan lenni? Kész légy itt e' földön test-szerint meg-halni: Mert a' halál-által fogsz örökké élni, Nem illik hát azon hogy meg-halsz, bánkodni.

Óróm, és vigaság a' szegény raboknak, Ha valaki-által ki-szabadulhatnak: Ha meg-akarsz halni, akkor szakadoznak, Erős kötelei nyomorúságodnak.

I I.

Romlandó ez élet, csak veszendő hiveség, Szintén jobb-korában el-víz mint a' virág: Minden ékességed csak nagy hanyarúság, Csudálom hogy nem kell még-is a' szabadság!

Órómmel menny, semmi ne-késlellyen téged, Se pénzed, jószágod, se szép

se szép örökséged: Edes szép cseléded, semmi ékességed, Virághoz hasonló szép iffiú termeted.

Szépséged helyében, szépséget ad Isten, Jószágod helyében, szép jószágod léssen: Mellyet az ellenség soha el-nem véssen, Olly kincsel bírsz, mellyet rosda meg-nem éssen.

Igazán kik hittek a' Szent jámborokkal, Te-előtted ki-múlt atyád-fiaival: Mind egy seregben léssz a' Szent Angyalokkal, Az áldott Ur Istent dicsired azokkal.

Romlandó itt hazád, ott romolhatatlan, Örökkön örökké élsz Atyád házában: A' Christus IESUS-nak szép tárfaságában, Melyben a' bölcsőség lesz meg-únhatatlan.

Erős reménységgel ha az Urban bizol, Nem halvesz-meg, hanem csak mint-egy el-aluszol: Fáradságod-után az Istennél nyugszol, Es a' dicsőségnek pohárából iszol.

Csak ezt cselekedgyed, hogy igazán élhess, Bódogul halhass-meg, Menyországban mehess: A' jámbor életre ne-légy kéfedelmes, Nem léssen a' halál néked veszedelmes.

Tagaidnak ha van súlyos betegsége, Hogy-ha el-érkezik test erőtlensége: Tudgyad közel vagy a' halál követé, Akkor kívántatik Hited erőssége.

Ojjad te-magadat kétségbe-eséstől, Arra-való erőt kérj az Ur Istentől: Bátor légy, ne-rettegy semmit bűneidről, Halálával Christus meg-váltott ezektől.

Reá bízd magadat, lelked bátorítsad, Mint drága kincsedet kezében ajánlyad: Az itélet napján hogy tőle meg-várjad, Halálod óráján segítségül hijad.

Csendes partra vigy-ki, innét el-költözvén, Mert most vagyok látom életemnek végén: Most költözöm-által a' halálnak révén, Jóvel IESUS Christus, végy hozzád idején.

Ha nyelved nem szólhat, csak szived-is hija, Mondván: IESUS Christus Istennek Szent Fia: Hogy Szent juhaidnak ne-éssék egy hija, Jóvel, jóvel kérlek utolsó órára.

I I I.

Oh édes meg-váltóm, ne-nézd bűneimet, Sok ellened-való cs-leked-
detimet: Idveségem árrát, tekints érdemedet, Jövel I E S U S
Christus vedd hozzád lelkemet.

Mennyi fok kínokat, és halált szenvedtél, Minden bűneim-ért hiszem
meg-fizettél: Atyád sem haragszik, mert meg-békeltettél, Jö-
vel Jesus Christus, add-meg mit igirtél.

Igafságod-szerint ne-ityly-meg engem, Mert semmi kegyelmet nem
talál érdmem: Nem lehet kivülled soha idveségem, Jövel
Jesus Christus édes reménségem.

Azért most ne-kédsél, szolgálodat erezd-el, Mert láttalak Uram lelki sze-
meimmel: A' te jelen-vóltod tellyes édesfeggel, Jövel Jesus
Christus, légy jó segítségem.

Testi életemmel már meg-elégedtem, Minden javaimtól meg-ide-
genedtem: Az örök-életnek mert ízit érzettem, Jövel Jesus
Christus, légy gyámol mellettem.

Innen e' Világból noha ki-kell mennem, Noha koporsóban tétetik
én testem: Tudom fel-támasztván, meg-adod én lelkem, Jö-
vel Jesus Christus, bátoríts-meg engem.

El-végeztem immár minden futásomat, E' Világon-való szarándok-
ságomat: Meg-tartottam Hitem, s' igaz Vallásomat, Jövel Je-
sus Christus, add-meg Koronámat.

Nem kívánok többet e' Világban élni, Romlandó testemből akarok
változni: Kivánkozik lelkem te-veled lakozni, Jövel Jesus Chri-
stus, siess hozzád venni.

Sok bánatim-után majd lesz vigaságom, Fáratságom-után csendes
nyugovásom: A' Szent Angyalokkal-való nyájafságom, Jövel
Jesus Christus édes kívánságom.

Itéletnek napján állassad jobboldra, Testemet; mellyet majd bé-tesz-
nek a' írba: Az áldottak-között legyek én-is számba, Jövel Je-
sus Christus idveségem árra.

Szerel-

Szerelmes I E S U S-om, ki lakozol Menyben, Az Atya Istennel egyen-
lő Felségben: Dicsőség adásék te-néked mindenben, Es a'
Szent Lélekkel, mind örökké, Amen.

M A S.

Gondolkodgyál ember, a' te bűneidről, Isten-ellen-való számta-
lan vétkekről: Tudod hogy számot adsz valaha mindenről, Mi-
ként a' Profeták szólnak ezekről.

Es erre fő-képpen gondod legyen néked, Hogy legyen Istennél ked-
ves te életed: Jóknak életeteket mindenben kövesséd, Gonoszok
erkölcsét soha ne-szereessed.

Ki vala hatalmas ez egész Világban, Nabugodonozor Babyloniá-
ban: Nem akara járni Istennek útában, Isten változtatá ba-
rom-ábrázatban.

Az Ő Szent igijét mert káromlya vala, Magát Isten-gyanánt imádtat-
tya vala: Az hatalmas Isten úgy meg-verte vala, Hét éltende-
iglen szénát rágott vala.

Sennacherib ehez hasonlatos vala, Számtalan népében úgy el-bizott
vala: Egész Sidóságot el-rabollya vala, Négy Koronás-Királyt
le-vágatott vala.

Istennek intését nem becsüllí vala, Jerusálem Várát meg-szállotta
vala: Ezekiás Királyt benne lepte vala, Kin Istennek népe igen
rémült vala.

Ezekiás Király imádkozik vala, Isten törvényében igen bízik vala:
Az Istennek népét bátorította vala, Kiért Isten őtet meg-halgat-
ta vala.

Angyalát mert Isten le-bocsátta vala, Pogány táborára mikor jutott
volna: Száz nyolczvan-öt ezer embert meg-ölt vala, Király Ni-
nivébe haza szaladt vala.

Azért mind fejen-ként úgy lássunk dolgunkra, Hogy minden dolga-
ink forduljanak jóra: Istent ne-gerjeszszük ellenünk haragra,
Hogy bé-hijon minket örök boldogságra.

Dicar-

Dicsirtetsél azért mindenható Isten, Teremtő Szent Atyánk, s' áldott
Fiú Isten: Szent Lélekkel együtt egyenlő Felsőben, Szent
vagy, és hatalmas mind örökké, Amen.

M A S.

A' Tenger fővenye ki fok, Bánatink igaz olyanok: Séllyében ta-
karó napok, Gyorsak mint habok.
A' mit mutogat e' Világ, Ollyan mint mogyoró-virág: Mellyet fej-
sze hamar le-vág, s' Meg-hirvad az ág.
Fáratságra születettünk, Sok búban forog életünk: Gyakran ágy-
fenekin nyögünk, Sirban bé-megyünk.
Sok bánat mi szivünkre száll, Sok nyavalya fejünkön áll: Sok kár, sok
siralom talál, Végre a' halál.
Nincs bölcs, nincs Uraság fohúl, Im mindent a' halál el-dúl: Mint
őszfel lilium-kórul, Minden rend el-húl.
Apró gyermekek, és iffiak, Ország özlopi, vén Urak: Tisztes Nem-
zetes Ur-fiak, Sirban húllanak.
Hasonló a' mi életünk, Csak mint az árnyék mellettünk: Mint vizi-
buborék leszünk, Földben enyészünk.
Avagy a' Sasnak úttyához, Kigyó ha kő-sziklán nyomoz: Tengerben
merült hajóhoz, Tegnap-naphoz.
Mely hamar a' pára múlik, A' szó mely hamar változik: A' gyenge
virág el-esik, Halál érkezik.
Te-is nagy hamar meg-halál, Noha még csak iffiú v. ál: Sok gyászt
Nemzetidben hagyál, Jaj meg-hirvadál.
Gyorson folyt rövid életed, Bé-fogta halál két szemed: Szán, s' jaj-
gat édes Nemzeted, Nem szólhat veled.
El-múltak szép multságid, Meg-hűltek Nemes tetemid: Ugy gyúl-
tek ide Nemzetid, Sirnak Rokonid.
Immár tégedet el-viszünk, A' sirban szomorán teszünk: Bánatban
mi pedig leszünk, Rád nem nézhetünk.
Csendes nyugodalomban légy, Mert most régi házában megy: Tűn-
dőklő koronát te végy, Nagy örömbe légy. Hi-

Hivek-közzé az Ur tegyen, Mert irgalmas hozzánk ingyen: Meny-
ország kapuja szépen, Téged bé-vegyen. Amen.

M A S.

Nota: Mit bizik e' Világ, &c.

OH keserves jaj-szó! Minnyájan meg-halunk. Vagy Ur, vagy Nem-
telen, szám-adáfra állunk. O fájdalom, el-jött az halálom, Ha-
lál-ellen nincsen prókátorom.
Barátságát senki ne-veffe halállal, Mert kaszás, igen gyors, s' nem gon-
dol Urakkal. O fájdalom, &c.
Ne-vedd sikerségre, kérlek intéfemet, A' mig időd vagyon, jobbitsd
életedet. O fájdalom, &c.
Abban bizonyos légy, hogy meg-keltyen halnod, De idejét, s' helyét
annak nem tudhatod. O fájdalom, &c.
Jól meg-gondold azért utolsó napodat, Hosszú életeddel ne-biztasd
magadat. O fájdalom, &c.
El-megyünk, el-megyünk, holnap, vagy ma léfzen, Bóldog a' ki várja
az óráját készen. Vigyázzatok, büntől irtózzatok, mert a' ha-
lál nyomoz utánnatok. Amen.

GYERMEKEK TEMETESERE-VALO
ENEKEK.

Nota: Bűnnek az ő földgya &c.

I.

CHristushoz készülők szerelmes Szüléim, Bennetek el-hadlak édes
nevelőim: Most vég-búcsút vészek minden ismérőim, Hallyá-
tok beszédim kegyes jó féleim.
Zúgódás senkitől ne-légyen én szómra, Ha mondom; hogy értem
ma végső óráma: Mert a' halál-által mentem ama' jóra, Hol
a' Bárány Christus gazdag Szent Vacsora.
Eltem ez életnek csak kevés napjait, Tudgyátok nem vettem hitet
javait: Sőt inkább szenvedtem terhes nyavalyáit, Halálnak-is
láttam ő mérges nyilait. Xxxx Gond,

Gond, bú, fok fáradság, engem nem aggasztott, Gyermeki éltében
szükség nem fárastott: Sirás, keferűség keveség hirvasztott,
Mert virág-koromban halál le-fzakasztott.

Lakáfom nálatok, tudgyátok nyájafság, Es okos beszédem fokaknál
vigaság: Szépen-szólló nyelvem, vólt vidám mulatság, Ma-
gam-vifelése dicsiretes jóság.

Eletem kezdetin nyújtott reménséggel, Hogy-ha éltem vólna kedves
egészséggel: Néktek Szüléimnek örvendetefséggel, Jó hirt, ne-
vet hadnék jámbor életemmel.

Drága szép erkölcsnek fengéjét mutattam, Szelíd természettel azt
látnotok attam: Magam kedveltettem, valamint tudhattam,
Kedves, kellemetes mindeneknél vóltam.

Isten ajándéka, és az ő szép java, Néktek Szüléimnek szerelmes mag-
zattya: Vóltam bánatoknak vidámító szava, De vagyok én mo-
stan látrjátok meg-halva.

Példája halálnak bűneim földgyának, Tüköre Világnak, mulandó
javának: E' kis koporsóban porrá változának, Elöttetek va-
gyok oka nagy siráknak.

A' minden élőknék útára indúltam, Terhes nyavalyákat tőlem mez-
sze hattam: Sok jajt, és fájdalmat e' Világon mondtam, Azok-
tól meg-váltam, mihelyen ki-múltam.

Légyen a' nagy Urnak kedves akarattya, Virág-szál-koromban lel-
kem ki-szóllittya: Meg-ismértem abból, hogy vólt édes Atya,
Mert hogy véle ellyek, akarattya tartya.

Ekes Liliom-szál házánál én léfzek, A' Mennyei jobú Atyámtúl részt
véfzek: Tudom szép Koronám, és ruháim kéfzek, Kiben fel-
öltözvén mind csak áldáft téfzek.

Dicsőséges az hely, hol örökké lakom, Istent itt minden-nap színről
szinre látom: Sok ezer Szentekkel én-is ezt kiáltom, Aldás, ma-
gasztalás Istené hatalom.

I I.

Edes Szüléim hát engem mit sirattok, Nedves orzával, és bú-szível
mert vattok: Reám-borúlással jaj-szóval jajgattok, Hidegült
tetemim ti apolgattyátok.

Szünnyék siralmotok, vidúllyon szivetek, Mert itt-is Istennél vagyok
én tietek: Nem sok idő-múlva ti-is ide jötök, Ezen boldog-
ságban velem-együtt éltek.

Parancsolta Isten, meg-kellett lennie, Nékem szolgájának (leányá-
nak) el-kellett jönie: Mint-egy követségben elől bé lépnie,
Itt Mennyei Karban helyemre ülnie.

Atyám, édes Atyám, hát meg-csendesedgyél, Szivedben bánattal
rajtam ne-törödgyél: Zokogó sirástul szemciddel szünnyél, Es
keferűségtől kérlek üresedgyél.

Néked-is ezt mondom kedves édes Anyám, Ki Világra szültél, vól-
tál kegyes dajkám: Magad meg-tartóztad, nincs semmi nya-
valyám, Arvác sem lettem, mert Isten én Atyám.

Nem örökségemben laktam itt e' földön, Hol változás-alatt tudgyá-
tok van minden: Iffiakon, véneken, ártatlan kisdeden, Halál
uralkodik szegény, és nagy renden.

A' halál én-nékem nem vólt fáradságom, Hanem inkább mint-egy
csendes nyugodalmom: Ur I E S U S Christusban lótt én ki-
múlásom, Kiben az hiveknék halálok szép álom.

Itt a' fok nyavalya én gyenge testemet, Törte, és szaggatta bádgyatt
tetemimet: De mihelyt az Isten szólítá lelkemet, Meg-nyugo-
dott testem, élem örömemet.

Azon kérek mindent, hogy már én példámmal, Biztassa ő-magát,
Hit bizodalommal: Ne-gondollyon semmit testi fájdalmaival,
Mert léfzen mellette Christus óltalmaival.

Romlott állapotból még egyszer fel-véfzen, Mikor el-jövendő itiletre
léfzen: Jóknak, gonoszoknak mihelyt törvényt téfzen, Tette-
stől, lelkestől vig örömben vífzen.

Oh környüllem álló Keresztyén Szent sereg, Többet már nem szól-
lok,

lok, szived mert kesereg: De csak azt kívánom hogy testem fel-
vegged, Szépen el-késérvén föld-gyomrában tegyed.

Légyen mind ezekben dicsiret Istennek, Ki boldog ki-múlást ad ben-
ne-hivóknek: Békeséges-tűrést szomorú sziveknek, Adgyon-
vigasztalást a' keseredteknek. Amen.

M A S.

Nota: Sok rendbéli próbák vannak &c.

I.

Figyelmetes Keresztyének kik ide gyűltetek, Szép sereggel, ének-
szóval a' kik el-késértek, Itt engemet; tiszteféggel hogy el-te-
messetek.

O időben profétáltak csontok nagy zúgással, En-is néktek prédikál-
lok az én halálommal, E' mostani előttetek fekvő tagaimmal.

Ránk jövődő dög-haláltúl senki ne-rettegjen, De csak a' büntül,
gonosztúl minden ember félyen, Mint ha ő-is ma vagy hólnap
meg-halna, úgy éllyen.

Győzhetetlen, és el-kerülhetetlen az halál, Vas, ércz-közzé rejtezzél
bár, de ott-is meg-talál; Veled jár, kél, hol nem vélnéd, ott-is
előtted áll.

Az Hercules, és Ulysses erős vitézsége, Halál-ellen nem használa Sám-
son erőssége, Dáriusnak, sem Crésusnak nem foga fok kincse.

Csalhatatlan, nem fog rajta semmi okosságunk, Nem kell néki gaz-
dagságunk, pénzünk, sem jószágunk, A' szegénnyel ő-előtte,
mind egy a' mi forfunk.

Sem bölcsesség, sem szép termet, meg-nem tartóztattya, Iffiakot-is a'
vénekkal mind egy-aránt hordgya, A' Koronát, a' kápával
mind egyűvé-rontya.

Mint a' szántó gyenge fűnek gyűkerét meg-sérti, Ha szép volt-is, de
el-fonnyad, mihelyt a' Nap éri, A' halál-is életünknek virágát
el-metfzi.

Jó az halál, minden-féle bú, bánatnak vége, A' Szenteknek ez élet-
ből út-

ből úttok más életre: Illyen jótul azért hivek vallyon ki fel-
hetne?

Kellő, kedves, kellemetes, Szűléim kertyekben, En-is valék virág-
színnel fennő ékességben, De az halál jobb-kezével ki-metsze
hirtelen.

I I.

Liliomnál, és rósánál, valék szebb virág-szál, Kedvesb valék Nemze-
temnek ezűstnél, aranynál, De tövestül ki-szakaszta engemet
a' halál.

Ohajtozó Szűléimnek valék ékessége, Sok véletlen bánattyoknak
én valék öröme, Talám azért keseregnek, hogy juttam illy
végre.

Sorfom e' vólt, mert a' bűnnek a' halál ő földgya, Engemet-is az ere-
dendő-bűn erre hozta, Hogy meg-halnék; mert Anyám-is vé-
tekben fogada.

Legyek néktek halálommal most azért én példa, A' ki bünt nem cse-
lekedtem, imé fekszem halva, Ha a' nyers-fa meg-gyuladhat,
mint jár a' száraz-fa?

En-rajtam ne-bánkodgyatok, a' bünt firafsátok, A' ki engem idvezi-
tett, ti is azt áldgyátok, Jó módgyával azért akkor hogy talál-
tassatok.

A' jó Atya minden kártúl fiát óltalmazza, Az Isten-is e' Világból ha-
mar el-ki-hija, A' Hiveket: hogy a' gonoszt az igaz ne-lássa.

Noha testem fetét földnek gyomrában tétetik, De a' lelkem Abra-
hámnak kebelében nyugszik, Halhatatlan dicsőségben mind
örökké fennlik.

A' fok bűnnek, késértetnek ő keserves fia, (leánya) Es a' bűnnek let-
tem vólna talám ő szolgája, (szolgálója) Ha az halál ezek-ellen
ki-nem ragadt vólna.

E' Világból, mint egy kertből azért ki-metszettem, Ő-magának Meny-
országba az Úrtól vitettem, Dicsőségnek vize-mellett hogy
ott ékeskedgyem.

III.

Vig vagyok én, ne sirjatok szerelmes Szűléim, Kegyes Szűzek, megholt Szentek immár mind társaim, Titeket-is ide várlak, léztek követőim.

Azon tudom siránkoztok, hogy-ha éltem volna, Vénségteknek vigasága én lehettem volna, Házaságom örömét-is láthattátok volna.

Már én-nékem az Ur IESUS Fejem, és Jegyeselem, Óvé vagyok, ő is enyim, ő gyönyörűségem, Unhatatlan mi szerelmünk, nincs ott bús szerelem.

Angyaloknak szépségeket mind fellyül-haladgya, Ennek senki szép termetit meg-nem gondolhattya, Országának ékességét nyelv ki-nem mondhattya.

Romlandóság nincs már bennem, hát miért sirattok? Nem holtam-meg, csak aluszom, mert az Uré vagyok, Időmet-is én meg-értem, azt-is tudhattjátok.

Idős csak az, ki igazán, Szentül, jámborúl élt, Ha vén volt-is keveset élt, ha gonofságban élt, En el-értem, meg-is nyertem Menyeyi szentelést.

Azért immár én ki-jöttem Atyámnak házából, Ki-költöztem el-mulandó Világi hazámból, Ez a' jele hogy ki-mégyek immár e' Világból.

Nofza azért a' kik vattok testemet fogjátok, Föld-gyomrának, mint Anyámnak szépen meg-ádgjátok, El-jó az-is a' Szent óra melyben fel-támadok.

Dicsirtefsék a' Felséges minden-ható Isten, Atya, Fiú, és Szent Lélek, kegyelmes Ur Isten. Csendes halált, böldegülást mindennek engedgyen.

Amen.

MES-

MESSIS MORTUALIS.

Nota: *Lucesce stellis amicta, &c.*

Est Messor cognomento MORIS, hic omnium suprema fors. Hic falcem acuit, in pratium irruit, Et quasi vindicem, stringit acinacem. Heu cave pulcher floscule.

Est Messor implacabilis, est falx irretractabilis, Nil hac acutiùs, nil illo crudiùs, Absque discrimine, ludit in gramine. Heu cave &c.

Non flectitur à tempore, nec immaturo fœnore, Merit licet sit ver, Messor hic impiger, Manu precipitans, Cancrum anticipans. Heu cave &c.

Non stat colorum facies, non pulchra florum acies. Quoquo falx incidit, omne mox concidit, Triste sit, letum sit, forma, non forma sit. Heu cave &c.

Et en tot celsa Lilia, argentea tot folia. Ultra non candicant, nam terram morsicant, Viror & roseus, jam cadit ocyùs. Heu cave &c.

Heu ubi tot formosule, Reginæ florum Rosule. Plus jam de macie, monstrant in facie, Quàm nuper teneræ, monstrârint purpure. Heu cave &c.

At nonne Rosas inclytas, tutatur spinæ feritas? Ferrum sed ligneam, frangit custodiam, Nec est Præsidium Fato nec pervium. Heu cave &c.

Quid Calthæ, quid nunc Violæ, quid humiles Miraculæ? Quid sperent Myrtuli, vel quid Achantuli? Florum cum regia, cadant insignia. Heu &c.

Narcisso quid Nobiliùs, quid Hyacintho pulchriùs? At tot Narcissuli, tot Hyacinthuli, Sensere ferreum, falcis imperium. Heu cave &c.

In cassum superbifico, Messorum ludis serico. Falcis adibis os, heu digitalis flos, Dicesque serica, quàm sint umbrifica. Heu cave &c.

Nec tu frontalis Bysine, molli triumphæ tegmine. Tua nil gratia, mortis ad otia, Rigentem osibus, flectent ut molliùs. Heu cave &c.

Tuum ô Amarantule, decus immarcescibile. Mortis in naribus, nil est de sensibus, Metuntur omnia, nec puta somnia. Heu cave &c.

Amaraci prænunciæ, lucrantur nil divitiæ. Falcis ad impias, marcescunt Nanias, Nature misera, sic ridet munera. Heu cave &c.

Caryophylli nimium, non invenit hic pretium. Nec tu Marine vos, unquam amicus flos, Mortis ficticia, subsistes gratia. Heu cave &c.

Ad us-

*Ad usque semiramias, Falx evibratur areas. Ut nec pensilia, flore cubilia, Plus
preminutulis, triumphant herbulis. Heu cave &c.*

*Quidquid ubique meruit, huc denique falx irruit. Hic sic molliculi, cadetis
flosculi, Mortis nam omnia, vadunt ad horrea. Heu cave &c.*

*Cadetis ergo gramina, Messoris ad certamina. At vos o aurea, vos o solsequia,
Virete, vivite, casum prænoscite. Cavete pulchri flosculi.*

*Cæleste viridarium, suum expandit gremium. Hic effloreatis, nec plus timebi-
tis, Fatalis ferreum, Mortis imperium. Gaudete pulchri flosculi. Amē.*

Est messor. Nota eadem.

Kaszás e' földön a' Halál, ki mindenütt rendet kaszál. Ereit mutat-
tya, kaszáját forgattya, Virágokat nem szán, korókkal egybe-
hány. Jaj ódd magad szép virág-szál.

Fáradhatatlan arató, mert Sarlója mindenható. Kinél nincs élesebb,
semmi vagy sebesebb, Mert minden ezentúl, előtte földre
dül. Jaj ódd &c.

Halál órája folyton foly, éretlen fűvel sem gondol. Szertelenül ka-
szál, kikeletben sem áll, Sőt télben-is talál, a' mit vágjon halál.
Jaj ódd magad &c.

Festet színek ábrázattya, kaszáját meg-nem álhattya. Valahová ke-
rül, kaszája meg-merül, Bár friss, erős legyen, mind fottig el-
mégyen. Jaj ódd &c.

Mennyi sok szép liliumok, voltak; kiknek nincsen nyomok. Többé
nem fenlenek, mert oda lóttanak: Jaj tündöklő szépség, el-
vész, s' hívad zöltség. Jaj ódd &c.

Hol vattok fűvek tüköri, rósák, s' virágok czimeri? Igen meg-hirvat-
tak, már el-is szárattak, Kik minap friss színben, tündöklöttek
éppen. Jaj ódd &c.

Vannak rósáknak őrzői, csipkék hegyes tövissei. De az éles fegyver,
ezeken erőt nyer, Erős-ellen Halál, nagyobb erőt talál. Jaj &c.

Mint járnak hát kis Violák, s' alacson Tamariscus-fák? Ha magos
Czedrus-fák, jó-szagú Cziprus-fák, El-vesztik helyeket, s' érzik
veszélyeket. Jaj ódd &c. Narcif-

Narcissusnál mi Nemessebb, s' Hiacinthusnál ékeesebb? Még-is mind
ezeket, illy Nemes fűveket, Mérges Halál veszti, s' méllyen el-
sillyeszi. Jaj ódd &c.

Ti-is Csillag-virágocskák, szép színnel festet orzácskák: Kik most ke-
vélykettek, s' hányátok színetek, El-mentek, el-mentek, meg-
nem menekedtek. Jaj &c.

Hét-szinű szép Violácska, te-is Pünkösdi-Rósácska: Bársonyos szined-
del, avagy friss himeddel, Nem használsz előtte, ha nyilat rád
lőtte. Jaj &c.

Tündöklő szép Bársony-virág, olyan lesz csak mint aszszú-ág. Sem-
mit szép színeddel, nem használsz ezennel, El-esel, mert Halál,
le-vág ha rád talál. Jaj &c.

Friss állapotú Amaranth, kit hívadás nem könnyen bánt: De ah mér-
ges szája, Halálnak kaszája, Meg-emészt mihelt ér, véletlen
földre vér. Jaj &c.

Majoránnának illattya, keveset ér friss harmattya. Halálnak szaglása,
mert nincs hogy meg-lássa, Kinek mint van szaga, de szagos ó-
maga. Jaj &c.

Szekfű mely szépnek láttatik, de árra nem találtatik: Még Rosmari-
nok-is, rettegnek; s' félnek-is, Mert álnok, s' véletlen, Halál, s'
kegyelmetlen. Jaj &c.

Hideg-lelést el-oszlattya, Centuriának illattya. De még-is hidegét,
Halálnak idegét, Vízfa nem vetheti, s' el-nem kerülheti. Jaj:

A' Semiramis kertéig, kaszája ér mind végéig. Hogy felhőkből csüg-
gő, csak-nem Egből függő, Fűvek meg-posdúlnak, s' onnan le-
hullanak. Jaj &c.

Ha egy Virág nyilt valahol, nem marad éppen-meg sohol. Jaj jó illa-
tozó, Virág el-változó, Mert Halál szertelen, hívasztya hirte-
len. Jaj &c.

El-esél hát szép Virág-szál, Halál kaszája reád szál: De te Napra-né-
ző, jövendőt intéző, Virág, vég-órádra; vigyázz jól magad-
ra, Jaj &c.

Yyyy

Ne-fely

Ne-fely immár ô szép Virág, mérges foga mert meg-nem rág: s' Töb-
bé reád nem hág, mert kedves úrad tág, Ugy jobban zöldült
ág, nem bánt háborúság, Környüled a' szép boldogság.
A' Mennyei Virágos-kert, jó füveknek szép helyet vert. Ott meg-vi-
rágoztok, kik itt jól vigyáztok, Kaszástól nem féltek, mert örök-
ké éltek. Szép Virágok örüllyetek. Amen.

M A S.

Nota: Menyből jövőök most hozzátok, &c.

MInnyájan kik jelen vattok, Halálomon siránkoztok: Beszédemet
halgassátok, Meg-hólt élőknek így szólok.
Boldog a' ki születettvén, Hamar leszen temettvén: Nem bánko-
dik sok bűnején, Mint a' ki fokkáig élt, Vén.
En vagyok egy azok-közzül, Lelkem Angyali-Karban ül: Mondha-
tatlan-képpen örül, Hogy örömöm lesz vég-nélkül.
Keresztségemnek általa, Christus aklában fogada: Minden bűnöm-
ből meg-mosa, Eletem lón Szent halála.
Nem kell félni hát haláltól, Mely ki-ment sok nyavalyából: Lelkem
testnek fogságából, Christus-által kárhozatból.
Jól tudom szerelmes Anyám, Ertem csak-nem haló Atyám: Keser-
getek hogy el-válám, Tölletek Világból múlám.
Mert mig előttetek voltam, Mint Angyal testben jádzottam: Szive-
teket vigasztaltam, Reménséget róllam adtam.
De mind azok el-mulandók, Csak azok igaz boldogok: Kik Meny-
országban lakoznak, Véghetetlenül vigadnak.
Azért inkább örvendgyetek, Hogy bűnt sem tudván, gyermektek:
Mint az Angyali seregek, Imádgják Istent értetek.
El-várlak utánnam ide, Mikoron el-jő ideje: Rövid életetek vége,
Kinek Isten határt vete.
Vaj-ha tudhatnád mely ékes, Es igen gyönyörűséges: Menyben pa-
lotám szép fényes, Meg-csudálnád földi kényes.
Crésus Király gazdagságán, Nagy Sándornak birodalmán: Julius
sok diadalmán, E' Világ friss állapotján. Nem

Nem cserélném-meg ezek-ért, Menyországban nagy örömöt: Ki-
nek leg-kissebb részé-ért, E' Világ sem ér egy fillért.
Már el-vettem a' Koronát, Látom Christusom orcáját: Eneklek
szép mélédiát, Minden Szentekkel gloriát.
Dajkaságtok-ért Szüléim, Aldgyon-meg Isten édesim: Meg-bocsáf-
sátok vétkeim, Oh én szerelmes virágim.
Az én kisdéd testecskémet, En nyugodalmas sélyémet: Környül
kik vőttek engemet, Tisztességgel temesétek.
Néktek-is sok jót kívánok, Ti-is mind halandók vattok: Meg-adgyák
ezt néktek mások, Menyben légyen jutalmatok.
Dicsirtessél Atya Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Szent Lélekkel
egy Felsőben, Adgyad láthassunk Mennyégben. Amen.

M A S.

Nota: Bűnnek az ô földgya &c.

Christusnak Hívei, kik most jelen vattok, Az én vég-órámon kör-
nyülem állotok: En Anyámnak földnek meg-adni akartok,
Ezzel tiszteteket hogy meg-mutatnátok.
Az én beszédemet kérlek meg-hallyátok, A' kik halálomon látom
szomorkodtok: Vigasztalástokra im vagy két szót mondok, Ez-
zel magatokat meg-bátorítsátok.
Testi Szüléimnek szerelmes magzattya, Vóltam Nemzetemnek ked-
ves nyájassága: Minden bánattyoknak szép vigasztalója, En
vóltam ô-néik örömöknek czéllya.
Hirtelen de mostan tőlök búcsút vőttek, Órómit sziveknek vélek
le-tétttem: Az egész Világnak úttára készültem, Nem rette-
gek semmit, vagyok nagy örömben.
E' resti boldogság, kiben gyönyörködtem, Edes Szüléimnek örömeft
engedtem: Nem kell már énnékem, mert meg-elégedtem,
Illy szép boldogsággal kire teremtettem.
Romlandó testemet, noha itt láttyátok, Mellyet majd a' földben bé-
takarítottok: De lelkemet Menyben vigadni tudgyátok, Isten
színe-előtt örökké udvarlok. Yyyy 2 Igen

Igen drága, és szép az én lakó-helyem, Kit a' IESUS Christus készített énnékem: Örülök, s' vigadok, mert oda hitt engem, Mint-hogy övé voltam, már ötet dicsírem.

Nagy bűnnek, bánatnak, munkának ő fia, A' bűnös Adámnak nyomorúlt árvája: E' Világban tudom bizony löttem volna, Ha élnem e' testben engedtetett volna.

Azok-elől immár vígan el-készültem, Es vég-nélkül-való öröme érkeztem: Az én Christusomban szépen fel-öltöztem, Aldani Szent Nevét soha meg-nem szünöm.

Az én tagaimnak földben bé-szállásán, Semmit nem bánkodom ő romlandóságán: Kétségbe nem esem porrá változásán, Vigadok Christusban kedvesen nyugodván.

A' földnek mélysége engem meg-nem tarthat, Bűnnek az ő földgya rajtam nem maradhat: Ördög, és e' Világ énnékem nem árt hat, Mert az én Christusom fogja én pártomat.

Mint-hogy rohadásra immár el-érkeztem, Ideig a' földben engedtetik testem: De Szent Angyalival majd fel-költet engem, Szép ártatlanságban fel-öltöztet engem.

Örülök, örvendek a' szép fényességben, A' Christusnak drága színe-nézésében: A' Szent Angyaloknak szép éneklésében, Minden fok Szenteknek zengedezésiben

Szerelmemim kérlek ti-is készüllyetek, E' Világ javait semminek vélyétek: Az örök-életet inkább keressétek, Mert ma, avagy holnap ti-is el-érkeztek.

Szerelmes Szüléim ti se bánkodgyatok, En el-menésfemen ne-síránkozzatok: De sőt velem-eggyütt az Istent áldgyátok, Dicsíret, dicsőség az Urnak, mondgyátok.

A M E N.

JUDI-

J U D I C I U M.
AZ ITILETRŐL.

Nota: Emlekezzél-meg emberi-állat &c.

Kérlek, és íntlek mostan tégedet, a' nagy Istennek Szent személyére teremtetett Ember; Hogy visely gondot idvefségedről, örök-életedről. Mert el-jő a' nap, mely nap e' Világ tűz-miatt mind meg-ég.

Mely nagy felelem akkoron leszen, Mikor a' Christus az itiletre el-jővendő leszen, Hogy mindeneket meg-hánnyon, vessen, igazán itillyen. El-jő bizonyal az Isten Fia, szép fényes felhőben.

Előszőr pedig a' Szent Angyalok, A' nagy szép-szavú hangos trombitát Egben fel-fuvallyák, Kinek szavára minden halottak hamar fel-támadnak. Mert el-jő a' nap, &c.

Nem kell akkoron senki arannya, Sem szép ruhája, sem gazdagsága, mert föld meg-rothasztja: Csak boldog leszen a' ki most meg-tér, Christus Urunk mondgya. El-jő bizonyal &c.

Ezt nyilván hidgyed, hogy ez így leszen, Mihelt az ígét te meg-értended, és Istent halgatod, Szent Dávid-által, Szent János-által Isten szavát hallod. Mert el-jő a' nap, &c.

Elé-hozatnak szám-tartó könyvek, Kikből az Isten mindent meg-itil mindenek láttára: A' titok dolgok meg-jelentetnek Világ csudájára. El-jő bizonyal &c.

Ott mit felellyek én bűnös ember, Kihez folyamjam, és esedezzem az én bűneim-ért: Hol még a' jók-is félnek, rettegnek a' nagy számadás-ért. Mert el-jő a' nap, &c.

Oh te Felséges, hatalmas nagy Ur, Ki mindeneknek csak te vagy Ura, Királyok Királya: Kérünk most téged, idvezits minket, s' vigy a' boldogságra. El-jő bizonyal &c.

Yyyy 3

Emle-

Emlekezzél-meg kegyelmes Isten, Hogy én-érettem Emberré lőtél, szörnű kint szenvedtél: Nagy fáradságot, keserűséget érettem fel-vettél. Mert el-jő a' nap, &c.

Kérlek én téged, el-ne vésd tőled, A' véghetetlen örökké-való nagy keserű kínra: Kérlek ne-légyen te Szent halálod érettem hejába. El-jő bizonyal &c.

Csak fohászokodom én édes Uram, Mint Istenemhez, kegyes Atyámhoz, édes Teremtőmhöz: Hogy légy kegyelmes szegény juhodhoz, meg-térő bűnőshöz. Mert el-jő a' nap, &c.

Nám meg-bocsátád Magdalénának, Undok, fertelmes, gonosz bűneit, te-hozzád meg-térvén: Es meg-engedél bűnös Tolvajnak halála idején. El-jő bizonyal &c.

Allás engemet a' jök-köziben, Es válaszsz el-ki gonoszok-közzül Felséges Ur Isten: Hogy lásd engemet jobb-kezed-felől én édes Istenem. Mert el-jő a' nap, &c.

Siralmas léfzen nyilván meg-hidgyed, Itilet-napja, számlálhatatlan nagy sok embereknek: De nagy vigaság, és öröm léfzen akkor a' hiveknek. El-jő bizonyal &c.

Kérlek, és intlek azért tégedet, Isten képére ékesített Emberi-nemzetség: Vissely most gondot, itilet-napján hogy lehesse menség. Mert el-jő a' nap, &c.

Ne-vedd csúfságra, és siketségre, A' nagy Istennek fenyegetését, áldott Sz. igijét: Mert számot vészen, mint tartottad-meg az ő Sz. törvényét. El-jő bizonyal az Isten Fia, szép fényes felhőben. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Nota: Háborúsága Dávid Királynak &c.

OH mely felelem, és rettegéssel lesz a' nagy itilet: Mikor az Isten minden állatot tűz-által meg-éget, Es e' Világnak sok bűneiről kemény számot vétet.

Rettentés támad, ha egy házacska hirtelen fel-lobban, Es sivalkodás, ha fejnők-felett a' földel meg-roppan: Félelem-miatt, ha alá hívad, sokak színe abban. M i l é-

Mi léfzen tehát mikor e' Világ mindenestől meg-gyúl; Az Eg feletted nagy ropogással szakadozni indul: A' föld alattad, mint a' pozdorja, tűzes langba fordul.

Egy kis meny-dörgést, rettenés-nélkül, a' ki most nem halhat, Egy kis villámás szikrája-miatt, talpodon sem állhat: Annyi sok tűzes meny-kő, csattogás-között hogy maradhat?

Mikor a' felső Elementumok nyakadra indulnak, A' sok tűndókló fényes Csillagok mind a' földre hűlnak, Egész Világnak fundamentomi tőből ki-mozdulnak.

Mikor az hegyek, mint-egy patakok, helyekből ki-folynak, Erős kősziklák, nagy hévség-miatt mind egybe-olvadnak, Tenger vizei puska-por módra égnek, és lobognak.

A' Nap, az Hóldal, mikor az Egen feketévé válnak, A' szép gyümölcsfák, változás-miatt, vérrel virágoznak: Természet-felett, Világ romlásán keseregven sírnak.

Szegény bűnösök akkor feltekben, jaj hová rejteznek? De ha ezeknek romlása-előtt rejteket nem lelnek: Hát az Itilő-Biró haragja-előtt hová léfzenek?

Mikor az Egből, az Arkangyalok, trombitákat fújnak, Sok-számú ezer sűrű fegyveres seregek indulnak: Kinek láttára, az el-kárhoztak, mind a' földre hűlnak.

Akkor ő-magát, a' dicsőségnek Királyát, meg-látták, Kit a' Mennyei Angyali Karok tisztelik, s' imádják, Mennyei számtalan Királyi-rendek székét körül-állják.

A' Szent Keresztet előtte hozzák kínzó eszközökkel, Mellyet követnek sok-számú ezer Szentek seregekkel, Kik viaskodtak hiven alatta jó vitészekkel.

Örömmel telnek Christus Hivei, látván Királyokat, A' kárhoztattak sírnak, jajgatnak, szaggatván magokat. Hogy bűnök-által meg-feszítették olyan Szent Urokat.

De a' kik őtet meg-feszítették tulajdon kezeikkel, Drága tagait, a' Kereszt-fához, verték vas-szegekkel: Meg-látták akkor, ki-mondhatatlan nagy remülésekkel.

Jaj

Jaj bóldogtalan siralmas lelkek, vallyon mit felelnek? Mikor annyi fok rútt hamiságok szemek-előtt léznek, Kik nagy vádolást, magok fejekre, szemtől-szembe téznek.

Kiknek annyi rútt árúttatások, szemekre vettetnek, Annyi szemtelen fertelmiségek, mint ki-jelentetnek, Kiket éltekben nagy titok-alatt, mind el-rejtegetnek.

Mikor az Isten Angyali-előtt, mind ki-nyilatkoznak, s' Magok annyi fok ezer nép-között, meztelen álnak, Szenvedhetetlen iszonyú szégyen-miatt, el-ájúlnak.

Kik léznek akkor könyörülőjök, és vigasztalójok? Vagy csak el-vetett temérdek fóttal, ó bé-takarójok? Es illy emészto gyalázatoktól, meg-óltalmazójok.

Ah esze-fordult Világ gazdagi, ezeket hallyátok, Kik fok rendbéli szép ruhátokat, molyoknak adgyátok: Bár csak egyiket ti-magatoknak akkorra tartásatok.

Rettennyetek-meg, és gondollyátok; mint-ha most látnátok, Miképpen akkor fényes székiben ül a' ti Királytok. Kinek szájából, mint az éles-tőr, jó haragja rátok.

Mikor a' végső nagy sententzia mondatik reátok, Rémulés-miatt, meg-feketedik, és szárad orcátok, Hogy fejetekre, mint tűzes meny-kő, száll ama' nagy átok.

Mennyetek-el mind az örök tűzre, Atyától átkoztak, Mely készítette az ördögöknek, és ó Angyalinak: Hol sívás, rivás, fog-csikorgatás, örökké hallatnak.

Iszonyú lézsen, miképpen akkor az el-kárhozattak, A' fok fertelmes rútt ördögöktől egybe-lánczoltatnak, Es véghetetlen örök-kinokra kötve hurczoltatnak.

Annyi hatalmas nagy méltóságú, hires Királyokat, Annyi fok erős fő-vitézségben forgott Hadnagyokat, Kik e' Világon fegyverek alatt, tartottak másokat.

Annyi fő Nemes, szép tekintetes Herczeg Aszfonyokat, Annyi fok Uri, kedvére nevelt, tisztes leányokat, Kik életekben drága gyöngyökkel czifrázták magokat.

Jaj

Jaj ki mondhattya könyvezés-nélkül azoknak romlását? Ki gondolhattya rettegés-nélkül, pokolra hullását? De ki tűrheti siralom-nélkül, annyi jaj hallását?

Holott még akkor az Angyalok-is kefervesen sírnak, Mert annyi lélek romlása-miatt magokkal nem bírnak, Mint a' Próféták erről szomorújóvendőlést írnak.

Oh nagy halálnak szörnyű halálát, ki magyarázhattya? Oh siralomnak, siralmas-vóltát, számba ki foghattya? Kinek kezedetit látta, de végit soha nem tudhattya.

Rettennyetek-meg oh ti bűnösök, a' kik ezt hallyátok, Es nyakatokról a' kárhozatnak terhét le-hányjátok: Hogy a' Christusnak el-jövetelit vigan várhasátok.

Oltalmazzon-meg minket az Isten e' veszedelemtől, Szabadítsong meg Szent Fia-által, minden bűneinktől: Hogy ne-hányassunk az örök tűzre, ó Szent Felségétől. Amen.

I N F E R N V S. P O K O L.

A' GAZDAG SIRALMA.

Nota: Reménségem nincs már nekem &c.

 H bűlátott, fok kín-vallott, gyarló testem! Mely naban, siralomban érted estem: Ejjel, nappal, jajgam csak veszttem, fillyeszttem.

Oh hirvalzó, s' izű fonnyasztó nyavalyáim! Engem v emészto nagy kínaim: Sokasodnak, szaporodn fő Scorpióim.

Oh hol vattok, hogy nem lártok jó-barátim! Vel szánó jó-rokonim: Oh szerelmes, édes, ke róim.

Ha látnátok, meg-szánjátok kinaimot, V

Zzzz

szárait: Ocsmány férgek húzzák, vonszák, s' úgy szaggatják inaimot.

Aspis kigyók, s' rút Scorpiók ujjaimot, Szopogattyák, s' úgy faldofsák karjaimot, Nagy Viperák, mint egy kutyák, mind el-rágták ajakimot.

Meg-firatom, nem óhatom kezeimet, Frissen lakott, s' kedvén tartott tetemimet: Jaj mint marják, s' hogy harapják, disznó-módra veséimet.

Fel-bárdolták, mérszárolták derekamat, El-lyuggatták, s' el-furdalták oldalimat: Ketten ketté szakasztották, s' fel-olították lábaimat.

Négygyé-vágták, nyársra vonták én szívemet, Mind egy-cseppig el-ki-szitták én véreimet: El-faggatták, törték, marták, gyenge piros szép színemet.

Parásával rőtötték-meg a' szájamot, Jaj nem szánták, tűzre hánták a' májamot: Serpenyőben olvasztották, s' fel-forralták a' hájamot.

Merhetnéd fejem-alól a' könyvemet, Jaj ki-vájták két szép feles szemeimet: Le-tapodták, nem gondolták régi hiremet, nevemet.

Óróllyel rontották-el szárait, Hitván vislák mind ki-szopinaimot: s' Mint vesztették, el-perfelték mind hajamot, kállamot.

Á, bizony szánna árvaságom, Meg-firatná, s' meg-jajgatná a' szívem: Nem tűrhetné, meg-könyvezné, illy keserves bánom.

Állatnak kiáltásim, Erczet, követ, meg-emésztnék Órdögöknel még sem fognak, s' többet ártnak parásom.

Órdögökkel kell kínlódnom, Jaj nem lehet, soha in-
-laj e' tűzben, e' nagy füstben, hogy nem volt

Nincs

Nincs mit tennem, fel-kell vennem, mind ezeket, Nem lelhetem órdögöknek, én kedveket: Mert mint-ha csak kínzálomra eskettek volna mind őket.

El-vifelném, nem törődném ennyit rajta, De hogy engem egy kis kedvem erre hajta: Azért értem szegény lelkem, felette sokat fohajta.

Órök kínra, rút halálra magát vetni, Oh mely nagy kín, egy kis jóért így szenvedni: Bezzeg nehéz rút dögökkel, órdögökkel így kínlódni.

Még-is ha csak három, négy, öt-száz napokig, Illyen szörnyű kínaimnak az időig: Vége lenne, bár fel-menne tíz-száz-ezer esztendőig.

Könnyebb volna, s' úgy nem fájna én szívemnek, Kinnya tűnnék, búja szűnnék én lelkemnek: Nem áradna, s' meg-száradna nagy mély árja szemeimnek.

De el-várok sok száz-ezer esztendőket, Ingyen meg-sem tudom számálnia őket: s' Ugyan még-is nem láthatok, örömmel telyes időket.

Mert örökkön mind örökké lesz kínzásom, Soha nem lesz innét nekem távozásom: s' Bár úgy lenne, csak lehetne sok kínokban ki-mulásom.

De tűzeim, sok férgek meg-ellenzik, Rút hóhérim, Scorpióim meg-irigylük: Hogy meg-hallyak, s' elébb álljak, az órdögök sem engedik.

Oh átkozott, s' kínra hozott vigaságim! Búra, jajra engem adott bujaságim! Vaj pokolban, sebes langban vágyakozó multságim.

Atkozott volt, földön néktek engedešem, Atkozott volt, e' Világra születéseim: Nem áldott volt, átkozott volt, minden járásom, keléseim.

Atkozott volt, a' ki szült volt e' Világra, Atkozott volt, ki nevelt volt illy nagy búra: Atkozott hogy meg-nem őlt volt, nem juttam volna e' kínra.

Zzzz z

Soha

Soha bátor e' Világnak az ő színét, A' szép Napnak ne-láthattam volna fényét: Szüléimnek soha bár ne-ismértem volna személyét.

Jobb lett volna kis-koromba, ha engemet, Kis séllyében tették volna testecskémnek: Alnok dajkám, nem meczzetted volt meg akkor én gégemet.

Jobb lett volna Oroszlányok nőstényinek, Lettem volna eledelül kőlykeinek: Hogy nem-mint illy nagy szórnyű kint szerzettem volna fejemnek.

Mire hoza, s' im mint csala e' rossz Világ, Ki-szárada én kezemből, mint egy Virág: Mérget onta, im mint ronta, szem-fény-vesztő testi hivság.

Oh átkozott fővény, finár gazdagságim! Kincsel bővös, jokkal telyes tár-házaim: Mint szántalak, nem láttalak, hogy vóltatok árulóim.

Jaj ha lenne még köztetek én lakásom, Jaj nem szánnám ti-tölletek meg-válásom: Mert jobb volna bőr-izákkal, tarisznyával küldülésom.

Nem kellett, nincs helyetek immár néktek, Tűzben bátor velem-együtt itt égnétek: Sérelmimen, siralmimon, hogy ti ne-nevethetnétek.

Heába volt ti-rajtatok kapdosásom, Heába múlt édes álmom-szagga-tásom: Vár-fokokon, s' ál-kapukon, nagy gyakorta vigyázásom.

Oh ha egyszer még kegyelem adattatnék, Fel-fogadnám, soha többé nem vétenék: Istenezen, nagy kegyesen bizony Szent jámborúl élnék.

Meg-nem ünnám az Istennek Szent igéjét, Meg-becsülném, és én annak hirdetőjét, Szivel látnám, nem csúfolnám a' Christusnak követőjét. Amen.

D E C O E L E S T I G L O R I A.

A' MENNYEI BOLDOG-

ságról.

HYMNUS PETRI DAMIANI.

Nota: *Omni die, dic Mariæ &c.*

AD perennis vitæ fontem, mens sitivit arida, Claustra carnis, præsto frangi, clausa querit anima, Gliscit, ambit, eluctatur, exul frui patria.

Dùm præssuris, ac ærumnis, se gemit obnoxiam, Quam amisit, dùm deliquit, contemplatur gloriam; Præsens malum, auget boni perditæ, memoriam.

Nam quis promat, summæ pacis, quanta sit læticia, Ubi vivis margaritis, surgunt ædificia, Auro celsa, micant tecta, radiant triclinia.

Solis gemmis pretiosis, hæc fructura nititur; Auro mundo, tanquam vitro, urbis via sternitur. Abest limus, deest fœmus, lues nulla cernitur.

Hyems horrens, æstas torrens, illic nunquam sæviunt, Flos perpetuus rosarum, Ver agit perpetuum; Candent lilia, rubescit crocus, sudat balsamum.

Virent prata, vernant sata, rivi mellis influunt: Pigmentorum spirat odor, liquor & aromatum: Pendent poma, floridorum, non lapsura nemorum.

Non alternat Luna vices, Sol, vel cursus Syderum. Agnus est fœlicis Urbis, lumen innociduum, Nox, & tempus desunt ei, diem fert continuum.

Nam & Sancti quique, velut Sol præclarus rutilant: Post triumphum coronati, mutuo conjubilant, Et prostrati pugnas hostis, jam securi numerant.

Omni labe defæcati, carnis bella nesciunt, Caro facta spiritalis, & mens unum sentiunt, Pace multa perfruentes, scandala non perferunt.

Mutabilibus exuti, repetunt originem, Et præsentem veritatis, contemplantur speciem, Hinc vitalem vivi fontis, hauriunt dulcedinem.

Inde statum semper iidem, exeuntes capiunt, Clari, vividi, jucundi, nullis patient casibus, Absunt morbi; semper sanis, senectus juvenibus.

Hinc perenne tenent esse Nam transire, transit; Inde virent, vigent, florent, corruptela corrui. Immortalis vigor, atræ mortis, jus absorbit.

Qui scientem cuncta sciunt; Quid jam scire nequeunt. Nam & pectoris arcana,
penetrant alterutrum, Unum volunt, unum nolunt, unitas est mentium.
Licet cuiq; sit diversum, pro labore meritum, Charitas hoc facit suum, quod
dum amat alterum, Proprium sic singulorum, commune fit omnium.
Ubi corpus, illic jure congregantur aquilæ: Quo cum Angelis, & Sanctis recre-
antur animæ, Uno pane vivunt Cives, utriusque Patriæ.
Avidi, & semper pleni, quod habent desiderant, Non satietas fastidit, neque
fames cruciat. Inhiantes semper edunt, & edentes inhiant.
Novas semper harmonias, vox meloda concrepat, Et in jubulum prolata, mul-
cent aures organa, Digna per quem sunt victores, Regi dant præconia.
Felix Cæli, quæ præsentem Regem cernit anima, Et sub sede, spectat alta, Orbis
volvi machinam, Solem, Lunam, & globosa cum Planetis, Sydera.
Christe palma bellatorum, hoc in municipium, Introduc me post solutum milita-
re cingulum, Fac consortem donativi beatorum civium.
Præbe vires inexhausto laboranti prælio, Ut quietem post præcinctum debeat
emerito, Tequè merear potiri, sine fine præmio. Amen.

Ad perennis vitæ fontem.

A' MENNYEI BOLDOGSÁGRÓL.

Szent Demjén Hymnusa.

AZ örökké élő-kutat, száraz sziv szomjúhozza: Testi tömlőczét
fel-törni, fogoly lélek kívánnya, Gerjed, fárad, tufakodik, szép
hazáját ohajtya.

Midőn sanyarúságának, jajgattya sulyos terhét, Távul nézi vétke-mi-
att, el-vezített dicsőséget, Jelen-való gonosz nyujtya vezített
javának képét.

Mert ki mondhatta-meg vóltát, a' Mennyei Városnak, Hol mind
eleven kővekből az éppületek álnak, Es arany tündöklő szinnel
paloták csillagoznak.

Merő gyémánt, ez rakásnak, ószve-foglaltatása, Tiszta arany, mint
szép kristály, pädimentomozása: Nincsen ott sár, nincsen ganéj,
nincs szemetnek torlása.

Csikor-

Csikorgó Tél, és sütő Nyár, ott nem kegyetlenkednek; De örökké
nyíló rósák örök Tavaszt szereznek; Fejér-liliom, piros-sáfrány,
s' balsamom-fák teremnek.

Zöld az erdő, s' vetemények, patakok mézzel folynak, Drágalátos fű-
szerfűszámok, s' kenetek illatoznak, Fűgnek almák, zöld erdő-
kőn, mellyek le-nem hullanak.

Nem szűkség ott a' Nap, és Hőld, s' Csillagoknak világja, A' Bárány
e' Szent Városnak el-nem enyésző Napja: Nincsen ott éj, nin-
csen idő; fenn-áll örökké napja.

Ott a' Szentek, ki-ki mint a' fenyves Nap, úgy fenylenek, Harczok-után
nyugodalmos helyeken örvendeznek, Bátorsággal le-vert ha-
dát, számlállyák ellenségnek.

Tiszták minden makulától, testi harczot nem tudnak, Lelkévé vál-
tozván a' test, békeségben lakoznak, Alhatatos jóban lévén,
botránkozást nem látnak.

Változásból ki-öltözvén, első léteket élük: Szemek-előtt nyilván-való
igalságot szemlélik, Innen élő-kútnak, élő édeségét meritik.

Onnan ki, s' bé-járván, azon állapotban maradnak, Friszek, tiszták,
vig-kedvűek, esettől nem tartatnak, Iffiuság nem jut vénségre,
épp erőben maradnak.

Azért álhatatos létek; mert el-múlt az el-múlás, Igyen élvén virá-
goznak, meg-rothadt a' rothadás, Halhatatlanság torkában
nyeletett a' meg-halás.

S' kik mindeneknek tudóját tudgyák, mit nem tudhatnak? Kik még
egy-más szivekben-is belső titkokat látnak, Egy akarat, s' nem
akarat; mindenben egyet tartnak.

Noha külömb kinek-kinek munkájok-ért érdemek, De ezt közzé té-
zi köztők, az ő egyes szerelmek: Es így közönséges, a' mi tu-
lajdona mindennek.

A' hol a' test, oda méltán a' Sasok gyűlekeznek, Holott a' Szent An-
gyalokkal Szent Lelkek örvendeznek; Egy kenyérral táplálása,
mind a' két-féle rendnek.

Meg-tól-

Meg-töltöznek, és éheznek, a' mit éznek éhezik, Tellyes gyomrok, s' nem émelyeg éhségtől nem gyótródik, Végtelenül enni kíván, s' évén vilzont éhezik.

Enekeket, új nótákra, mind úntalan mondanak, Eneklés-közt, elégyedett Orgona-fzők hallatnak. Méltó hálát, kitől e' jót vették, adnak Uroknak.

Bóldog lélek, ki ez helynek, már szemléled Királyát. s' Lábod-alatt megszűze nézed az Egeknek forgását. Napot, Hóldat, Plánétákat, ragyogó Csillagokat.

Christus a' baj-vivók bére, ebben a' szép Városban, Vigy-bé engem, jó vég lévén veszedelmes harczomban; Tégy részese híveidnek, el-rendelt jutalmában.

Engedgy erőt e' szűntelen baj-vivásnak ügyében; Hogy midőn lefegyverkezem, nyugodalmom légy Menyben; Hol örökké méltó legyek részesülni fényedben. Amen.

DIVI DOMINICI CARTHUSIANI.

Exhortatio ad Pœnitentiam.

Nota: O magnum Sacramentum &c.

HOMO DEI creatura; Cur in carne moritura: Est tam parva tibi cura, Pro Cœlesti gloria.

Illam quanta sit si scires, Præter eam nil sitires: Nec Mundana sic ambires, Vana transitoria.

Et si pœnas infernales, Agnovisses, quæ & quales? Tuos uti p̄ carnales; Appetitus frangeres.

Et innumera peccata, Dicta, facta, cogitata: Mente totâ consternata, Merito deplangeres.

Tot sunt gaudia Sanctorum, Tot tormenta reprobatorum: Quod immanitas amborum, Nullo sensu capitur.

Donec anima post mortem, Aut bonorum sumat sortem, Aut malorum ad cohortem; Improvisè rapitur.

Quando caro sepelitur; Heu de spiritu nîl scitur? Utrum gaudet, an punitur: Non sit magna mentio. Luctus

Luctus quidem simulatur; Sed substantia vestatur. In propinquo generatur, Zelus, & contentio.

Mors est bonis, mors est malis; Sed fors nimis inæqualis: Subinfertur æternalis, Vitæ, vel interitûs.

Exequiæ celebrantur; Et amici convivantur, Nil defuncto suffragantur: Si tunc est immeritus.

Nullum tempus pœnitendi, Mora nulla revertendi, Nullus modus fugiendi, Miseris supererit.

Si vis sursum, detraheris. De abyssis, extraheris. Ut Judici præsenderis, Nihil tibi proderit;

Si JESUM non dilexisti. Nec MARIÆ servivisti. Nec Patronum quaesivisti, Tibi in subsidium.

Quis orabit pro delicto? Quis spondebit pro convicto? Quis iudicio tam stricto, Fiet in præsidium?

Pacis Angeli adstabunt, Sicut scriptum est plorabunt: Justam tamen approbabunt, Iudicis sententiam.

Et quod sonat magis durè, Omnes Dei creatura, Aggravabunt iusto jure, Ream conscientiam.

Sed hæc factis ex scœlestis, Et sui ipsius testis, Nullam Iudicis in gestis, Intuens injuriam.

Tunc horribiles tortores, Tot incutient terrores, Ut jam sentiens dolores, Vertatur in furiam.

Tunc à bonis reprobata, In seipsa desperata, Anima sic desolata, In profundum mergitur.

Ubi chaos obfirmatur, Ut nunquam egrediatur: Sicut Abraham testatur, Huc, illuc, non pergitur.

O quæ lingua, vel narrare; Vel quis sensus cogitare: Quis vel audet numerare; Mala multiplicia.

Quæ damnandis sunt parata, Et diversis deputata, Prout singula peccata Exigunt, & vitia.

Ignis frigus procellarum, Sulphur, foetor tenebrarum, Jugis luctus animarum, Pars earum calicis.

*Sempiterna mors, Dracones, Fames, Dæmones, bufones: Amarissimos agones,
Superaddunt miseris.*

*Tot sunt loca tenebrosa; Tot tormenta monstruosa: Quot hæc terra spatiosa,
Atque visibilia.*

*Quasi parum sint miranda; Nec ad illa comparanda, Ista quippè enarranda,
Hæc indicibilia.*

*Sic lætitia Sanctorum; Jucunditas Angelorum: DEI gloria Deorum, Est
inenarrabilis.*

*Eris clarè Deum videns, Fruens, & amore tenens: Potens, sciens, placens,
gaudens, Fulgens, liber, agilis.*

*Ubi Conditoris tui, Vultu semper possis frui: Fœlix prorsùs, illa cui Visio con-
ceditur.*

*A qua nunquam separatur, Sed perpetuò lætatur, Mali nihil formidatur:
Nec quis ibi læditur.*

*Illic Angelorum Chori, Sancti facie decori: Vivere, & nunquam mori, Mor-
tis nec memoria.*

*In æternum sed gaudere, Summo bono inhxere, Cuncta bona possidere, In
æterna gloria.*

*Nunquam auris hic audivit; Nec videre quisquam scivit: Solùm qui in Cœlis
vivit, Scit experientia.*

*Quid à malis liberati; Et in gloria locati, Ipsi possident beati, In Christi præ-
sentia?*

*Sed his paucis propalatis, Partim tactis, & narratis: Quæ tùm Sanctis, tùm
damnatis, Preparata legimus.*

*Jam prudentius agamus, Sanctam vitam eligamus: In hoc Mundo defleamus,
Mala quæ peregimus.*

*Non vivamus ut jumenta: Ne post mortem ad tormenta, Veniamus, & læ-
menta, Intollerabilia.*

*Modo veniam precemur, Mortem Christi meditemur: Ad superna præpare-
mur. Desiderabilia.*

*Eccè Mundus evanescit, Decor ejus jam marcescit: Et quotidie vilescit, Fal-
lax ejus gloria.*

Quæ de-

*Quæ demergit ad inferna: Ergo gloria superna, Vita nobis sempiterna, Jugis
sit memoria.*

*Ut defuncti sublevemur, Cum Cœlestibus lætemur: Et in DEO gloriemur,
Summe delectabili. Amen.*

Hymnus, Homo Dei Creatura, &c.

**CARTHUSIAI SZENT DOMONKOSNAK
pœnitentzia-tartáfra-való intése.**

EMber Isten alkotmánya, Halál élted majd el-hánnya: s' Mért
szivednek illy kis gondgya, Az örök boldogságra?

Ennek mi-voltát ha tudnád, Csupán csak ezt szomjúhoznád: s' Ar-
nyék javát meg-útálnád, Világi dicsőségnek.

A' pokolnak hogy-ha kinnyát, Azon-képpen meg-fontolnád: (Sulyo-
ságát, holzsúságát,) Testedet meg-farkalnád.

Sok számtalan bűneidet, Belső, s' külső esetidet: Mellyek bántyák
Istenedet; Irtózáván meg-síratnád.

Mert annyi jutalmi vannak, Mind jóknak, s' mind gonoszoknak:
Hogy senki voltát azoknak, Meg-nem magyarázhattya.

Egyedül csak halál-után, Vagy jóra, vagy roszra jutván: A' lélek ö-
maga nyilván, Véletlenül ezt látta.

Ha a' testet földben tézük, Szegény lélek mint, s' hogy esik: Örven-
dez-é? vagy bánkodik? Ah senki nem gondollya!

Egy kis sírást ha tettetnek, Ottan az jószágnak esnek: Pór-patvarral
ellenkeznek, Még az Atyafiak-is.

Mind jó, s' mind a' gonosz meg-hal; De nagy külömb állapottal:
Mert étellel, vagy halállal, Örök jutalmat vésznek.

Holt-ért akár mit adgyanak; Am bár szegényt táplállyanak: Semmit
néki nem használnak; Ha halálos bűnben volt.

Nincs vizsza-térésnek helye, Vagy elég-tétel műhelye: Sem szala-
dának mezeje, Nincs semmi folyamáfok.

Ha fel-fiet, le-rántatik. Ha alá, fel-vonyattatik. Itéletre állittatik,
Nem léfzen rejtek-helyek.

Aaaa 2

Ha a'

Ha a' JESUS-t nem szeretted, Sem MARIA-t nem kedvelted:
 A' Szenteket nem tisztelted, Szó-szóllót nem kerestél.
 Ki könyörög ott érted? Avagy ki lesz kezes érted? Ki forgattya te
 pörödöt, A' kemény Biró előtt?
 Az Angyalok körül állják, Es sírnak-is, a' mint írják: De mind igaz-
 nak próbálják, Istennek itéletit.
 Az ki pedig folyosb léfzen; Minden állat ellen léfzen, Vádolója fot-
 tig léfzen, Az emberi-állatnak.
 Sőt ő-maga fok rútsági, Léfzenek ellen bizonyági. Hogy Biró fen-
 tenciái, Helyesek mindenekben.
 Az őrdögök-is azonnal, Lelket meg-rettentik kínnal: Hogy még po-
 kol kívül lévén, Meg-telvéen dühösködgyék.
 Jóktul ott ki-rekesztetvén, s' Magát kétségben eresztvén: Mivel ól-
 talma nem lévén, Mélységben sillyesztetik.
 Holott úgy bé-nyelettetik, Hogy soha fel-nem vettetik: A' mint meg-
 bizonyittatik, Dús gazdag példájából.
 Oh kicsoda számlálhattya; Vagy micsoda nyelv mondhattya? Avagy
 elme gondolhattya, Ott a' fok kínzásokat?
 Mellyek el-készítettének, A' kárhozandó lelkeknek: Kik, kik, a' mint
 vétkeztenek, Pokolnak tómlóczében.
 Tűz, hidegség, fergeteggel; Bűdös kénkö fetét éjel, Hol a' lélek nagy
 inséggel, Gyötrődik, s' kínoztatik.
 Ott az őrdög rút állattal, Sárkányokkal, nagy békákkal, Kik őrók
 mardosásokkal, Szolgálnak kárhoztaknak.
 Annyi fetét helyek vannak, s' kínzó mivekkel torlanak, Mennyin it-
 ten találatnak Láthatandó állatok.
 Sőt ha egy-más-mellé vettyük, Ezt semminek találhattyuk: Mert ezt
 mind meg-számlálhattyuk, Amaz számlálhatatlan.
 Így a' Szentek boldogsága, Angyalok-közt vigasága: s' Az Istennek
 méltósága, Itt meg-gondolhatatlan.
 Ott az Istent nyilván látod, Szeretettel hozzád csatlod: Erőd, ked-
 ved, tudományod, Serénység, fény, szabadság.

O böl-

O boldog szívnek öröme, Ott adatik Isten szine, Örök vigaságnak
 fénye, Mely, Nap-fényt hétszer meg-győz.
 Mely jótul soha el-nem vál, Sőt örök vigaságban áll: Rettegés szivé-
 ben nem száll, Semmi bántása nem lesz.
 Zeng ott az Angyalok Karja, Fénlik Szenteknek orczája: Halálnak
 meg-szűnt fülákja, Nincsen emlekezeti.
 De örökké örvendeznek, Véghetetlen jóval élnek: Minden jókkal
 bővölködnek, Az örök boldogságban.
 Ezt soha fül nem hallotta, Soha testi szem nem látta; Csak a' ki Meny-
 ben kóstolta, A' méznek édesiségét.
 Kik bűnből fel-szabadulván, Menybeli jók-között lakván, Es ezt örö-
 kösül bírván, Szemlélik Isten szinét.
 De a' miket mind ezekről, Mind jókról, s' mind gonoszokról, Eddig
 irtunk; vagy azokról, Fül-hegygyel hallogatunk.
 Ezekről úgy elmélkedgyünk, Hogy a' bűnnek véget vessünk: Szent
 életet még ma kezdgyünk, Siratván vétkeinket.
 Ne-éllyünk már barom-módra: Hóltunk-után hogy pokolra, Túrhe-
 tetlen fok kínokra, Ne-jussunk örök jajra.
 Bocsánatot most keressünk, Ur J E S U S-ról elmélkedgyünk:
 s' Menyországban készülgecsünk, Jó cselekedetinkel,
 Im e' Világ majd el-múlik, Szépségétől meg-fosztatik: Mely min-
 den-nap kissebbedik, Arnyék dicsőségével.
 Ezek hogy meg-ne csallyanak, Örökké állandó jóknak, Add Men-
 nyeci gondolatnak, Minden tehetségedet.
 Hóltunk után hogy fel-mennyünk, Szentek-közzé számláltaffunk:
 Az Istenben vigadhaflunk, Véghetetlen javunkban.
 Ki egyedűi dicsirtésék, Es mi-tóllunk szerettefsék: Aldásék, dicső-
 ittefsék, Mind örökkön örökké.

A M E N.

Aaaaa z

MAS.

M A S.

Egy Szentelt-Vitéznek, Készülőt-fuvó Trombitája.

Nota: Mit bízik e' Világ &c.

Szegény gyarló ember, jaj mely nyomorúlt vagy! Nem ládd-é nyavalyád, minden-felől mely nagy? Bár látnál dolgozhoz, a' mig az úton vagy; Irnád ratiódat, mert szám-adásod nagy.

Látod jól minden-nap, esendő példákban, Hogy a' halál siet, nem kéfik dolgában: A' kit elől, utól-talál, hálójában; Kerget kegyetlenül: s' nehéz rabságában.

Egész gyermekséged idejétől-fogva, Valamit mivelteél, fel-van nálla róva: Csak mi kis bűnőd-is nem lesz el-titkolva, E' Világ-láttára ki-lesz nyilatkozva.

Ingyen sem gondolnád, mely kicsiny vétked-ért, Mely nehéz bajod lesz, egy trágár beszéd-ért: Hát gyilkos, parázna, ocsmány-életed-ért, Rézeges, kóborló, mit remélhetsz azért?

Hazug, Szentség-törő, fondor, rágalmazó, Főlvény, s' jóra túnya, roszra langadozó: Hamis törvény-tévő, árvát nyomorító; Ezért, s' mit ad néked amaz igaz Biró?

Mit gondolsz, ki a' bűnt mint a' vizet iszod? Talám azt tudod, hogy nincs itilő Biród? Vagy hogy e' Világot mind örökké bírod; Eletedet mindgyárt hogy még nem jobbitod?

Vagyon-é hireddel, hogy készülőt iúttak? Készen a' trombitás, majd indulót fújnak: El-kell menned el-hidd, bizony itt nem hadnak; Mint lesz dolgozod hogy-ha készülőtlen kapnak?

Kérlek siketségre ne-vedd intésemet, A' mig időd vagyon, jobbitod életedet: Sok rosz dolgaidról kövesd Istenedet; Fordíts e' trombita-szóra füleidet.

De mindenek-felett erre légyen gondod, Hogy légyen ez útra sok bőv takarmányod: Tár-szekered meg-kell jól éléssel raknod, Ne-légyen e' hadban hogy fogyatkozátod.

Vaj ki csudás törvény vagyon e' táborban! Ott semmi mód nincsen a' szabad

a' szabad Sákmányban: Szükség hogy jó kincséd légyen tarfolyodban, Haszonnal ha akarsz harczolni e' hadban.

Nem hadnak ott semmit erővel el-venni, Innét a' mi élést viselsz, azzal kell élni: Ha jó készülőt oda nem fogsz menni, Veszedelem, éhség, rabság kezd követni.

Kegyetlenek pedig ott a' tömlőcz-tartók, Szépen ők nem szólnak, mert igen káromlók: Akár-mint sirjanak ott a' szegény Rabok, Nem leszen ott a' ki könyörüllyön rajtok.

Egy csópp viz sem lesz ott, akár-mint szomjúzzál, Párna-sák-is nincs ott, a' mellyen aludgyál; Vagy egy pettzentéfig hogy köztök nyughassál, Mert ott egyébb nincsen örök firalomnál.

Régi adótságid irva elő-hozzák, s' A' mennyi summával tartozol meg-láttják: Usorával tölled azt mind meg-kívánnják, Ha meg-nem fizethetsz, bőröd-is le-vonnyák.

Nem lehet ki-menned e' fogságból addig, Mig meg-nem fizethetsz utolsó fillérig: Azért ne-halaszszad térésed sokkáig, Mert azt nem tudhatod ha élsz virrattáig.

Tehát jól meg-gondold nyomorúlt vóltodat, Hamis reménsséggel ne-biztald magadat: Meg-tréfál e' Világ, meg-ójad magadat, Véletlen veszélyben ne-szakaszd nyakadat.

Sies, engeszteld meg a' te Istenedet, Ne-halaszsd sokkáig te meg-téréseidet: Meg-jobbitani ne-késél életedet, Ma kezd-el, mert késő hólnap véghez vinned.

Penitentziára a' mig időd vagyon, Addig visely gondot, dolgozod mig jól vagyon: El-rántják a' gyéként mely alattad vagyon, Csak úgy élly, utánnad hogy minden jót mondgyon.

Abban bizonyos vagy, hogy meg-kellyen haldod: De idejét, helyét annak nem tudhatod; Kemény szám-adásra elő-kell állanod, Ezer szóra sem lesz eggyet mit mondanod.

Vigyázz dolgaidra hát, s' légy igen készen, Es e' trombita-szó talállyon olly Hitben: Hogy mihelvt meg-virrad indulhass örömben, s' Jól elked-ert kedves fizeteted légyen.

Panaszolkodóknak nyisd-meg fülcidet, Az alamisnára nyújtsd-ki kezeidet: A' szükölködőktől ne-kiméld pénzedet, Ezért Menyországban meg-adgyák béredet.

Ehezőknek, ne-szánd; szegd-meg kenyeredet, Gyakorta a' szegény Rabok tömlőczeit, Meg-látogasd, osztán a' kór-bétegeket; Es a' meg-hóltaknak temesd-el testeket.

Rongyost ruházz, mutasd Keresztyén vóltodat, Ne-egyék csak férgek fok takarmányodat: Ne-tölts csak duskára fok hordó-borodat, Ne-tarts mint rabodat szegény jobbágyodat.

Pogány módra, meg-ne ronts a' törvényeket, Oltalmazd az árvát, és az özvegyeket: Cseléded-közt csinálly Istenes rendeket, Mert meg-kéri Isten kezedből lelkeket.

Egész életednek tellyes napjaiban, Vagy eszel, vagy iszol, vagy nyug-szol ágyadban: Ejjeli, nappali fok fáratságidban, E' trombita-szóra vigyázz dolgaidban.

Csinálly barátokat, a' hamis Mammonból, Hogy mikor meg-fordúlsz szarándokságodból: Ki-ne rekesztesél az örök hajlekből, A' böldeg Szenteknek szép társaságából.

Cseréld-meg magadnak az el-múló jokon, Valts-meg Menyországot fok gazdagságidon: Ne-kapdóss heában e' csalárd Világon, Mert meg-halsz, mint mások, te-is azon módon.

A' pallya-futóknak tudd-é szokásukat? Mind addig fáradnak a' mig jutalmokat, El-vévén örömmel nyugottják magokat, El-múlt kis munká-ért látván fok hasznokat.

Te-néked-is fel-van téve a' jutalom, A' Menyország-béli böldeg nyugodalom: Fussad jól pallyádot, s' ez a' birodalom, Neked meg-adatik, igaz Hittel vallom.

Oh Felséges Isten, Menynek, földnek Ura, Tekints kegyelmesen rám szegény szolgadra: Segély, hogy juthassak jó pallya-futásra, Utamat igazgald, te Szent Országodra.

Reám ki-árasztott izámtalan fok jó-d-ért, En-is Szent nevedet kegyelmességed-ért: Aldom, s' magasztalom te nagy jó-vóltod-ért, Erőre-felelt-való irgalmaságod-ért. Mond-

Mondván: Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura, Minden állat őtet áldgya; s' magasztallya. Nékie szolgállyon, és őtet imádgya. Ugy légyen, úgy légyen. Amen, minden mondgya. Amen.

A' VEGHETETLEN ŐRÖKKE-VALOSÁGRÓL.

I Galság szerető, Te tudós szám-vető
Járully-elő téntáddal:

Fizetést nem szánok, Csak a' mit kívánok,
Jedzegezd-fel pennáddal.

Mitől-fogva Világ All, hány-fele virág
Nevededett a' földből?

Az Egen hány Csillag, Ejjel, nappal villog,
s' Hány gyöngy-szem lőtt a' kődből?

A' tenger hány csöpből All? és a' felhőkből,
Vaj s' hány csöpp eső esett?

Hány Angyal kárhozott? s' Reánk hány kint hozott
Adám midőn el-esett?

A' tenger-fővenyit, s' annak fok őrvényit,
Tedd hamar egy summába:

Hány csöpp ártatlan-vér, Most boszszú-állást kér,
Igaz Abeltől-fogva?

Add-mellé vadait A' földnek, s' barmait,
Minden szörök-szálával:

Füveknek magvait, Vizeknek habjait,
A' tenger halaival.

Madarak tollait, s' A' fáknak ágait,
Azoknak levelével:

A' szőlő-szemeket, s' Apró kővecskéket,
Földnek minden fergével,

Bbbbb

Vesd-

Vesd-meg hány ember holt, s' Hajok-fzála hány vólt,
 Adám Atyánktól-fogva?
 Hány szem-pillantás vólt, s' Földre hány csópp viz folyt,
 Világ kezdettől-fogva?
 Ah vesd-el pennádat, s' szegezd-bé réntádat,
 Mert ezt véghez nem víszed!
 De bár meg-vetnéd-is, s' Számban tehetnéd-is
 Ezeket; de meg-hidgyed:
 Hogy meg-foghatatlamb, s' Meg-számlálhatatlamb
 Az örökké-valóság.
 Örökké-valóság! Örökké-valóság!
 Oh örökké-valóság! Amen.

DOMI-

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave Maria.

Deus in adiutorium meum intende.
 Domine ad adjuvandum me festina.
 Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.
 Sicut erat in principio & nunc & semper &c.
 ALLELUIA.

PSALMUS CIX.

Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis,
 Donec ponam inimicos tuos: Scabellum pedum tuorum.
 Virgam virtutis tuæ emitter Dominus ex Sion: Dominare
 in medio inimicorum tuorum.
 Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus Sanctorum:
 Ex utero antè Luciferum genui te.
 Juravit Dominus, & non pœnitebit eum: Tu es Sacerdos in æter-
 num secundum ordinem Melchisedech.
 Dominus à dextris tuis: Confregit in die iræ suæ Reges.
 Judicabit in nationibus, implebit ruinas: Conquassabit capita in ter-
 ra multorum.
 De torrente in via bibet: Propterea exaltabit caput.
 Gloria Patri, & Filio, &c.
Antiph. Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis.
Antiph. Fidelia.

PSALMUS CX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: In consilio iustorum
 & congregatione.
 Magna opera Domini: Exquisita in omnes voluntates ejus.

Bbbbb 2

Confessio

Confessio & magnificentia opus ejus: Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: Escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: Virtutem operum suorum annunciabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium: Opera manuum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi: Facta in veritate, & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: Mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum & terribile nomen ejus: Initium sapientiæ timor Domini. Intellectus bonus omnibus facientibus eum: Laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Gloria Patri, &c.

Antiph. Fidelia omnia mandata ejus: Confirmata in sæculum sæculi.

Antiph. In mandatis.

PSALMUS CXI.

BEatus Vir qui timet Dominum: In mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: Generatio rectorum benedicetur.

Gloria & divitiæ in domo ejus: Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: Misericors, & miserator, & justus.

Jucundus homo, qui miseretur, & commodat: Disponet sermones suos in judicio: Quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus: Ab auditione mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino. confirmatum est cor ejus: Non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Disper-

Disperfit, dedit pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi: Cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, & irascetur: Dentibus suis fremet, & tabescet: Desiderium peccatorum peribit.

Gloria Patri, &c.

Antiph. In mandatis ejus cupit nimis.

Antiph. Sit nomen Domini.

PSALMUS CXII.

LAudate pueri Dominum: Laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum: Ex hoc, nunc, & usque in sæculum.

A Solis ortu usque ad occasum: Laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus: Et super Cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster? qui in altis habitat: Et humilia respicit in Cœlo, & in terra?

Suscitans à terra inopem: Et de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum Principibus: Cum Principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: Matrem filiorum lætantem.

Gloria Patri, &c.

Antiph. Sit nomen Domini benedictum in sæcula.

Antiph. Nos qui vivimus.

PSALMUS CXIII.

IN exitu Israël de Ægypto: Domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus: Israël potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes: Et colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare, quod fugisti: Et tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes: Et colles sicut agni ovium.

A facie Domini mota est terra: A facie Dei Jacob!

Elubb 3

Qui con-

Qui convertit petram in stagna aquarum: Et rupem in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis: Sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordia tua, & veritate tua: Ne quando dicant gentes, ubi est Deus eorum?

Deus autem noster in Cælo: Omnia quæcunque voluit fecit.
Simulacra gentium argentum, & aurum: Opera manuum hominum.
Os habent, & non loquentur: Oculos habent, & non videbunt.
Aures habent, & non audient: Nares habent, & non odorabunt.
Manus habent, & non palpabunt, Pedes habent, & non ambulabunt:
Non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: Et omnes qui confidunt in eis.
Domus Israël speravit in Domino: Adjutor eorum, & protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino: Adjutor eorum, & protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: Adjutor eorum, & protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri: Et benedixit nobis.
Benedixit domui Israël: Benedixit domui Aaron.
Benedixit omnibus qui timent Dominum: Pusillis cum majoribus.
Adjiciat Dominus super vos: Super vos & super filios vestros.
Benedicti vos à Domino: Qui fecit Cælum & terram.
Cælum Cæli Domino: Terram autem dedit filiis hominum.
Non mortui laudabunt te Domine: Neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino: Ex hoc, nunc, & usque in sæculum.

Gloria Patri, &c.

Antiph. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Tempore Paschali. Antiph. Alleluja, Alleluja, Alleluja.

CAPIT

CAPITULUM.

Benedictus Deus, & Pater Domini nostri JESU Christi: Pater misericordiarum: & Deus totius consolationis: qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.
R. Deo gratias.

HYMNUS.

Lucis Creator optime, Lucem dierum proferens:
Primordiis lucis novæ, Mundi parans originem.
Qui manè junctum vesperi, Diem vocari præcipis,
Tetrum chaos illabitur: Audi preces cum fletibus.
Ne mens gravata crimine, Vita sit exul munere:
Dùm nil perenne cogitat, Seseque culpis illigat.
Cælorum pulset intimum, Vitale tollat præmium:
Vitemus omne noxium, Purgemus omne pestimum.
Præsta Pater piissime, Patrique compar unice:
Cum Spiritu Paraclito, Regnans per omne sæculum. Amen.

Y. Dirigatur Domine oratio mea.

R. Sicut incensum in conspectu tuo.

CANTICUM BEATÆ MARIÆ
Virginis.

Magnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus: In Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit, mihi magna, qui potens est: Et Sanctum nomen eius.
Et misericordia ejus à progenie in progenies: Timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo: Dispersit superbos mentis.
Deposuit potentes de sede: Et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis: Et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum: Recordatus misericordie suæ.
Sicut locutus est ad Patres nostros: Abraham, & semini ejus in sæ-
cula.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto &c.

PSALMUS CXVI.

Laudate Dominum omnes gentes: Laudate eum omnes populi.
Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: Et veritas
Domini manet in æternum.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum,

A M E N.

PRO-

PROCESSIONKRAVALO
LITANIAK.

Az idvességes JESUS Nevéről-való
LITANIA.

Ram irgalmazz nekünk.

Christus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Christus halgass-meg minket.

Christus halgass-meg minket.

Menybeli Atya Isten, Irgalmazz mi-nekünk. Alleluja, Fi-
gyen az Istennek.

Meg-váltó Fiú Isten,

Szent Lélek Ur Isten,

Szent Háromság Egy Isten.

JESUS élő Istennek Fia,

Jesus Istennek örök Igéje,

Jesus minden tökéletességnek Szekrénye,

Jesus Dávidnak kulcsa,

Jesus örök világosságnak fényessége,

Jesus minden Nemzeteknek kívánsága,

Jesus életnek kút-feje,

Jesus szegelyet-béli Kő-szikla,

Jesus életnek zöld fája,

Jesus békeségnek Fejedelme,

Jesus betegeknek orvossága,

Jesus el-eseteknek gyámola,

Jesus tévelyedteknek úttya,

Jesus Isteni dicsőségnek fényessége,

Cccce

Irgalmazz mi-nekünk. Alleluja, Hálálégyen
az Istennek.

JESUS

JESUS erősségnek Tornya,
 JESUS Világ csudája,
 JESUS minden örömnék kút-feje,
 JESUS békeségnek és tisztaságnak szeretője,
 JESUS örök-életnek gyümölcse,
 JESUS minden jóságos-cselekedetnek tüköre,
 JESUS alázatos engedelmségnek Mestere,
 JESUS nagy tűrés szenvedésnek példája,
 JESUS Lelkünk buzgó szeretője,
 JESUS nyavalyáink vigasztalója,
 JESUS szegényeknek kegyelmes Attya,
 JESUS nyomorúttak kincses Ládája,
 JESUS keseredteknek öröme,
 Juhaidnak jó Pásztorja,
 Angyali evezők fényes Csillaga,
 Csallandókságunk Kalaúzza,
 Szentéletben-járók világossága,
 Gyámoltalanok óltalma,
 Tudatlanok bölcsesége,
 Bűnös bűnösök bizóknak gyámola,
 JESUS neked könyörgőknek meg-halगतója,
 JESUS árvák, s' özvegyek táplálója,
 Uraknak Ura, Királyok Királlya,
 JESUS Angyalok öröme,
 JESUS Pátriárkák Királlya,
 JESUS Próféta Tanítója,
 JESUS Apostolok bölcsesége,
 JESUS Evangélisták Doctora,
 JESUS Mátyások erősege,
 JESUS Confessorok világossága,
 JESUS Szűzeknek Vő-legénye,
 JESUS minden Szenteknek Koronája.

Irgalmazz mi-nékünk. Alleluja, Hála legyen az Istennek.

Isten ir-

Isten irgalmazz nekünk.
 Uram kegyelmezz nekünk.
 Isten irgalmazz nekünk.
 • Uram halgass-meg minket.
 Minden gonosztól,
 Minden bűntől,
 Minden veszedelemtől,
 A' te haragodtól,
 Az ördögnek incselkedésétől,
 Dög-haláltól, éhségtől, és hadaktól,
 A' te parancsolatidnak meg-szegésétől,
 Minden-némű gonosztól,
 Meg-tesztelésed-által,
 Születésed-által,
 Környül-metélkedésed-által,
 Sok fáradságid, s' éhezésid-által,
 A' te fájdalmid-által,
 Ostorozásid-által,
 Szent Halálod-által,
 Fel-támadásod-által,
 Menybe meneteled-által,
 Szerelmes Anyádnak, és minden Szenteknek ese-
 dezése-által.
 Isten Báránya, ki el-vészid e' Világ bűneit; Kegyelmezz mi-né-
 künk.
 Isten Báránya, ki el-vészid e' Világ bűneit; Halgass-meg min-
 ket.
 Isten Báránya, ki el-vészid e' Világ bűneit; Irgalmazz mi-né-
 künk.
 Christus halgass-meg minket,
 Christus halgass-meg minket.
 Uram irgalmazz nekünk.

Ments-meg minket JESUS. Alleluja,
 Hála legyen Istennek.

Ccccc 2

KÖNYÖR-

KÖNYÖRGE S.

VRam JESUS Christus könyörűly rajtam, mert nincs az Eg-alatt más Név, ki-által idvezülheffek, hanem csak a' IESUS Neve. Légy velem IESUS, mikor bűnben esem; légy velem Iesus, mikor hozzád térek; légy velem Iesus, mikor vigyázok; légy velem Iesus, mikor aluszom; légy velem Iesus, mikor szerencsétlenségben vagyok; légy velem Iesus, mikor szerencsém vagyok; légy velem Iesus, mikor beteg vagyok; légy velem Iesus, mikor egészségben vagyok; légy velem Iesus, mikor az őrdög, a' Világ, a' Test kisért; légy velem Iesus, az én tellyes életemben; légy velem Iesus, kivált-képpen mikor a' halállal tufakodom; légy velem Iesus, mikor e' Világból ki-múlok; légy velem Iesus, az itéletkor; légy velem Iesus, az örökké-való dicsőségben. O áldott IESUS, ó irgalmas Iesus, ó Uram Iesus Christus, szerelmes Iesus, ird-bé a' te édesleges Szent Nevedet, drágalátos Szent Véredet az én szivemben. O én szerelmes drága Iesusom, légy én Uram, légy én Iesusom, légy Meg-váltóm, légy Idvezitóm, és örökké-való boldogságom. Amen.

BOLDOG ASZSZONYROL-VALO
LITANIA.

VRam irgalmazz nekünk.

Christus kegyelmezz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Christus halgass-meg minket.

Menybéli Atya Isten,

Meg-váltó Fiú Isten,

Szent Lélek Ur Isten,

Szent Háromság Egy Isten.

Irgalmazz mi-nekünk.

vel 3. prac. Szentséges Szűz MARIA.

Populus. Idvez-légy MARIA. MARIA te-is örvendezz Szűz Leány. Esfedezzel érettünk Aszszonyunk, Christus Anyja szép Szűz MARIA, Istennek

Istennek Szent Anyja,
Szűzeknek Szent Szűze,
Christusnak Szent Anyja,
Isteni Malasztnak Anyja,
Tisztaságnak Anyja,
Szeplőtelen Szűz Anya,
Makula-nelkül-való Anya,
Szűz virág Szent Anya,
Szeretetre méltó Anya,
Csudálatos Szent Anya,
Teremtőnk Szent Anyja,
Meg-váltónk Szent Anyja,
Nagy okosságú Szűz,
Tisztelendő Szent Szűz,
Nagy hatalmas Szent Szűz,
Kegyes, és irgalmas Szűz,
Hűséggel tellyes Szűz,
Igasságnak tüköre,
Bölcsességnek Királyi-széke,
Örömműnknek oka,
Isteni ajándékok edénye,
Becsületes edény,
Aitatóságnak jeles edénye,
Titkos értelmű Rósa,
Dávid Királynak Tornya,
Elefánt csontból-való Torony,
Aranyból éppített Ház,
Bekességnek Szekrénye,
Menyországnak Ajtaja,
Hajnali szép Csillag,
Betegeknek egészsége,
Bűnösök ótalma,

Idvez-légy MARIA. MARIA
te-is örvendezz Szűz Leány.
Esfedezzel érettünk Aszszonyunk,
Christus Anyja szép
Szűz MARIA.

Nyomorúltak vigasztalója,
Keresztyének segítsége,
Magyar-Ország őltalmazója,
Angyalok Királynéja,
Pátriárkák Királynéja,
Próféták Királynéja,
Apostolok Királynéja,
Mártýrok Királynéja,
Confessorok Királynéja,
Szűzek Királynéja,
Minden Szentek Királynéja.

Idvez-légy MARIA. MARIA
te-is örvendezz Szűz Leány.
Efedezzel érettünk Afzszonyunk,
Christus Anyja szép
Szűz MARIA.

Isten Báránnya, ki el-vészted e' Világ bűneit. Kegyelmezz minékünk.

Isten Báránnya, ki el-vészted e' Világ bűneit. Halgafs-meg minket.

Isten Báránnya, ki el-vészted e' Világ bűneit. Irgalmazz mi-nékünk.

Christus halgafs-meg minket.

Uram irgalmazz nekünk.

Uram irgalmazz nekünk.

Ÿ. Imádkozzál érettünk Istennek Szent Anyja.

Ź. Hogy méltók legyünk a' Christus igiretíre.

K Ö N Y Ö R G E S.

Kerünk Uram önts lelkünkbe Malasztodat: hogy a' kik Angyali izenet-által Szent Fiadnak, Christusnak meg-testesülését meg-ismértük; kín-szenvedése, és kereszti-által a' fel-támadásnak dicsőségebe vitelsünk. Ugyan azon mi Urunk IESUS Christus-által. Amen.

M A S R E G I N O T A.

Unus precedit. MARIA Istennek Szent Anyja.

Populus. Imádgý Istent érettünk bűnösök-ért ó MARIA drágalátos szép Rófa.

MARIA Szűzeknek Szent Szűze, } Imádgý Istent érettünk bűnösök-
MARIA Christusnak Sz. Anyja, } ért. ó MARIA drágalátos
MARIA Isteni Malasztnak Anyja. } szép Rófa.

Cetera ut supra fol. 757.

SZENT

S Z E N T M A R K N A P.

Búza Szenteléskor, vagy egyéb Procesióra

R E G I L I T A N I A.

A Tya, Fiú, Szent Lélek. Egy Isten. Szent Háromságban eggyek. Nagy Isten. Christus ember, és Isten. Christus ember, és Isten. Meg-váltó Fiú Isten, Ur Christus. Könyörűly te népeden, Ur Christus. Légy szó-szóllónk Mennyégben. Légy szó-szóllónk Mennyégben.

Iobján ülsz az Istennek, u. c. Ura vagy mindeneknek, u. c. Intéfednek engednek. Intéfednek engednek.

Előtted Szent Afzszonyunk, u. c. Szent Anyád, de mi tagunk, u. c. Minden-némű jutalmunk. Minden-némű &c.

Angyalok, Arkangyalok, u. c. Cherubim, Seraphimok, u. c. Szép Angyali Szent Karok. Szép &c.

Prófétáknak Seregi, u. c. Pátriárkák Szent rendi, u. c. Istennek minden Senti. Istennek &c.

Lelkek a' Szent Atyáknak, u. c. A' Szent Apostoloknak, u. c. Mellettünk fejet hajtnak. Mellettünk &c.

Mártýrok, Confessorok, u. c. Szent életű Barátok, u. c. Isten-felő jámborok. Isten-felő &c.

Szűzek, s' özvegy Afzszonyok, u. c. Kísdedek, ártatlanok, u. c. A' Menybéli táborok. A' &c.

Erettünk esedeznek, u. c. Mellettünk könyörögnek, u. c. Légy kegyelmes kéréseknek. Légy &c.

Előtted sok esetünk, u. c. Feslet a' mi életünk, u. c. Atyáinkal vétkeztünk. Atyáinkal &c.

Fegyverrel környül-vettél, u. c. Ehséggel emészttéted, u. c. Dóghalállal veszfzöttél. Dóg &c.

A' fák ó gyümölcsökkel, u. c. Nem táplálnak izekkel, u. c. Pusztahegyünk szólókkal. Pusztá &c.

Csillagok

Csillagok ő fenyekkel, *u. c.* Fenyegnek mérgekkel, *u. c.* Mezőnk rakva fergekkel. Mezőnk &c.
 Méltó mi büntetésünk, *u. c.* De még-is reménkedünk, *u. c.* Halgafs-meg, jó Istenünk. Halgafs &c.
 Fogadásid előttünk, *u. c.* Hogy Atyád kedvel bennünk, *u. c.* Téged küldött érettünk. Téged &c.
 Hát a' miért könyörgünk, *u. c.* Leheffen eledelünk, *u. c.* Szép Jesus add-meg nekünk. Szép &c.
 A' Nap, Hóld, reád néznek, *u. c.* Es Szent kezedtől fügnek, *u. c.* Csillagoknak erejek. Csillagoknak erejek.
 Rontsd-el ördögnek törét, *u. c.* Mérges, nyilas fegyverét, *u. c.* Alnok incselkedését. Alnok &c.
 Angyaloknak fegyverét, *u. c.* Óldókló szelenczójét, *u. c.* Távoztassad nagy mérgét. Távoztassad &c.
 Ragyát, szél-vézt távoztass, *u. c.* Nagy hévséggel ne-bántass, *u. c.* Zaporral ne-háborgass. Zaporral &c.
 Adgy kedves harmatokat, *u. c.* Földeinkre valókat, *u. c.* Hogy nyújthassák hasznokat. Hogy &c.
 Tápláld veteményinket, *u. c.* Ald-meg mi Csűreinket, *u. c.* Eltesd szükölködönket. Eltesd &c.
 Hald-meg könyörgésinket, *u. c.* Ne-nézd mi bűneinket, *u. c.* Engedd-meg nekünk ezeket. Engedd &c.
 Hogy téged magasztallyunk, *u. c.* Szent Atyáddal imádgunk, *u. c.* Es Szent Lélekkel áldgunk. Es &c.
 Adgy Szent Lelket szívünkben, *u. c.* Eggyeséget Hitünkben, *u. c.* Békeséget földünkben. Békeséget &c.
 Minnyájan igaz Hitben, *u. c.* Lehefsünk, s' te kedvedben, *u. c.* Engedd nekünk éltünkben. Engedd &c.
 Minden-némű gonosztól, *u. c.* Büntől, és álnokságtól, *u. c.* Ments-meg, és haragodtól. Ments &c.
 Ördög csalárdságától, *u. c.* Es hirtelen haláltól, *u. c.* Es minden kirtettől. Es &c.

Gyűlöl-

Gyűlölségtől, haragtól, *u. c.* Es gonosz akarattól, *u. c.* Ments-meg rosz kívánságtól. Ments &c.
 Dög-haláltól, fegyvertől, *u. c.* Ehségtől, szomjúságtól, *u. c.* Ments-meg minden gonosztól. Ments &c.
 Te Szent születésed-ért, *u. c.* Meg-testesülésed-ért, *u. c.* E' Világra jövésed-ért. E' &c.
 A' te Szent halálod-ért, *u. c.* Es el-temetésed-ért, *u. c.* Es fel-támasdásod-ért. Es &c.
 Menyben fel-menésed-ért, *u. c.* Ennyi fáradságod-ért, *u. c.* Térj hozzánk érdemed-ért. Térj &c.
 Hogy bűnünket meg-bocsásd, *u. c.* Eletünket jóval lásd, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Hogy Anya-szent-egyházad, *u. c.* Órizzed, s' óltalmazzad, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Hogy a' Romai Pápát, *u. c.* Az ő Szent társaságát, *u. c.* Szent,életben meg-tartsad. Szent &c.
 Keresztyén Királyok-közt, *u. c.* Békeségre adgy eszközt, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Hogy a' Keresztyéneknek, *u. c.* Adgy helyt békeségeknek, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Hogy Szent Izolgalatodban, *u. c.* Gyorsak legyünk magunkban, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Mennyei kívánságra, *u. c.* Elménk vidd buzgóságra, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 A' mi jó tévőinkel, *u. c.* Tégy jót dicsőségeddel, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Hogy örök kárhozattól, *u. c.* Minnyájunkat ments attól, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Hogy a' földnek gyümölcsét, *u. c.* Meg-adgyad bőv termését, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.
 Hogy a' meg-holt hiveket, *u. c.* Dicsőségedben vigyed, *u. c.* Kérünk téged halgafs-meg. Kérünk &c.

Ddddd

Hogy

Hogy téged dicsirhessünk, *u. c.* Atyáddal tisztelhesünk, *u. c.* Szent Lélekkel áldhassunk. Szent &c.
 Istennek Szent Báránnya, *u. c.* Ki, jöttél e' Világra, *u. c.* Bűnösök váltságára. Bűnösök &c.
 Kérünk irgalmazz nekünk, *u. c.* Bocsásd-meg gonosz vétünk, *u. c.* Esedezzel érettünk. Esedezzel &c.
 Drágalátos érdemünk, *u. c.* Kiben örök-életünk, *u. c.* Es minden reménségünk. Es &c.
 Légy irgalmas mi-nékünk, *u. c.* Légy kegyelmes mi-nékünk, *u. c.* Alázatosan kérünk. Aaláz:
 Istennek Szent Báránnya, *u. c.* Ki, jöttél e' Világra, *u. c.* Hiveid óltalmára. Hiveid &c.
 Szent Lelkessel újíts-meg, *u. c.* Bűneinkből tisztíts-meg, *u. c.* Kérünk téged halgass-meg. Kérünk &c.
 Ne-hadgy Ur Isten bennünk, *u. c.* Hogy rontson ellenségünk, *u. c.* Mert így el-kéne vesznünk. Mert &c.
 Légy irgalmas mi-nékünk, *u. c.* Légy kegyelmes mi-nékünk, *u. c.* Halgass-meg mi kérésünk. Halgass &c.
 Istennek Szent Báránnya, *u. c.* Ki, jöttél e' Világra, *u. c.* Hogy vinnél Menyországgra. Hogy &c.
 Órdög, s' gonosz embertől, *u. c.* Órizz incselkedéstől, *u. c.* Minden ellenséginktől. Minden &c.
 Vegyed könyörgésünket, *u. c.* Fordíts ránk szemeidet, *u. c.* Aldhassuk Szent Nevedet. Aldhassuk &c.
 Légy irgalmas mi-nékünk, Ur Christus. Légy kegyelmes mi-nékünk, Ur Christus. Adgy békeséget nekünk.
 Adgy békeséget nekünk.
 Amen.

MIN-

MINDEN SZENTEK LITANIAJA.

V Ram irgalmazz nekünk. Christus kegyelmez nekünk.
 Christus halgass-meg minket. Christus halgass-meg minket.
Præcin. Menybeli Atya Isten. *Populus.* Irgalmazz mi-nékünk. Alleluja,
 Hálá legyen az Istennek.

Meg-váltó Fiú Isten,
 Szent Lélek Ur Isten,
 Szent Háromság Egy Isten.

} Irgalmazz mi-nékünk. Alleluja,
 Hálá legyen az Istennek.

Szentséges Szűz M A R I A,
 Istennek Szent Annnya,
 Szűzeknek Szent Szűze,
 Szent Mihály Arkangyal,
 Szent Gábriel Arkangyal,
 Szent Raphael Arkangyal.
 Minnyájan Szent Angyalok, és Arkangyalok,
 Minnyájan a' dicsőült Szentek lelkei,
 Keresztelő Szent János,
 Minnyájan Szent Pátriárkák, és Próféták.
 Szent Péter Apostol,
 Szent Pál Apostol,
 Szent András Apostol,
 Szent Jakab Apostol,
 Szent János Apostol,
 Szent Tamás Apostol,
 Szent Filep Apostol,
 Szent Bertalan Apostol,
 Szent Máté Apostol,
 Szent Simon Apostol,
 Szent Thadæus Apostol,
 Szent Mátyás Apostol,
 Szent Barnabás Apostol.

Könyörögi éretünk. Alleluja, Hálá legyen az Istennek.

Dddd z

Szent Lu-

Szent Lukács Evangélista,
 Szent Márk Evangélista.
 Minnyájan Szent Apostolok, és Evangélisták,
 Minnyájan Christusnak Szent Tanítványi,
 Minnyájan Apró Szentek.
 Szent István Mártyr,
 Szent Lőrincz Mártyr,
 Szent Vincze Mártyr,
 Szent Albert Mártyr,
 Szent Fábián, és Sebestyén MártYROK,
 Szent János, és Szent Pál MártYROK,
 Szent Kozma, és Demjén MártYROK,
 Szent Geruasius, és Protásius MártYROK.
 Minnyájan Szent MártYROK.
 Szent Sylvester Pápa,
 Szent Gergely Pápa,
 Szent Ambrus Püspök,
 Szent Agoston Püspök,
 Szent Jeronimus Confessor,
 Szent Márton Püspök,
 Szent Miklós Püspök,
 Szent Albert Püspök,
 Szent Gelérd Püspök,
 Szent István Király,
 Szűz Szent Imre Herczeg,
 Szent László Király.
 Minnyájan Szent Püspökök, és Confessorok,
 Minnyájan Szent Doctörök.
 Szent Benedek Apatur,
 Szent Antal Apatur,
 Szent Bernard Confessor,
 Szent Domonkos Confessor,

Könyörögi éretünk. Alleluja, Hála legyen az Istennek.

Szent Fe-

Szent Ferencz Confessor.
 Minnyájan Szent Papok, és Léviták,
 Minnyájan Szent Barátok, és Remeték.
 Szent Maria Magdolna,
 Szent Ersébet Afiszony,
 Szent Margit Mártyr,
 Szent Borbála Mártyr,
 Szent Agota Mártyr,
 Szent Lucza Mártyr,
 Szent Agnes Mártyr,
 Szent Cecelle Mártyr,
 Szent Katalin Mártyr,
 Szent Neste Mártyr.
 Minnyájan Szent Szűzek, és özvegyek.
 Istennek minden Szentei.
 Isten irgalmazz nekünk. Uram halgass-meg minket.
 Minden gonosztúl,
 Minden büntül,
 A' te haragodtúl,
 Hirtelen, és véletlen haláltúl,
 Az ördög csalárdságátúl,
 Haragtúl, gyűlölségtúl, es minden gonosz-akarattúl,
 Fajtalan lelektül,
 Meny-kötül, és égi-háborútúl,
 Az örök haláltúl,
 A' te csudálatos Testesüléted-által,
 A' te El-jövedeled-által,
 A' te Születéted-által,
 A' te Keresztséged, és Szent Bőjtöléted-által,
 A' te Kereszted, és kín-szenvedéted által,
 A' te Halálod, és Temetéted-által,
 Szentséges Fel-tamadásod-által,

Könyörögi éretünk. Alleluja,
 Hála legyen az Istennek.

Ments-meg Uram minket. Alleluja,
 Hála legyen az Istennek.

Dddd 3

Csuda-

Csudálatos Menybe-meneteled-által,
A' Vigasztaló Szent Léleknek el-jöve-
tele-által,
Az Itélet-napján.

Ments-meg Uram minket.
Alleluja, Hálá légyen
az Istennek.

Mi bűnösök. Kérünk téged halgafs-meg. Alleluja, Hálá légyen
az Istennek.

Hogy nekünk irgalmazz,
Hogy bűnünket meg-bocsássad,
Hogy minket az igaz poenitentzia-tartáfra vezérelly,
Hogy a' te Anya-szent-egyházadat, őrizzed, és óltalmaz-
zad,
Hogy a' Romai Pápát, és az Egyházi rendeket tőkélle-
tes életben meg-tartsad,
Hogy az Anya-szent-egyház ellenségét meg-alázzad,
Hogy a' Keresztyén Királyoknak, és Fejedelmeknek bé-
késéget, és eggyeséget engedgy,
Hogy az egész Keresztyénséget békeségben, és eggyes-
ségben tartsad,
Hogy mi magunkat Szent szolgálatodban meg-erőssíts,
és meg-tarts,
Hogy elménket Mennyei kívánságokra fel-indítsad,
Hogy minden velünk jót-tötteknek örökké-való javai-
dat adgyad,
Hogy magunk, fele-barátunk, atyánk-fiai, és velünk jó-
tévők lelkét örök kárhozattól meg-mentsed,
Hogy a' Földnek bő gyümölcsét adgyad, és meg-tartsad,
Hogy a' meg-hólt hiveknek örök nyugodalmat engedgy,
Hogy minket meg-halgafs.

Kérünk téged halgafs-meg. Alleluja,
Hálá légyen az Istennek.

Isten Bá-

Istennek Fia. Kérünk téged halgafs-meg. Alleluja, Hálá légyen
az Istennek.

Isten Báránnya, ki el-vészted e' Világ bűneit; Kegyelmezz mi-né-
künk. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Isten Báránnya, ki el-vészted e' Világ bűneit; Halgafs-meg min-
ket. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Isten Báránnya, ki el-vészted e' Világ bűneit; Irgalmazz mi-né-
künk. Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Christus halgafs-meg minket,
Uram irgalmazz nekünk.
Christus kegyelmezz nekünk.

KÖNYÖRGÉS.

E örök minden-ható Isten, ki az eleveneken, és holtakon uralkodol, és ir-
galmazsz mindeneknek, a' kiket Hit, és cselekedet-által tiédnek ismertsz:
téged alázatosan kérünk, hogy a' kik-ért előtted könyörögni akarunk, kiket
vagy még e' Világ testben tartóztat, vagy testből ki-múlván a' más Világra
jutottak, minden Szenteidnek esedezése-által, kegyes irgalmasságodból, min-
den bűnöknek bocsánattját nyerjék. A' te Szent Fiad, a' mi Urunk IESUS
Christus-által, ki te-veled, és a' Szent Lélek Istennel egyetemben, él, és ural-
kodik örökkön örökké. Amen.

LITANIÆ OMNIUM SANCTORUM, possunt etiam hoc modo cantari.

Duo precinunt. PATER de Cœlis Deus. Populus. Miserere nobis. Kyrie
eleison. Christe audi nos. Salvator adjuva nos.

Duo prec. Fili Redemptor Mundi Deus. R. Miserere nobis. Kyrie elei-
son. Christe audi nos. Salvator adjuva nos.

Duo prec. Sancta MARIA. R. Ora pro nobis. Kyrie eleison. Christe
audi nos. Salvator adjuva nos. *Et sic consequenter.*

Duo prec. Ab omni malo. R. Libera nos Domine. Kyrie eleison. Chri-
ste audi nos. Salvator adjuva nos. &c.

PATER

PATER NOSTER.

Prócessióra-való Három Enek.

O Mi Menybéli Szent Atyánk. Irgalmazz mi-nékünk. Dicsőfégedből nézz reánk. O jó Atyánk. O Istenünk könyörűly mi-rajtunk, hogy te-előtted kedves fiak lehessünk. *minden vers így jár.* Szenteltessék te neved. Irgal: Es mi-bennünk tellyék kedved. O jó &c. Országod jőjjön mi-hozzánk. Irg: Malasztod szálljon mi-reánk. O &c. Légyen te akaratod-is. Irg: Mint Menyben, úgy e' földön-is. O jó &c. Minden-napi kenyerünket. Irgal: Add-meg lelki életünket. O jó &c. Es úgy bocsásd-meg bűnünket. Irg: Mint mi-is mások vétkeket. O &c. Ne-vigy minket kifirtetben. Irg. Segély-meg minden igyünkben. O: **D**e szabadíts a' gonosztúl. Irgalmazz mi-nékünk. Oltalmazz a' kárhózzattól. O jó Atyánk. O Istenünk könyörűly mi-rajtunk, hogy te-előtted kedves fiak lehessünk. Amen.

A V E M A R I A.

Nota eadem.

Idvez-légy szép Szűz M A R I A. Kyrie eleison. Dicső Istennek Szent Anya. Edes Anyánk. O jó Aszszonyunk könyörűly érettünk, hogy te-előtted kedves fiak lehessünk. *minden vers így jár.* Malasztal éppen tellyes vagy. Kyr: Istennél tisztességed nagy. Edes &c. Veled vagy az Ur Isten. Kyr: Reánk-is nézzen kegyessen. Edes &c. Aldott vagy Aszszonyok-között. Kyr: Mert Kristus beléd kőltőzött. Ed: Aldott gyümölcs mehednek. Kyr: Reménye bűnös embernek. Edes: J E S U S Christus Fiad vigyen. Kyrie eleison. Országában minket. Amen. Edes Anyánk. O jó Aszszonyunk könyörűly érettünk, hogy te-előtted kedves fiak lehessünk. Amen.

C R E D O. Azon Notára.

Hiszek Egy Atya Istenben. Irgalmazz mi-nékünk. Az Eg, Föld Teremtőjében. O jó Atyánk. O Istenünk könyörűly mi-rajtunk, hogy te-előtted kedves fiak lehessünk. *minden vers így jár.*
Es Urunk

Es Urunk JESUS Christusban. Irg: Ő eggyetlen-egy Fiában. O jó &c. Ki Atyáinktól kívántaték. Irgal: Szent Lélektől fogontaték. O jó &c. Szűz M A R I A-tól született. Irg: Pilátus-alatt szenvedett. O jó &c. Kereszt-fára feszítettetett. Irgalm: Meg-hólt, és el-temettetett. O jó &c. Pokolra szállván békével. Irgalm: Mind el-rontá erejével. O jó &c. Harmad napon fel-támada. Irg: Halálban nem maradhata. O jó &c. Mennyekbe méne prédával. Irg: A' Szent Atyák nagy számával. O &c. Az Atyának ül jobbjára. Irgal: Szent Lelket küldi javunkra. O jó &c. Onnét léfzen el-jővendő. Irgal: s' Minden embert itilendő. O jó &c. Hiszek kegyes Szent Lélekben. Irg: Kinek bizom kegyelmében. O &c. Es Egy Anya-szent-egyházat. Irg: Mert egy tanit csak igazat. O jó &c. Hiszem Szentek eggyességét. Irgal: Add életünknek jó végét. O &c. Bűnnek hiszem bocsánattyát. Irg: Es a' Szentségek fok hasznát. O &c. Testünknek fel-támadását. Irgal: Itiletre újulását. O jó Atyánk. &c. Hiszem az örök-életet. Irgalm: Mely a' jóknak készítettetett. O jó &c. Amen, Amen úgy légyen bár. Irgalmazz mi-nékünk. Isten áldását várjuk már. O jó Atyánk. O Istenünk könyörűly mi-rajtunk, hogy te-előtted kedves fiak lehessünk. Amen.

IN ROGATIONIBUS DICUNTUR LITANIAE

*Omnium Sanctorum, vel sequentes, cum solitis Suffragiis.*KERESZT-JARO HETBEN-VALO
LITANIA.

Nota: Atya, Fiú, Szent Lélek. &c. fol. 759.

ATya, Fiú. Szent Lélek. Egy Isten. Szent Háromságban eggyek. Nagy Isten. Christus ember, és Isten. Christus ember, és Isten. Meg-váltó Fiú Isten, Ur Christus. Könyörűly te népeden, Ur Christus. Légy szó-szóllónk Mennyégben. Légy ízó-szóllónk Menyegben. Egyben mi gyülekeztünk, *u. c.* Te nevedben könyörgünk, *u. c.* Add meg nekünk *m. t.* kérünk. Add &c.

Eeeee

Szánta

Számtalan bűnben estünk, *u. c.* Kit, ki tisztíts belőlünk, *u. c.* Ne engedd veszedelmünk. Ne &c.
 Oltalmazd feregedet, *u. c.* Kiért ontád Véredet, *u. c.* Adád te életedet. Adád &c.
 Mosogasd bűneinket, *u. c.* Nyújtsd te kegyelmedet, *u. c.* Vegyed könyörgésünket. Vegyed &c.
 Az ördög álnoksággal, *u. c.* A' halál gyorsasággal, *u. c.* Lövöldöz nyilaival. Lövöldöz &c.
 Védelmezz dög-haláltól, *u. c.* Hirtelen fuladástól, *u. c.* Es minden nyavalyától. Es &c.
 Tarts-meg Fejedelminket, *u. c.* Kik óltalmaznak minket, *u. c.* Adgy nekik győzedelmet. Adgy &c.
 Rajtunk van ellenségünk, *u. c.* Hitünkben kergettetünk, *u. c.* Csak rettegés életünk. Csak &c.
 Le-vágták Papjainkat, *u. c.* Foglalták Templominkat, *u. c.* Pusztították azokat. Pusztították &c.
 Mint régen cselekedtél, *u. c.* Most-is kérünk ne-késsél, *u. c.* Ha immár fel-kereftél. Ha &c.
 Verd-ki a' lator népet, *u. c.* Ronts az eretnekséget, *u. c.* Ismérjenek tégedet. Ismérjenek &c.
 Hozd-egybe Hiveidet, *u. c.* Széllyel el-kergettetek, *u. c.* Te gyűlekezetedet. Te &c.
 Ne-hadd-el Juhaidat, *u. c.* Pásztor-nélkül aklodat, *u. c.* Tévelygeni azokat. Tévelygeni azokat.

ESŐERT. háromszor mondatik e' vers.

Adgy nekünk jó esőket, *u. c.* Mely éleszsze földünket, *u. c.* A' mi veteményünket. A' mi &c.

TISZTAIDŐERT. háromszor.

Adgy jó kedves időket, *u. c.* Kódtúl fel-derült Eget, *u. c.* Zárd-bé azokat. Zárd-bé &c.

Ald-meg

Ald-meg a' mi mezőnket, *u. c.* Tápláld remétségünket, *u. c.* Örvendeztesd népedet. Örvendeztesd &c.
 Minden-fele fergektől, *u. c.* Háború, szél-veszeztől, *u. c.* Tartsd-meg ellenséginktől. Tartsd &c.
 Adgy nekünk békeséget, *u. c.* Abban kegyes életet, *u. c.* Atya-fi szeretetet. Atya-fi &c.
 Ne-nyomogasd a' Népet, *u. c.* Noha ellened vétett, *u. c.* Mutasd hozzá kedvedet. Mutasd &c.
 Mi hasznod ha el-vesznek? *u. c.* Jobb ha te-veled élnek, *u. c.* Es tégedet tisztelnek. Es &c.
 Hova lesz szereteted, *u. c.* Ki, le-szállított téged, *u. c.* Ez-é hogy el-vedd néped? Ez-é &c.
 Hová lesz szűletésed, *u. c.* Széllyel kergettetésed, *u. c.* Keserves könyvezésed? Keserves &c.
 Hová lesz sebed kínnya, *u. c.* Vérednek ki-folyása, *u. c.* Erdemednek nagy haszna? Erdemednek &c.
 Tekints a' seb-helyekre, *u. c.* Kiket fel-vól testedre, *u. c.* Ertünk meg-feszítésre. Ertünk &c.
 Ne-hadgy hát szűkségünkben, *u. c.* Halgass-meg beszédünkben, *u. c.* Légy kegyelmes mindenben. Légy &c.
 Te tudod szűkségünket, *u. c.* Látod betegségünket, *u. c.* Kötözgesd sebeinket. Kötözgesd &c.
 Hogy midőn dicsőöséged, *u. c.* Kit szerzettél, közlőnded, *u. c.* Vigadhassunk te-veled. Vigadhassunk &c.
 Ezt engedgyed mi-nekünk, *u. c.* Hogy téged dicsirhecsünk, *u. c.* Örökké tisztelhecsünk. Örökké &c.
 Istennek Szent Baránya, *u. c.* Ki, jöttél e' Világra, *u. c.* Bűnösök váltására. Bűnösök &c.
 Kérünk irgalmazz nekünk, *u. c.* Meg-bocsásd gonosz vétünk, *u. c.* Es fedezzel érettünk. Es fedezzel &c.
 Istennek Szent Baránya, *u. c.* Ki, jöttél e' Világra, *u. c.* Bűnösök váltására. Bűnösök &c.

Eeeee 2

Szen

Szent Lelkessel újíts-meg, *u. c.* Bűneinkből tisztíts-meg, *u. c.* Kérünk téged halgass-meg. Kérünk &c.

Istennek Szent Báránnya, *u. c.* Ki, jöttél e' Világra, *u. c.* Bűnösök váltságára. Bűnösök &c.

Órdög, s' gonosz embertől, *u. c.* Es sok incselkedéstől, *u. c.* Kérünk ments-meg ezektől. Kérünk &c.

Vegyed könyörgésünket, *u. c.* Fordíts ránk szemeidet, *u. c.* Aldhassuk Szent Nevedet. Aldhassuk &c.

Nagy dicsőség Atyának, Ur Christus. Az ő áldott Fiának, Ur Christus. Tellyes Szent Háromságnak. Tellyes Szent Háromságnak. Amen.

Suffragia in Rituali habentur.

P A S S I O
D E V I T A C H R I S T I.

Nota: A' Szent irás mondgya, hogy szoros út vagyon &c.

A' Felsőges Isten, ki lakik Mennyégben, az embert úgy szerette; Szent Fiát halálra, drága váltságára, tölle nem kímillette: Menyből le-küldötte, MARIA méhében testünkben öltöztette. Mert a' tiltott alma, az órdög hatalma alá, vete bennünket; De az Isten fia, váltságunknak díja, keferülvén lelkünket: El-hagyá Országát, bérül adván magát, el-törle bűneinket.

Sok esztendő-után, érettünk fáradván, Tanitványokat szerze. Kik által lelkünket, és a' mi szívünket Istenhez emelhesse: Hogy bűnből ki-térvén, s' annak véget-vevén, Mennyégben fel-vihesse.

Vég-Vacsorán lévén, és le-telepedvén kedves Tanitványival. A' Kenyeret, és Bort, midőn meg-áldá ott, közlé Apostolival: Azt hagyom ti néktek, ezt cselekedjétek élvén e' Vacsorával.

Dicsiretet mondván, es halakat adván Mennyei Szent Atyának; Mivel-hogy az őra, már nem megszize volna, szörny. kin-vallásána.

sának: Szép édes beszéddel, és nagy szelídséggel így szól Tanitványinak.

Edes Apostolim, kedves Tanitványim, mennyünk Jerusálemben. Ott meg-valófodnak, a' mik irva vannak a' Próféták könyvében: Az embernek Fia, adatik halálra bűnös ember kezében.

Pirongattyák, pökik, szidogattyák, ütik, tővissel koronázzák. Szeretlenül verik, véreben keverik, kegyetlenül kínozzák: Keserves halálra, sokak váltságára, kereszt-fára fel-vonnyák.

Ez dolgot tekintvén, veszélyemet nézvén, sokan meg-botránkoznak. Sebeimet látván, ez próbára jutván, kínaimtól irtóznak: A' Pásztor meg-romol, a' Nyáj-is el-bomol, s' mellőlem el-állanak.

Sőt egy közzületek, kit meg-nem nevezek, engem ugyan el-árul. Órdög viszi erre, véremre kért pénzre gonofságából szorúl: De jobb volt nem lenni, ingyen sem születni, a'nak: oly kínban borúl.

Tés Péter meg-tagadsz, mihelt kézben akadsz, el-állasz én mellőlem. Nevemet el-veted, ugyan el-temeted, el-fordulsz én előllem: A' míg a' kakas szól, tudom háromszor jól, tagadást téz felöllem.

Szent Péter magába, a' Christus szavára, igen kezde búsulni. Magát jól biztattya, soha el-nem hadgya, kéz mellette meg-halni: Azért ilyen-képpen, nagy jó reménségben kezde Urunknak szól.

O Uram mit hallok, mert olyan nem vagyok, hogy én meg-tagadlak. Ha ók minnyájan-is, téged el-hadnak-is, én soha el-nem hadlak. A' szomorú halál, ha hátamon kaszál, még árúllak.

Tudod-e egy izodra, mely tenger habjára, a' hajóból ki-léptem. meg-nem merült, mert Hitem öregbült, melyről ott mag-tettem: A' BARKÁT el-hagyván, a' tengernek partján, szintén:

Vég-Vacsora-után, Christust el-árulván, bé-mégyen a' Városba.
A' Sidó népeknek, és a' Fő-rendeknek Ur Christufról így szólla.
Papi-Fejedelmek, Pólgári Fő-rendek, halgassatok egy szómra. Tegye-
tek fizetést, nyitok én néktek rést, Jesus meg-fogására. Őtet meg-
csókolom, csókkal el-árulom, ragadgyátok halálra,

Caiphás hogy hallya, mindgyárt kapa rajta, örül Judás szavának. Be-
szél a' Sidókkal, irigy Hohérokkal, néki mit adhatnának. Nagy
fok tanács-után, hamar bé-szóllítván, mond Caiphás Judásfiának.
Ez harmincz ezüst-péncz, látod te-reád néz, nagy hamar vedd kezed-
ben. Erzfényedben bé-tölts, onnat békével költs, aprólék szük-
ségedben. Szolgaimmal meny-el, a' J E S U S-t jegyezd-el, hadd
akadgyon kezemben.

Júdás hamis Kalmar, éjel sem nyugszik már, Ur Christus árulója.
Minden-képpen készül, hamis pénznek örül, nem tudgya hogy
meg-bánnya. Lámpásokat készít el-atta Mesterét, s' Vitézek-
nek azt mondgya.

Jertek-el katonák, pálczák, éles szablyák, kezetekben legyenek. Miñyá-
jan nagy botot, fejszét, vagy dorongot, hónnyok-alá vegyenek.
A' kit meg-csókolok, Jesus az, tudgyátok: azt fogja mindenitek.

Készüllyetek mind el, csak hamar meñyünk-el, mert el-rejtezi magát.
Hiretekkel légyen, hogy hamar el-mégyen, tudom én immár
dolgát. Idvez-légy Mestérem, im csókkal illetem, örvendetes or-
dolgát.

Éskalmár, ki ördögge lött már, a' Judás Iskáriot. Szive mé-
gel tölt, Istenétől el költs, meg-tagadván a' nagy jót. Forrallya
száncokát, el-árulta Urát, s' nem szol érte egy jó szót.

Sereget látván, Judás köztök álván, monda Jesus nekik: Itt moit

Azonban a' Sereg, mint fene rút méreg, Urunkra vere-
rikólnak, serénnyen forgódnak, hogy Meny, föld
Meg-fogják, meg-kölsék, a' tiszthez vihelsék, s' el-fogy-
Sz. Péter ezt látván, Christuson szánkodván, ragadá jó fegyv
szolgájához csap, mindgyárt nagy sebet kap, s' kéz le-tenn
Szívét bátorittya, magát jól forgattya, így biztattya Mester
Uran me-hadd magad, kardal hozzá szabad, el-vágtam Máikus fűt
Jesus mond, vért ne-onts, senkit kardai ne-ronts, fordíts szablyad
hüvelyét. Ki fegyver-után él, kardtól mindenkor fél kardal
veszti életét.

A' fel-dühűtt Kölség, mi
dünak úgy viszik,
egész éczaka, na

Meg-bó

Anna

ASSIO DE VITA CHRISTI.

ben, haláloft semmiben, nem talállok hitemre. Er nek
s, kit nem bűnnel talált, nem vehetem lelkeimre. El-távo-
lle, ki-mosdom belőle, tölts vizet a' kezemre.

nép-ért, hogy JESUS ontson vért, így monda Pilátusnak:
hogy ne-hidgyen inti, dolgát nehezíti az ártatlan Jesusnak. Kéri
hitelt adgyon, szavának; mert nagyon nagy bűne a' Christusnak.
rt a' Sidóságot, azt a' bölcs Országot, akarja téveízteni. Sőt méltó-
ságunkban, mi FŐ-Papságunkban akar immár ferkezni. A' Kőf-
kedvé-ért, illven nagy vétke ért illik neki meg-hal

dlásai ak mi-elyen ott vége lön. A' Kőf-
yotól szabadságot von;
en, haraggal így mon-

az ő he-
at

tya